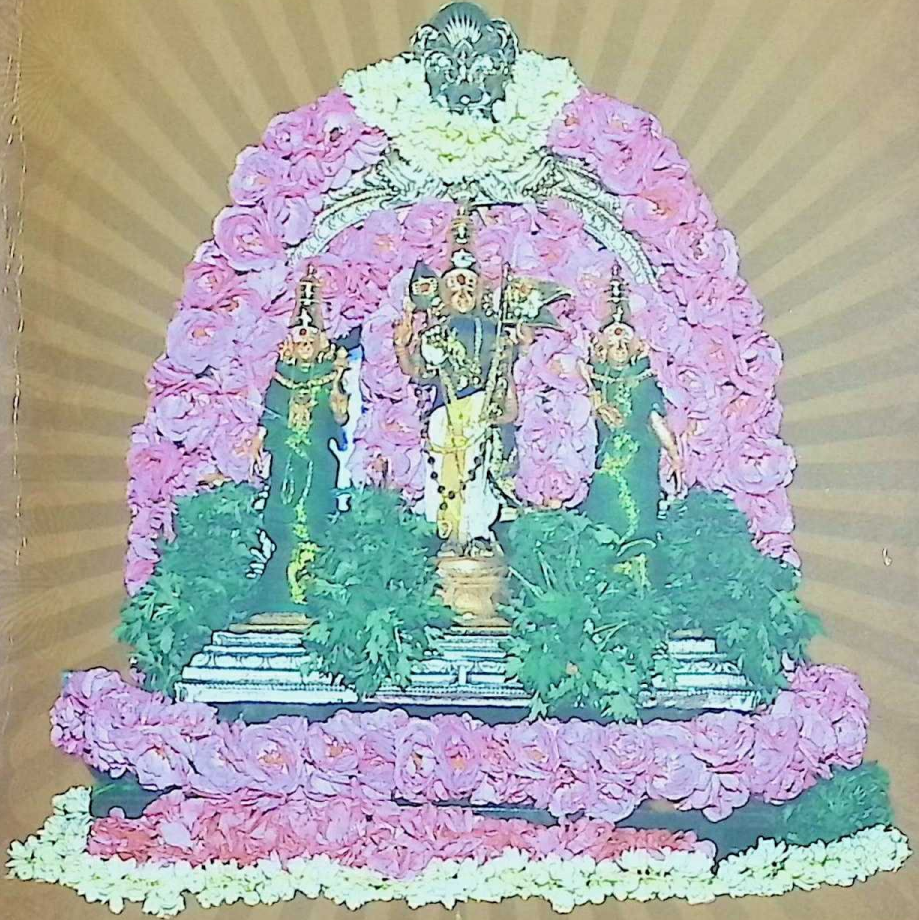

திருப்புகழ்த் தேனமுது

திருப்புகழ் மூலம்

நூற்றாண்டு விழா வெளியீடு

ஸ்ரீ திருப்புகழ் சபை

தெற்காடி வீதி, மதுரை.

Acc. no. 29573
Δ2111 315

சற்குரு அருணகிரிநாதர் சுவாமிகள்

அருணகிரி நாத னகிலதலத் துன்னைக்
கருணையினாற் பாடுங் கவிபோற் - பிரியமுற
வேறுமோர் புன்கவிகள் வேலோனே நின்செவியி
லேறுமோ என்னே யினி.

திருப்புகழ்த் தேனமுது

திருப்புகழ் மூலம்

திருப்புகழ் திருப்புகழ் மூலம்

நூற்றாண்டு விழா
வெளியீடு
ஸ்ரீதிருப்புகழ் சபை
தெற்காடி வீதி, மதுரை.

முதற்பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 2019

விலை : ரூ. 160/-

நூல் கிடைக்குமிடம்
ஸ்ரீதிருப்புகழ் சபை
தெற்காடி வீதி, மதுரை.

அச்சிடலோர்
ஜயப்பன் பிரிண்ட்ஸ் ஹவுஸ்,
220, சின்னக்கடைத்தெரு,
மதுரை 625 001.
அலைபேசி : 98945-59135

கணினி வரைகலை
ஜோசப் பிரிண்டர்ஸ், பரவை. செல் : 99946-61194

முன்னுரை

அந்தாதி இல்லா இறைவனுக் கந்தாதி அன்றுரைத்தும்
நந்தா வகுப்பலங் காரம் அவற்கே நனிபுனைந்தும்
முந்தா தரவில் அவன்புகழ் பூதியும் முற்றும்சொன்ன
எந்தாய் அருண கிரிநாத என்னைநீ ஏன்றருளே.

நெடியான் உகந்த மருகன் திருப்புகழ் நித்தமுமே
படியார் படித்துப் பரகதி பற்றப் பரிந்தளித்த
அடியான் அருண கிரிநாதன் அம்பொன் அடிமலர்க்கே
அடியார் எவரோ அவரேளம் ஆவிக் கருந்துணையே.

இந்தப் பாடல்கள் இரண்டையும் வள்ளிமலை -
திருப்புகழ் சுவாமி சச்சிதானந்தா அவர்கள் விரும்பியபடி
1918-ஆம் ஆண்டில் பாடியவர் தணிகைமணி
வ.சு.செங்கல்வராயபிள்ளை அவர்கள். இவர்
அருணகிரியார் பாடல்கள் அனைத்திற்கும் மிகச்சிறந்த
உரை விளக்கம் செய்தவர். இது சென்னையில் நடந்தது.
அடுத்த ஆண்டு 1919-ல் மதுரையில் திருப்புகழைப் பாடியும்
பேசியும் பரப்பிய திருப்புகழ் சாமி ஐயர் என்று
போற்றப்பெற்ற லோகநாத ஐயர் அவர்களால் திருப்புகழ்
சபை தொடங்கப்பெற்றது. சென்னைக்கு அருகில் உள்ளது
திருத்தணி. மதுரைக்கு அருகில் உள்ளது
திருப்பரங்குன்றம். திருப்புகழைப் பரப்பத் திருத்தணி
முருகன் செங்கல்வராய பிள்ளையைத் தேர்ந்தெடுத்தான்.
திருப்பரங்குன்ற முருகன் திருப்புகழ் சாமி ஐயரைத்
தேர்ந்தெடுத்தான். இருவரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு
திருப்புகழை வளர்த்தார்கள். திருப்புகழ் சாமி ஐயர்
1936-ல் முருகனடி சேர்ந்தார். தணிகைமணி 1971-ல்
முருகனடி சேர்ந்தார். இந்தப் பெருமக்கள் இருவருக்கும்
முருகனடியார்கள் அனைவரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திருப்புகழ் சாமி ஐயர் தொடங்கி வைத்த திருப்புகழ் சபையின் நூற்றாண்டு விழா 2019 ஆகஸ்டு மாதம் மிகச்சிறப்பாக மதுரையில் தமிழிசைச் சங்கம் ராஜா முத்தையா மன்றத்தில் நிகழவிருக்கிறது. அதையொட்டித் திருப்புகழ்த் தேனமுது என்ற இந்த நூல் வெளியிடப் படுகிறது.

அருணகிரியார் 16000 திருப்புகழ் பாடினார். நமக்குக் கிடைத்தது 1310 பாடல்கள் மட்டுமே. இவற்றுள் 400 திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் இந்த நூலில் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆறுபடை வீட்டுப் பாடல்கள், ஐந்து பூதத்தலப்பாடல்கள், பிற தலங்களில் பாடிய பாடல்கள், பொதுப்பாடல்கள் என்று திருப்புகழ் அன்பர்கள் விருப்புடன் படிக்கும் பாடல்கள் அனைத்தும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, தேவேந்திர சங்கவகுப்பு, வேல்வகுப்பு, திருவேளைக்காரன் வகுப்பு, கடைக்கணியல் வகுப்பு, வீரவாள் வகுப்பு ஆகியவையும் திருஎழு கூற்றிருக்கையும் இடம் பெற்றுள்ளன. மயில் விருத்தம் காப்புச் செய்யுளும், வேல் விருத்தம் ஒரு பாடலும் சேர்க்கப் பெற்று இது ஒரு பாராயண நூலாக வெளி வருகிறது. இதை நூற்றாண்டு கண்ட மதுரைத் திருப்புகழ் சபை வெளியிடுகிறது. சபையின் செயலாளர் திரு.K.T.லோகநாதன் அவர்களுக்கும் மற்ற நிர்வாகிகள் அனைவருக்கும் நம்முடைய பாராட்டுகள் உரித்தாகின்றன. இப்பணியில் பெரும் பங்கு கொண்ட அன்பர்கள் திரு.A.பிரபாகரன், திரு.கா.நாராயணன், திரு.N.பத்மநாபன் ஆகிய மூவரையும் பாராட்டுகிறேன்.

“திருப்புகழ் மகாமந்திரம் அதைப்படி போதும்” என்பது வள்ளிமலை சுவாமிகளுக்கு மகான் சேஷாத்ரி

சுவாமிகள் திருவண்ணாமலையில் கூறிய திருவாக்கு. இது நமக்கும் பொருந்தும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு திருப்புகழாவது படிக்கவேண்டும். பாட முடிந்தால் பாடலாம். இல்லையேல் படிக்கலாம். அருணகிரியார் “படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன்” என்று கந்தரலங்காரத்தில் பாடுகிறார்.

அன்பர்கள் அனைவரும் இந்த நூலை வாங்கிப் படிக்க வேண்டும். படித்தால் உங்ளைத் தேடி உங்கள் ஊருக்கு முருகன் வருவான்.

மாசில் அடியார்கள் வாழ்கின்ற ஊர்சென்று
தேடி விளையாடி யேஅங்ஙனே நின்று
வாழு மயில்வீர னேசெந்தில் வாழ்கின்ற பெருமாளே.

என்பது திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ். மிகவும் பசியோடிருந்தால் கையிலே உள்ள அவலைத் தின்று கொஞ்சம் பசியாறலாம். கண்ணபிரானுக்குக் குசேலன் அன்பின் அடையாளமாக அவல் கொடுத்தான். நம் கையிலுள்ள அவல் திருப்புகழ். இதை “இருப்பவல் திருப்புகழ்” என்பார் அருணகிரியார். அவலும் இருக்கிறது. அவனும் இருக்கிறான். வேறென்ன வேண்டும்? நீர்த்துறையும் அம்பலமும் காத்திருந்தவர்களுக்கே கிடைக்கும். திருப்புகழ் ஒதிச் சிறப்படையுங்கள். இதுதான் நூற்றாண்டு விழாவில் திருப்புகழ் சாமி ஐயருக்கும் அவருடைய சீடர் கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளுக்கும் நாம் செலுத்தும் கைம்மாறாகும்.

B1, வதுமிதா, வசுதாரா
84, T.P.K.சாலை,
ஆண்டாள்புரம், மதுரை - 3.
செல் : 94430 47060

பணிவுள்ள,
சொ.சொ.மீ.சுந்தரம்
25/07/2019

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1.	விநாயகர் துதி	1
2.	அவினாசி	5
3.	நூல்	7
4.	திருப்பரங்குன்றம்	8
5.	திருச்செந்தூர்	15
6.	திருஆவினன்குடி	47
7.	திருப்பழநி	54
8.	சுவாமிமலை	77
9.	குன்றுதோறாடல்	92
10.	திருத்தணிகை	136
11.	பழமுதிர்ச்சோலை	153
12.	பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள்	161
13.	சமவெளி ஸ்தலங்கள்	191
14.	பொதுப்பாடல்கள்	255
15.	கந்தரலங்காரம்	309
16.	கந்தரனுபூதி	326
17.	திருவகுப்பு	334
18.	மயில்விருத்தம்	343
19.	வேல் விருத்தம்	343
20.	திருளழகூற்றிருக்கை	344
21.	திருப்புகழ் அஷ்டோத்ரஸ்த திவ்ய நாமங்கள்	345
22.	பகழிக்கூத்தர் பிள்ளைத்தமிழ்	349
23.	ஆதிசங்கரர் அருளிய லிங்காஷ்டம்	350
24.	தேவி ஸ்தோத்திரம்	351
25.	முருகா சரணம்	353
	மங்களம்	
	திருப்புகழ் அகரவரிசைப்பட்டியல்	354

ஸ்தல வரிசைப் பட்டியல்

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
1.	கைத்தல நிறைகனி	விநாயகர் துதி	1
2.	உம்பர்தரு	விநாயகர்	2
3.	நினது திருவடி	விநாயகர்	2
4.	பக்கரை விசித்ரமணி	விநாயகர்	3
5.	விடமடைசு வேலை	விநாயகர்	4
6.	இறவாமற் பிறவாமல்	அவிநாசி	5
7.	மனத்திரைந்தெழு	அவிநாசி	5
8.	பக்குவ ஆசார	திருப்புக்கொளியூர்	6
9.	முத்தைத்தரு	நூல்	7
10.	உனைத்தினம்	திருப்பரங்குன்றம்	8
11.	கருவடைந்து	திருப்பரங்குன்றம்	9
12.	கனகந்திரள்கின்ற	திருப்பரங்குன்றம்	10
13.	காதல ருங்கயல்	திருப்பரங்குன்றம்	11
14.	சந்ததம்பந்த	திருப்பரங்குன்றம்	12
15.	சருவும்படி	திருப்பரங்குன்றம்	13
16.	தடக்கைப்பங்கயம்	திருப்பரங்குன்றம்	14
17.	மன்றலங் கொந்துமிசை	திருப்பரங்குன்றம்	15
18.	அங்கை மென்குழல்	திருச்செந்தூர்	15
19.	அந்தகன் வருந்தினம்	திருச்செந்தூர்	16
20.	அம்பொத்த விழி	திருச்செந்தூர்	17
21.	அருணமணி மேவு	திருச்செந்தூர்	18
22.	அறிவழிய மயல்பெருக	திருச்செந்தூர்	19
23.	அனிச்சம் கார்முகம்	திருச்செந்தூர்	20
24.	இயலிசையில் உசித	திருச்செந்தூர்	21
25.	உருக்கம் பேசிய	திருச்செந்தூர்	21
26.	ஏவினை நேர்விழி	திருச்செந்தூர்	22
27.	ஓராது ஒன்றை	திருச்செந்தூர்	23
28.	கண்டுமொழி	திருச்செந்தூர்	24
29.	கமல மாதுடன்	திருச்செந்தூர்	24
30.	காலனார் வெங்கொடும்	திருச்செந்தூர்	25
31.	கொங்கைப்பனை	திருச்செந்தூர்	26
32.	கொம்பனையார்	திருச்செந்தூர்	27
33.	கொலை மதகரி	திருச்செந்தூர்	28
34.	சங்குபோல் மென்	திருச்செந்தூர்	28

பாடல் எண்	பாடல்கள்	ஊர்	பக்கம்
35.	சங்கைதான் ஒன்று	திருச்செந்தூர்	29
36.	சத்தம் மிகு ஏழு	திருச்செந்தூர்	30
37.	சேமக்கோமள	திருச்செந்தூர்	31
38.	தண்டை அணி	திருச்செந்தூர்	32
39.	தந்த பசிதனை	திருச்செந்தூர்	32
40.	தொந்தி சரிய	திருச்செந்தூர்	33
41.	தோலொடு மூடிய	திருச்செந்தூர்	34
42.	நாலும் ஐந்து வாசல்	திருச்செந்தூர்	35
43.	நிதிக்குப் பிங்கலன்	திருச்செந்தூர்	36
44.	நிலையாப் பொருளை	திருச்செந்தூர்	37
45.	பங்கம் மேவும் பிறப்பு	திருச்செந்தூர்	37
46.	பஞ்சபாதகம்	திருச்செந்தூர்	38
47.	பரிமள களப	திருச்செந்தூர்	39
48.	புகர்ப்புங்க	திருச்செந்தூர்	40
49.	பூரண வார கும்ப	திருச்செந்தூர்	40
50.	முந்துமிழ் மாலை	திருச்செந்தூர்	41
51.	மூப்புற்றுச் செவி	திருச்செந்தூர்	42
52.	மூளும்வினை சேர	திருச்செந்தூர்	43
53.	வந்து வந்து முன்	திருச்செந்தூர்	44
54.	வரியார் கருங்கண்	திருச்செந்தூர்	45
55.	விதிபோலும் உந்து	திருச்செந்தூர்	45
56.	விந்ததில் ஊறி	திருச்செந்தூர்	46
57.	விறல்மாரன் ஐந்து	திருச்செந்தூர்	47
58.	அபகார நிந்தை	திரு ஆவினன்குடி	47
59.	கனமாய் எழுந்து	திரு ஆவினன்குடி	48
60.	கோல குங்கும	திரு ஆவினன்குடி	49
61.	சிவனார் மனங்குளிர	திரு ஆவினன்குடி	50
62.	நாத விந்து	திரு ஆவினன்குடி	51
63.	போதகம் தரு	திரு ஆவினன்குடி	52
64.	மூலமந்திரம்	திரு ஆவினன்குடி	53
65.	அணிபட்டு அணுகி	பழநி	54
66.	அருத்தி வாழ்வொடு	பழநி	55
67.	அவனிதனிலே	பழநி	55
68.	ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்	பழநி	56
69.	இரவினை	பழநி	57

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
70.	உயிர்க்கூடு	பழநி	58
71.	உலகபசு பாச	பழநி	59
72.	ஒருபொழுதும் இருசரண	பழநி	59
73.	கடலை பொரியவரை	பழநி	60
74.	கதியை விலக்கு	பழநி	60
75.	கரிய பெரிய	பழநி	61
76.	கருவின் உருவாகி	பழநி	62
77.	குரம்பை மலசலம்	பழநி	63
78.	குழல் அடவி	பழநி	64
79.	சுருதி முடிமோனம்	பழநி	64
80.	சுருளளக பார	பழநி	65
81.	ஞானங்கொள்	பழநி	66
82.	தகர நறுமலர்	பழநி	67
83.	தகைமைத் தனியில்	பழநி	68
84.	தமரும் அமரும்	பழநி	69
85.	தலைவலி மருத்தீடு	பழநி	69
86.	திடமிலி சற்குணமிலி	பழநி	70
87.	திமிர் உததி	பழநி	71
88.	பகர்தற்கு அரிதான	பழநி	72
89.	புடைசெப்பென	பழநி	72
90.	மனக்கவலை ஏதும்	பழநி	73
91.	முகை முளரி	பழநி	74
92.	மூலம் கிளர்ஓர்	பழநி	74
93.	வரதா மணி நீ	பழநி	75
94.	வனிதை உடல்	பழநி	76
95.	அவாமருவு	சுவாமிமலை	77
96.	இருவினை புனைந்து	சுவாமிமலை	77
97.	எந்தத் திகையினும்	சுவாமிமலை	78
98.	ஒருவரையும் ஒருவர்	சுவாமிமலை	79
99.	கடிமா மலர்க்குள்	சுவாமிமலை	80
100.	கதிரவனெழுந்து	சுவாமிமலை	81
101.	கறைபடும் உடம்பு	சுவாமிமலை	82
102.	காமியத் தழுந்தி	சுவாமிமலை	83
103.	குமர குருபர முருக	சுவாமிமலை	83
104.	சரண கமலாலயத்தை	சுவாமிமலை	84

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உணர்	பக்கம்
105.	செகமாயை உற்று	சுவாமிமலை	85
106.	தெருவினில் நடவா	சுவாமிமலை	85
107.	நாவேறு பாமணத்தை	சுவாமிமலை	86
108.	நிறைமதி முகமெனும்	சுவாமிமலை	87
109.	பாதி மதிநதி	சுவாமிமலை	87
110.	மகர கேதனத்தன்	சுவாமிமலை	88
111.	மருவே செறித்த	சுவாமிமலை	89
112.	முறுகு காள	சுவாமிமலை	89
113.	வாதமொடு சூலை	சுவாமிமலை	90
114.	விரித்த பைங்குழல்	சுவாமிமலை	91
115.	தேனுந்து முக்கனிகள்	கயிலைமலை	92
116.	புமி அதனில்	கயிலைமலை	93
117.	ஒருபதும் இருபதும்	ஸ்ரீசைலம்திருமலை	93
118.	சரவண பவநிதி	திருவேங்கடம்	94
119.	சாந்தமில் மோகவெரி	திருவேங்கடம்	95
120.	அல்அசல் அடைந்த	வள்ளிமலை	96
121.	அல்லி விழியாலும்	வள்ளிமலை	96
122.	ஐயுமுறு நோயும்	வள்ளிமலை	97
123.	ககனமும் அநிலமும்	வள்ளிமலை	98
124.	குடிவாழ்க்கை	வள்ளிமலை	98
125.	எழுக நிறைநாபி	திருக்கழுக்குன்றம்	99
126.	ஓலமிட்ட சுரும்பு	திருக்கழுக்குன்றம்	100
127.	வேத வெற்பிலே	திருக்கழுக்குன்றம்	101
128.	அத்த வேட்கை	திருச்செங்கோடு	101
129.	அன்பாக வந்து	திருச்செங்கோடு	102
130.	கரைஅற உருகுதல்	திருச்செங்கோடு	103
131.	காலனிடத்து	திருச்செங்கோடு	104
132.	கொடிய மறலி	திருச்செங்கோடு	104
133.	பத்தர் கணப்ரிய	திருச்செங்கோடு	105
134.	அந்தோ மனமே	திருச்சிராப்பள்ளி	106
135.	குவளை பூசல்	திருச்சிராப்பள்ளி	107
136.	சத்திபாணீ	திருச்சிராப்பள்ளி	108
137.	வாசித்து	திருச்சிராப்பள்ளி	109
138.	இலாபமில்	விராலிமலை	110
139.	உருவேறவே ஜெபித்து	விராலிமலை	111

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
140.	ஐந்து பூதமும்	விராலிமலை	111
141.	கரிபுராரி காமாரி	விராலிமலை	112
142.	கொபாதவனை	விராலிமலை	113
143.	சீரான கோல கால	விராலிமலை	114
144.	நிராமய புராதன	விராலிமலை	115
145.	மாலாசை கோபம்	விராலிமலை	116
146.	ஆதிமக மாயி	உளதிமலை	116
147.	பகலிரவினில்	சென்னிமலை	117
148.	மனையவள் நகைக்க	ஞானமலை	117
149.	ஐங்கரனை	கொங்கணகிரி	118
150.	பாட்டில் உருகிலை	தீர்த்தமலை	119
151.	தொல்லைமுதல்	கொல்லிமலை	120
152.	கருடன் மிசைவரு	குருடிமலை	121
153.	உடுக்கத்துகில்	கதிர்காமம்	121
154.	எதிரிலாத பத்தி	கதிர்காமம்	122
155.	கடகட கருவிகள்	கதிர்காமம்	123
156.	சரத்தே யுதித்தாய்	கதிர்காமம்	124
157.	சரியையாளர்க்கும்	கதிர்காமம்	124
158.	திருமகள் உலாவும்	கதிர்காமம்	125
159.	மரு அறாவெற்றி	கதிர்காமம்	126
160.	மாதர் வசமாய்	கதிர்காமம்	127
161.	முதிரு மாரவாரம்	கதிர்காமம்	127
162.	வருபவர்கள் ஓலை	கதிர்காமம்	128
163.	விலைக்கு மேனியில்	திருக்கோணமலை	129
164.	சரவண ஜாதா	விநாயகமலை	130
165.	நாமேவு குயிலாலும்	குன்றக்குடி	131
166.	பிறப்புக்கும் இன்சொல்	குன்றக்குடி	131
167.	வேதத்திற் கேள்வி	திருக்குற்றாலம்	132
168.	அதிரும் கழல்	குன்றுதோறாடல்	133
169.	எழுதிகழ் புவன	குன்றுதோறாடல்	133
170.	தறையின் மானுடர்	குன்றுதோறாடல்	134
171.	வஞ்சக லோப மூடர்	குன்றுதோறாடல்	135
172.	அரகர சிவன்அரி	திருத்தணிகை	136
173.	இருப்பவல் திருப்புகழ்	திருத்தணிகை	137
174.	இருமலுரோக	திருத்தணிகை	137

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
175.	உய்யஞானத்து நெறி	திருத்தணிகை	138
176.	எனக்கெனயாவும்	திருத்தணிகை	139
177.	எனை அடைந்த	திருத்தணிகை	139
178.	ஏது புத்தி	திருத்தணிகை	140
179.	கச்சணி இளமுலை	திருத்தணிகை	141
180.	கலை மடவார்தம்	திருத்தணிகை	142
181.	குருவி என	திருத்தணிகை	142
182.	சுவர்வேல் பழித்த	திருத்தணிகை	143
183.	கொந்துவார் குரவடி	திருத்தணிகை	144
184.	சினத்திலத் தினை	திருத்தணிகை	145
185.	சினத்தவர் முடிக்கும்	திருத்தணிகை	146
186.	தாக்கமரு	திருத்தணிகை	147
187.	துப்பார் அப்பா	திருத்தணிகை	148
188.	நிலையாத சமுத்திர	திருத்தணிகை	149
189.	நினைத்தது எத்தனை	திருத்தணிகை	150
190.	பொரியப் பொரிய	திருத்தணிகை	150
191.	வங்கம் பெறு	திருத்தணிகை	151
192.	வரிக்கலையின்	திருத்தணிகை	152
193.	வினைக்கு இனமாகும்	திருத்தணிகை	152
194.	அகரமுமாகி	பழமுதிர்ச்சோலை	153
195.	ஆசைநாலு	பழமுதிர்ச்சோலை	154
196.	காரணமதாக	பழமுதிர்ச்சோலை	155
197.	சீர் சிறக்கும் மேனி	பழமுதிர்ச்சோலை	155
198.	சீலமுளதாயர்	பழமுதிர்ச்சோலை	156
199.	துடிகொள் நோய்	பழமுதிர்ச்சோலை	157
200.	வாதனை அபர்ந்த	பழமுதிர்ச்சோலை	158
201.	வார்குழையை	பழமுதிர்ச்சோலை	159
202.	வாரண முகம்	பழமுதிர்ச்சோலை	159
203.	வீரமதன் நூல்	பழமுதிர்ச்சோலை	160
204.	ஈனமிகுத்துள பிறவி	ஆறு திருப்பதி	161
205.	அற்றைக்கு இரைதேடி	காஞ்சிபுரம்	161
206.	அறிவிலாப்பித்தர்	காஞ்சிபுரம்	162
207.	கருமமான பிறப்பற	காஞ்சிபுரம்	162
208.	கொத்தார் பற்கால்	காஞ்சிபுரம்	163
209.	சலமலம் விட்ட	காஞ்சிபுரம்	164

பாடல் எண்	பாடல்கள்	ஊர்	பக்கம்
210.	தத்தித்தத்தி	காஞ்சிபுரம்	165
211.	மயல் ஓதும்	காஞ்சிபுரம்	166
212.	முட்டுப்பட்டு	காஞ்சிபுரம்	166
213.	அனித்தமான ஊன்	திருவானைக்கா	167
214.	ஓல மறைகள்	திருவானைக்கா	168
215.	நாடித்தேடி	திருவானைக்கா	169
216.	அமுதம் ஊறுசொல்	திருவருணை	169
217.	அருக்கார் நலத்தை	திருவருணை	170
218.	இரவுபகற் பலகாலும்	திருவருணை	171
219.	இருவர் மயலோ	திருவருணை	171
220.	இருவினை அஞ்ச	திருவருணை	172
221.	காணாத தூரநீள்	திருவருணை	173
222.	கீத விநோத மெச்சு	திருவருணை	173
223.	கேதகையபு முடித்த	திருவருணை	174
224.	சிவமாதாடனே	திருவருணை	174
225.	தமர குரங்களும்	திருவருணை	175
226.	தருண மணி	திருவருணை	176
227.	பாலாய் நூலாய்	திருவருணை	177
228.	புணர்முலை மடந்தை	திருவருணை	178
229.	வலிவாத பித்தமொடு	திருவருணை	178
230.	வீறு புழுகான பனி	திருவருணை	179
231.	சிரத்தானத்தி	திருக்காளத்தி	180
232.	அவகுண விரகனை	சிதம்பரம்	180
233.	இருவினையின் மதி	சிதம்பரம்	182
234.	எழுகடல் மணலை	சிதம்பரம்	182
235.	கட்டி முண்டகர	சிதம்பரம்	183
236.	கனகசபை மேவும்	சிதம்பரம்	184
237.	காவி உடுத்தும்	சிதம்பரம்	185
238.	குகனே குருபரனே	சிதம்பரம்	185
239.	கைத்தருண சோதி	சிதம்பரம்	186
240.	சுடரனைய திருமேனி	சிதம்பரம்	187
241.	நஞ்சினைப் போலுமன	சிதம்பரம்	188
242.	நாடா பிறப்பு	சிதம்பரம்	189
243.	பரமகுருநாத	சிதம்பரம்	189
244.	மனமே உனக்குறுதி	சிதம்பரம்	190

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
245.	தாரணிக்கதி	காசி	191
246.	வேழம் உண்ட	காசி	192
247.	சிகரம் அருந்த	மாயாபுரி	192
248.	அருவரை எடுத்த	வயிரவிவனம்	193
249.	அமரும் அமரர்	திருமயிலை	194
250.	அறமிலா அதி	திருமயிலை	194
251.	கடியவேக	திருமயிலை	195
252.	ஆதிமுதன் நாளில்	கோடைநகர்	196
253.	சாலநெடு நாள்	கோடைநகர்	196
254.	தோழமை கொண்டு	கோடைநகர்	197
255.	மருமல்லி யார்	திருவலிதாயம்	198
256.	சீர்உலாவிய	திருப்போரூர்	199
257.	திமிர் மாமன	திருப்போரூர்	199
258.	சுருதி மறைகள்	உத்தரமேரூர்	200
259.	தோல் எலும்பு	உத்தரமேரூர்	201
260.	அண்டர்பதி குடியேற	சிறுவை	202
261.	சீதள வாரிஜ		202
262.	பிறவியான சடம்	சிறுவை	203
263.	கள்ளம் உள்ள	வெள்ளிகரம்	204
264.	சிகரிகள் இடிய	வெள்ளிகரம்	205
265.	புவிபுனல் காலும்	திருவாலங்காடு	206
266.	திருமொழி	விருத்தாசலம்	206
267.	கோல மறை	திருநாவலூர்	207
268.	மின்னார் பயந்த	முள்வாய்	208
269.	ஆறும் ஆறும்	தேவனூர்	209
270.	தாரகாசுரன் சரிந்து	தேவனூர்	209
271.	குலையமயி ரோதி	விரிஞ்சிபுரம்	210
272.	நிகரில் பஞ்ச	விரிஞ்சிபுரம்	211
273.	மருவும் அஞ்சு	விரிஞ்சிபுரம்	212
274.	அஞ்சுவித பூதமும்	நிம்பபுரம்	212
275.	கலகலெனச்சில	திருவக்கரை	213
276.	வங்கார மாப்பிலணி	திருச்செங்காட்டங்குடி	214
277.	சதுரத்தரை நோக்கிய	திருவேட்களம்	215
278.	உணனத்தசை தோல்கள்	சீகாழி	216
279.	கொங்குலாவிய	சீகாழி	217

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
280.	சூலம் என ஓடு	திருக்கடவுள்	218
281.	பகரு முத்தமிழ்	திருவிடைக்கழி	219
282.	பழியறு சட்டகமான	திருவிடைக்கழி	220
283.	மருக்குலாவிய	திருவிடைக்கழி	220
284.	இருவினையஞ்ச	திருப்பந்தணைநல்லூர்	221
285.	கழைமுத்து மாலை	ஸ்ரீமுஷ்டம்	222
286.	உரத்துறை போத	வைத்தீசுரன் கோயில்	222
287.	எத்தனை கோடி	வைத்தீசுரன் கோயில்	223
288.	அறுகுநுனி பனி	திருவிடைமருதூர்	224
289.	இந்துகதிர்	கும்பகோணம்	226
290.	செனித்திடும் சலம்	கும்பகோணம்	226
291.	மாலைதனில் வந்து	கும்பகோணம்	228
292.	தரையினில் வெகுவழி	சுவந்தலூர்	228
293.	கரியகுழல் சரிய	சோமீச்சுரம்	230
294.	மகர குண்டல மீதே	திருவலஞ்சுழி	231
295.	அஞ்சனவேல்விழிமடமாத	தஞ்சை	232
296.	எந்தன்சடலங்கம்	கந்தன்குடி	233
297.	சந்தனந்திமிர்ந்து	எண்கண்	234
298.	உரமுற்றிரு	எட்டிகுடி	234
299.	புலவரைரசுடி	சிக்கல்	235
300.	நீதானெத்தனை	திருவாரூர்	236
301.	எருவாய் கருவாய்	திருவீழிமிழலை	237
302.	விழுதாதெனவே	நாகப்பட்டினம்	238
303.	நீலமுகில் ஆன	கோடிக்குமர்க்கோயில்	239
304.	சூழும்வினை	வேதாரணியம்	240
305.	அரியயன் அறியாதவர்	வடுசூர்	240
306.	அலங்கார முடிக்கிரண	திருக்குராங்காடுதுறை	241
307.	அரிமருகோனே	வயலூர்	242
308.	என்னால் பிறக்கவும்	வயலூர்	243
309.	தாமரையின் மட்டு	வயலூர்	243
310.	திரு உருப நேராக	வயலூர்	244
311.	மதியால் வித்தகன்	கருவூர்	245
312.	வண்டுபோற் சார	திருவெஞ்சாமக்கடல்	245
313.	பரிவுறு நாரற்று	சேலம்	246
314.	தீராப் பிணிதீர	பேரூர்	247

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
315.	விரகற நோக்கியும்	எழுகரைநாடு	247
316.	அவசியமுன் வேண்டி	திருமுருகன்பூண்டி	248
317.	இருவினைப்பிறிவி	திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி	248
318.	சந்திதொறும் நாணம்	சிங்கை - காங்கேயம்	249
319.	வாலவயதாகி	இராமேசுவரம்	250
320.	வானோர் வழத்துனது	இராமேசுவரம்	251
321.	வாப்படச்சேனை	ஆய்க்குடி	252
322.	அல்லில்நேரும்	வள்ளியூர்	252
323.	வேனின் மதன் ஐந்து	ஸ்ரீபுருஷமங்கை	253
324.	கும்பகோணம்	சேஷத்திரக்கோவை	254
325.	அகர முதலென	பொதுப்பாடல்	255
326.	அகல நீளம்	பொதுப்பாடல்	256
327.	அடியார் மனம்	பொதுப்பாடல்	257
328.	அடிஇல் விடப்பிணம்	பொதுப்பாடல்	258
329.	அதல சேடனாராட	பொதுப்பாடல்	258
330.	அப்படி ஏழும் ஏழும்	பொதுப்பாடல்	259
331.	அமல வாயு	பொதுப்பாடல்	260
332.	ஆசைசுட்பத்தன்	பொதுப்பாடல்	260
333.	ஆராதன ராடம்பர	பொதுப்பாடல்	261
334.	இசைந்த ஏறும்	பொதுப்பாடல்	262
335.	இத்தரணி மீதில்	பொதுப்பாடல்	262
336.	இருந்த வீடும்	பொதுப்பாடல்	263
337.	இருநோய் மலத்தை	பொதுப்பாடல்	263
338.	இனமறை விதங்கள்	பொதுப்பாடல்	264
339.	ஊனுந்தசையுடல்	பொதுப்பாடல்	265
340.	ஊனே தானாய்	பொதுப்பாடல்	265
341.	ஊனேறெலும்பு	பொதுப்பாடல்	266
342.	எட்டுடன் ஒரு	பொதுப்பாடல்	267
343.	எத்தி இரு குழை	பொதுப்பாடல்	268
344.	ஒழு சுனிரத்தம்	பொதுப்பாடல்	269
345.	ஓது வித்தவர்	பொதுப்பாடல்	270
346.	கடலை பயறொடு	பொதுப்பாடல்	271
347.	கப்பரை கைக்கொள	பொதுப்பாடல்	272
348.	கருப்பற்று ஊறி	பொதுப்பாடல்	272
349.	கள்ள மீனச்சுறவு	பொதுப்பாடல்	273

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
350.	காதிமோதி	பொதுப்பாடல்	274
351.	காதினமணி ஓலை	பொதுப்பாடல்	274
352.	குகையில் நவநாதர்	பொதுப்பாடல்	275
353.	கொடிய மதவேள்	பொதுப்பாடல்	276
354.	சமயபத்தி	பொதுப்பாடல்	276
355.	சாங்கரி பாடியிட	பொதுப்பாடல்	277
356.	சிவஞான புண்டரிக	பொதுப்பாடல்	277
357.	சீதமலம் வெப்பு	பொதுப்பாடல்	278
358.	சுருதி ஊடுகளாது	பொதுப்பாடல்	279
359.	கூதினுண வாசை	பொதுப்பாடல்	280
360.	ஞானா விபுஷணி	பொதுப்பாடல்	280
361.	திரிபுரம் அதனை	பொதுப்பாடல்	281
362.	தீது உற்றே எழு	பொதுப்பாடல்	282
363.	தீயும் பவனமும்	பொதுப்பாடல்	283
364.	துள்ளு மதவேள்	பொதுப்பாடல்	283
365.	தேன் இயல்சொற்	பொதுப்பாடல்	284
366.	நகரம் இரு பாதமாகி	பொதுப்பாடல்	284
367.	நாரியர்கள் ஆசை	பொதுப்பாடல்	285
368.	நாளு மிகுந்த	பொதுப்பாடல்	286
369.	நீருநிலம் அண்பாத	பொதுப்பாடல்	286
370.	நீரும் என்பு	பொதுப்பாடல்	287
371.	நீலங்கொள்	பொதுப்பாடல்	287
372.	பிறவியலை	பொதுப்பாடல்	288
373.	பணிகள் பணமும்	பொதுப்பாடல்	288
374.	பரவைக்கு எத்தனை	பொதுப்பாடல்	289
375.	பிரமனும் விரகொடு	பொதுப்பாடல்	289
376.	புகரில் சேவல	பொதுப்பாடல்	290
377.	புவிக்குன் பாதம்	பொதுப்பாடல்	291
378.	பெருங்காரியம் போல்	பொதுப்பாடல்	292
379.	பேரவா அறா	பொதுப்பாடல்	293
380.	பொன்னை விரும்பிய	பொதுப்பாடல்	293
381.	போத நிர்க்குன	பொதுப்பாடல்	294
382.	மதனேவிய கணை	பொதுப்பாடல்	295
383.	மதிதனையிலாத	பொதுப்பாடல்	295
384.	மனநூறு கோடி	பொதுப்பாடல்	296

பாடல் எண்	பாடல்கள்	உளர்	பக்கம்
385.	மனைமக்கள் சுற்றம்	பொதுப்பாடல்	297
386.	மாறுபொரு காலைன்	பொதுப்பாடல்	297
387.	மூலா நிலமதின்	பொதுப்பாடல்	298
388.	வாரி மீதே	பொதுப்பாடல்	299
389.	விழையும் மனிதரை	பொதுப்பாடல்	299
390.	வேடர் செழுந்தினை	பொதுப்பாடல்	300
391.	அலகுஇல் அவுணரை	மதுரை	301
392.	ஆனைமுகவற்கு	மதுரை	302
393.	கலைமேவு ஞான	மதுரை	303
394.	சைவ முதல்	மதுரை	303
395.	நீதத்துவமாகி	மதுரை	303
396.	பரவு நெடுங்கதிர்	மதுரை	304
397.	முத்து நவரத்நமணி	மதுரை	304
398.	பத்தியால் யானுனை	இரத்தினகிரி	305
399.	வசனமிக ஏற்றி	பழநி	306
400.	நிருதரார்க்கு ஒரு	பொதுப்பாடல்	307
	ஆறிரு தடந்தோள்		308
	வான்முகில்		308
	மூவிரு முகங்கள்		308
	கந்தரலங்காரம்		309
	கந்தரனுபூதி		326
	தேவேந்திர சங்கவகுப்பு		334
	வேல் வகுப்பு		336
	திருவேளைக்காரன் வகுப்பு		338
	கடைக்கணியல் வகுப்பு		340
	வீரவாள் வகுப்பு		342
	மயில் விருத்தம்		343
	வேல் விருத்தம்		343
	திருளமுசுற்றிருக்கை		344
	அஷ்டோத்திர சத நாமாவளி		345
	பகழிக்கூத்தர் பிள்ளைத்தமிழ்		349
	லிங்காஷ்டகம்		350
	தேவி ஸ்தோத்திரம்		351
	முருகா சரணம்		353
	ஏறு மயிலேறி		353

மதுரை ஸ்ரீதிருப்புகழ் சபை வரலாறு

மதுரை ஸ்ரீதிருப்புகழ் சாமி ஐயர் என்று போற்றப்பெறும் திரு.லோகநாதன் ஐயர் சிறந்த முருகனடியார். இராமநாதபுரத்தில் உயர்ந்த அந்தணர் குலத்தில் தோன்றி, மன்னர் முத்துராமலிங்க சேதுபதியிடம் பணியாற்றி அவர் அன்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரியவராக விளங்கியவர். இசைச் சக்கரவர்த்தி பூச்சி ஐயங்காரிடம் இசை பயின்றவர். திருப்புகழைப் பாடுவதும், திருப்புகழுக்கு உரை விளக்கம் செய்வதும், முருகனை வழிபடுவதுமே அவர் வாழ்க்கையின் நோக்கங்கள் ஆகும். இராமநாதபுரத்தில் பணியாற்றிய இச்சான்றோரை அங்கயற்கண்ணியின் திருவருள் “கனகமிகும்பதி மதுரை வளம்பதி” எனப் பாடப்பெற்ற மதுரைக்கு அழைத்தது. மதுரை அம்மன் சந்நிதிக்கு முன்புள்ள நகரா மண்டபத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு வீட்டிலிருந்து சிலர் பஜனைப் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டு சித்திரை வீதி வலம் வந்தனர். பாட வேண்டிய திருப்புகழைப் பாடாமல் வேறு பாடல்களைப் பாடுகின்றார்களே என்று மனம் வருந்திய திருப்புகழ் சாமி ஐயர் அவர்கள், அந்தப் பக்தர் குழுவில் சேர்ந்து, அவர்களைத் திருப்புகழில் ஈடுபடுத்தி, அந்தப் பஜனையைத் திருப்புகழ் பஜனையாக மாற்றினார்கள்.

திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் மக்களை இழுத்தன திருப்புகழ் சாமி ஐயர் அவர்களின் திருப்புகழ் பஜனையில் மதுரைப் பெரியவர்களான சீனிவாசராவ். கஜானா லெட்சுமணராவ், ஐம்பு சாமிராவ், ஏ.எஸ்.எஸ்.எம்.சோமசுந்தரம் செட்டியார், சிரஸ்தார் கிருஷ்ணையர் ஆகியோர் பெரிதும் ஈடுபட்டார்கள். வேம்பத்தூர் பாஸ்கர ஐயர், நாகலிங்கம் செட்டியார், தியாகராஜன் செட்டியார், பரமசிவம்பிள்ளை ஆகியோர் சுவாமிகளின் சீடராயினர். காலையில் எழுந்து முருகன் நாமமே மொழிந்து, காதல் உமை மைந்த எனப்பாடும் அடியார் திருக்கூட்டம் அதிகரித்தது. அன்றிருந்த திருஞான சம்பந்தர் மடத்தின் ஆதீனகர்த்தர்,

சுவாமிகள் பால் பேரன்பு கொண்டார். மதுரை மீனாட்சியம்மன் திருக்கோயில் நிர்வாகத்தினர் ஆலயத்துக்குள் சபை அமைக்க வேண்டினர். அங்கயற்கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த ஆலவாயண்ணல் திருவருட் பெருங் கருணையால் மதுரை ஸ்ரீதிருப்புகழ் சபை தெற்காடி வீதியில் சித்தார்த்தி ஆண்டு 1919 ஆடிப்பெருக்கன்று தொடங்கப் பெற்றது.

சுவாமிகள் ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் சித்திரை வீதிகளில் திருப்புகழ் பஜனை, வெள்ளிக்கிழமையும், திங்கட்கிழமையும் இரவில் திருப்புகழ் பஜனை வாரம் இருமுறை சபையில் திருப்புகழ் விரிவுரை, உற்சவ நாட்களில் இறைவன் திருவீதி உலாவில் திருப்புகழ் பஜனை என்று தம் நேரம் அனைத்தையும் திருப்புகழ்ப் பணிக்காகத் தந்து, முருகன் அருளால் செகந்தராபாத், இலங்கை முதலிய பகுதிகளிலும் திருப்புகழைப் பாடிப் பரப்பினார். பாம்பன் சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுக்காட்டியபடி உத்தராயணம் பிறந்த ஆறாவது பெள்ள்ணமியும் மூல நட்சத்திரமும் கூடிய (ஆனிப்பெள்ள்ணமி) நாளில் அருணகிரிநாதர் அவதார நல்விழா நடத்தினார். கந்தர் சஷ்டி விழா ஏழு நாட்கள் நடக்கவும், மார்கழி மாதம் முழுவதும் சபையில் காலை வேளையில் பஜனையும், வழிபாடும் நிகழவும் செய்தார். இப்பணிகள் இன்று வரை கடந்த நூறாண்டுகளாக இடைவிடாமல் நடந்து வருவது முருகன் திருவருட் கருணையினாலேயாகும்.

காலம் முழுவதும் திருப்புகழ்க்காகவே வாழ்ந்து, ஜனக மன்னனைப் போல் இல்லற ஞானியாகத் திகழ்ந்த திருப்புகழ்சாமி ஐயர் 1936-ல் முருகன் திருவடி அடைந்தார். அதன் பிறகு திருப்புகழ் சாமி ஐயர் அவர்களின் சீடர் திருப்பணிச் சக்கரவர்த்தி திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் திருப்புகழ் சபையின் தலைவராகப் பணியாற்றினார்கள். திருப்புகழ் சாமி ஐயரவர்களின் மருமகன் திருப்புகழ் தவமணி கே.வி.தியாகராஜ ஐயர் அவர்கள் பல ஆண்டுகள் சபையின் செயலராகப் பணியாற்றினார்கள். அவர்கள் 1954-ல் திருப்புழ் இலவச வகுப்புத் தொடங்கிப் பலரும்

பயன்பெறச் செய்தார்கள். அவருக்குப் பின் ஞானதான வள்ளல் O.M.S.S.சுந்தர மகாலிங்கம் அவர்கள் செயலாளராகப் பணியாற்றினார்கள். அவர் மறைவுக்குப் பின் திருப்புகழ் சாமி ஐயர் பேரன் K.T.கிருபாசங்கர் அவர்கள் செயலாளராகச் சிறப்புடன் பணியாற்றினார். தற்போது அவருடைய தம்பி K.T.லோகநாதன் அவர்கள் அவர் விட்டுச் சென்ற பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்.

இப்பொழுது சபையின் மூலம் நாடோறும் திருப்புகழ் சபை முருகனுக்கு வழிபாடு, மாலையில் திருப்புகழ் வகுப்பு, கந்தர் சஷ்டியில் ஏழுநாள் விழா, ஆண்டுதோறும் தொடர் சொற்பொழிவு, பழனியில் படிவிழா, திருச்செந்தூர் ஆவணித் திருவிழாவில் திருப்புகழ் பஜனை, அன்னதானம், மார்கழி மாதம் முழுவதும் காலையில் ஆடி வீதி சுற்றிப் பஜனை, ஆனியில் அருணகிரிநாதர் விழா, மாதம் தோறும் கார்த்திகை நாள் வழிபாடு ஆகியவை நடைபெற்று வருகின்றன. அறக்கட்டளை மூலம் பள்ளி மாணவ, மாணவிகளுக்குக் கல்வி உதவித்தொகை வழங்கப்பெற்று வருகிறது.

வாரியார் சுவாமிகள் பல ஆண்டுகள் ஆடி வீதியில் மகாபாரதம், இராமாயணம், கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருப்புகழ் தொடர் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார்கள்.

சுவாமிகள் மறைந்த பிறகு பேராசிரியர் சொ.சொ.மீ.சுந்தரம் அவர்களால் பெரியபுராண விரிவுரை, கந்தபுராண விரிவுரை, மகாபாரதத் தொடர் சொற்பொழிவு, இராமாயணத் தொடர் விரிவுரை, அபிராமி அந்தாதி தொடர் விரிவுரை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் விரிவுரை. சொக்கநாத வெண்பா விரிவுரை, மாதம் ஒரு திருப்புகழ் விரிவுரை ஆகியவை நடத்தப்பெற்றன. நாள்தோறும் மாலை 7 மணிக்குத் திருப்புகழ் சபையில் திருப்புகழ் இலவச வகுப்பு நடைபெற்று வருகிறது.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப் பாபிரம்

சீராந் திருப்புகழைச் செவ்வேள்மே லன்பாக
ஆராயந் துரை த்தான் அருணகிரி - நேராக
அந்தப் புகழை யநுதினமு மோதாமல்
எந்தப் புகழோது வீர்.

அருணகிரிநாத னகிலதலத் துன்னைக்
கருணையினாற் பாடுங் கனிபோற் - பிரியமுற
வேறுமோர் புன்கவிகள் வேலோனே நின்செவியி
லேறுமோ என்னே யினி.

ஆனைமுக வற்கிளைய ஐயா அருணகிரி
தேனனைய சொல்லான் திருப்புகழை - யானினைந்து
போற்றிடவு நின்னைப் புகழ்ந்திடவும் போற்கமலஞ்
சாத்திடவுமோ திடவுந் தா.

ஞானம்பெறலாம் நலம் பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம் பெறலாம் - மோனவீ
டேறலாம் யானைக்கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக்கூறு.

அருணகிரிநாதர்பதி னாறா யிரமென்
றுரைசெய் திருப்புகழை யோதீர் - பரகதிக்கஃ
தேணியருட் கடலுக் கேற்றம் மனத்தளர்ச்சிக்
காணி பிறவிக்கரம்.

தருப்புகழ் வல்ல சுரர்மகள் நாயகன் சங்கரற்குக்
குருப்புகழ் வல்ல குமரேசன் ஷண்முகன் குன்றெறிந்தோன்
மருப்புகழ் வல்ல அருணகிரி பெயர் வள்ளல் சொன்ன
திருப்புகழ் வல்லவர் சீர்பாதத் தூளியென் சென்னியதே.

உ

குஹமயம்

வாக்கிற்கு அருணகிரி வாழ்க்கைக்கு திருப்புகழ்

தியானம்

ஆறுமுகமுண்டு பன்னிரண்டு தோளுமுண்டு
அங்கையில் ஏறிய வேலுமுண்டு வெற்றி மயூரமுமுண்டு
ஏவல் செய்ய வீரிய சிங்கத்துரை வீரபாகுமுண்டு
வேளைக்கு இங்கே கூறியபோது வருவாய் என்
குமரகுருபரனே.

குரு வணக்கம்

அந்தாதி யில்லா யிறைவனுக் கந்தாதி யன்று ரைத்தும்
நந்தா வகுப் பலங்காரம் அவர்க்கே நனி புனைந்தும்
முந்தா தரவில்அவன் புகழ்பூதியு முற்றுஞ் சொன்ன
எந்தா யருணகிரிநாத என்னை நீ யேன்றருளே.

சற்குரு அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
“திருப்புகழ்”

விநாயகர் துதி

1

மலர்கொடுபணிய

நாட்டை

ஆதி

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி

கப்பிய கரிமுகன்

அடிபேணிக்

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ

கற்பக மெனவினை

கடிதேகும்

மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்

மற்பொரு திரள்புய

மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவிழ் மலர்கொடு

பணிவேனே

முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்

முற்பட எழுதிய

முதல்வோனே

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்

அச்சது பொடி செய்த

அதிதீரா

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிடை

யிபமாகி

அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை

அக்கண மணமருள்

பெருமானே.

அருள்பெற

பௌலி

ரூபகம்

உம்பர்தருத் தேநுமணிக்
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்

கசிவாகி
துணர்வூறி

இன்பரசத் தேபருகிப்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்

பலகாலும்
றருள்வாயே

தம்பிதனக் காகவனத்
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்

தணைவோனே
கனியோனே

அன்பர்தமக் கானநிலைப்
ஐந்துகரத் தானைமுகப்

பொருளோனே
பெருமாளே.

வழிபாடு மறவாமை

நாட்டை

திஸ்ரஜாதி திரிபுடை

நினது திருவடி சத்திம யிற்கொடி

நினைவு கருதிடு புத்திகொ டுத்திட

நிறைய அமுதுசெய் முப்பழ மப்பமு நிகழ்பால்தேன்

நெடிய வளைமுறி யிக்கொடு லட்டுகம்

நிறவி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி

நிகரி லினிகத லிக்கனி வர்க்கமு

மிளநீரும்

மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு

மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர

வளரு கரிமுக வொற்றைம ருப்பனை

வலமாக

மருவு மலர்புனை தொத்திர சொற்கொடு
 வளர்கை குழைபிடி தொப்பண குட்டொடு
 வனச பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை மறவேனே

தெனன தெனதென தெத்தென னப்பல
 சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்
 திரளு முறுசதை பித்தநி ணக்குடல் செறிமூளை
 செரும வுதரநி ரப்புசெருக்குட
 னிரைய வரவநி றைத்தக ளத்திடை
 திமித திமிதிமி மத்தளி டக்கைகள் செகசேசே

எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள்
 துடிக ளிடிமிக வொத்துமுழக்கிட
 டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தனி லெழுமோசை
 இகலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட
 இரண பயிரவி சுற்றுந டித்திட
 எதிரு நிசிசர ரைப்பெலி யிட்டருள் பெருமானே.

4

அருள் மறவாமை

பூபாளம் ஞபகம்

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை
 பட்சியெனு முக்ரதூர கமுநீபப்
 பக்குவம லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
 பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்

திக்கதும திக்கவரு குக்குடமும் ரகைதரு
 சிற்றடியு முற்றியப னிருதோளும்
 செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு
 செப்பெனள னக்கருள்கை மறவேனே.

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்

எட்பொரிய வற்றுவரை

யிளநீர்வண்

டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள

ரிப்பழமி டிப்பல்வகை

தனிமூலம்

மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெனக்கொளொரு

விக்கிநச மர்த்தனெனு

மருளாழி

வெற்பகுடி லச்சடி ல விற்பரம் ரப்பருள்

வித்தகம் ருப்புடைய

பெருமானே.

5

திருவடி பெற

நாட்டை

ஆதி

விடமடைசு வேலை அமரர்படை சூலம்

விசையன்விடு பாண

மெனவேதான்

விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்

வினையின்விளை வேது

மறியாதே

கடியுலவு பாயல் பகலிரவெனாது

கலவிதனில் மூழ்கி

வறிதாய

கயவனறி வீன னிவனுமுயர் நீடு

கழலிணைகள் சேர

அருள்வாயே

இடையர்சிறு பாலை திருடிகொடு போக

இறைவன்மகள் வாய்மை

யறியாதே

இதயமிக வாடி யுடையபிளை நாத

கணபதியெ னாம

முறைசுற

அடையலவ ராவி வெருவ அடி கூர

அசலுமறி யாம

லவரோட

அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி சாட

அறிவருளும் ஆனை

முகவோனே.

அவிநாசி

6

வீடு பெற / பெருவாழ்வு பெற

மோகனம்

ரூபகம்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற்

குருவாகிப்

பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத்

தருவாயே

குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற்

குமரேசா

அறநாலைப் புகல்வோனே அவிநாசிப்

பெருமானே.

7

யம பயம் சிற வரவேணும்

நாதநாமகிரியா

ஆதி

மனத்தி ரைந்தெழு மீளையு மேலிட

கறுத்த குஞ்சியு மேநரை யாயிட

மலர்க்க ணண்டிருளாகியு மேநடை

தடுமாறி

வருத்த முந்தர தாய்மனை யாள்மக

வெறுத்தி டங்கிளை யோருடன் யாவரும்

வசைக்கு றுஞ்சொலி னால்மிக வேதின நகையாட

எனைக்க டந்திடு பாசமு மேகொடு

சினத்து வந்தெதிர் சூலமு மேகையி

லெடுத்தெ றிந்தழல் வாய்விட வேபய முறவேதான்

இழுக்க வந்தீடு தூதர்க ளானவர்

பிடிக்கு முன்புன தாள்மல ராகிய

இணைப்ப தந்தர வேமயில் மீதினில் வரவேணும்

கனத்த செந்தமி ழூல்நினை யேதின

நினைக்க வந்தரு வாயுன தாரருள்

கருத்திருந்துறை வாயென தாருயிர் துணையாகக்

கடற்ச லந்தனி லேயொளி சூரனை

யுடற்ப குந்திருகூறென வேயது

கதித்தெ முந்தொரு சேவலு மாமயில் விடும்வேலா

அனத்த னுங்கம லாலய மீதுறை

திருக்க லந்தீடு மாலடி நேடிய

அரற்க ரும்பொருள் தானுரை கூறிய குமரேசா

அறத்தை யுந்தரு வோர்கன பூசுரர்

நினைத்தி னந்தொழு வாரம ராய்புரி

யருட்செ றிந்தவி நாசியுள் மேவிய பெருமானே.

திருப்புக்கொளியூர் (அவினாசி)

8

திருவடியை மறவேன்

தன்யாசி

ஆதி

பக்குவ வாசார லட்சண சாகாதி

பட்சண மாமோன

சிவயோகர்

பத்தியி லாறாறு தத்துவ மேல்வீடு

பற்றுநி ராதார

நிலையாக

அக்கண மேமாய துர்க்குணம் வேறாக

அப்படை யேஞான

வுபதேசம்

அக்கற வாய்பேசு சற்குரு நாதாடன்

அற்புத சீர்பாத

மறவேனே

உக்கிர வீராறு மெய்ப்புய னேநீல

வுற்பல வீராசி

மணநாற

ஒத்தநி லாவீசு நித்தில நீராவி

யுற்பல ராசீவ

வயலூரா

பொக்கமி லாவீர விக்ரம மாமேனி

பொற்ப்ரபை யாகார

அவிநாசிப்

பொய்க்கலி போமாறு மெய்க்கருள் சீரான

புக்கொளி யூர்மேவு

பெருமாளே.

நூல்

9

காத்தருள வேண்டுதல்

மோகனம்

ஆதி

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை

அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர

எனவோதும்

முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பித் திருவரு

முப்பத்துமு வார்க்கத் தமரரு

மடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணை தொடு

ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி

லிரவாகப்

பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய

பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்

பகஷுத்தொடு ரகஷித் தருள்வது

மொருநாளே

தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு கழுதாடத்
 திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சித்ரப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக எனவோதக்
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக் குக்குகு
 குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுகுகை
 கொட்புற்றெழு நட்பற் றவுணரை
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
 குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமானே.

திருப்பரங்குன்றம்

10

மனோவாக்கு காயங்களால் வழிபடாமையெ எண்ணி இரங்கல்
வருவாயே

தன்யாசி

ஆதி

உனைத்தி னந்தொழு திலனுன தியல்பினை
 உரைத்தி லன்பல மலர்கொடு னடியினை
 உறப்ப ணிந்தில னொருதவ மிலனுன தருள்மாறா
 உளத்து ளன்பின ருறைவிட மறிகிலன்
 விருப்பொ டுன்சிக ரமும்வலம் வருகிலன்
 உவப்பொ டுன்புகழ் துதிசெயவிழைகிலன் மலைபோலே
 கனைத்தெ மும்பக டதுபிடர் மிசைவரு
 கறுத்த வெஞ்சின மறலித னுழையினர்
 கதித்த டர்ந்தெறி கயிறடு கதைகொடு பொருபோதே

கலக்கு றுஞ்செய லொழிவற அழிவறு

கருத்து நைந்தல முறுபொழு தளவைகொள்

கணத்தி லென்பய மறமயில் முதுகினில் வருவாயே

வினைத்த லந்தனி லலகைகள் குதிகொள

விழுக்கு டைந்துமெ யுகுதசை கமுகுண

விரித்த குஞ்சிய ரெனுமவு ணரையமர் புரிவேலா

மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி யழகிய

கொடிச்சி குங்கும முலைமுக டுமுநறை

விரைத்த சந்தன ம்ருகமத புயவரை யுடையோனே

தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுநி முறைகொடு

புனற்சொ ரிந்தலர் பொதியவி ணவரொடு

சினத்தை நிந்தனை செய்முநி வரர்தொழ மகிழ்வோனே

தெனத்தெ னந்தன எனவரி யளிநறை

தெவிட்ட அன்பொடு பருகயர் பொழில்திகழ்

திருப்ப ரங்கிரி தனிவிறை சரவண பெருமானே.

11

அருள் பெற

நீலாம்பரி

அதி

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்

வயிறிருந்து முற்றிப்ப யின்று

கடையில் வந்து தித்துக்கு முந்தை

வடிவாகிக்

கழுவியங்கெ டுத்துச்ச ரந்த

முலையருந்து விக்கக்கி டந்து

கதறியங்கை கொட்டித்த வழந்து

நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச்ச தங்கை

யிடுகுதம்பை பொற்சட்டி தண்டை

யவையணிந்து முற்றிக்கி ளர்ந்து

வயதேறி

அரிய பெண்கள் நட்பைப்பு ணர்ந்து

பிணியுழுன்று சுற்றித்தி ரிந்த

தமையுமுன் க்ருபைச்சித்த மென்று

பெறுவேனோ

இரவி யிந்த்ரன் வெற்றிக்கு ரங்கி

னரசரென்று மொப்பற்ற வுந்தி

யிறைவ எனண்கி னக்கர்த்தனென்றும்

நெடுநீலன்

ளரிய தென்றும் ருத்ரற்சி றந்த

அநும எனன்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்

எவரு மிந்த வார்க்கத்தில் வந்து

புனமேவ

அரிய தன்ப டைக்கர்த்த ரென்று

அசுரர் தங்கி னைக்கட்டை வென்ற

அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின்

மருகோனே

அயனை யும்புடைத்துச்சி னந்து

உலக மும்படைத்துப்ப ரிந்து

அருள் பரங்கி ரிக்குட்சி றந்த

பெருமானே.

12

பாவம் ஒழிய

நாட்டை

திஸ்ர ஜாதி திரிபுடை

கனகந்திரள் கின்றபெ ருங்கிரி

தனில்வந்துத கன்தக எனன்றிடு

கதிர்மிஞ்சிய செண்டை யெறிந்திடு

கதியோனே

கடமிஞ்சிய நந்தவி தம்புணர்

கவளந்தனை யுண்டுவ ளர்ந்திடு

கரியின்றுணை யென்றுபி றந்திடு

முருகோனே

பனகந்துயில் கின்ற திறம்புனை

கடல்முன்புக டைந்தப ரம்பரர்

படரும்புய லென்றவ ரன்புகொள்

மருகோனே

பலதுன்பமு ழன்றுக லங்கிய

சிறியன்புலை யன்கொலை யன்புரி

பவமின்றுக ழிந்திட வந்தருள்

புரிவாயே

அனகன்பெயர் நின்றுரு ளுந்திரி

புரமுந்திரி வென்றிட வின்புடன்

அழலுந்தந குந்திறல் கொண்டவர்

புதல்வோனே

அடல்வந்துமு ழங்கியி டும்பறை

டுடுடுண்டுடு டுண்டுடு டுண்டென

அதீர்கின்றிட அண்ட நெறிந்திட

வருகூரர்

மனமுந்தழல் சென்றிட வன்றவ

ருடலுங்குட லுங்கிழி கொண்டிட

மயில்வென்றனில் வந்தரு ளுங்கன

பெரியோனே

மதியுங்கதி ருந்தட வும்படி

யுயர்கின்றவ னாங்கள்பொ ருந்திய

வளமொன்றுப ரங்கிரி வந்தருள்

பெருமானே.

13

திருவடி பெற

கரகரப்பரியா

ஆதி

காதட ருங்கயல் கொண்டிசைந் தைம்பொறி

வாளிம யங்கம னம்பயந் தந்திருள்

கால்தர விந்துவி சும்பிலங் கும்பொழு தொருகோடி

காய்கதி ரென்றொளிர் செஞ்சிலம் புங்கணை

யாழியு டன்கட கந்துலங் கும்படி

காமனெ டஞ்சிலை கொண்டார்ந் தும்பொரு

மயலாலே

வாதுபு ரிந்தவர் செங்கைதந் திங்கித்
 மாகந டந்தவர் பின்திரிந் துந்தன
 மாப்பில முந்தவ ணைந்திடுந் துன்பம துழலாதே
 வாசமி குந்தக டம்பமென் கிண்கிணி
 மாலை கராங்கொளு மன்பர்வந் தன்பொடு
 வாழநி தம்புனை யும்பதந் தந்துன தருள்தாராய்

போதிலு றைந்தருள் கின்றவன் செஞ்சிர
 மீதுத டிந்துவி லங்கிடும் புங்கவ
 போதவ ளஞ்சிவ சங்கரன் கொண்டி மொழிவோனே
 புகழு டன் திகழ் சங்கினங் கொண்டகி
 ரீவம டந்தைபு ரந்தரன் தந்தருள்
 புவைக ருங்குற மின்கலந் தங்குப னிருதோளா

தீதக மொன்றினர் வஞ்சகந் துஞ்சியி
 டாதவர் சங்கரர் தந்ததென் பும்பல
 சேர்நிரு தன்குல மஞ்சமுன் சென்றடு திறலோனே
 சீதள முந்தும ணந்தயங் கும்பொழில்
 சூழ்தர விஞ்சைகள் வந்திறைஞ் சும்பதி
 தேவர்ப ணிந்தெழு தென்பரங் குன்றுறை பெருமாளே.

14

சுன்பு உற

பூர்விகல்யாணி	ஆதி
சந்ததம் பந்தத்	தொடராலே
சஞ்சலந் துஞ்சித்	திரியாதே
கந்தனென் றென்றுற	றுனைநாளும்
கண்டுகொண் டன்புற	றிடுவேனோ

தந்தியின் கொம்பைப்
சங்கரன் பங்கிற்
செந்திலங் கண்டிக்
தென்பராங் குன்றிற்

புணர்வோனே
சிவைபாலா
கதிர்வேலா
பெருமாளே.

15

திருவடி பெற

நாட்டை

திஸ்ரஜாதி திரிபுடை

சருவும்படி வந்தன னிங்கித
மதனின்றிட அம்புலி யுஞ்சுடு
தழல்கொண்டிட மாங்கையர் கண்களின் வசமாகி
சயிலங்கொளு மன்றல்பொ ருந்திய
பொழிலின்பயில் தென்றலு மொன்றிய
தடவஞ்சுனை துன்றியெ முந்திட திறமாவே

இரவும்பக லந்தியு நின்றிடு
குயில்வந்திசை தெந்தன வென்றிட
இருகண்கள்து யின்றிட லின்றியும் அயர்வாகி
இவணைஞ்சுப தன்பத னென்றிட
மயல்கொண்டுவ ருந்திய வஞ்சுகன்
இனியுன்றன்ம லர்ந்தில கும்பதம் அடைவேனோ

திருவொன்றிவி ளங்கிய அண்டர்கள்
மனையின்தயி ருண்டவ னெண்ணிசை
திகழும்புகழ் கொண்டவன் வண்டமிழ் பயில்வோர்பின்
திரிகின்றவன் மஞ்சநி றம்புனை
பவன்மிஞ்சுதி றங்கொள வென்றடல்
ஜெயதுங்கமு குந்தன் மகிழ்ந்தருள் மருகோனே

மருவங்கடல் துந்துமி யுங்குட

முழுவங்களுக்கு மின்குமி னென்றிட

வளமொன்றிய செந்திலில் வந்தருள் முருகோனே

மதியுங்கதி ரும்புய லுந்தின

மறுகும்படி அண்டமி லங்கிட

வளர்கின்றப ரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே.

16

தொண்டு செய

அடானா

ஏகம்

தடக்கைப் பங்கயம் கொடைக்குக் கொண்டல்தன்

டமிழ்க்குத் தஞ்சமென்

றுலகோரைத்

தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்

தளர்ச்சிப் பம்பரந்

தனையுசற்

கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுங்

கலத்தைப் பஞ்சஇந்

த்ரியவாழ்வைக்

கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்

கழற்குத் தொண்டு கொண்

டருள்வாயே

படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்

புரக்கக் கஞ்சைமன்

பணியாகப்

பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்

பரத்தைக் கொண்டிடுந்

தணிவேலா

குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் றங்குமாங்

குலத்திற் காங்கைதன்

சிறியோனே

குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கராங்

குவித்துக் கும்பிடும்

பெருமானே.

திருவடி பெற

கர்னாடக தேவ காந்தாரி

ஆதி

மன்றலங் கொந்துமிசை தெந்தனந் தெந்தனென
 வண்டினங் கண்டுதொடர் குழல்மாதர்
 மண்டிடுந் தொண்டையமு துண்டுகொண் டன்புமிக
 வம்பிடுங் கும்பகன தனமார்பில்

ஒன்றஅம் பொன்றுவிழி கன்றஅங் கங்குழைய
 உந்தியென் கின்றமடு விழுவேனை
 உன்சிலம் புங்கனக தண்டையங் கிண்கணியும்
 ஒண்கடம் பும்புனையும் அடிசேராய்

பன்றியங் கொம்புகம டம்புயங் கஞ்சுரர்கள்
 பண்டையென் பங்கமணி பவர்சேயே
 பஞ்சராங் கொஞ்சுகிளி வந்துவந் தைந்துகர
 பண்டிதன் தம்பியெனும் வயலூரா

சென்றுமுன் குன்றவர்கள் தந்தபெண் கொண்டுவுளர்
 செண்பகம் பைம்பொன்மலர் செறிசோலை
 திங்களுஞ் சொங்கதிரு மங்குலுந் தங்குமுயர்
 தென்பராங் குன்றிலுறை பெருமானே.

திருச்செந்தூர்

ராகம் : செஞ்சுருட்டி

தாளம் : ருபகம்

அங்கை மென்குழ லாய்வார் போலே
 சந்தி நின்றய லோடே போவார்
 அன்பு கொண்டிட நீரோ போறீர் அறியீரோ

அன்று வந்தொரு நாள்நீர் போனீர்
பின்பு கண்டறி யோநா மீதே
அன்று மின்றுமொர் போதோ போகா துயில்வாரா

எங்க ளந்தரம் வேறா ரோர்வார்
பண்டு தந்தது போதா தோமே
லின்று தந்துற வோதா னீதே னிதுபோதா(கு)

இங்கு நின்றதென் வீடே வாரீர்
என்றி ணங்கிகள் மாயா லீலா
இன்ப சிங்கியில் வீணே வீழா தருள்வாயே

மங்கு லின்புறு வானாய் வானூ
டன்ற ரும்பிய காலாய் நீள்கால்
மண்டு றும்பகை நீறா வீறா ளரிதீயாய்

வந்தி ரைந்தெழு நீராய் நீர்கூழ்
அம்ப ரம்புனை பாராய் பாரேழ்
மண்ட லம்புகழ் நீயாய் நானாய் மலரோனாய்

உங்கள் சங்கரர் தாமாய் நாமார்
அண்ட பந்திகள் தாமாய் வானாய்
ஒன்றி னுங்கடை தோயா மாயோன் மருகோனே

ஒண்த டம்பொழில் நீடுர் கோடுர்
செந்தி லம்பதி வாழ்வே வாழ்வோர்
உண்ட நெஞ்சறி தேனே வானோர் பெருமானே.

19

காட்சி பெற வேண்டுதல்

பியாக் ஆதி

அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்
சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்
கன்புருகு சங்கதந் தவிரமுக் குணமாள்

அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
 தீந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
 தம்புயப தங்களின் பெருமையைக் கவிபாடிச்

செந்திலையு ணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
 கந்தனைய றிந்தறிந் தறிவினிற்
 சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத

சிந்தையும விழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்
 தென்செய லழிந்தழிந் தமிழமெய்ச்
 சிந்தைவர என்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ

கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
 கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
 குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமாளக்

குன்றியடி அம்பொனின் திருவரைக்
 கிண்கிணி கிணின்கிணின் கிணினைனக்
 குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற் ப்ரபைவீசத்

தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள் கலின்கலின் கலினைனத் திருவான

சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
 சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமானே.

20

அகப்பொருள்

நீலாம்பரி ஆதி

அம்பொத் தவிழித் தந்தக் கலகத்
 தஞ்சிக் கமலக் கணையாலே

அன்றிற் குமனற் றென்றற் குமிளைத்
 தந்திப் பொழுதிற் பிறையாலே

எம்பொற் கொடிமற் றுன்பக் கலனற்
 றின்பக் கலவித் துயரானாள்
 என்பெற் றுலகிற் பெண்பெற் றவருக்
 கின்பப் புலியுற் றிடலாமோ
 கொம்புக் கரிபட் டஞ்சப் பதுமக்
 கொங்கைக் குறவிக் கினியோனே
 கொன்றைச் சடையற் கொன்றைத் தெரியக்
 கொஞ்சித் தமிழைப் பகர்வோனே
 செம்பொற் சிகரப் பைம்பொற் கிரியைச்
 சிந்தக் கறுவிப் பொருமவேலா
 செஞ்சொற் புலவர்க் கன்புற் றதிருச்
 செந்திற் குமரப் பெருமானே.

21

உன் புகழ் பாட அருள்வாயே

புன்னாகவராளி ஆதி
 அருணமணி மேவு பூஷித ம்ருகமத பரே லேபன
 அபிநவ விசால பூரண
 அம்பொற் கும்பத் தனமோதி
 அளிகுலவு மாதர் லீலையின் முழுகியபி ஷேக மீதென
 அறவுமுற வாடி நீடிய
 அங்கைக் கொங்கைக் கிதமாகி
 இருணிறைய மோதி மாலிகை சருவி யுறவான வேளையி
 லிழைகலைய மாத ரார்வழி
 யின்புற் றன்புற் றழியாதீள்
 இரவுபகல் மோக னாகியெ படியில்மடி யாமல் யானுமுன்
 இணையடிகள் பாடி வாழுள்
 னெஞ்சிற் செஞ்சொற் றருவாயே

தருணமணி யாட ராவணி குடிலசடி லாதி யோதிய
சதுர்மறையி னாதி யாகிய
சங்கத் துங்கக் குழையாளர்

தருமுருக மேக சாயலர் தமரமக ராழி சூழ்புவி
தனைமுழுதும் வாரி யேயமு
துண்டிட் டண்டட்க் கருள்கூரும்

செருமுதலி மேவு மாவலி யதிமதக போல மாமலை
தெளிவினுடன் மூல மேயென
முந்தச் சிந்தித் தருள்மாயன்

திருமருக சூரன் மார்பொடு சிலையுருவ வேலை யேவிய
ஜெயசரவ ணாம னோகர
செந்திற் கந்தப் பெருமானே.

22

திருவடிகையப் பெற

தன்யாசி கண்டசாபு

அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிசூழல
அனலவிய மலமொழுக அகலாதே
அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ வறவுமழ
அழலினிகர் மறலியெனை யழையாதே

செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னொழியவுயர்
திருவடியி லணுகவர மருள்வாயே
சிவனைநிகர் பொதியவரை முநிவனக மகிழஇரு
செவிகுளிர இனியதமிழ் பகர்வோனே

நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி
நிருதிநிதி பதிகரிய வனமாலி
நிலவுமறை யவனிவர்க ளலையஅர சூரிமைபுரி
நிருதனூர மறஅயிலை விடுவோனே

மறிபரசு கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு
 மகிழ்மடி மிசைவளரு மிளையோனே
 மதலைதவ முத்தியிடை வருதரள மணிபுளின
 மறையவுயர் கரையிலுறை பெருமானே

23

பாதுகை தீட்சை பெற

அடானா

ஆதி

அனிச்சங் கார்முகம் வீசிட மாசறு
 துவட்பஞ் சானத டாகம்வி டாமட
 அனத்தின் தூவிசு லாவிய சீறடி மடமானார்
 அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமர
 கதப்பைப் பூணணி வார்முலை மேல்முகம்
 அழுத்தும் பாவியை யாவி யிடேறிட நெறிபாரா

வினைச்சண் டாளனை வீணனை நீணிதி
 தனைக்கண் டாணவ மானநிர் மூடனை
 விடக்கன் பாய்நுகர் பாழனை யோர்மொழி பகராதே
 விகற்பங் கூறிடு மோகவி காரனை
 அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
 விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனோ

முனைச்சங் கோலிடு நீலம கோத்தி
 அடைத்தஞ் சாதஇ ராவண னீள்பல
 முடிக்கன் றோர்கனை யேவுமி ராகவன் மருகோனே
 முளைக்குஞ் சீதநி லாவொட ராவிரி
 திரைக்கங் காந்தி தாதகி கூவிள
 முடிக்குஞ் சேகரர் பேரரு ளால்வரு முருகோனே

தினைச்சொங் கானக வேடுவ ரானவர்

திகைத்தந் தோவென வேகணி யாகிய

திறற்கந் தாவளி நாயகி காமுறும்

எழில்வேலா

சிறக்குந் தாமரை யோடையில் மேடையில்

நிறக்குஞ் சூல்வளை பால்மணி வீசிய

திருச்செந்தூர்வரு சேவக னேசுரர்

பெருமானே.

24

அன்பு பெற

காம்போதி

கண்டசாபு

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக்

கயர்வாகி

இரவுபகல் மனது சிந்தித்

துழலாதே

உயர்கருணை புரியு மின்பக்

கடல்முழ்கி

உணையெனது ளறியு மன்பைத்

தருவாயே

மயில் தகர்கலிடைய ரந்தத்

தினைகாவல்

வனசகுற மகளை வந்தித்

தணைவோனே

கயிலைமலை யனைய செந்திற்

பதிவாழ்வே

கரிமுகவ னிளைய கந்தப்

பெருமானே.

25

ஆண்டருள

அடானா

ஆதி

உருக்கம் பேசிய நீலியர் காசுகள்

பறிக்குந் தோஷிகள் மோகவி காரிகள்

உருட்டும் பார்வையர் மாபழி காரிகள்

மதியாதே

உரைக்கும் வீரிகள் கோளர வாமென

வுடற்றுந் தாதியர் காசள வேமனம்

உரைக்குந் தூரிகள் மீதினி லாசைகள் புரிவேனோ

அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமுடி
யனைத்துந் தானழ காய்நல மேதர
அருட்கண் பார்வையி னாலடி யார்தமை மகிழ்வோடே

அழைத்துஞ் சேதிகள் பேசிய காரண
வடிப்பந் தானென வேயெனை நாடொறும்
அதிக்கஞ் சேந்தர வேயரு ளாலுட னினிதாள்வாய்

இருக்குங் காரண மீறிய வேதமும்
இசைக்குஞ் சாரமு மேதொழு தேவர்கள்
இடுக்கண் தீர்க்கன னேயடி யார்தவ முடன்மேவி

இலக்கந் தானென வேதொழு வேமகிழ்
விருப்பங் கூர்தரு மாதியு மாயுல
கிறுக்குந் தாதகி கூடிய வேணிய னருள்பாலா

திருக்குந் தாபதர் வேதிய ராதியர்
துதிக்குந் தாளுடை நாயக னாகிய
செகச்செஞ் சோதியு மாகிய மாதவன் மருகோனே

செழிக்குஞ் சாலியு மேகம ளாவிய
கருப்பஞ் சோலையும் வாழையு மேதிகழ்
திருச்செந் தூர்தனில் மேவிய தேவர்கள் பெருமானே.

26

வாழ்வு உற

பூர்விகல்யாணி ஆதி

ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய
ஏதனை மூடனை நெறிபேணா

ஈனனை வீணனை யேடெழு தாமுழு
ஏழையை மோழையை அகலாநீள்

மாவினை மூடிய நோய்பிணி யாளனை
வாய்மையி லாதனை யிகழாதே

மாமணி நூபுர சீதள தாள்தனி
வாழ்வுற ஈவது மொருநாளே

நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு

நாரத னார்புகல்

நாடியெ கானிடை கூடிய சேவக

நாயக மாமயி

குறமாதை

லுடையோனே

தேவிம நோமணிஆயிப ராபரை

தேன்மொழி யாள்தரு

சேணுயர் சோலையி னீழலி லேதிகழ்

சீரலை வாய்வரு

சிறியோனே

பெருமானே.

27

சொல் விளங்கவேண்டுதல்

சாருமதி

ஆதி

ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்

தோடே வந்திட்

ஊடா நன்றற் றார்போல் நின்றெட்

டாமால் தந்திட்

டுயிர்சோர

டுழல்மாதர்

கூரா வன்பிற் சோரா நின்றக்

கோயா நின்றுட்

கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்

கோடா தென்கைக்

குலையாதே

கருள்தாராய்

தோரா வென்றிப் போரா மன்றற்

றோளா குன்றைத்

கூதா யெண்டிக் கேயா வஞ்சச்

கூர்மா அஞ்சப்

தொளையாட

பொரும்வேலா

சீரார் கொன்றைத் தார்மார் பொன்றச்

சேவே றெந்தைக்

தேனே யன்பர்க் கேயா மின்சொற்

சேயே செந்திற்

கினியோனே

பெருமானே.

அடியார்களுடன் இணங்க

யதுகுலகாம்போதி

ஆதி

கண்டுமொழி கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடைஅம்புநஞ்சு
கண்கள்குழல் கொண்ட லென்று பலகாலும்
கண்டுளம்வ ருந்தி நொந்து மங்கையர்வ சம்பு ரிந்து
கங்குல்பக லென்று நின்று விதியாலே

பண்டைவினை கொண்டு முன்று வெந்துவிழு கின்றல்கண்டு
பங்கயப தங்கள் தந்து புகழோதும்
பண்புடைய சிந்தை யன்பர் தங்களினு டன்க லந்து
பண்புபெற அஞ்ச லஞ்ச லெனவாராய்

வண்டுபடுகின்ற தொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கி யிண்டு
வம்பிணைய டைந்து சந்தின் மிகமூழ்கி
வஞ்சியை முனிந்த கொங்கை மென்குறம புந்தை செங்கை
வந்தமுகு டன்க லந்த மணிமார்பா

திண்டிறல்பு னைந்த அண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு
செஞ்சமர்பு னைந்து துங்க மயில்மீதே
சென்றசுர ரஞ்சுவென்று குன்றிடை மணம்பு ணர்ந்து
செந்தில்நகர் வந்த மர்ந்த பெருமானே.

29

திருவடி பெற

ஜோன்புரி : சிந்துபைரவி

ஆதி

கமல மாதா னிந்திரை யஞ்சரி
சொலவொ ணாதம புந்தையர் சந்தன
களப சீதள கொங்கையி லங்கையி லிருபோதேய்

களவு நூல்தெரி வஞ்சனை யஞ்சன
 விழியின் மோகித கந்த சுகந்தரு
 கரிய வோதியி லிந்து முகந்தனின் மருளாதே

அமலமாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
 தொலைவி லாதஅ றம்பொருளின்பமும்
 அடைய வோதியு ணர்ந்து தணந்தபின் அருள்தானே
 அறியு மாறுபெ றும்படி யன்பினி
 னினிய நாதசி லம்புடி லம்பிடு
 மருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடிதாராய்

குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
 கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
 குடிலை யோகிணி சண்டினி குண்டலி எமதாயி
 குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி
 வெகுவி தாமக சுந்தரி தந்தருள்
 குமரமூஷிக முந்திய ஐங்கர கணராயன்

மமவி நாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி
 அணிக ஜானன விம்பனொ ரம்புலி
 மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தரு ளிளையோனே
 வளரும் வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
 இடைவி டாது நெருங்கிய மங்கல
 மகிமை மாநகர் செந்திலில் வந்துறை பெருமாளே.

30

காலன் வருமுன் காட்சி பெற

பியாக் ஆதி
 காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்
 காலினார் தந்துடன் கொடுபோகக்
 காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுடுங்
 கானமே பின்தொடர்ந் தலறாமுன்

சூலம்வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்
 சூடுதோ ஞந்தடந் திருமாற்புந்
 தூயதாள் தண்டையுங் காணஆர் வஞ்செயுந்
 தோகைமேல் கொண்டுமுன் வரவேணும்
 ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்
 தேவர்வா ழுன்றுகந் தமுதீயும்
 ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்
 தாதிமா யன்றனன் மருகோனே
 சாலிசேர் சங்கினம் வானிகுழ் பங்கயஞ்
 சாரலார் செந்திலம் பதிவாழ்வே
 தாவுக ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
 தாரைவே லுந்திடும் பெருமானே.

31

திருவடித் தீட்சை பெற

நீலாம்பரி ஆதி
 கொங்கைப் பணையிற் செம்பொற் செறிவிற்
 கொண்டற் குழலிற் கொடிதான
 கொன்றைக் கணையொப் பந்தக் கயலிற்
 கொஞ்சக் கிளியுற் றுறவான
 சங்கத் தொனியிற் சென்றிற் கடையிற்
 சந்திப் பவரைச் சருவாதே
 சந்தப் படியுற் றென்றற் றலையிற்
 சந்தப் பதம்வைத் தருள்வாயே
 அங்கப் படைவிட் டன்றைப் படுகைக்
 கந்திக் கடலிற் கடிதோடா
 அந்தப் பொழிலிற் சந்துத் தலையுற்
 றஞ்சப் பொருதுற் றொழியாதே

செங்கைக் கதிருந் றொன்றக் கடலிற்

சென்றுந் றவர்தற்

பொருளானாய்

சிந்தைக் கனிவைத் தந்தப் பொழிலிற்

செந்திற் குமரப்

பெருமானே.

32

பூஜை செய்யவேண்டுகல்

சக்ரவாகம்

ஆதி

கொம்பனை யார்காது மோதிரு கண்களி லாமோத சீதள

குங்கும பாடர பூஷண

நகமேவு

கொங்கையி னீராவி மேல்வளர் செங்கழு நீர்மாலை சூடிய

கொண்டையி லாதார சோபையில்

மருளாதே

உம்பர்கள் ஸ்வாமீ நமோநம எம்பெரு மானே நமோநம

ஒண்டொடி மோகா நமோநம

எனநாளும்

உன்புக மேபாடி நானினி அன்புட னாசார பூசைசெய்

துய்ந்திட வீணாள்ப டாதருள்

புரிவாயே

பம்பர மேபோல ஆடிய சங்கரி வேதாள நாயகி

பங்கய சீபாத நூபுரி

கரகூலி

பங்கமி லாநீலி மோடிப யங்கரி மாகாளி யோகினி

பண்டுசு ராபான சூரனொ

டெதிர்போர்கண்

டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ னும்படி வீறான வேல்தர

என்றுமுளானேம னோகர

வயலூரா

இன்சொல்வி சாகாக்ரு பாகர செந்திலில் வாழ்வாகி யேயடி

யென்றனை யீடேற வாழ்வருள்

பெருமானே.

திருவடிப் பற்றுஉற வேண்குதல்

காபி

ஆதி

கொலைமத கரியன ம்ருகமத தனகிரி

கும்பத்

தனமானார்

குமுதஅ முதஇதழ் பருகியு ருகிமயல்

கொண்டுந்

றிடுநாயேன்

நிலையழி கவலைகள் கெடவுன தருள்விழி

நின்றூற்

றிடவேதான்

நினதீரு வடிமல ரிணைமன தினிலுற

நின்பற்

றடைவேனோ

சிலையென வடமலை யுடையவ ரருளிய

செஞ்சொற்

சிறுபாலா

திரைகட லிடைவரு மசுரனை வதைசெய்த

செந்தீற்

பதிவேலா

விலைநிகர் நுதலிப மயில்குற மகளும்வி

ரும்பிப்

புணர்வோனே

விருதணி மரகத மயில்வரு குமரவி

டங்கப்

பெருமாளே.

34

தொண்கு செய்கு கந்தவேள் எனக் கூறி புகழவேண்குதல்

பிலஹரி

ஏகம்

சங்குபோல் மென்கழுத் தந்தவாய் தந்தபற்

சந்தமோ கின்பமுத்

தெனவானிற்

றங்குகார் பைங்குழற் கொங்கை நீள் தண்பொருப்

பென்றுதாழ் வொன்றறுத்

துலகோரைத்

துங்கவேள் செங்கைபொற் கொண்டல்நீ யென்றுசொற்
 கொண்டுதாய் நின்றுரைத் துழலாதே
 துன்பநோய் சிந்தநற் கந்தவே ளென்றுனைத்
 தொண்டினா லொன்றுரைக் கருள்வாயே
 வெங்கண்வ்யா ளங்கொதித் தெங்கும்வே மென்றெடுத்த
 துண்டுமே லண்டருக் கமுதாக
 விண்டநா தன்திருக் கொண்டல்பா கன்செருக்
 குண்டுபே ரம்பலத் தினிலாடி
 செங்கண்மால் பங்கயக் கண்பெறா தந்தரத்
 தின்கணா டுந்திறற் கதிராழித்
 திங்கள்வா முஞ்சடைத் தம்பிரா னன்புறச்
 செந்தில் வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே.

35

பீம்பிளாஸ் ஆதி
 சங்கைதா னொன்றுதா னின்றியே நெஞ்சிலே
 சஞ்சலா ரம்பமாயன்
 சந்தொடே குங்குமா லங்க்ருதா டம்பரா
 சம்ப்ரமா நந்தமாயன்
 மங்கைமார் கொங்கைசே ரங்கமோ கங்களால்
 வம்பிலே துன்புறாமே
 வண்குகா நின்சொரு பம்ப்ரகா சங்கொடே
 வந்துநீ யன்பிலாள்வாய்
 கங்கைக் டும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
 கந்தனே விஞ்சையூரா
 கம்பியா திந்த்ரலோ கங்கள்கா வென்றவா
 கண்டலே சன்சொல்வீரா

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுநீர் பொன்றவே
 சென்றுமோ தும்பிரதாபா
 செங்கண்மால் பங்கஜா னன்தொழா நந்தவேள்
 செந்தில்வாழ் தம்பிரானே.

36

மயில் மீது வந்தருள வேண்டுதல்

ராகம் : தோடி

தாளம் : ஆதி

சத்தமிகும் ஏழுகட லைத்தேனை

யுற்றமது தோடுகனை யைப்போர்கொள்

சத்திதனை மாவின்வடு வைக்காவி தனைமீறு

தக்கமணம் வீசுகம லப்புவை

மிக்கவிளை வானகடு வைச்சீறு

தத்துகளும் வாளையடு மைப்பாவு விழிமாதர்

மத்தகிரி போலுமொளிர் வித்தார

முத்துவட மேவுமெழில் மிக்கான

வச்சிரகிரீ டநிகர் செப்பான தனமீதே

வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான

பத்திசெய ஏழைஅடி மைக்காக

வஜ்ரமயில் மீதிலினி யெப்போது வருவாயே

சித்ரவடி வேல்பனிநு கைக்கார

பத்திபுரி வேள்கள்பனு வற்கார

திக்கினுந டாவுபுர விக்கார குறமாதா

சித்தஅநு ராககல விக்கார

துட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார

சிட்டர்பரி பாலலளி தக்கார அடியார்கள்

முத்திபெற வேசொல்வச னக்கார
தத்தைநிகர் தூயவனி தைக்கார
முச்சகர்ப ராவுசர ணக்கார

இனிதான

முத்தமிழை ஆயும்வரி சைக்கார
பச்சைமுகில் தாவுபுரி சைக்கார
முத்துலவு வேலைநகர் முத்தேவர்

பெருமானே.

37

உலகோர்க்கு இரங்குநல்

ஆனந்த பைரவி

ஆதி

சேமக் கோமள பாதத் தாமரை
சேர்தற் கோதும
தீதத் தேயவி ரோதத் தேகுண
சீலத் தேமிக

நந்தவேதா

அன்புறாதே

காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி
காரத் தேயழி
காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர்
காமுற் றேயும

கின்றமாயா

தென்கொலோதான்

நேமிச் சூரொடு மேருத் தூளெழு
நீளக் காளபு
நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு
நீபச்சேவக

யங்ககால

செந்தில்வாழ்வே

ஓமத் தீவழு வார்கட் கூர்சிவ
லோகத் தேதரு
யோகத் தாறுப தேசத் தேசிக
ஊமைத் தேவர்கள்

மங்கைபாலா

தம்பிரானே.

தரிசனம் பெற வேண்டுதல்

ரஞ்சனி

ஆதி

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்
 தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்
 தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன்
 சந்தொடம ணைந்துநின் றன்புபோலக்

கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
 கஞ்சமலர் செங்கையுந் சிந்துவேலும்
 கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுங்
 கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ

புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமும்
 பொங்கியெழு வெங்களங் கொண்டபோது
 பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கினும் வளர்ந்துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையுந் சிந்தைகூரக்

கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலு மென்றன்முன்
 கொஞ்சிநட னங்கொளுங் கந்தவேளே
 கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
 கும்பமுநி கும்பிடுந் தம்பிரானே.

39

காலன் வரும்போது காட்சி பெற

பந்துவராளி

ஆதி

தந்த பசிதனைய றிந்து முலையமுது
 தந்து முதுகுதட வியதாயார்
 தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுள
 தங்கை மருகருயி ரெனவேசார்

மைந்தர் மனைவியர்க டும்பு கடனுதவு

மந்த வரிசைமொழி

பக்கேடா

வந்து தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகம

யங்க வொருமகிட

மிசையேறி

அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினி

லஞ்ச லெனவலிய

மயில்மேல்நீ

அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம

தன்ப னெனமொழிய

வருவாயே

சிந்தை மகிழமலை மங்கை நகிலிணைகள்

சிந்து பயமயிலு

மயில்வீரா

திங்க ளரவுநதி துன்று சடிவருள்

செந் தினகரிலுறை

பெருமானே.

40

உயிர்போகும் பொழுது மயில்மேற் காட்சி பெற வேண்டுதல்

ஆனந்த பைரவி

ஆதி

தொந்தி சரிய மயிரே வெளிறநிறை

தந்த மசைய முதுகே வளைய இதழ்

தொங்க வொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடி

தொண்டு கிழவ னிவனா ரெனஇருமல்

கிண்கி ணெனமு னுரையே குழறவிழி

துஞ்ச குருடு படவே செவிபடு

செவியாகி

வந்த பிணியு மதிலே மிடையுமொரு

பண்டி தனுமெ யுறுவே தனையுமிள

மைந்த ருடைமை கடனே தெனமுடுக துயர்மேனி

மங்கை யழுது விழவே யமபடர்கள்

நின்று சருவ மலமே யொழுகவுயிர்

மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின் மிசை வரவேணும்

எந்தை வருக ரகுநா யகவருக

மைந்த வருக மகனே யினிவருக

என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக

அபிராம

இங்கு வருக அரசே வருகமுலை

யுண்க வருக மலர்க்கு டிவருக

என்று பரிவி னொடுகோ சலைபுகல

வருமாயன்

சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள

வஞ்சி மருவு மழகா அமரர்சிறை

சிந்த அசுரர் கிளைவே ரொடும்டிய

அடுத்தீரா

திங்க ளரவு நதிக்கு டியபரமர்

தந்த குமர அலையே கரைபொருத

செந்தி னகரி லினிதே மருவிவளர்

பெருமானே.

41

மெய்க்ஞானம் பெற

சாவேரி

ஆதி

தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்

பாவையர் தோதக லீலைநி ரம்பிச்

கூழ்பொருள் தேடிட வோடிவ ருந்திப்

புதிதான

தூதொடு நான்மணி மாலைப் பந்தக்

கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்

தோமுறு காளையர் வாசல்தொ றும்புக் கலமாருங்

காலனை வீணனை நீதிகெ டும்பொய்க்

கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்

காதக லோபவ்ரு தாவனை நிந்தைப் புலையேனைக்

காரண காரிய லோகப் பஞ்சச்

சோகமெ லாமற வாழ்வற நம்பிற்

காசறுவாரிமெய்க் ஞான தவஞ்சற்

றருளாதோ

பாலன மீதும னான்முக செம்பொற்

பாலனை மோதப ராதன பண்டப்

பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுற் றமராடிப்

பாவியி ராவண னார்தலை சிந்திச்

சீரிய வீடணர் வாழ்வுற மன்றற்

பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக்

கினியோனே

சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்

நீதவள் வாழ்புன மாமென முந்தித்

தேமொழி பாளித கோமள இன்பக்

கிரிதோய்வாய்

சேலொடு வாளைவ ரால்கள் கிளம்பித்

தாறுகொள் புகம ளாவிய இன்பச்

சீரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப்

பெருமாளே.

42

நோய் அற : ஞானநூல் ஓத

யமுனா கல்யாணி

ரூபகம்

நாலு மைந்து வாசல் கீறு தூறு டம்பு கால்கை யாகி

நாரி யென்பி லாகு மாக

மதனூடே

நாத மொன்ற ஆதி வாயில் நாட காங்க ளான ஆடி

நாட றிந்தி டாம லேக

வளராமுன்

நூல நந்த கோடி தேடி மால்மி குந்து பாரு ளோரை

நூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி

விளைதீமை

நோய்க லந்த வாழ்வு றாமல் நீக லந்து ளாகு ஞான

நூல டங்க வோத வாழ்வு

தருவாயே

காலன் வந்து பால னாவி காய வென்று பாசம் வீசு

காலம் வந்து வோல மோல

மெனுமாத்

காம னைந்து பாண மோடு வேமி னென்று காணு மோனர்

காள கண்ட ரோடு வேத

மொழிவோனே

ஆல மொன்று வேலை யாகி யானை யஞ்சல் தீரு மூல
 ஆழி யங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே
 ஆர ணங்கள் தானை நாட வார ணங்கை மேவு மாதீ
 யான செந்தில் வாழ்வ தான பெருமானே.

43

திருவடி பெற

அடானா

ஏகம்

நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்
 நிறத்திற் கந்தனென் றினைவோரை
 நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்
 றறற்றித் துன்பநெஞ் சினில்நாளும்
 புதுச்சொற் சங்மொன் றிசைத்துச் சங்கடம்
 புகட்டிக் கொண்டுடம் பழிமாயும்
 புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட் டுன்பதம்
 புணர்க்கைக் கன்புதந் தருள்வாயே
 மதித்துத் திண்புரஞ் சிரித்துக் கொன்றிடும்
 மறத்திற் றந்தைமன் றினிலாடி
 மழுக்கைக் கொண்டசங் கராக்குச் சென்றுவண்
 டமிழ்ச்சொற் சந்தமொன் றருள்வோனே
 குதித்துக் குன்றிடந் தலைத்துச் செம்பொனுங்
 கொழித்துக் கொண்டசெந் திலின்வாழ்வே
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கராங்
 குவித்துக் கும்பிடும் பெருமானே.

திருவடி பெற

விஜயநாகரி

ஆதி

நிலையாப் பொருளை யுடலாக் கருதி

நெடுநாட் பொழுது

மவமேபோய்

நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்

நிறைவாய்ப் பொறிகள்

தடுமாறி

மலநீர்ச் சயன மிசையாப் பெருகி

மடிவேற் குரிய

நெறியாக

மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு

மலர்தாட் கமல

மருள்வாயே

கொலைகாட் டவுணர் கெடமாச் சலதி

குளமாய்ச் சுவற

முதுகூதம்

குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு

கொதிவேற் படையை

விடுவோனே

அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர

அழியாப் புதித

வடிவாகும்

அரணார்க் கதித பொருள்காட் டதிப

அடியார்க் கெளிய

பெருமானே.

45

திருவடி பெற வேண்டுதல்

கரகரப்ரியா

ஆதி

பங்கமே வும்பிறப் பந்தகா ரந்தனிற்

பந்தபா சந்தனிற்

றடுமாறிப்

பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்

பண்பிலா டம்பரப்

பொதுமாதர்

தங்களா லிங்கனக் கொங்கையா கம்படச்
 சங்கைமால் கொண்டிளைத் தயராதே
 தண்டைகூழ் கிண்கிணிப் புண்டரீ கந்தனைத்
 தந்துநீ யன்புவைத் தருள்வாயே
 அங்கைவேல் கொண்டரக் கன்பரதா பங்கெடுத்த
 தண்டவே தண்டமுட் படவேதான்
 அஞ்சவே திண்டிறற் கொண்டலா கண்டலற்
 கண்டலோ காங்கொடுத் தருள்வோனே
 திங்களார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபொற்
 செஞ்சடா பஞ்சரத் துறுதோகை
 சிந்தையே தென்றிசைத் தென்றல்வீ சும்பொழிற்
 செந்தில் வாழ்செந்தமிழ்ப் பெருமானே.

46

யமன் வரும்போது மயில்மேற் காட்சி பெற வேண்டுதல்

பூபாளம் ஆதி
 பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயிறெரி
 குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி பிலவக
 பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய திரிகூலம்
 பந்த பாசமு மருவிய கரதல
 மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு
 பண்பி லாதொரு பகடது முதுகினில் யமராஜன்
 அஞ்ச வேவரு மவதர மதிலொரு
 தஞ்ச மாகியெ வழிவழி யருள்பெறும்
 அன்பினாலுன தடிபுக ழடிமையெ னெதிரேநீ
 அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
 எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்
 அந்த மோகர மயிலினி லியலுடன் வரவேணும்

மஞ்சு போல்வள ரளகமு மிளகிய

ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு நிலவென

வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை யளவோடும்
மன்றல் வாரிச நயனமு மழகிய

குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுலை

மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாளா

செஞ்சொல் மாதிசை வடதிசை குடதிசை

விஞ்சு கீழ்திசை சகலமு மிகல் செய்து

திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர் மகமேரு

செண்டு மோதின ரரசரு எதிபதி

தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு

செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமரர்கள் பெருமானே.

47

அருள் பெற

சக்ரவாகம்

சதுஸ்ர ஜாதி ஜம்பை

பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத்

தனமானார்

படையம படையென அந்திக் குங்கட்

கடையாலே

வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற்

குழலாலே

மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற்

றருள்வாயே

அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற்

றிருமார்பா

அலைகுமு குழுவென வெம்பக் கண்டித்தெறிவேலா

திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற்

குருநாதா

ஜெயஜெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப் பெருமானே.

ஒன்றைப் பெற

நீலாம்பரி

ஆதி

புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற்

புயலிற் றங்கிப்

பொலிவோனும்

பொருவிற் றஞ்சக் சுருதிச் சங்கப்

பொருளைப் பண்பிற்

புகல்வோனும்

திகிரிச் செங்கட் செவியிற் றுஞ்சத்

திகிரிச் செங்கைத்

திருமாலும்

திரியப் பொங்கித் திரையற் றுண்டுட்

டெளிதற் கொன்றைத்

தரவேணும்

தகரத் தந்தச் சிகரத் தொன்றித்

தடநற் கஞ்சத்

துறைவோனே

தருணக் கொங்கைக் குறவிக் கின்பத்

தையளித் தன்புற்

றருள்வோனே

பகரப் பைம்பொற் சிகரக் குன்றைப்

படியிற் சிந்தத்

தொடும்வேலா

பவளத் துங்கப் புரிசைச் செந்திற்

பதியிற் கந்தப்

பெருமாளே.

49

தவயோகியாய் விளங்க

ராகம் : கமாஸ்

தாளம் : ஆதி

பூரண வார கும்ப சீதப டீர கொங்கை

மாதர்விகார வஞ்ச லீலையி லேஉ முன்று

போதவ மேஇ முந்து போனது மான மென்ப

தறியாத

பூரிய னாகி நெஞ்சு காவல்ப டாத பஞ்ச
பாதக னாய றஞ்செ யாதடி யோடி றந்து
போனவர் வாழ்வு கண்டு மாசையி லேய முந்து மயல்தீரக்

காரண காரி யங்க ளானதெ லாமொ ழிந்து
யானெனு மேதை விண்டு பாவக மாயி ருந்து
காலுட லுடி யங்கி நாசியின் மீதி ரண்டு விழிபாயக்

காயமு நாவு நெஞ்சு மோர்வழி யாக அன்பு
காயம்வி டாம லுன்றன் நீடிய தாள்நி னைந்து
காணுதல் கூர்த வஞ்செய் யோகிக ளாய்வி ளங்க
அருள்வாயே

ஆரண சார மந்த்ர வேதமெ லாம்வி ளங்க
ஆதிரை யானை நின்று தாழ்வென னாவ ணங்கு
மாதர வால்வி ளங்கு பூரண ஞான மிஞ்சும் உரவோனே

ஆர்கலி யூடெ முந்து மாவடி வாகி நின்ற
கூரனை மாள வென்று வானுல காளும் அண்ட
ரானவர் கூர ரந்தை தீரமு னாளம் கிழ்ந்த முருகேசா

வாரண மூல மென்ற போதினில் ஆழி கொண்டு
வாவியின் மாடி டங்கர் பாழ்பட வேள றிந்த
மாமுகில் போலிருண்ட மேனிய னாமுகுந்தன் மருகோனே

வாலுக மீது வண்ட லோடிய காலில் வந்து
கூல்நிறை வான சங்கு மாமணி ஈன வுந்து
வாரிதி நீர்ப ரந்த சீரலை வாயு கந்த பெருமாளே.

50

மயில் மீது வந்தருள

யமுனா கல்யாணி

ஆதி

முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி யுழலாதே

முந்தை வினை யேவ ராமற் போக
மாங்கையார்கள் காதல் தூரத் தேக
முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே

திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
தந்ததன தான தானத் தான
செஞ்செண்கு சேகு தாளத் தோடு நடமாடுஞ்
செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
துங்கஅநு கூல பார்வைத் தீர
செம்பொன்மயில் மீதி லேயெப் போது வருவாயே

அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
செந்தமிழ்சொல் பாவின மாலைக் கார
அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே
அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார
குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார
அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிலான

சிந்துரமின் மேவு போகக் கார
விந்தைகுற மாது வேளைக் கார
செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார எதிரான
செஞ்சமரை மாயு மாயக் கார
துங்கரண சூர சூறைக் கார
செந்தினகர் வாழு மாண்மைக் கார பெருமானே.

51

காலன் வராவகை; கழல் பெற வேண்குதல்

மனோலயம் : நீலமணி ஆதி
மூப்புற் றுச்செவி கேட்பற் றுப்பெரு
மூச்சற் றுச்செபல் தடுமாறி
மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிக் கக்கிட
மூக்குக் குட்சளி யிளையோடும்

கோப்புக் கட்டியி னாப்பிச் செற்றிடு	
கூட்டிற் புக்குயி	ரலையாமுன்
கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்	
கூட்டிச் சற்றருள்	புரிவாயே
காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றலர்	
காப்பைக் கட்டவர்	குருநாதா
காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குப்பல	
காப்புக் குத்திர	மொழிவோனே
வாய்ப்புற் றத்தமிழ் மார்க்கத் திப்பொருள்	
வாய்க்குச் சித்திர	முருகோனே
வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தச் சுற்றலை	
வாய்க்குட் பொற்பமர்	பெருமாளே.

52

இறைவனுடன் ஒன்றாகி நின்றல்

பைரவி	ஆதி
மூளும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாஐந்து	
பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்	
மூடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி	யதிபார
மோகநினை வான போகஞ்செய் வேனண்டர்	
தேட அரி தாய ஞேயங்க ளாய்நின்ற	
மூலபர யோக மேல்கொண் டிடாநின்ற	துளதாகி
நாளுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட	
வாசியன லூடு போயொன்றி வானின்க	
ணாமமதி மீதி லூறுங்க லாஇன்ப	அமுதூறல்
நாடியதன் மீது போய்நின்ற ஆநந்த	
மேலைவெளி யேறி நீயின்றி நானின்றி	
நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற	தொருநாளே

காளவிட மூணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்

பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த

காலன்விழ மோதுசாமுண்டி பாரம்பொ டனல்வாயு

காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி

ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு லாமங்கை

காளிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமாது

வாளமுழு தாளு மோர்தண்டு ழாய்தங்கு

சோதிமணி மார்ப மாலின்பி னாளின்சொல்

வாமுமுமை மாதராள்மைந்த னேயெந்தை யிளையோனே

மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற வுர்சென்று

தேடிவிளை யாடி யேயங்ங னேநின்று

வாமுமயில் வீர னேசெந்தில் வாழ்கின்ற பெருமாளே.

53

திருவடியைப் பெற

யமுனா கல்யாணி

ஆதி

வந்து வந்து முன்த வழ்ந்து வெஞ்சு கந்த யங்க நின்று

மொஞ்சி மொஞ்சி யென்ற முங்கு முந்தையோடு

மண்ட லங்கு லுங்க அண்டர் விண்ட லம்பி ளந்தெ முந்த

செம்பொன் மண்ட பங்க ளும்ப யின்றவீடு

கொந்த ளைந்த குந்த ளந்த ழைந்து குங்கு மந்த யங்கு

கொங்கை வஞ்சி தஞ்ச மென்று மாங்குகாலம்

கொங்க டம்பு கொங்கு பொங்கு பைங்க டம்பு தண்டை கொஞ்சு

செஞ்ச தங்கை தங்கு பங்க யங்கள்தாராய்

சந்த டர்ந்தெ முந்த ரும்பு மந்த ரஞ்செ முங்க ரும்பு

கந்த ரம்பை செண்ப தங்கொள் செந்தில்வாழ்வே

தண்க டங்க டந்து சென்று பண்க டங்க டர்ந்த இன்சொல்

திண்பு னம்பு குந்து கண்டி றைஞ்சுகோவே

அந்த கன்க லங்க வந்து கந்த ரங்க லந்த சிந்து
 ரஞ்சி றந்து வந்த லம்பு ரிந்தமாப்பா
 அம்பு னம்பு குந்த நண்பர் சம்பு நன்பு ரந்த ரந்த
 ரம்ப லும்பர் கும்பர் நம்பு தம்பிரானே.

54

சுன்பு உற

சுபபந்துவராளி	ஆதி
வரியார் கருங்கண்	மடமாதர்
மகவாசை தொந்த	மதுவாகி
இருபோது நைந்து	மெலியாதே
இருதாளி னன்பு	தருவாயே
பரிபால னஞ்செய்	தருள்வோனே
பரமேசு ரன்ற	னருள்பாலா
அரிகேச வன்றன்	மருகோனே
அலைவா யமர்ந்த	பெருமானே.

55

மாயை அறவேண்குதல்

காபி	ஆதி
விதிபோலு முந்த விழியாலு மிந்து	
நுதலாலு மொன்றி	யிளைஞோர்தம்
விரிவான சிந்தை யுருவாகி நொந்து	
விறல்வேறு சிந்தை	வினையாலே
இதமாகி யின்ப மதுபோத வுண்டு	
இனிதாளு மென்று	மொழிமாதர்
இருளாய துன்ப மருள்மாயை வந்து	
எனையீர்வ தென்றும்	ஒழியாதோ

மதிசூடி யண்டர் பதிவாழ மண்டி

வருமால முண்டு

மறவாத சிந்தை யடியார்கள் பங்கில்

வருதேவ சம்பு

விடையேறி

தருபாலா

அதிமாய மொன்றி வருசூரர் பொன்ற

அயில்வேல்கொ டன்று

அழகான செம்பொன் மயில்மேல மர்ந்து

அலைவாயு கந்த

பொரும்வீரா

பெருமானே.

56

திருவடியைப் பெற வேண்டுதல்

நாகஸ்வராளி

ஆதி

விந்ததி னூறி வந்தது காயம்

வெந்தது கோடி

விண்டு விடாம லுன்பத மேவு

விஞ்சையர் போல

யினிமேலோ

அடியேனும்

வந்துவி நாச முன்கலி தீர

வண்சிவ ஞான

வன்பத மேறி யென்களை யாற

வந்தருள் பாத

வடிவாகி

மலர்தாராய்

எந்தனு ளேக செஞ்சுட ராகி

யென்கணி லாடு

எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காய

ரொங்கர்ச வாமி

தழல்வேணி

யருள்பாலா

சுந்தர ஞான மென்குற மாது

தன்றிரு மாப்பி

சுந்தர மான செந்திலில் மேவு

கந்தசு ரேசர்

லணைவோனே

பெருமானே.

திருமணப்பேறு பெற வேண்டுகல்

காபி

ஆதி

விறல்மார னைந்து மலர்வாளி சிந்த

மிகவானி லிந்து

வெயில்காய

மிதவாடை வந்து தழல்போல வொன்ற

வினைமாதர் தந்தம்

வசைகூற

குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட

கொடிதான துன்ப

மயல்தீர

குளிர்மாலை யின்க ணணிமாலை தந்து

குறைதீர வந்து

குறுகாயோ

மறிமானு கந்த இறையோன்ம கிழ்ந்து

வழிபாடு தந்த

மதியாளா

மலைமாவு சிந்த அலைவேலை யஞ்ச

வடிவேலெ றிந்த

அதிதீரா

அறிவால றிந்து னிருதாளி றைஞ்ச

மடியாரி டைஞ்சல்

களைவோனே

அழகான செம்பொன் மயில்மேல மர்ந்து

அலைவாயு கந்த

பெருமாளே.

திரு ஆவினன்குடி

58

அருள்பெற வேண்டுகல்

பாகேஸ்வரி

ஆதி

அபகார நிந்தைபட்

மூலாதே

அறியாத வஞ்சரைக்

குறியாதே

உபதேச மந்திரப்

பொருளாலே

உனைநானி னைந்தருட்

பெறுவேனோ

இபமாழு கன்தனக்

கிளையோனே

இமவான்ம டந்தையுத்

தமிழ்பாலா

ஜெபமாலை தந்தசற்

குருநாதா

திருவாவி னன்குடிப்

பெருமானே.

59

புகழ் பெற்றவேண்டுதல்

பூபாளம்

ஆதி

கனமா யெழுந்துவெற் பெனவே யுயர்ந்துகற்

புரமா ரணந்துளுத்

திடுமானார்

கனிவா யுகந்துசிக் கெனவே யணைந்துகைப்

பொருளே யிழந்துவிட்

டயர்வாயே

மனமே தளர்ந்துவிக் கலுமே யெழுந்துமட்

டறவே யுலந்துசுக்

கதுபோலே

வசமே யழிந்துவுக் கிடுநோய் துறந்துவைப்

பெனவே நினைந்துனைப்

புகழ்வேனோ

புனவேடர் தந்தபொற் குறமாது இன்புறப்

புணர்காதல் கொண்டசிக்

கிழவோனே

புனலேழு மங்கவெற் பொடுகூர் சிரங்கள்பொட்

டெழுவே லெறிந்தவுக்

கிரவீரா

தினமேவு குங்குமப் புயவாச கிண்கிணிச்

சிறுகீத செம்பதத்

தருளாளா

சிவலோக சங்கரிக் கிறைபால பைங்கயத்

திருவாவி னன்குடிப்

பெருமானே.

நித்தம் திருப்புகழ் பாடவேண்டுகூதல்

சாரங்கா

கண்ட சாபு

கோல குங்கும கற்புர மெட்டொன்

றான சந்தன வித்துரு மத்தின்

கோவை செண்பக தட்பம கிழ்ச்செங்

கமுநீரின்

கோதை சங்கிலி யுற்றக முத்தும்

பூஷணம்பல வொப்பனை மெச்சங்

கூறு கொண்டப ணைத்தனம் விற்கும் பொதுமாதர்

பாலு டன்கனி சர்க்கரை சுத்தந்

தேனெ னும்படி மெத்தரு சிக்கும்

பாத கம்பகர் சொற்களிலிட்டம்

பயிலாமே

பாத பங்கய முற்றிட வுட்கொண்

டோது கின்றதி ருப்புகழ் நித்தம்

பாடு மன்பது செய்ப்பதி யிற்றந்

தவனியே

தால முன்புப டைத்தப்ர புச்சந்

தேக மின்றிம திக்கவ திர்க்குஞ்

சாக ரஞ்சுவ றக்கிரி யெட்டுந்

தலைசாயச்

சாடு குன்றது பொட்டெழ மற்றுஞ்

கூர னும்பொடி பட்டிட யுத்தஞ்

சாத கஞ்செய்தி ருக்ககைவி திர்க்குந்

தனிவேலா

ஆல முண்டக முத்தினி லக்குந்

தேவ ரென்புநி ரைத்தெரி யிற்சென்

றாடு கின்றத கப்பனு கக்குங்

குருநாதா

ஆட கம்புனை பொற்குடம் வைக்குங்
கோபு ரங்களி னுச்சியு டுத்தங்
காவி னன்குடி வெற்பினி னிற்கும் பெருமானே.

61

ஞானம்பெற வேண்டுதல்

நாட்டைக் குறிஞ்சி

ஆதி

சிவனார் மணங்குளிர உபதேச மந்த்ரமிரு

செவிமீதி லும்பகர்செய்

குருநாதா

சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால கந்தநின்

செயலேவி ரும்பியுளம்

நினையாமல்

அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாவ லைந்துமலு

மடியேனை 'அஞ்சலென

வரவேணும்

அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய

அருள்ஞான இன்பமது

புரிவாயே

நவநீத முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி

ரகுராமர் சிந்தைமகிழ்

மருகோனே

நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ லங்கிருத

நலமான விஞ்சைகரு

விளைகோவே

தெவயானை யங்குறமின் மணவாள சம்ப்ரமுறு

திறல்வீர மிஞ்சுகதிர்

வடிவேலா

திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வந்தரிக

செகமேல்மெய் கண்டவிறல்

பெருமானே.

அருள்பெற

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

நாத விந்துக லாதீ நமோநம

வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம

ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநம

வெகுக்கோடி

நாம சம்புகு மாரா நமோநம

போக அந்தரி பாலா நமோநம

நாக பந்தம யூரா நமோநம

பரகூர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம

கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம

தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம

கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம

தூய அம்பல லீலா நமோநம

தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம

அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்

ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்

ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு

மறவாத

ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்வினை

சோழ மண்டல மீதேம நோகர

ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக

வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாஹூர் தோழமை

சேர்தல் கொண்டவரோடேழு னாளினில்

ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி

லையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவாசு பாடிய

சேரர் கொங்குவை காவூர்ந னாடதில்

ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

63

அருள்பெற

கரகரப்ரியா

ஆதி

போத கந்தரு கோவே நமோநம

நீதி தங்கிய தேவா நமோ நம

பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம பணியாவும்

பூணு கின்றபி ரானே நமோநம

வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம

போத வன்புகழ் ஸாமீ நமோநம அரிதான

வேத மந்திர ஶுபா நமோநம

ஞான பண்டித நாதா நமோநம

வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம அழகான

மேனி தங்கிய வேளே நமோநம

வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம

வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம அருள்தாராய்

பாத கஞ்செறி சூராத்ரி மாளவெ

சுவர்மை கொண்டயி லாலேபொ ராடியெ

பார அண்டர்கள் வானாடு சேர்தர அருள்வோனே

பாதி சந்திர னேகூடும் வேணியர்

சூல சங்கர னார்கீத நாயகர்

பார திண்புய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்

ஆதி சங்கர னார்பாக மாதுமை

கோல அம்பிகை மாதாம நோமணி

ஆயி சுந்தரி தாயான நாரணி

அபிராமி

ஆவல் கொண்டுவி றாலேசி ராடவெ

கோம ளம்பல சூழ்கோயில் மீறிய

ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

64

ஞானிகளோடு இணங்கவேண்டுதல்

இந்தோளம்

ஆதி

மூல மந்திர மோத லிங்கிலை

யீவ திங்கிலை நேய மிங்கிலை

மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை

மடவார்கள்

மோக முண்டதி தாக முண்டப

சார முண்டப ராத முண்டிடு

முக னென்றொரு பேரு முண்டருள்

பயிலாத

கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்

வார்மை யும்பல வாகி வெந்தெழு

கோர கும்பியி லேவி முந்திட

நினைவாகிக்

கூடு கொண்டுமூல் வேனை யன்பொடு

ஞான நெஞ்சினர் பாலி ணங்கிடு

கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள்

புரிவாயே

பீலி வெந்துய ராலி வெந்தவ

சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை

பீதி கொண்டிட வாது கொண்டரு

எளமுதேடு

பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட

மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகர்

பீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு

முருகோனே

ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்

பாக மொன்றிய வாலை யந்தரி

ஆதி யந்தமு மான சங்கரி

குமரேசா

ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ

சேவ லங்கொடி யான பைங்கர

ஆவி னன்குடி வாழ்வு கொண்டருள்

பெருமானே.

பழநி

65

அருளைத் தரவேணும்

நீலாம்பரி

ஆதி

அணிபட் டணுகித் திணிபட் டமனத்

தவர்விட் டவிழிக்

கணையாலும்

அரிசுற் றுகழைத் தவர்பெற் றவளத்

தவன்விட் டமலர்க்

கணையாலும்

பிணிபட் டுணர்வற் றவமுற் றியமற்

பெறுமக் குணமுற்

றுயிர்மானும்

பிறவிக் கடல்விட் டுயர்நற் கதியைப்

பெறுதற் கருளைத்

தரவேணும்

கணிநற் சொருபத் தையெடுத் துமலைக்

கணியைக் கணியுற்

றிடுவோனே

கமலத் தயனைப் ப்ரணவத் துரையைக்

கருதிச் சிறைவைத்

திடுவோனே

பணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப்
 பரிவுற் றொருசொற்
 பவளத் தவளக் கனகப் புரிசைப்
 பழநிக் குமரப்

பகர்வோனே
 பெருமானே.

66

வழியட வேண்டுதல்

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

அருத்தி வாழ்வொடு தனகிய மனைவியு முறவோரும்
 அடுத்த பேர்களு மிதமுறு மகவொடு வளநாடும்
 தரித்த வுருமெ யெனமன நினைவது நினையாதுன்
 தனைப்ப ராவியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே
 எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக வுபதேசம்
 இசைத்த நாவின் இதணுறு குறமக ளிருபாதம்
 பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானை
 பதிக்கொ ளாறிரு புயபழ நியிலுறை பெருமானே.

67

திருவடி பெற வேண்டுதல்

பந்துவராளி

கண்டசாபு

அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழ்ந்து
 அழகுபெற வேந டந்து இளைஞோனாய்
 அருமழலை யேமி குந்து குதலைமொழி யேபு கன்று
 அதிவிதம தாய்வ ளர்ந்து பதினாறாய்
 சிவகலைக ளாக மங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
 திருவடிக ளேநினைந்து துதியாமல்
 தெரிவையர்க ளாசை மிஞ்சி வெகுகவலை யாயு முன்று
 திரியுமடி யேனை யுன்ற னடிசேராய்

மவுனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
 மணிமுடியின் மீத ணிந்த மகதேவர்
 மனமகிழ வேய ணைந்து ஒருபுறம தாக வந்த
 மலைமகளுக்கு மார துங்க வடிவேலா
 பவணிவர வேயு கந்து மயிலின்மிசை யேதிகழ்ந்து
 படியதீர வேந டந்த கழல்வீரா
 பரமபத மேசெ நிந்த முருகனைன வேயு கந்து
 பழநிமலை மேல மர்ந்த பெருமானே.

68

உனை ஏவர் புகழ்வார்?

மோகனம் கண்டசாபு
 ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
 ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபூதி
 ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
 யார்கல்பத மேதுணைய தென்றுநாளும்
 ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணாளனது
 ஈசனன மானமுன தென்றுமோதும்
 ஏழைகள்வி யாகுலமி தேதெனவி னாவிலுனை
 யேவர்புகழ் வார்மறையு மென்சொலாதோ
 நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேலஅணி
 நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேளே
 நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
 நீடுதனி வேல்விடும் டங்கல்வேலா
 சீறிவரு மாறவுண னாவியுணு மானைமுக
 தேவர்துணை வாசிகரி அண்டகூடஞ்
 சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம
 தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே.

அகப்பொருள்

ராகம் : காம்போதி

தாளம் : கண்டசாபு

இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென
உருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர
இரதிபதி கணைகளொரு நாலேவ விருதுகுயி

லதுகூவ

எழுகடலின் முரசினிசை வேயோசை விடையின்மணி
இசைகுறுகி யிருசெவியில் நாராச முறுவதென
இகல்புரிய மதனகுரு வோராத அனையர்கொடு

வசைபேச

அரஹரென வநிதைபடு பாடோத அரிதரிது
அமுதமயி லதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவள்
அவசமுற அவசமுற ஆரோமல் தரவுமிக

மெலிவானாள்

அகுதியிவள் தலையில்விதி யானாலும் விலகரிது
அடிமைகொள வுனதுபரம் ஆறாத வொருதனிமை
அவளையணை தரஇனிதின் ஓகார பரியின்மிசை

வருவாயே

நிரைபரவி வரவரை யுளோர்சீத மருதினொடு
பொருசுகடு வுதையதுசெய் தாமாய மழைசொரிதல்
நிலைகுலைய மலைகுடைய தாவேகொள் கரகமலன்
மருகோனே

நிருமலிய திரிநயனி வாள்வீச வருகுமரி
கவுரிபயி ரவியரவ பூணாரி திரிபுவனி
நிபுடமலை அரசனருள் வாழ்வான புரணஉமை

அருள்பாலா

பரவைகீரி அசுரர்திரள் மாசேனை தவிடுபொடி
படஅமரர் துயரகல வேலேனி யமர்பொருத
பதுமகர தலமுருக நால்வேத கரரணிக

மயில்வீரா

பளிதம்ருக மதகளப சேறார வளருமுலை
வநிதைகுற மகள்மகீழும் லீலாவி தரமதுர
பநுவல்தரு பழநிவரு கோலாக லவஅமரர்

பெருமானே.

70

மயிலின் மிசை வரவேணும்

சுருட்டி

ஆதி

உயிர்க்கூடு விடுமளவும் உமைக்கூடி மருவுதொழில்
ஒருக்காலு நெகிழ்வதிலை யெனவேசூள்
உரைத்தேமுன் மருவினரை வெறுத்தேம திரவியம
துடைத்தாய்பின் வருகுமவ ரெதிரேபோய்

பயிற் பேசி யிரவுபகல் அவர்க்கான பதமைபல
படப்பேசி யுறுபொருள் கொள் விலைமாதர்
படப்பார வலைபடுதல் தவிர்ந்தாள மணிபொருவு
பதத்தாள மயிலின்மிசை வரவேணும்

தயிர்ச்சோர னெனுமவுரை வசைக்கோவ வனிதையர்கள்
தரத்தாடல் புரியுமரி மருகோனே
தமிழ்க்காழி மருதவன மறைக்காடு திருமருகல்
தநுக்கோடி வருகுமுகர் தருவாழ்வே

செயிற்சேல்வி ணுவினொடு பொரப்போய்வி மமர்பொருது
செயித்தோடி வருபழநி யமர்வோனே
தினைக்காவல் புரியவல குறப்பாவை முலைதழுவு
திருத்தோள அமரர்பணி பெருமானே.

மதி கெடாதிருக்க வேண்டுதல்

சகானா

ஆதி

உலகபசு பாச தொந்த
 உறவுகிளை தாயர் தந்தை
 மலசலசு வாச சஞ்ச
 மதிநிலைகெ டாம லுன்ற
 சலமறுகு பூளை தும்பை
 சரவணப வாழு குந்தன்
 பலகலைசி வாக மாங்கள்
 பழநிமலை வாழ வந்த

மதுவான
 மனைபாலர்
 மமதாலென்
 னருள்தாராய்
 யணிசேயே
 மருகோனே
 பயில்வோனே
 பெருமானே.

72

ஆசை சிற

சக்ரவாகம்

சங்கீர்ண ஜாதி தரிபுடை

ஒருபொழுது மிருசரண நேசத் தேவைத் துணரேனே
 உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச் சேவித் தறியேனே
 பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
 பிறவியற நினைகுவனெ னாசைப்பாடைத் தவிரேனோ
 துரிதமிடு நிருதர்புர சூறைக் காரப் பெருமானே
 தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் காரப் பெருமானே
 விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமானே
 விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக்காரப் பெருமானே.

முருகன் குதி

சிம்மேந்திர மத்யமம்

ஆதி

கடலை பொரியவரை பலகனி கழைநுகர்

கடின குடவுதர

விபரீத

கரட தடமுமத நளின சிறுநயன

கரிணி முகவரது

துணைவோனே

வடவ ரையின் முகடு அதிர வொருநொடியில்

வலம்வரு மரகத

மயில்வீரா

மகபதி தருசுதை குறமினொ டிருவரு

மருவுச ரசவித

மணவாளா

அடல சுரர்க்குல முழுது மடியவுய

ரமரர் சிறையைவிட

எழில்மீறும்

அருண கிரணவொளி யொளிரு மயிலைவிடு

மரகர சரவண

பவலோலா

படல வுடுபதியை யிதழி யணிசடில

பசுபதி வரந்தி

அழகான

பழநிம லையருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழநி மலையில்வரு

பெருமாளே.

74

திருவுருவத்தை மறவாகம

கல்யாணி

ஆதி

கதியைவி லக்கு மாதர்கள் புதியஇ ரத்ன பூஷண

கனதன வெற்பு மேல்மிகு

மயலான

கவலைம னத்த னாகிலும் உனதுப்ர சித்த மாகிய

கனதன மொத்த மேனியு

முகமாறும்

அதிபல வஜ்ர வாகுவும் அயில்நுனை வெற்றி வேலதும்
 அரவுபி டித்த தோகையு முலகேழும்
 அதிரவ ரற்று கோழியும் அடியர் வழுத்தி வாழ்வறும்
 அபிநவ பத்ம பாதமு மறவேனே

இரவிகு லத்தி ராசத மருவியெ திர்த்து வீழ்கடு
 ரணமுக சுத்த வீரிய குணமான
 இளையவ னுக்கு நீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வற
 இதமொட ளித்த ராகவன் மருகோனே

பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம் விளக்கு மாளிகை
 பரிவொடு நிற்கு மீசுர சுரலோக
 பரிமள கற்ப காடவி அரியளி சுற்று பூவுதிர்
 பழநி மலைக்குள் மேவிய பெருமானே.

75

திருவடிகையப் பெற

தேவ மனோகரி	ஆதி
கரிய பெரிய எருமை கடவு	
கடிய கொடிய	திரிகூலன்
கறுவி யிறுகு கயிறொ டுயிர்கள்	
கழிய முடுகி	யெழுகாலந்
திரியு நரியு மெரியு முரிமை	
தெரிய விரவி	யணுகாதே
செறிவு மறிவு முறவு மனைய	
திகழு மடிகள்	தரவேணும்
பரிய வரையி னரிவை மருவு	
பரம ரருளு	முருகோனே
பழன முழவர் கொழுவி லெழுது	
பழைய பழநி	அமர்வோனே

அரிய மயனும் வெருவ வருவ

அரிய கிரியை

யெறிவோனே

அயிலு மயிலு மறமு நிறமு

மழகு முடைய

பெருமானே.

76

அரகரசிவாய எனக்கூற

மத்யமாவதி

கண்டசாபு

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து

கலைகள் பல வேதெ ரிந்து

மதனாலே

கரியகுழல் மாதர் தங்க ளடிசுவடு மார்பு தைந்து

கவலைபெரி தாகி நொந்து

மிகவாடி

அரகரசி வாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று

அறுசமய நீதி யொன்று

மறியாமல்

அசனமிடுவார்கள் தங்கள் மனைகள் தலைவாசல் நின்று

அநுதினமு நாண மின்றி

யழிவேனோ

உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்க

ருலகளவு மால்ம கிழ்ந்த

மருகோனே

உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க

உறைபுகலி யூரி லன்று

வருவோனே

பரவைமனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற

பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த

குமரேசா

பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறை மீள வென்று

பழநிமலை மீதில் நின்ற

பெருமானே.

நன்றி பாராட்டல்

மாயா மாளவ கௌளை

ஆதி

குரம்பை மலசலம் வழுவளு நிணமொடு

எலும்பு அணிசரி தசையிரல் குடல்நெதி

குலைந்த செயிர்மயிர் குருதியொ டிவைபல கசுமாலக்

குடின்பு குதுமவ ரவர்கடு கொடுமைய

ரிடும்ப ரொருவழி யிணையிலர் கசடர்கள்

குரங்க ரறிவிலர் நெறியிலர் மிருகணை விறலான

சரம்ப நுறவனை நரகனை துரகனை

யிரங்கு கலியனை பரிவறு சடலனை

சவுந்த ரிகமுக சரவண பதமொடு மயிலேறித்

தழைந்த சிவசுடர் தனையென மனதினி

லமுந்த வுரைசெய வருமுக நகையொளி

தழைந்த நயனமு மிருமலர் சரணமு மறவேனே

இரும்பை வகுளமொ டியைபல முகில்பொழி

லுறைந்த குயிலளி யொலிபர விடமயி

லிசைந்து நடமிடு மிணையிலி புலிநகர் வளநாடா

இருண்ட குவடிடி பொடிபட வெகுமுக

டெரிந்து மகரமொ டிசைகரி குமுறுக

இரைந்த வசுரரொ டிபபரி யமபுரம் விடும்வேளே

சிரம்பொ னயனொடு முநிவர்க ளமரர்க

ளரம்பை மகளிரொ டுரகர சிவசிவ

செயம்பு வெனநட மிடுபத மழகியர் குருநாதா

செழும்ப வளவொளி நகைமுக மதிநகு
 சிறந்த குறமக எண்ணமுலை புதைபட
 செயங் கொடணைகுக சிவமலை மருவிய பெருமானே.

78

மயக்கம் அற

தர்பாரி கானடா/ சிம்மேந்திர மத்யமம்	ஆதி
குழல டவிமுகில் பொழில்வி ரவில்நுதல்	
குமுத வதரமு	றுவலாரம்
குழைம கரம்வளை மொழிகு யிலமுது	
குயமு ளரிமுகை	கிரிகுது
விழிக யலயில்ப கழிவ ருணிகரு	
விளைகு வளைவிட	மெனநாயேன்
மிகவ ரிவையரை அவநெ நிகள்சொலி	
வெறிது ளம்விதன	முறலாமோ
கழல்ப ணியவினை கழல்ப ணியையணி	
கழல்ப ணியவருள்	மயில்வீரா
கமலை திருமரு கமலை நிருதரு	
கமலை தொளைசெய்த	கதிர்வேலா
பழனி மலைவரு பழநி மலைதரு	
பழநி மலைமுரு	கவிசாகா
பரவு பரவைகொல் பரவை வணஅரி	
பரவு மிமையவர்	பெருமானே.

79

ஆண்டருள

கல்யாணி	ஆதி
சுருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசிவ	
சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர	
சுடரொளிய தாய்நின்ற நிட்களசொ ரூபமுத	லொருவாழ்வே

துரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
மதனில்விளை யாநின்ற அற்புதசு போதசுக
சுயபடிக மாவின்ப பத்மபத மேஅடைய உணராதே

கருவிலுரு வேதங்கு சுக்கிலநி தானவளி
பொரும அதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிலை
கருதவரி யாவஞ்ச கக்கபட மூடியுடல் வினைதானே

கலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுநிஜ
மெனவுழலு மாயஞ்செ னித்தகுகை யேஉறுதி
கருதசுழ மாமிந்த மட்டைதனை யாளஉன தருள்தாராய்

ஒருநிய மேவிண்ட சட்சமய வேதஅடி
முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயி
ருடலுணர்வ தாயொங்கு முற்பனம தாகஅம ருளவோனே
உத்தரிச மாமின்ப புத்தமிந்த போகசுக
முதவுமம லாநந்த சத்திகர மேவுணர
வுருபிரண வாமந்த்ர கர்த்தவிய மாகவரு குருநாதா

பருதிகதி ரேகொஞ்ச நற்சரண நூபுரம
தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
பதகெருவி தாதுங்க வெற்றி மயிலேறு மொரு திறலோனே
பணியுமடி யார்சிந்தை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
சரவணப வாவொன்று வற்கரமு மாகிவளர்
பழநிமலை மேனின்ற சுப்ரமணி யாவமரர் பெருமானே.

80

ஞானம் பெற

அசாவேரி

கண்டசாபு

சுருளளக பார கொங்கை மகளிர்வச மாயி சைந்து
சுரதக்ரியை யால்வி ளங்கு மதனூலே
சுருதியென வேநி னைந்து அறிவிலிக ளோடி ணங்கு
தொழிலுடைய யானு மிங்கு னடியார்போல்

அருமறைக ளேநி னைந்து மநுநெறியி லேந டந்து
 அறிவையறி வால றிந்து நிறைவாகி
 அகிலபுவ னாதி யெங்கும் வெளியுறமெய்ஞ் ஞான இன்ப
 அமுதையொழி யாத ருந்த அருள்வாயே

பருதிமகன் வாசல் மந்திரி அநுமனொடு நேர்ப ணிந்து
 பரிதகழை யாமுன் வந்து பரிவாலே
 பரவியவி பீஷ ணன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
 படைஞரொடி ராவ ணன்ற னுறவோடே

எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
 ரகுபதியி ராமசந்த்ரன் மருகோனே
 இளையகுற மாது பங்க பழநிமலை நாத கந்த
 இமயவள்த னால்ம கிழந்த பெருமானே.

81

ஞானம் கூட

கிரவாணி ஆதி

ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரி லாத
 நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி
 நாவின்ப ரசம தான ஆநந்த அருவி பாய
 நாதங்க ளொடுகு லாவி விளையாடி

ஊனங்க ஞாயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவி லாம
 லோமங்கி யுருவ மாகி யிருவோரும்
 ஓரந்த மருவி ஞான மாவிஞ்சை முதுகி னேறி
 லோகங்கள் வலம தாட அருள்தாராய்

தேனங்கொ எரிதழி தாகி தாரிந்து சலில வேணி
 சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாது
 சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி
 சேர்பங்கி னமல நாத னருள்பாலா

காணங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடிய நீல
காடந்த மயிலி லேறு முருகோனே
காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ ணமளி சேர்வை
காணங்கள் பழநி மேவு பெருமாளே.

82

மயில் மேல் காட்சி பெற

சாவேரி

ஆதி

தகர நறுமலர் பொதுளிய குழலியர்
கலக கெருவித விழிவலை படவித
தலையி லெழுதியு மனைவயி னுறவிடு வதனாலே

தனையர் அனைதமர் மனைவியர் சினெகிதர்
சுரபி விரவிய வகையென நினைவறு
தவன சலதியின் முழுகிய யிடர்படு துயர்தீர்

அகர முதலுள பொருளினையருளிட
இருகை குவிசெய்து ஞருகிட வருகிய
அரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன திருபாதம்

அருள அருளுடன் மருளற இருளற
கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர இசைவாயே

சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
சதுரன் விதுரனில் வருபவ னளையது
திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுகூதன்

திகிரி வளைகதை வசிதநு வுடையவ
எனழிலி வடிவின னரவுபொன் முடிமிசை
திமித திமிதிமி யெனநட மிடுமரி மருகோனே

பகர புகர்முக மதகரி யுழைத்ரு

வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிசுக

பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே

பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய

நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழில் திகழ்

பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமானே.

83

அகப்பொருள் (நற்றாயிரங்கல்)

நீலாம்பரி

ஆதி

தகைமைத் தனியிற் பகைகற் றுறுகைத்

தநுமுட் டவளைப்

பவனாலே

தரளத் திரளிற் புரளக் கரளத்

தமரத் திமிரக்

கடலாலே

உகைமுத் தமிழுத் ததெனப் பகல்புக்

கொளிமட் குமிகைப்

பொழுதாலே

உரையற் றுணர்வற் றுயிரெய்த் தகொடிக்

குனநற் பிணையற்

றரவேணும்

திகைபத் துமுகக் கமலத் தனைமுற்

சிறையிட் டபகைத்

திறல்வீரா

திகழ்கற் பகமிட் டவனக் கனகத்

திருவுக் குருகிக்

குழைமார்பா

பகலக் கிரணப் பரணச் சடிலப்

பரமற் கொருசொற்

பகர்வோனே

பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்

பழநிக் குமரப்

பெருமானே.

அறிவைப் பெறவேண்டுதல்

அமீர் கல்யாணி	திஸ்ர ஏகம்
தமரு மமரு மனையு மினிய தனமு மரசும்	அயலாகத்
தறுகண் மறலி முறுகு கயிறு தலையை வளைய	எறியாதே
கமல விமல மரக தமணி கனக மருவு	மிருபாதங்
கருத அருளி யெனது தனிமை கழிய அறிவு	தரவேணும்
குமர சமர முருக பரம குலவு பழநி	மலையோனே
கொடிய பகடு முடிய முடுகு குறவர் சிறுமி	மணவாளா
அமர ரீடரு மவுண ருடலு மழிய அமர்செய்	தருள்வோனே
அறமு நிறமு மயிலு மயிலு மழகு முடைய	பெருமானே.

85

மயில் மீது வருக

காம்போதி & பைரவி	ஆதி
தலைவலி மருத்தீடு காமாலை சோகைசுரம் விழிவலி வறட்கூலை காயாசு வாசம்வெகு சலமிகு விஷப்பாக மாயாவி காரபிணி யணுகாதே தலமிசை யதற்கான பேரோடு கூறியிது பரிகரி யெனக்காது கேளாது போலுமவர் சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ லீரெனவும் விதியாதே	

உலைவறவிருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்

வகை வகை யெடுத்தேதொ டாமாலி காபரண

முனதடி யினிற்கூட வேநாடு மாதவர்க ளிருபாதம்

உளமது தரித்தேவி னாவோடு பாடியருள்

வழிபட எனக்கேத யாவோடு தாளுதவ

உரகம தெடுத்தாடு மேகார மீதின்மிசை வரவேணும்

அலைகட லடைத்தேம காகோர ராவணனை

மணிமுடி துணித்தாவி யேயான ஜானகியை

அடலுட னழைத்தேகொள் மாயோனை மாமனெனு மருகோனே

அறுகினை முடித்தோனை யாதார மானவனை

மழுவுழை பிடித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்

அவைதனில் நடித்தோனை மாதாதை யே எனவும் வருவோனே

பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை

யிருசரண வித்தார வேலாயு தாவுயர்செய்

பரண்மிசை குறப்பாவை தோள்மேவ மோகமுறு மணவாளா

பதுமவய லிற்புக மீதேவ ரால்கள் துயில்

வருபுனல் பெருக்காறு காவேரி சூழவளர்

பழநிவரு கற்பூர கோலாக லாவமரர் பெருமாளே.

86

கதி பெற

ஆபோகி

ஆதி

திடமிலிசற் குணமிலிநற் றிறமிலியற்

புதமான

செயலிலிமெய்த் தவமிலிநற் செபமிலிசொர்க் கமுமீதே

இடமிலிகைக் கொடையிலிசொற் கியல்பிலிநற் றமிழ்பாட

இருபதமுற் றிருவினையற் றியல்கதியைப் பெறவேணும்

கெடுமதியுற் றிடுமசுரக் கிளைமடியப் பொரும்வேலா
 கிரணகுறைப் பிறையறுகக் கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே
 படர்ச்சடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக் கொருபாலா
 பலவயலிற் றரளநிறைப் பழுநிமலைப் பெருமானே.

87

அடிமையாக வேங்குதல்

உசேனி	ரூபகம்
திமிர வுததி யனைய நரக	
செனன மதனில்	விடுவாயேல்
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு	
சிறிது மிடியு	மணுகாதே
அமரர் வடிவு மதிக குலமு	
மறிவு நிறையும்	வரவேநின்
அருள தருளி யெனையு மனதொ	
டடிமை கொளவும்	வரவேணும்
சமர முகவெ லசுரர் தமது	
தலைக ளுருள	மிகவேநீள்
சலதி யலற நெடிய பதலை	
தகர அயிலை	விடுவோனே
வெமர வணையி லினிது துயிலும்	
விழிகள் நளிநன்	மருகோனே
மிடறு கரியர் குமர பழநி	
விரவு மமரர்	பெருமானே.

மயில் மீது காட்சி பெற வேண்டுகதல்

நாட்டை

திரிபுடை

பகர்தற்கரி தான செந்தமி ழிசையிற்சில பாட லன்பொடு
 பயிலப்பல காவி யங்களை உணராதே
 பவளத்தினை வீழியின்கனி யதனைப்பொரு வாய் மடந்தையர்
 பசலைத்தன மேபெ றும்படி விரகாலே

சகரக்கடல் சூழும் அம்புவி மிசையிப்படி யேதி ரிந்துழல்
 சருகொத்துள மேய யர்ந்துடல் மெலியாமுன்
 தகதித்திமி தாகி ணங்கிண எனவுற்றெழு தோகையம்பரி
 தனிலற்புத மாக வந்தருள் புரிவாயே

நுகர்வித்தகமாகு மென்றுமை மொழியிற்பொழி பாலைஉண்டிடு
 நுவல்மெய்ப்புள பாலன் என்றிடும் இளையோனே
 நுதிவைத்தக ராம லைந்திடு களிறுக்கரு ளேபு ரிந்திட
 நொடியிற்பரி வாக வந்தவன் மருகோனே

அகரப்பொரு ளாதி யொன்றிடு முதலக்கர மான தின்பொருள்
 அரனுக்கினி தாமொ ழிந்திடு குருநாதா
 அமரார்கிறையேவ ணங்கிய பழநித்திரு வாவி னன்குடி
 அதனிற்குடி யாயி ருந்தருள் பெருமாளே.

89

உபதேசம் பெற

நீலாம்பரி

ஆதி

புடைசெப் பெனமுத் தணிகச் சறவுட்
 பொருமிக் கலசத் திணையாய
 புளகக் களபக் கெருவத் தனமெய்ப்
 புணரத் தலையிட் டமரேசெய்

அடைவிற் றினமுற் றவசப் படுமெற்

கறிவிற் பதடிக்

கவமான

அசடற் குயர்வொப் பதில்நற் க்ருபையற்

றடிமைக் கொருசொற்

புகல்வாயே

குடமொத் தகடக் கரடக் கலுழிக்

குணமெய்க் களிறுக்

கிளையோனே

குடிபுக் கிடமிட் டசுரப் படையைக்

குறுகித் தகரப்

பொரும்வேலா

படலைச் செறிநற் கதலிக் குலையிற்

பழமுற் றொழுகப்

புனல்சேர்நீள்

பழனக் கரையிற் கழைமுத் துகநற்

பழநிக் குமரப்

பெருமானே.

90

வணங்க வரவேணும்

காபி

ஆதி

மனக்கவலை யேதுமின்றி உனக்கடிமை யேபு ரிந்து

வகைக்குமநு நூல்வி தங்கள்

தவறாதே

வகைப்படி மனோர தங்கள் தொகைப்படியி னாலி லங்கி

மயக்கமற வேத முங்கொள்

பொருள்நாடி

வினைக்குரிய பாத கங்கள் துகைத் துவகையால் நினைந்து

மிகுத்தபொரு ளாகமங்கள்

முறையாலே

வெகுட்சிதனை யேது ரந்து களிப்பினுட னேந டந்து

மிகுக்குமுனை யேவ ணங்க

வரவேணும்

மனத்தில்வரு வோனெ என்று னடைக்கலம தாக வந்து

மலர்ப்பதம தேப ணிந்த

முநிவோர்கள்

வரர்க்குமிமை யோர்க ளென்பர் தமக்குமன மேயி ரங்கி

மருட்டிவரு சூரை வென்ற

முனைவேலா

தினைப்புன முனேந டநது குறக்கொடியை யேம ணந்து
 செகத்தைமுழு தாள வந்த பெரியோனே
 செழித்தவள மேசி றந்த மலர்ப்பொழில்க ளே நிறைந்த
 திருப்பழநி வாழ வந்த பெருமானே.

91

ஞானம் பெற

கல்யாணி

கண்டசாபு

முகைமுளரி ப்ரபைவீசு மெழில்கனக மலைபோலு
 முதிர்விலிள தனபார மடவார்தோள்
 முழுசியமி முநுபோக விழலனென வுலகோர்கள்
 மொழியுமது மதியாமல் தலைகீழ்வீழ்ந்

தகமகீழ விதமான நகையமுத மெனவுற
 லசடரக மெழுவாகி மிகவேயுண்
 டழியுமொரு தமிழேனு மொழியுமுன திருதாளி
 னமுதுபரு கிடஞான மருளாயோ

மகரமெறி திரைமோது பகரகடல் தடவாரி
 மறுகுபுனல் கெடவேலை விடுவோனே
 வரிசையவுண் மகசேனை யுகமுடிய மயிலேறி
 வருபனிரு கரதீர முருகோனே

பகர்வாரிய ரெனலாகு முமைகொழுந ருளமேவு
 பரமகுரு வெனநாடு மிளையோனே
 பணிலமணி வெயில்வீசு மணிசிகர மதிசூடு
 பழநிமலை தனில்மேவு பெருமானே.

92

யோகநிலை பெறவேண்டுதல்

ஆரபி

ஆதி

மூலங்கிள ரோருரு வாய்நடு
 நாலங்குல மேனடு வேரிடை
 மூள்பிங்கலை நாடியொ டாடிய முதல்வேர்கள்

மூணும்பிர காசம் தாயொரு

சூலம்பெற வோடிய வாயுவை
மூலந்திகழ் தூண்வழி யேயள

விடவோடிப்

பாலங்கிள ராறுசி காரமொ

டாருஞ்சுட ராடுப ராபர
பாதம்பெற ஞானச தாசிவ

மதின்மேவிப்

பாடுந்தொனி நாதமு நூபுர

மாடுங்கழ லோசையி லேபரி
வாகும்படி யேயடி யேனையும்

அருள்வாயே

சூலங்கலை மான்மழு வோர்துடி

வேதன்தலை யோடும ராவிரி
தோடுங்குழை சேர்பர னார்தரு

முருகோனே

சூரன்கர மார்சிலை வாளணி

தோளுந்தலை தூள்பட வேஅவர்
சூளுங்கெட வேல்விடு சேவக

மயில்வீரா

காலின்கழ லோசையு நூபுர

வார்வெண்டைய வோசையு மேயுக
காலங்களி னோசைய தாநட

மிடுவோனே

கானங்கலை மான்மக ளார்தமை

நாணங்கெட வேயணை வேள்பிர
காசம்பழ னாபுரி மேவிய

பெருமாளே.

93

குதித்தலால் வரும் பேறு

பேகடா

ஆதி

வரதா மணி நீ

வருகா தெதுதா

யெனவோரில்

னதில்வாரா

திரதாதி களால்
மிடவே கரியா

நவலோக
மிதிலேது;

சரதா மறையோ
சகலா கமநூ

தயன்மாலும்
லறியாத

பரதே வதையாள்
பழனா புரிவாழ்

தருசேயே
பெருமானே.

94

மத்யமாவதி

கண்டசாபு

வனிதையுடல் காய நின்ற வுதிமதி லேயு ருண்டு
வயிறில்நெடு நாள் லைந்து புனிமீதே
மனிதருரு வாகி வந்து அநுதினமு மேவ ளார்ந்து
வயதுபதி னாறு சென்று வடிவாகிக்

கனகமுலை மாதர் தங்கள் வலையில்மிக வேயு முன்று
கனிவதுட னேய லைந்து பொருள்தேடிக்
கனபொருளெ லாமி முந்து மயலில்மிக வேய லைந்த
கசடெனனை யாள வுன்ற னருள்தாராய்

புனமதனில் வாழு கின்ற வநிதைரகு நாதர் தந்த
புதல்வியித ழுற லுண்ட புலவோனே
பொருமதனை நீறு கண்ட அரியசிவ னாரு கந்த
புதியமயி லேறு கந்த வடிவேலா

பனகமணி மாம தங்கி குமரிவெகு நீலி சண்டி
பரமகலி யாணி தந்த பெருவாழ்வே
பகையசுரர் மாள வென்று அமரர்சிறை மீள வென்று
பழநிமலை மீதி னின்ற பெருமானே.

95

திருவடி பெற

கரகரப்ரியா

ஆதி

அவாமரு வினாவசு தைகாணும் டவாரெனு
மவார்கனலில் வாழ்வென் றுணராதே

அராநுக ரவாதையு றுதேரைக தீநாடும்
றிவாகியுள மால்கொண் டதனாலே

சிவாயவெ னுநாமமொ ருகாலுநி னையாததி
மிராகரனை வாவென் றருள்வாயே

தீரோதம லமாறும் டியார்கள ருமாதவர்
தியானமுறு பாதந் தருவாயே

உவாவினி யகாணுவி னிலாவும யில்வாகன
உலாசமுட னேறுங் கழலோனே

உலாவுத யபாநுச தகோடியு ருவானவொ
ளிவாகுமயில் வேலங் கையிலோனே

துவாதச புயாசல ஷடாநந வராசிவ
சுதாளயினர் மானன் புடையோனே

சுராதிப தீமாலய னுமாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே.

96

ஐக்கிய நிலைபெற

சகானா

ஆதி

இருவினை புனைந்து ஞான விழிமுனை திறந்து நோயி
னிருவினை யிடைந்து போக மலமுட

இருளற விளங்கி யாறு முகமொடு கலந்து பேத
மிலையென இரண்டு பேரு மழகான

பரிமள சுகந்த வீத மயமென மகிழ்ந்து தேவர்
 பணிய விண் மடந்தை பாத மலர்தூவப்
 பரிவுகொ டுந்த கோடி முநிவர்கள் புகழ்ந்துபாட
 பருமயி லுடன்கு லாவி வரவேணும்

அரியய னறிந்தி டாத அடியிணை சிவந்த பாதம்
 அடியென விளங்கி யாடு நடராஜன்
 அழலுறு மிரும்பின் மேனி மகிழ்மர கதம்பெ ணாகம்
 அயலணி சிவன்பு ராரி யருள்சேயே

மருவலர்கள் திண்ப ணார முடியுடல் நடுங்க ஆவி
 மறலியு ணவென்ற வேலை யுடையோனே
 வளைகுல மலங்கு காவி ரியின்வட புறஞ்ச வாமி
 மலைமிசை விளங்கு தேவர் பெருமானே.

97

சபையில் இறைவன் வர

அடானா ஆதி

எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியி
 னெந்தப் படியினு முகடினு முளபல
 எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியி னுழலாதே

இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநளி
 னம்பொற் கழலிணை களில்மரு மலர்கொடு
 என்சித் தமுமன முருகினல் சுருதியின் முறையோடே

சந்தித் தரஹர சிவசிவ சரணென
 கும்பிட் டிணையடி யவையென தலைமிசை
 தங்கப் புளகித மெழஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்

சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு
 னந்தத் திருநட மிடுசர ணழகுற
 சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே

தொந்தத் திகுசுட தகுசுட டிமிடிமி

தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம

துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகச

லரிபேரி

துன்றச் சிலைமணி கலகல கலினை

சிந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர

துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு மயில்வேலா

கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி

யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத

கந்தப் பரிமள தனகிரி யுமையரு எரிளையோனே

கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்

அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்

கந்தப் பொழில் திகழ் குருமலை மருவிய பெருமானே.

98

ஆண்டருள

வசந்தா

கண்ட சாதி திரிபுடை

ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுந்திரிந்

திருவினையி னிடர்கலியொ டாடி நொந்துநொந்

துலையிலிடு மெழுகதென வாடி முன்செய்வஞ்

சனையாலே

ஒளிபெறவெ யெழுபுமர பாவை துன்றிடுங்

கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்

தொளிருமின லுருவதென வோடி யங்கம்வெந்

திடுவேனைக்

கருதியொரு பரமபொரு ளீது என்றுஎன்

செவியிணையி னருளியுரு வாகி வந்தஎன்

கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதண்

டருமாமென்

கருணைபொழி கமலமுக மாறு மிந்துளந்
 தொடைமகுட முடியுமொளிர் நூபு ரஞ்சரண்
 கலகலென மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந்
 தெனையாள்வாய்

திரிபுரமு மதனுடலு நீறு கண்டவன்
 தருணமழ விடையனட ராஜ னெங்கணுந்
 திகழருண கிரிசொருப னாதி யந்தமங்

கறியாத

சிவயநம நமசிவய கார ணன்சுரந்
 தமுதமதை யருளியெமை யாளு மெந்தைதன்
 திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப் யந்திடும்

புதல்வோனே

குருகுகொடி யுடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
 புவனகிரி சுழலமறையாயி ரங்களுங்
 குமரகுரு வெனவலிய சேட னஞ்சவந்

திடுவோனே

குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
 பொலியவொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்
 குருமலையின் மருவு குருநாத வும்பர்தம்

பெருமாளே.

99

காட்சி தர; பிறவியற;

பூர்வி கல்யாணி

ஆதி

கடிமா மலர்க்கு ளின்ப முளவேரி கக்கு நண்பு
 தருமா கடப்ப மைந்த தொடைமாலை
 கனமேரு வொத்தி டும்ப னிருமாபு யத்த ணிந்த
 கருணாக ர்ப்ர சண்ட கதிர்வேலா

வடிவார் குறத்தி தன்பொ னடிமீது நித்த முந்தண்
முடியான துற்று கந்து பணிவோனே
வளவாய்மை சொற்ப்ர பந்த முளகீர னுக்கு கந்து
மலர்வாயி லக்க ணங்க னியல்போதி

அடிமோனை சொற்கி ணங்க வலகாமு வப்ப என்று
னருளால ளிக்கு கந்த பெரியோனே
அடியேனு ரைத்த புன்சொ லதுமீது நித்த முந்த
ணருளேத றைத்து கந்து வரவேணும்

செடிநேரு டற்கு டம்பை தனின்மேவி யுற்றி டிந்த
படிதான லக்க ணிங்க னுறலாமோ
திறமாத வர்க்க னிந்து னிருபாத பத்ம முய்ந்த
திருவேர கத்த மர்ந்த பெருமானே.

100

இறைவனைப் புகழ

தோடி ஆதி

கதிரவனெ முந்து லாவு திசையளவு கண்டு மோது
கடலளவு கண்டு மாய மருளாலே
கணபண்பு யங்க ராஜன் முடியளவு கண்டு தாள்கள்
கவினறந டந்து தேயும் வகையேபோய்

இதமிதமி தென்று நாளு மருகருகி ருந்து கூடு
மிடமிடமி தென்று சோர்வு படையாதே
இசையொடுபு கழ்ந்த போது நழுவியப்ர சண்டர் வாச
லிரவுபகல் சென்று வாடி யுழல்வேனோ

மதுகரமி டைந்து வேரி தருநறவ முண்டு பூச
மலர்வளநி றைந்த பாளை மலருடே
வகைவகையெ முந்து சாம வதிமறைவி யந்து பாட
மதிநிழலி டஞ்சு வாயி மலைவாழ்வே

அதிரவரு சண்டவாயு வெனவருக ருங்க லாப
 அணிமயில்வி ரும்பியேறு மிளையோனே
 அடைவொடுல கங்கள் யாவு முதவி நிலை கண்டபாவை
 அருள்புதல்வ அண்ட ராஜர் பெருமாளே.

101

திருவடியை உணர

பியாக்

ஆதி

கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்
 கருதுதலொ ழிந்து வாயுவைக்
 கருமவச னாங்க ளால் மறித் தனலூதிக்

கவலைபடு கின்ற யோககற்
 பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்
 கலகமிடு மஞ்சம்வேறற்ச் செயல்மாளக்

குறைவறநி றைந்த மோனநிற்க்
 குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்
 குருமலைவி ளங்கு ஞானசற் குருநாதா

குமரசர ணென்று கூதளப்
 புதுமலர்சொ ரிந்து கோமளப்
 பதயுகள புண்ட ரீகமுற் றுணர்வேனோ

சிறைதளைவி ளங்கு பேர்முடிப்
 புயலுடன டங்க வேபிழைத்
 திமையவர்கள் தங்க ளுர்புகச் சமராடித்

திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச்
 சிகரிகளும் வெந்து நீறெழுத்
 திகரிகொள நந்த கூடிகைத் திருமாலும்

பிறைமவுலி மைந்த கோவெனப்
பிரமனைமு னிந்து காவலிட்
டொருநொடியில் மண்டு சூரனைப்
பொருதேறிப்

பெருகுமத கும்ப லாளிதக்
கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்
பிடிதனைம ணந்த சேவகப்
பெருமானே.

102

மோன முத்தி பெற

சங்கராபரணம்	அத்தி
காமியத் தழுந்தி	யிளையாதே
காலர்கைப் படிந்து	மடியாதே
ஓமெழுத்தி லன்பு	மிகவுறி
ஓவியத்தி லந்த	மருள்வாயே
தூமமெய்க் கணிந்த	சுகலீலா
சூரனைக் கடிந்த	கதிர்வேலா
ஏமவெற் புயர்ந்த	மயில்வீரா
ஏரகத் தமர்ந்த	பெருமானே.

103

முறையீடு

ப்ருந்தாவன சாரங்கா	மிஸ்ர சாபு
குமர குருபர முருக சரவண	
குகசண் முககரி	பிறகான
குழக சிவசுத சிவய நமவென	
குரவன ருள்குரு	மணியேயென்

றமுத இமையவர் தீமிர்த மிடுகட

லதென அநுதின

முனையோதும்

அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடு

மபய மிடுகுர

லறியாயோ

தீமிர எழுகட லுலக முறிபட

திசைகள் பொடிபட

வருசூரர்

சிகர முடியுடல் புனியில் விழவுயிர்

திறைகொ டமர்பொரு

மயில்வீரா

நமனை யுயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்

நதிகொள் சடையினர்

குருநாதா

நளின குருமலை மருவி யமர்தரு

நவிலு மறைபுகழ்

பெருமானே.

104

சகல யோக வாழ்வு பெற

கமாஸ்

கண்டசாபு

சரணகமலால யத்தை அரைநிமிஷ நேர மட்டில்

தவமுறைதி யானம் வைக்க

அறியாத

சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேச னித்த

தமியன்மிடி யால் மயக்க

முறுவேனோ

கருணைபுரி யாதி ருப்ப தென்குறையி வேளை செப்பு

கயிலைமலை நாதர் பெற்ற

குமரோனே

கடகபுயமீதி ரத்ந மணியணிபொன் மாலைசெச்சை

கமமுமண மார்க டப்ப

மணிவோனே

தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள்ச வுக்ய

சகலசெல்வ யோக மிக்க

பெருவாழ்வு

தகைமைசிவ ஞான முத்தி பரகதியு நீகொ டுத்து

உதவிபுரிய வேணு நெய்த்த

வடிவேலா

அருணதள பாத பத்ம மதுநிதமு மேது திக்க
 அரியதமிழ் தான ளித்த மயில்வீரா
 அதிசயம நேக முற்ற பழநிமலை மீது தித்த
 அழகதிரு வேர கத்தின் முருகோனே

105

சற்புத்திரப் பேறு பெற

பாகேஸ்வரி	ஆதி
செகமாயை யுற்றெ னகவாழ்வில் வைத்த திருமாது கெர்ப்ப	முடலூறித்
தெசமாத முற்றி வடிவாய் நிலத்தில் திரமாய ளித்த	பொருளாகி
மகவாவி னுச்சி விழியான னத்தில் மலைநேர்பு யத்தி	லுறவாடி
மடிமீத டுத்து விளையாடி நித்த மணிவாயின் முத்தி	தரவேணும்
முகமாய மிட்ட குறமாதீ னுக்கு முலைமேல ணைக்க	வருந்தா
முதுமாம றைக்கு ளொருமாபொ ருட்குள் மொழியேயு ரைத்த	குருநாதா
தகையாதெ னக்கு னடிகாண வைத்த தனியேர கத்தின்	முருகோனே
தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தில் சமர்வேலெ டுத்த	பெருமாளே.

106

நாயக நாயகி பாவம்

பீம்பிளாஸ்	ஆதி
தெருவினில் நடவா மடவார் திரண்டொ றுக்கும்	வசையாலே
தினகர னெனவே லையிலே சிவந்து திக்கும்	மதியாலே

பொருசிலை வளையா இளையா

மதன்தொ டுக்குங்

கணையாலே

புளகித முலையா ளலையா

மனஞ்ச லித்தும்

விடலாமோ

ஒருமலை யிருக றெழுவே

யுரம்பு குத்தும்

வடிவேலா

ஒளிவளர் திருவே ரகமே

யுகந்து நிற்கும்

முருகோனே

அருமறை தமிழ்நா லடைவே

தெரிந்து ரைக்கும்

புலவோனே

அரியரி பிரமா தியர்கால்

விலங்க விழ்க்கும்

பெருமானே.

107

ஐக்கிய நிலைபெற

செஞ்சுருட்டி

கண்டசாபு

நாவேறு பாம ணத்த பாதார மேநி னைத்து

நாலாறு நாலு பற்று

வகையான

நாலாரு மாக மத்தி னூலாய ஞான முத்தி

நாடோறு நானு ரைத்த

நெறியாக

நீவேறெ னாதி ருக்க நான்வேறெ னாதி ருக்க

நேராக வாழ்வ தற்கு

னருள்கூர

நீடார்ச டாத ரத்தின் மீதேப ராப ரத்தை

நீகாணெ னாவ னைச்சொ

லருள்வாயே

சேவேறு மீசர் சுற்ற மாஞான போத புத்தி

சீராக வேயு ரைத்த

குருநாதா

தேரார்கள் நாடு சுட்ட சூரார்கள் மாள வெட்டு

தீராகு காகு றத்தி

மணவாளா

காவேரி நேர்வ டக்கி லேவாவி பூம ணத்த

காவார்சு வாமி வெற்பின்

முருகோனே

கார்போலு மேனி பெற்ற மாகாளி வாவை சத்தி

காமாரி வாமிபெற்ற

பெருமானே.

108

திருவடி பெற

அம்சாநந்தி

ஆதி

நிறைமதி முகமெனு

மொளியாலே

நெறிவிழி கணையெனு

நிகராலே

உறவுகொள் மடவர்க

ஞறவாமோ

உனதிரு வடியினி

யருள்வாயே

மறைபயி லரிதிரு

மருகோனே

மருவல ரசுரர்கள்

குலகாலா

குறமகள் தனைமண

மருள்வோனே

குருமலை மருவிய

பெருமானே.

109

யம பயம் சிற

குந்தலவராளி

ஆதி

பாதி மதிநதி போது மணிசடை

நாத ரருளிய

குமரேசா

பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்

பாதம் வருடிய

மணவாளா

காது மொருவிழி காக முறஅருள்

மாய னரிதிரு

மருகோனே

கால னெனையணு காம லுனதிரு

காலில் வழிபட

அருள்வாயே

ஆதி யயனொடு தேவர் சுருல
காளும் வகையறு
ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
சூழ வரவரு

சிறைமீளா
மிளையோனே

சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
வாமி மலைதனி
சூர னுடலற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல

லுறைவோனே
பெருமாளே.

110

பிறவி அறவேண்டுதல்

ப்ருந்தாவன சாரங்கா

ஆதி

மகர கேத னத்த னுருவி லானெ டுத்து

மதுர நாணி யிட்டு

நெறிசேர்வார்

மலைய வேவ னைத்த சிலையி னூடொ ளித்த

வலிய சாய கக்கண்

மடமாதர்

இகழ வாச முற்ற தலையெ லாம்வெ ளுத்து

இளமை போயொ ளித்து

விடுமாறு

இடைவி டாதெ டுத்த பிறவி வேர றுத்து

னினிய தாள ளிப்ப

தொருநாளே

அகில மேழு மெட்டு வரையின் மீது முட்ட

அதீர வேந டத்து

மயில்வீரா

அசுரர் சேனை கெட்டு முறிய வான வார்க்கு

அடைய வாழ்வ ளிக்கு

மிளையோனே

மிகநி லாவெ றித்த அமுத வேணி நிற்க

விழைசு வாமி வெற்பி

லுறைவோனே

விரைய ஞான வித்தை யருள்செய் தாதை கற்க

வினவ வோது வித்த

பெருமாளே.

பெரு வாழ்வு பெற

மத்யமாவதி/சஹானா

ஆதி

மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி

மதனா கமத்தின்

விரகாலே

மயலே எழுப்பி இதழே யருத்த

மலைபோல் முலைக்குள்

உறவாகிப்

பெருகா தலுற்ற தமிழே னைந்த்தல்

பிரியா துபட்ச

மறவாதே

பிழையே பொறுத்துன் இருதா ளிலுற்ற

பெருவாழ்வு புபற்ற

அருள்வாயே

குருவாய் அரற்கும் உபதே சம்வைத்த

குகனே குறத்தி

மணவாளா

குளர்கா மிகுத்த வளர்பூ கமெத்து

குடகா விரிக்கு

வடபாலார்

திருவே ரகத்தில் உறைவா உமைக்கொர்

சிறுவா கரிக்கும்

இளையோனே

திருமால் தனக்கு மருகா அரக்கர்

சிரமே துணித்த

பெருமானே.

112

அடியாருடன் கூடி அடிமையாக வேண்டுதல்

ராகம் : சிந்து பைரவி

தாளம் : ஆதி

முறுகு காள விடம யின்ற இருகண் வேலி னுளம யங்கி

முளரி வேரி முகைய டர்ந்த

முலைமீதே

முழுகு காதல் தனைம றந்து பரம ஞான ஒளிசி றந்து

முகம்ஒ ராறு மிகவி ரும்பி

அயராதே

அறுகு தாளி நறைய விழ்ந்த குவளை வாச மலர்க ரந்தை
 அடைய வாரி மிசைபொழிந்துன் அடிபேணி
 அவச மாகி உருகு தொண்டருடன் தாகி விளையு மன்பின்
 அடிமை யாகு முறைமை ஒன்றை அருள்வாயே

தறுகண் வீரர் தலைய ரிந்து பொருத சூர னுடல்பி ளந்து
 தமர வேலை சுவற வென்ற வடிவேலா
 தரள மூரல் உமைம டந்தை முலையி லார அமுத முண்டு
 தரணி ஏழும் வலம்வ ருந்திண் மயில்வீரா

மறுவி லாத தினைவி ளைந்த புனம்வி டாமலிதணிருந்து
 வலிய காவல் புனைஅ ணங்கின் மணவாளா
 மருவு ஞாழ லணிசெ ருந்தி அடவி சூத வனநெ ருங்கி
 வளர்சு வாமி மலைஅ மர்ந்த பெருமாளே.

113

ஆண்டருள வேண்டுகல்

ராகம் : மாண்டு தாளம் : ஆதி

வாதமொடு சூலை கண்ட மாலைகுலை நோவு சந்து
 மாவலிவி யாதி குன்ம மொடுகாசம்
 வாயுவுட னேப ரந்த தாமரைகள் பீன சம்பின்
 மாதர்தரு பூஷ ணங்கள் எனவாகும்
 பாதகவி யாதி புண்க ளானதுட னேதொ டர்ந்து
 பாயலைவி டாது மங்க இவையால்நின்
 பாதமல ரான தின்க ணையமற வேம றந்து
 பாவமது பான முண்டு வெறிமூடி

ஏதமுறு பாச பந்த மானவலை யோடு முன்று
 ஈனமிகு சாதி டின்க ணதிலேயான்
 ஈடழித லான தின்பின் மூடெனன ஓது முன்புன்
 ஈரஅருள் கூர வந்து எனைஆள்வாய்

சூதமகிழ் பாலை கொன்றை தாதுவளர் சோலை துன்றி
 சூழுமதில் தாவி மஞ்சின் அளவாகத்
 தோரணநன் மாட மெங்கு நீடுகொடி யேத ழைந்த
 சுவாமிமலை வாழ வந்த பெருமானே.

114

தன்யாசி

ஆதி

விரித்த பைங்குழ லொளிர்மல ரளிதன
 தனத்த னந்தன தனதன வெனவொலி
 விரிப்ப வண்கயல் விழியுறை குழையொடு மலைபாய

மிகுத்த வண்சிலை நுதல்மிசை திலதமொ
 டசைத்த பொன்குழை யழகெழ முகவொளி
 வெயிற்ப ரந்திட நகையிதழ் முருகலர் வரிபோத்த

தரித்த தந்திரி மறிபுய மிசைபல
 பணிக்கி லங்கிய பரிமள குவடிணை
 தனக்கொ முந்துகள் ததைபட கொடியிடைபடுசேலை

தரித்து சுந்தர மெனஅடர் பரிபுர
 பதச்சி லம்பொடு நடமிடு கணிகையர்
 சழக்கர் விஞ்சையர் மயல்களின் முழுகுவ தொழியாதோ

உரித்த வெங்கய மறியொடு புலிகலை
 தரித்த சங்கரர் மதிநதி சடையினர்
 ஒருத்தி பங்கின ரவர்பணி குருபர முருகோனே

உவட்டி வந்திடு மவுணரொ டெழுகடல்
 குவட்டை யும்பொடி படசத முடிவுற
 வுழைத்த இந்திரர் பிரமனு மகிழ்வுற விடும்வேலா

வரித்த ரந்துள வணிதிரு மருவிய
 வரத்த பங்கயர் மரகத மழகிய
 வணத்த ரம்பர முறவிடு கணையினர் மருகோனே

வனத்தில் வந்தொரு பழையவ னெனவொரு
 குறத்தி மென்புன மருவிய கிளிதனை
 மயக்கி மந்திர குருமலை தனிலமர் பெருமாளே.

குன்றுதோறாடல் கயிலை மலை

115

ஞானம் பெற வேண்டுதல்

மலயமாருதம் கண்டஜாதி ஏகம்

தேனுந்து முக்கணிகள் பால்செங் கருப்பிளநீர்
 சீரும்பு ழித்தசிவ மருளுறத்
 தீதும்பி டித்தவினை யேதும்பொடித்துவிழ
 சீவன் சிவச்சொருப மெனதேறி

நானென்ப தற்றுயிரொ டுனென்ப தற்றுவெளி
 நாதம்ப ரப்பிரம வொளிமீதே
 ஞானஞ்சு ரப்பமகி ழாநந்த சித்தியொடெ
 நாளுங்க ளிக்கபத மருள்வாயே

வானந்த ழைக்கஅடி யேனுஞ்செ ழிக்கஅயன்
 மாலும்பி ழைக்கஅலை விடமாள
 வாருங்க ரத்தனெமை யாளுந்த கப்பன்மழு
 மானின்க ரத்தனருள் முருகோனே

தானந்த னத்ததன னாவண்டு சுற்றிமது
 தானுண்க டப்பமல ரணிமாப்பா
 தானங்கு றித்துளமை யாளுந்தி ருக்கயிலை
 சாலுங்கு றத்திமகிழ் பெருமாளே.

கவி பாடவேண்டுகுதல்

பீம்பிளாஸ்

ஆதி

புமியதனிற் ப்ரபுவான புகலியில்வித் தகர்போல
அமிர்தகவித் தொடைபாட அடிமைதனக் கருள்வாயே
சமரிலெதிர்த் தசர்மாளத் தனியயில்விட் டருள்வோனே
நமசிவயப் பொருளானே ரசதகிரிப் பெருமானே.

ஸ்ரீ சைலம் (திருமலை)

117

தரிசனம் பெறவேண்டுகுதல்

காபி

ஆதி

ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறு	
முணர்வுற இருபத	முளநாடி
உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ்	
வெளியொடு வொளிபெற	விரவாதே
தெருவினில் மரமென எவரொடு முரைசெய்து	
திரிதொழி லவமது	புரியாதே
திருமகள் மருவிய தீரள்புய அறுமுக	
தெரிசனை பெறஅருள்	புரிவாயே
பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள்	
பயறொடு சிலவகை	பணியாரம்
பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி	
எழுதிய கணபதி	யிளையோனே

பெருமலை யுருவிட அடியவ ருருகீட

பிணிகெட அருள்தரு

குமரேசா

பிடியொடு களிறுகள் நடையிட கலைதீரள்

பிணையமர் தீருமலை

பெருமானே.

திருவோங்கடம்

118

நங்கதி பெற

மாயாமாளவ கௌளை

ஆதி

சரவண பவந்தி அறுமுக குருபர

சரவண பவந்தி அறுமுக குருபர

சரவண பவந்தி அறுமுக குருபர

எனவோதித்

தமிழினில் உருகிய அடியவர் இடமுறு

சனனம ரணமதை ஒழிவுறசீவமுற

தருபீணி துளவரம் எமதுயிர் சுகமுற அருள்வாயே

கருணைய விழிபொழி ஒருதனி முதலென

வருகரி திருமுகர் துணைகொளும் இளையவ

கவிதைஅ முதமொழி தருபவர் உயிர்பெற அருள்நேயா

கடல்உல கினில்வரும் உயிர்படும் அவதிகள்

கலகமி னையதுள கழியவும் நிலைபெற

கதியும்உ னதுதிரு வடிநிழல் தருவதும் ஒருநாளே

திரிபுரம் எரிசெயும் இறையவர் அருளிய

குமரச மரபுரி தணிகையும் மிகமுயர்

சிவகிரி யிலும்வட மலையிலும் உலவிய வடிவேலா

தினமும்உ னதுதுதி பரவிய அடியவர்

மனதுகு டியும்இரு பொருளிலும் இலகுவ

திமிரம லம்ஒழிய தினகரன் எனவரு பெருவாழ்வே

அரவணை மிசைதுயில் நரகரி நெடியவர்
 மருகன் னவ்வெவரும் அதியசம் உடையவ
 அமலிவி மலிபரை உமையவள் அருளிய முருகோனே

அதலவி தலமுதல் கிடுகிடு கிடுவென
 வருமயில் இனிதொளிர் ஷடுமையில் நடுவுற
 அழகினு டன்அமரும் அரகர சிவசிவ பெருமானே.

119

காலன் அணுகா வகை

நாத நாம கிரியா	கண்ட சாபு
சாந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவனில்	
மூண்டவி யாதசம	யனிரோத
சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ணாதுலகர்	
தாந்துணை யாவரென	மடவார்மேல்
ஏந்திள வார்முளரி சாந்தணி மார்பினொடு	
தோய்ந்துரு காஅறிவு	தடுமாறி
ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன்வசம்	
யான்தனி போய்விடுவ	தியல்போதான்
காந்தளி னானகர மான்தரு கானமயில்	
காந்தவி சாகசர	வணவேளே
காண்டகு தேவர்பதி யாண்டவ னேசுருதி	
யாண்டகை யேயிபமின்	மணவாளா
வேந்தகு மாரகுக சேந்தம யூரவட	
வேங்கட மாமலையி	லுறைவோனே
வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது	
வேண்டவெ றாதுதவு	பெருமானே.

120

கடப்பமாகை பெறவேண்டுதல்

அடானா

ஆதி

அல்லசல டைந்த வில்லடல னங்கன்
 அல்லிமல ரம்பு
 அள்ளியெரி சிந்த பிள்ளைமதி தென்ற
 லையமது கிண்ட

தனையேவ
 அணையுடே

சொல்லுமர விந்த வல்லிதனி நின்று
 தொல்லைவின யென்று
 துய்யவரி வண்டு செய்யமது வண்டு
 துள்ளியக டம்பு

முனியாதே
 தரவேணும்

கல்லசல மங்கை யெல்லையில் விரிந்த
 கல்விகரை கண்ட
 கள்ளொழுகு கொன்றை வள்ளல்தொழ அன்று
 கல்லலற வொன்றை

புலவோனே
 யருள்வோனே

வல்லசுர ரஞ்ச நல்லசுரர் விஞ்ச
 வல்லமைதெ ரிந்த
 வள்ளிபடர் கின்ற வள்ளிமலை சென்று
 வள்ளியை மணந்த

மயில்வீரா
 பெருமானே.

121

யமன் வருநாளில் திருவடிகையப் பெற

மாண்டு

ஆதி

அல்லிவிழி யாலு முல்லைநகை யாலு
 மல்லல்பட ஆசைக்
 அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலு
 முள்ளவினை யாரத்

கடலீயும்
 தனமாரும்

இல்லுமிளை யோரு மெல்லைய லாக

வல்லெருமை மாயச்

சமனாரும்

எள்ளியென தாவி கொள்ளைகொளு நாளி

லுய்யவொரு நீபொற்

கழல்தாராய்

தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாதர்

சொல்லுமுப தேசக்

குருநாதா

துள்ளிவிளை யாடு புள்ளியுழை நாண

வெள்ளிவன மீதுற்

றுறைவோனே

வல்லசுரர் மாள நல்லசுரர் வாழ

வல்லைவடி வேலைத்

தொடுவோனே

வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு

வள்ளிமண வாள்ப்

பெருமாளே.

122

திருவடியைப் பெற

மாண்டு

ஆதி

ஐயுமுறு நோயு மையலும வாவி

னைவருமு பாயப்

பலநூலின்

அள்ளல்கட வாது துள்ளியதில் மாயு

முள்ளமுமில் வாழ்வைக்

கருதாசைப்

பொய்யுமக லாத மெய்யைவள ராவி

உய்யும்வகை யோகத்

தணுகாதே

புல்லறிவு பேசி யல்லல்படு வேனை

நல்லஇரு தாளிற்

புணர்வாயே

மெய்யபொழில் நீடு தையலைமு நாலு

செய்யபுய மீதுற்

றணைவோனே

வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்கிளை வாழ

வெள்ளமுது மாவைப்

பொருதோனே

வையமுழு தாளு மையமயில் வீர
வல்லமுரு காமுத்
வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
வள்ளிமண வாள்ப

தமிழ்வேளே
பெருமானே.

123

உண்மைப் பொருளைக் காண அருள்வாயே

மாண்டு

ஆதி

ககனமு மநிலமு மனல்புனல் நிலமமை
கள்ளப் புலாற்கி
கனலெழு மொழிதரு சினமென மதமிகு
கள்வைத்த தோற்பை

ருமிவீடு

சுமவாதே

யுகஇறு திகளிலு மிறுதியி லொருபொருள்
உள்ளக்க ணோக்கு
ஒளிதிக முருவுரு வெனுமறை யிறுதியி
லுள்ளத்தை நோக்க

மறிவூறி

அருள்வாயே

ம்ருகமத பரிமள விகசித நளிநநள்
வெள்ளைப் பிராட்டி
விடதர குடிலச டிலமிசை வெகுமுக
வெள்ளத்தை யேற்ற

இறைகாணா

பதிவாழ்வே

வகுளமு முகுளித வழைகளு மலிபுன
வள்ளிக் குலாத்தி
வனசரர் மரபினில் வருமொரு மரகத
வள்ளிக்கு வாய்த்த

கிரிவாமும்

பெருமானே.

124

திருவடியை உணரவேண்டுதல்

நடபைரவி

ஆதி

குடிவாழ்க்கை யன்னை மனையாட்டி பிள்ளை
குயில்போற்ப்ர சன்ன மொழியார்கள்
குலம்வாய்த்த நல்ல தனம்வாய்த்த தென்ன
குருவார்த்தை தன்னை யுணராதே

இடநாட்கள் வெய்ய நமனீட்டி தொய்ய	
இடர்சூட்ட இன்னல்	கொடுபோகி
இடுகாட்டி லென்னை எரியூட்டு முன்னு	
னிருதாட்கள் தம்மை	யுணர்வேனோ
வடநாட்டில் வெள்ளி மலைகாத்து புள்ளி	
மயில்மேற்றி கழ்ந்த	குமரேசா
வடிவாட்டி வள்ளி அடிபோற்றி வள்ளி	
மலைகாத்த நல்ல	மணவாளா
அடி நாட்கள் செய்த பிழைநீக்கி யென்னை	
யருள்போற்றும் வண்மை	தரும்வாழ்வே
அடிபோற்றி யல்லி முடிசூட்ட வல்ல	
அடியார்க்கு நல்ல	பெருமானே.

திருக்கழக்குன்றம்

125

கூதி

பூபாளம்	ஆதி
எழுகுநிறை நாபி அரிபிரமர் சோதி	
யிலகுமரன் மூவர்	முதலானோர்
இறைவியெனு மாத் பரைமுலையி னூறி	
யெழுமமிந்த நாறு	கனிவாயா
புகொழுகு காழி கவுணியரில் ஞான	
புந்தெனெ ஏடு	தமிழாலே
புனலிலெதி ரேற சமணர்கழு வேற	
பொருதகவி வீர	குருநாதா

மழுவழைக பால டமரகத்ரி சூல

மணிகரவி நோத

ரருள்பாலா

மலரயனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை

வளமைபெற வேசெய்

முருகோனே

கமுகுதொழு வேத கிரிசிகரி வீறு

கதிருலவு வாசல்

நிறைவானோர்

கடலொலிய தான மறைதமிழ்க ளோது

கதலிவன மேவு

பெருமானே.

126

ஆறெழுத்தை நினைக்கவேண்டுதல்

ராகம் : செஞ்சுருட்டி

தாளம் : ஆதி

ஓல மிட்ட சுரும்பு தனா தனாவென

வேசி ரத்தில் விழுங்கை பளீர் பளீரென

ஓசை பெற்ற சிலம்பு கலீர் கலீரென விரகலீலை

ஓர்மி டற்றில் எழும்புள் குகை குகைவென

வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென

ரோம குச்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீர்என அமுதமாரன்

ஆல யத்து எரிருந்து குபீர் குபீரென

வேகு திக்க உடம்பு விரீர் விரீரென

ஆர முத்த மணிந்து அளா வளாவென மருவுமாதர்

ஆசை யிற்கை கலந்து சுமா சுமாபவ

சாக ரத்தில் அழுந்தி எழா எழாதுளம்

ஆறெழுத்தை நினைந்து குகா குகாவென வகைவராதோ

மாலை யிட்ட சிரங்கள் செவேல் செவேல்என

மேலெ முச்சி தரும்பல் வெளேல் வெளேல்என

வாகை பெற்ற புயங்கள் கறேல் கறேல்என எதிர்கொள்குரன்

மார்பு மொக்க நெரிந்து கரீல் கரீல்என

பேய்கு திக்க நிணங்கள் குழ குழுவென

வாய்பு தைத்து விழுந்து ஐயோ ஐயோவென உதிரமாறாய்

வேலை வற்றி வறண்டு சுநில் சுநில்என
 மாலை வெற்பும் இடிந்து திலல் திலல்என
 மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயா ஐயாவென விசைக்கூற

வேலை டுத்து நடந்த தீவா கராசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புயா சலாதமிழ்
 வேத வெற்பில் அமர்ந்த க்ருபா கராசிவ குமரவேளே.

127

புத்தி பெற அருள்வாயே

மோகனம்	ஆதி
வேத வெற்பி லேபு னத்தில் மேவி நிற்கு	மபிராம
வேடு வச்சி பாத பத்ம மீது செச்சை	முடிதோய
ஆத ரித்து வேளை புக்க ஆறி ரட்டி	புயநேய
ஆத ரத்தொ டாத ரிக்க ஆன புத்தி	புகல்வாயே

காது முக்ர வீர பத்ர காளி வெட்க	மகுடாமா
காச முட்ட வீசி விட்ட காலர் பத்தி	யிமையோரை
ஓது வித்த நாதர் கற்க வோதுவித்த	முநிநாண
ஓரெ முத்தி லாறெ முத்தை யோது வித்த	பெருமானே.

திருச்செங்கோடு

128

வாக்குப் பெறவேண்டுதல்

பீம்பிளாஸ்	ஆதி
அத்த வேட்கைப் பற்றி நோக்கத்	
தத்தை மார்க்குத்	தமராயன்
பற்ற கூட்டத் திற்ப ராக்குற்	
றச்சு தோட்பற்	றியவோடும்

சித்த மீட்டுப் பொய்த்த வாழ்க்கைச்

சிக்கை நீக்கித்

திணிதாய

சித்ர வாக்குப் பெற்று வாழ்த்திச்

செச்சை சாத்தப்

பெறுவேனோ

கொத்து நூற்றுப் பத்து நாட்டக்

கொற்ற வேத்துக்

கரசாய

குக்கு டாத்தச் சர்ப்ப கோதர்ப்

பொற்ப வேற்கைக்

குமரேசா

தத்வ நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்

தெட்டு மேற்றுத்

திடமேவும்

தர்க்க சாத்ரத் தக்க மார்க்கச்

சத்ய வாக்யப்

பெருமானே.

129

அலைச்சல் அற

கானடா

ஆதி

அன்பாக வந்து உன்றாள்ப ணிந்து

ஐம்பூத மொன்ற

நினையாமல்

அன்பால்மி குந்து நஞ்சாறு கண்க

ளம்போரு கங்கள்

முலைதானும்

கொந்தேமி குந்து வண்டாடி நின்று

கொண்டாடு கின்ற

குழலாரைக்

கொண்டேநி னைந்து மன்பேது மண்டி

குன்றாம லைந்து

அலைவேனோ

மன்றாடி தந்த மைந்தாமி குந்த

வம்பார் கடம்பை

யணிவோனே

வந்தேப ணிந்து நின்றார்ப வங்கள்

வம்பே தொலைந்த

வடிவேலா

சென்றேயி டங்கள் கந்தாள னும்பொ
செஞ்சேவல் கொண்டு
செஞ்சாலி கஞ்ச மொன்றாய் வளர்ந்த
செங்கோட மர்ந்த

வரவேணும்
பெருமானே.

130

அடியிராடு கூட

காபி

ஆதி

கரையற வருகுதல் தருகயல் விழியினர்
கண்டான செஞ்சொல்
கலவியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக
லங்காம யங்கும்

மடமாதர்

வினையேனும்

உரையையு மறிவையும் உயிரையு முணர்வையும்
உன்பாத கஞ்ச

மலர்மீதே

உரவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ
டொன்றாக என்று

பெறுவேனோ

வரையிரு துணிபட வளைபடு சுரர்குடி
வந்தேற இந்த்ர

புரிவாழ

மதவித கஜரத துரகத பததியின்
வன்சேனை மங்க

முதுமீன

திரைமலி சலநிதி முறையிட நிசிசரர்
திண்டாட வென்ற

கதிர்வேலா

ஜெகதல மிடிக்கெட விளைவன வயலணி
செங்கோட மர்ந்த

பெருமானே.

ஞானம் பெறவேண்குதல்

பீம்பிளாஸ்

ஆதி

காலனிடத் தணுகாதே
 சீல அகத் தியஞான
 மாலயனுக் கரியானே
 நாலுமறைப் பொருளானே

காசினியிற் பிறவாதே
 தேனமுதைத் தருவாயே
 மாதவரைப் பிரியானே
 நாககிரிப் பெருமானே.

132

முருகன் வர

காபி

ஆதி

கொடிய மறலியு மவனது கடகமு
 மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு
 குதலை யடியவ னினதருள் கொடுபொரு மமர்காண

குறவர் மகள்புணர் புயகிரி சமுகமு
 மறுமு கமும்வெகு நயனமும் ரவியுமிழ்
 கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருதிசை இருநாலும்

படிய நெடியன எழுபுண ரியுமுது
 திகிரி திகிரியும் வருகென வருதகு
 பவுரி வருமொரு மரகத துரகத மிசையேறிப்

பழய அடியவ ருடனிமை யவர்கண
 மிருபு டையுமிகு தமிழ்கொடு மறைகொடு
 பரவ வருமதி லருணையி லொருவிசை வரவேணும்

சடில தரவிட தரபணி தரதர
 பரசு தரசசி தரசசி தரவித
 தமரு கமிருக தரவணி தரசிர தரபாரத்

தரணி தரதனு தரவெகு முககுல
தடினி தரசிவ சுதகுண தரபணி
சயில விதரண தருபுர சசிதரு மயில்வாழ்வே

நெடிய வுடலுரு இருளெழு நிலவெழு
எயிறு சுழல்விழி தழலெழு எழுகிரி
நெரிய அதிர்குரல் புகையெழு இடியெழு நெடுவானும்

நிலனும் வெருவர வருநிசி சரர்தள
நிகில சகலமு மடியவொர் படைதொடு
நிருப குருபர சுரபதி பரவிய பெருமானே.

133

நன்றி மறவாமை

கரகரப்ரியா ஏகம்

பத்தர்க ணப்ரிய நிர்த்தந டித்திடு
பகூறிந டத்திய குகபூர்வ

பச்சிம தகூறிண வுத்தர திக்குள
பத்தர்க ளற்புத மெனவோதுஞ்

சித்ரக வித்துவ சத்தமி குத்ததி
ருப்புக் கழைச்சிறி தடியேனும்

செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி
சித்தவ நுகர்க மறவேனே

கத்திய தத்தைக ளைத்துவி முத்திரி
கற்கவ ணிட்டெறி தினைகாவல்

கற்றகு றத்திநி றத்தக முத்தடி
கட்டிய ணைத்தப னிருதோளா

சத்தியை யொக்கஇ டத்தினில் வைத்தத
கப்பனு மெச்சிட
தத்துவ தற்பர முற்றுமு ணர்த்திய
சர்ப்பகி ரிச்சுரர்

மறைநூலின்
பெருமானே.

திருச்சிராப்பள்ளி

134

‘மைந்தா குமரா என’ உபதேசம்

பியாக்

ஆதி

அந்தோமன மேநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகித கூத்திர
மம்போருக னாடிய பூட்டிது

இனிமேல்நாம்

அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னார்க்கிய
லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை

ஒழியாமல்

வந்தோமிது வேகதி யாட்சியு
மிந்தாமயில் வாகனர் சீட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய

சிவநீறும்

வந்தேவெகு வாநமை யாட்கொளு
வந்தார்மத மேதினி மேற்கொள
மைந்தாகும ராவெனு மார்ப்புய

மறவாதே

திந்தோதிமி தீதத மாத்துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை டோரிகை யார்த்தெழ

மறையோதச்

செங்காடென வேவந மூர்க்கரை
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
செண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு

முருகோனே

இந்தோடிதழ் நாகம காக்கடல்

கங்காளமி னார்சடை சூட்டிய

என் தாதைச தாசிவ கோத்திர

னருள்பாலா

எண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை

நன்பூமண மேவிசி ராப்பளி

யென்பார்மன மேதினி நோக்கிய

பெருமானே.

135

மோகம் அற

அடானா

ஆதி

குவளை பூசல்வி னைத்திடு மங்கயல்

கடுவ தாமெனு மைக்கண்ம டந்தையர்

குமுத வாயமு தத்தைநு கர்ந்திசை

பொருகாடை

குயில்பு றாமயில் குக்கில்ச ரும்பனம்

வனப தாயுத மொக்குமெனும்படி

குரல்வி டாஇரு பொற்குட மும்புள

கிதமாகப்

பவள ரேகைப டைத்தத ரங்குறி

யுறவி யாளப டத்தைய ணைந்துகை

பரிச தாடன மெய்க்கர ணங்களின்

மதனுாலின்

படியி லேசெய்து ருக்கிமு யங்கியெ

அவச மாய்வட பத்ரநெ டுஞ்சுழி

படியு மோகச முத்ரம முந்துதல்

ஒழிவேனோ

தவள ரூபச ரச்சுதி இந்திரை

ரதிபு லோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்

சமுக சேவித தூர்க்கை பயங்கரி

புவனேசை

சகல காரணி சத்திப ரம்பரி

இமய பார்வதி ருத்ரிநி ரஞ்சனி

சமய நாயகி நிஷ்களி குண்டலி

எமதாயி

சிவம நோமணி சிற்சுக சுந்தரி

கவுரி வேதவி தக்ஷணி அம்பிகை

த்ரிபுரை யாமனை அற்பொடு தந்தருள் முருகோனே

சிகர கோபுர சித்திர மண்டப

மகர தோரண ரத்னஅ லங்க்ருத

திரிசி ராமலை அப்பர்வ ணங்கிய

பெருமானே.

136

திருவடியை பெற

மாண்டு

திஸ்ர ஜாதி திரிபுடை

சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம

தத்வ வாதீ நமோநம

விந்துநாத

சத்து ரூபா நமோநம ரத்ன தீபா நமோநம

தற்ப்ர தாபா நமோநம

என்றுபாடும்

பத்தி பூணா மலேயுல கத்தின் மானார் சவாதகில்

பச்சைபாடர பூஷித

கொங்கைமேல்வீழ்

பட்டி மாடான நானுனை விட்டி ராமே யுலோகித

பத்ம சீர்பாத நீயினி

வந்துதாராய்

அத்ர தேவா யுதா சுர ருக்ர சேனா பதீசுசி

யர்க்ய சோமாசி யாகுரு

சம்ப்ரதாயா

அர்ச்ச னாவாக னாவய லிக்குள் வாழ்நாய காபுய

அக்ஷ மாலா தராகுற

மங்கைகோவே

சித்ரகோலா கலாவிர லக்ஷ்மி சாதா ரதாபல

திக்கு பாலா சிவாகம

தந்த்ரபோதா

சிட்ட நாதா சிராமலை யப்பர் ஸ்வாமீ மகாவ்ருத

தெர்ப்பை யாசார வேதியர்

தம்பிரானே.

137

ஞானம் பெற

சகானா

ஆதி

வாசித்துக் காணொ ணாதது

புசித்துக் கூடொ ணாதது

வாய்விட்டுப் பேசொ ணாதது

நெஞ்சினாலே

மாசர்க்குத் தோணொ ணாதது

நேசர்க்குப் பேரொ ணாதது

மாயைக்குச் சூழொ ணாதது

விந்துநாத

ஓசைக்குத் தூர மானது

மாகத்துக் கீற தானது

லோகத்துக் காதி யானது

கண்டுநாயேன்

யோகத்தைச் சேருமாறு மெய்ஞ்

ஞானத்தைப் போதி யாயினி

யுனத்தைப் போடி டாதும

யங்கலாமோ

ஆசைப்பட்ட டேனல் காவல்செய்

வேடிச்சிக் காக மாமய

லாகிப்பொற் பாத மேபணி

கந்தவேளே

ஆலித்துச்சேல்கள் பாய்வய

லூரத்திற் காள மோட்ட

ராரத்தைப் பூண்ம யூரது

ரங்கவீரா

நாசிக்குட் ப்ராண வாயுவை

ரேசித்தெட்டாத யோகிகள்

நாடிற்றுக் காணொ ணாதென

நின்றநாதா

நாகத்துச் சாகை போய்யர்

மேகத்தைச் சேர்சி ராமலை

நாதர்க்குச் சாமி யேசுரர்

தம்பிரானே.

விராலிமலை

138

மனோலயம் பெறவேண்டுதல்

கரகரப்ரியா

ஆதி

இலாபமில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன

ரியாவரு மிராவுபக

லடியேனை

இராகமும் விநோதமு முலோபமு டன்மோகமு

மிலானிவ னுமாபுருஷ

னெனஏய

சலாபவ மலாகர ச்சீதர விதாரண

சதாசிவ மயேசுரச

கலலோக

சராசர வியாபக பராபர மநோலய

சமாதிய நுபூதிபெற

நினைவாயே

நிலாவிரி நிலாமதி நிலாதவ நிலாசன

நியாயப ரிபாலஅர

நதிகூடி

நிசாசர குலாதிப திராவண புயாரிட

நிராமய சரோருகர

னருள்பாலா

விலாசகம் வலாரெனு முலாசவி தவாகவ

வியாதர்கள் விநோதமகள்

மணவாளா

விராவுவ யலாப்புரி சிராமலை பிரான்மலை

விராலிம லைமீதிலுறை

பெருமாளே.

ஞான சித்தி பெறவேண்டுதல்

கர்னாடக தேவ காந்தாரி

ஆதி

உருவேறவேஜெ பித்து ஒருகோடி யோம சித்தி
 யுடனாக ஆக மத்து கந்துபேணி
 உணர்வாசை யாரி டத்து மருவாது ஓரெ முத்தை
 ஒழியாது வுதை விட்டி ருந்துநாளும்

தரியாத போத கத்தர் குருவாவர் ஓரொ ருத்தர்
 தருவார்கள் ஞான வித்தை தஞ்சமாமோ
 தழலாடி வீதி வட்டம் ஒளிபோத ஞான சித்தி
 தருமாகி லாகு மத்தை கண்டிலேனே

குருநாடி ராச ரிக்கர் துரியோத னாதி வர்க்க
 குடிமாள மாய விட்டு குந்திபாலர்
 குலையாமல் நீதி கட்டி எழுபாரை ஆள விட்ட
 குறளாக னூறில் நெட்டை கொண்டஆதி

மருகா!பு ராரி சித்தன் மகனேவி ராலி சித்ர
 மலைமேல்உ லாவு சித்த அங்கைவேலா
 மதுராபு ரேசர் மெய்க்க அரசாளு மாறன் வெப்பு
 வளைகூனை யேநி மிர்த்த தம்பிரானே.

140

உபதேச நெறி பெற

அடானா

ஆதி

ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு
 மந்த்ர வேதபு ராண கலைகளும்
 ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும் வெகுருப

அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர்
 புண்ட ரீகனு மேக நிறவனும்
 அந்தி போலுரு வானு நிலவொடு வையில்காலும்

சந்த்ர சூரியர் தாமு மசபையும்
 விந்து நாதமு மேக வடிவம்
 தன்சொ ரூபம் தாக வுறைவது சிவயோகம்

தங்க ளாணவ மாயை கருமம்
 லங்கள் போயுப தேச குருபர
 சம்ப்ர தாயமொ டேயு நெறியது பெறுவேனோ

வந்த தானவர் சேனை கெடிக
 இந்த்ர லோகம்வி பூதர் குடிக
 மண்டு பூதப சாசு பசிகெட மயிடாரி

வன்கண் வீரிபி டாரி ஹரஹர
 சங்க ராஎன மேரு கிரிதலை
 மண்டு தூஎழை வேலை யருவிய வயலுரா

வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள்
 பந்த பாசவி கார பரவச
 வென்றி யானச மாதி முறுகுகல் முழைக்கடும்

விண்டு மேல்மயி லாட இனியக
 ளுண்டு காரளி பாட இதழிபொன்
 விஞ்ச வீசவி ராலி மலையுறை பெருமானே.

141

ஞானம் பெறவேண்டும்

சிந்துபைரவி ஆதி

கரிபு ராரி காமாரி திரிபு ராரி தீயாடி
 கயிலை யாளி காபாலி கழையோனி

கரவு தாச னாசாரி பரசு பாணி பானாளி
 கணமொ டாடி காயோகி சிவயோகி

பரம யோகி மாயோகி பரிய ராஜ டாக்டர்

பகரொ ணாத மாஞானி

பசுவேறி

பரத மாடி கானாடி பரவ யோதி காதீத

பரம ஞான வூட்டூத

அருளாயோ

சுருதி யாடி தாதாவி வெருவி யோட மூதேவி

துரக கோப மீதோடி

வடமேரு

சுழல வேலை தீமூள அமுத ளாவி வாய்பாறி

சுரதி னோடு சூர்மாள

வுலகேழும்

திகிரி மாதி ராவார திகிரி சாய வேதாள

திரளி னோடு பாறோடு

கமுகாடச்

செருவி னாடு வானீப கருணை மேரு வேபார

திருவி ராலி யூர்மேவு

பெருமானே

142

யமனை விலக்கியருள் / வறுமை தீர

யமுனா கல்யாணி

ஆதி

கொடாதவனையேபு கழ்ந்து குபேரனென வேமொ ழிந்து

குலாவிஅவ மேதி ரிந்து

புனிமீதே

எடாதசுமை யேசு மந்து ண்ணாதகலி யால்மெ லிந்து

எலாவறுமை தீர அன்றுன்

அருள்பேணென்

சுடாததன மான கொங்கை களாலிதய மேம யங்கி

சுகாதரம தாயொ முங்கில்

ஒழுகாமல்

கெடாததவ மேம மறைந்து கிலேசமது வேமி குந்து

கிலாதவுடல் ஆவி நொந்து

மழயாமுன்

தொடாய்மறல் யேநி யென்றசொலாகியதுன் னாவ ருங்கொல்

சொலேழுலகம் ஈனும் அம்பை

அருள்பாலா

நடாதசுழி மூல விந்து நளாவிவிளை ஞான நம்ப

நபோமணிச மான துங்க

வடிவேலா

படாதகுளிர் சோலை யண்டம் அளாவிடயர் வாய்வ ளர்ந்து
 பசேலெனவு மேதழைந்து தினமேதான்
 விடாதுமழை மாரி சிந்த அநேகமலர் வானி பொங்கு
 விராலிமலை மீது கந்த பெருமாளே.

143

திருவுருவத் தியானம்

ஸ்ரீராகம்

ஆதி

சீரான கோல கால நவமணி
 மாலாபி ஷேக பார வெகுவித
 தேவாதி தேவர் சேவை செய்முக மலராறும்

சீராடு வீர மாது மருவிய
 ஈராறு தோளு நீளும் வரியளி
 சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்

ஆராத காதல் வேடர் மடமகள்
 ஜீமூத மூர்வ லாரி மடமகள்
 ஆதார பூத மாக வலமிட முறைவாழ்வும்

ஆராய நீதி வேலு மயிலுமெய்ஞ்
 ஞானாபி ராம தாப வடிவமும்
 ஆபாத னேனு நாளு நினைவது பெறவேணும்

ஏராரு மாட கூட மதுரையில்
 மீதேறி மாறி யாடு மிறையவர்
 ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்

ஈடாயவூமர் போல வணிகரி
 லூடாடி யால வாயில் விதிசெய்த
 லீலாவி சார தீர வரதர குருநாதா

கூராழி யால்முன் வீய நினைபவ
 னீடேறு மாறு பாநு மறைவுசெய்
 கோபால ராய னேய முளதிரு

மருகோனே

கோடாம லார வார அலையெறி
 காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்
 கோனாடு சூழ்விராலி மலையுறை

பெருமானே.

144

ஆகைச அற

கரகர பிரியா

ஆதி

நிராமய புராதன பராபர வராம்குத
 நிராகுல சிராதிகப்
 நிராசசி வராஜத வராஜர்கள் பராவிய
 நிராயுத புராரிஅச்

ப்ரபையாகி

சுதன்வேதா

சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்
 சொருபமி வராதியைக்
 துரால்புகழ் பராதின கராவுள பராமுக
 துரோகரை தராசையுற்

குறியாமே

றடைவேனோ

இராகவ இராமன்முன் இராவண இராவண

இராவண இராஜனுட்

குடன்மாய்வென்றி

இராகன்ம லராணிஜ புராணர்கு மராகலை

இராஜசொ லவாரணர்க்

கிளையோனே

விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு

விராயண பராயணச்

செருவூரா

விராவிய குராவகில் பராரைமு திராவளர்

விராலிம லைராஜதப்

பெருமானே.

ஞானோபதேசம் பெற

கானடா

ஆதி

மாலாசை கோப மோயாதெ நாளு

மாயா விகார

வழியேசெல்

மாபாவி காளி தானேனு நாத

மாதா பிதாவு

மினிநீயே

நாலான வேத நூலாக மாதி

நானோதி னேனு

மிலைவீணே

நாள்போய் விடாம லாறாறு மீதில்

ஞானோப தேச

மருள்வாயே

பாலா கலார ஆமோத லேப

பாடர வாக

அணிமீதே

பாதாள பூமி யாதார மீன

பானீய மேலை

வயலூரா

வேலா விராலி வாழ்வே சமூக

வேதாள பூத

பதிசேயே

வீரா கடோர சூராரி யேசெ

வேளே சுரேசர்

பெருமானே.

உஹதிமலை

146

வணங்க

சாரங்கா

கண்டசாபு

ஆதிமக மாயி யம்பை தேவிசிவ னார்ம் கிழ்ந்த

ஆவுடைய மாது தந்த

குமரேசா

ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று

ஆளுமுனை யேவ ணங்க

அருள்வாயே

பூதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து
 பூரணசி வாக மங்க ளறியாதே
 பூனுமுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யேநி னைந்து
 போகமுற வேனி ரும்பு மடியேனை

நீதயவ தாயி ரங்கி நேசவரு ளோபு ரிந்து
 நீதிநெறி யேவி ளங்க வுபதேச
 நேர்மைசிவ னார்தி கழ்ந்த காதிலுரை வேத மந்தர்
 நீலமயி லேறி வந்த வடிவேலா

ஓதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து
 ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினைதீர்
 ஊனுமுயி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த
 ஊதிமலை மீது கந்த பெருமானே.

சென்னி மலை

147

அநுபூதி நிலைபெற வேண்டுதல்

ஷண்முப்ரியா, பீம்பள்ளஸ் ஆதி
 பகலிரவினிற் றடுமாறா பதிருருவெனத் தெளிபோத
 ரகசியமுரைத் தநுபூதி ரதநிலைதனைத் தருவாயே
 இகபரமதற் கிறையோனே இயலிசையின்முத்தமிழோனே
 சகசிரகிரிப் பதிவேளே சரவணபவப் பெருமானே.

ஞானமலை

148

திருவடி அருள

நீலமணி ஆதி
 மனையவள் நகைக்க ஊரின் அனைவரு நகைக்க லோக
 மகளிரு நகைக்க தாதை தமரோடும்
 மனமது சலிப்ப நாயன் உளமது சலிப்ப யாரும்
 வசைமொழி பிதற்றி நாளும் அடியேனை

அனைவரும் இழிப்ப நாடு மனவிருள் மிகுத்து நாடின
 அகமதை எடுத்த சேமம் இதுவோவென்று
 அடியனு நினைத்து நாளும் உடலுயிர் விடுத்த போதும்
 அணுகிமுன் அளித்த பாதம் அருள்வாயே

தனதன தனத்த தான எனமுர சொலிப்ப வீணை
 தமருக மறைக்கு ழாமும் அலைமோதத்
 தடிநிகர் அயிற்க டாவி அசுரர்கள் இறக்குமாறு
 சமரிடை விடுத்த சோதி முருகோனே

எனைமனம் உருக்கி யோக அநுபுதி அளித்த பாத
 எழுதரிய பச்சை மேனி உமைபாலா
 இமையவர் துதிப்ப ஞான மலைஉறை குறத்தி பாக
 இலகிய சசிப்பெண் மேவு பெருமானே.

கொங்கணகிரி

149

அருள்வாயே

பௌலி

ஆதி

ஐங்கரனை யொத்தமன மைம்புலம கற்றிவள
 ரந்திபக லற்றநினை வருள்வாயே
 அம்புவித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியுனை
 அன்பொடுது திக்கமன மருள்வாயே

தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற
 சந்திரவெ ளிக்குவழி யருள்வாயே
 தண்டிகைக னப்பவுசு எண்டிசைம திக்கவளர்
 சம்ப்ரமவி தத்துடனெ யருள்வாயே

மாங்கையர்சு கத்தைவெகு இங்கிதமெ னுற்றமன
 முன்றனைநி னைத்தமைய அருள்வாயே
 மண்டலிக ரப்பகலும் வந்தசுப ரகைஷபுரி
 வந்தணைய புத்தியினை யருள்வாயே

கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையி லப்பரருள்
 கொண்டுஉட லுற்றபொரு ளருள்வாயே
 குஞ்சரமு கற்கிளைய கந்தனென வெற்றிபெறு
 கொங்கணகி ரிக்குள்வளர் பெருமாளே.

தீர்த்தமலை

150

மனதுக்குப் புத்தி கூறுவது

இந்தோளம்

ஆதி

பாட்டி லுருகிலை கேட்டு முருகிலை
 கூற்று வருவழி பார்த்து முருகிலை
 பாட்டை யநுதின மேற்று மறிகிலை தினமானம்

பாப்ப ணியனருள் வீட்டை விழைகிலை
 நாக்கி னுனிகொடு ஏத்த அறிகிலை
 பாழ்த்த பிறவியி லேற்ற மனதுநல் வழிபோக

மாட்ட மெனுகிறை கூட்டை விடுகிலை
 யேட்டின் விதிவழி யோட்ட மறிகிலை
 பார்த்து மினியொரு வார்த்தை அறைகுவ னிதுகேளாய்

வாக்கு முனதுள நோக்கு மருளுவ
 னேத்த புகழடி யார்க்கு மெளியனை
 வாழ்த்த இருவினை நீக்கு முருகனை மருவாயோ

ஆட்டி வடவரை வாட்டி யரவொடு
 பூட்டி திரிபுர மூட்டி மறலியி
 னாட்ட மறசர ணீட்டி மதனுடல் திருநீறாய்

ஆக்கி மகமதை வீட்டி யொருவனை
 யாட்டின் முகமதை நாட்டி மறைமக
 ளார்க்கும் வடுவுற வாட்டு முமையவ னருள்பாலா

சீட்டை யெழுதிவை யாற்றி லெதிருந்
 ஓட்டி யழல்பசை காட்டி சமணரை
 சீற்ற மொடுகழு வேற்ற அருளிய குருநாதா

தீர்த்த எனதக மேட்டை யுடனினை
 ஏத்த அருளுட னோக்கி அருளுதி
 தீர்த்த மலைநகர் காத்த சசிமகள் பெருமானே.

கொல்லிமலை

151

பேரீன்பம் உற

மாண்டு ஆதி

தொல்லைமுதல் தானொன்று மெல்லியிரு பேதங்கள்
 சொல்லுகுண மூவந்த மெனவாகி
 துய்யசதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னோரைந்து
 தொய்யுபொரு ளாறங்க மெனமேவும்

பல்லபல நாதங்கள் அல்கபசு பாசங்கள்
 பல்குதமிழ் தானொன்றி யிசையாகிப்
 பல்லுயிரு மாயந்த மில்லசொரு பானந்த
 பௌவமுற வேநின்ற தருள்வாயே

கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு கோவம்பு
 கல்வருக வேநின்று குழலுதுங்
 கையன்மிசை யேறும்பன் நொய்யசடை யோனெந்தை
 கைதொழமெய்ஞ் ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா

கொல்லைமிசை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேசென்று
 கொள்ளைகொளு மாரன்கை யலராலே
 கொய்துதழை யேகொண்டு செல்லுமழ வாகந்த
 கொல்லிமலை மேனின்ற பெருமானே.

குருடிமலை

152

உலகோரைப் பாடுதல் ஒழிய

பிருந்தாவன சாரங்கா

மிஸ்ரசாபு

கருடன் மிசைவரு கரிய புயலென

கமல மணியென

வுலகோரைக்

கதறி யவர்பெயர் செருகி மனமது

கருதி முதுமொழி

களைநாடித்

தீருடி யொருபடி நெருடி யறிவிலர்

செவியில் நுழைவன

கவிபாடித்

திரியு மவர்சில புலவர் மொழிவது

சிறிது முணர்வகை

யறியேனே

வருடை யினமது முருடு படுமகில்

மரமு மருதமு

மடிசாய

மதுர மெனுநதி பெருகி யிருகரை

வழிய வகைவகை

குதிபாயுங்

குருடி மலையுறை முருக குலவட

குவடு தவிடெழ

மயிலேறுங்

குமர குருபர தீமிர தினகர

குறைவி லிமையவர்

பெருமாளே.

கதிர்காமம்

153

ஆண்டருள

ஆபேரி / ஆரபி

ஆதி

உடுக்கத் துகில்வேணு நீள்பசி

அவிக்கக் கனபானம் வேணுநல்

ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய்

யறுநோயை

ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணும்உள்
 இருக்கச் சிறுநாரி வேணும்ஓர்
 படுக்கத் தனிவீடு வேணும்இவ்
 வகையாவுங்

கிடைத்துக் க்ருஹவாசி யாகிய
 மயக்கக் கடலாடி நீடிய
 கிளைக்குப் பரிபால னாய் உயிர்
 அவமேபோம்

க்ருபைச்சித் தமுஞான போதமும்
 அழைத்துத் தரவேணு மூழ்பவ
 கிரிக்குட் சுழல்வேனை யாளுவ
 தொருநாளே

குடக்குச் சிலதூதர் தேடுக
 வடக்குச் சிலதூதர் நாடுக
 குணக்குச் சிலதூதர் தேடுக
 எனமேவிக்

குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி
 இனித் தெற்கொரு தூதுபோவது
 குறிப்பிற் குறிபோன போதிலும்
 வரலாமோ

அடிக்குத் தீரகார ராகிய
 அரக்கர்க் கிளையாத தீரனும்
 அலைக்கப் புறமேவி மாதாறு
 வனமேசென்று

அருட்பொற் திருவாழி மோதிரம்
 அளித்துற்று அவர்மேல் மனோகரம்
 அளித்துக் கதிர்காம மேவிய
 பெருமானே.

154

திருவடியை நினைக்க

இந்தோளம் ஆதி

எதிரி லாத பத்தி
 இனிய தாள்நி னைப்பை
 இதய வாரி திக்கு
 எனது ளேசி றக்க
 தனைமேவி
 யிருபோதும்
 னுறவாகி
 அருள்வாயே

கதிர காம வெற்பி
கனக மேரு வொத்த
மதுர வாணி யுற்ற
வழுதி கூனி மிர்த்த

லுறைவோனே
புயவீரா
கழலோனே
பெருமானே.

155

இடர்கள் சிறு

சங்கராபரணம்

ஆதி

கடகட கருவிகள் தபவகி ரதீர்கதிர்
காமத் தரங்கம்
கனகத நககுலி புணரித குணகுக
காமத் தனஞ்சம்

மலைவீரா

புயனோட

வடசிக ரகிரித விடுபட நடமிடு

மாவிற் புகுங்கந்

தவழாது

வழிவழி தமரென வழிபடு கிலனென
வாவிக் கினம்பொன்

றிடுமோதான்

அடனியி ருடியபி நவகும ரியடிமை

யாயப் புனஞ்சென்

றயர்வோனே

அயிலவ சமுடன ததீதிரி தருகவி

யாளப் புயங்கொண்

டருள்வோனே

இடமொரு மரகத மயில்மிசை வடிவுள

ஏழைக் கிடங்கண்

டவர்வாழ்வே

இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு

மேழைக் கிரங்கும்

பெருமானே.

திருவடியைப் பெற

கதனகுதூகலம்

ஆதி

சுரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே

சமர்த்தா யெதிர்த்தே

வருகூரைச்

சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்

தகர்த்தா யுடற்றா

னிருகூறாச்

சிரத்தோ டுரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்

செகுத்தாய் பலத்தார்

விருதாகச்

சிறைச்சே வல்பெற்றாய் வலக்கார முற்றாய்

திருத்தா மரைத்தா

ளருள்வாயே

புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்

பொரத்தா னெதிர்த்தே

வருபோது

பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்

பொரித்தார் நுதற்பார்

வையிலேபின்

கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்

கருத்தார் மருத்தார்

மதனாரைக்

கரிக்கோ லமிட்டார் கணுக்கான முத்தே

கதிர்க்கா மமுற்றார்

முருகோனே.

157

சுக சொரூபம் பெற

கரகரப்பியா

ஆதி

சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குநற்

சகலயோ கர்க்குமெட்

டரிதாய

சமயபே தத்தினுக் கணுகொணா மெய்ப்பொருட்

டருபரா சத்தியிற்

பரமான

துரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்

சுடர்வியா பித்தநற்

பதிநீடு

துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்

சுகசொரு பத்தையுற்

றடைவேனோ

புரிசைகூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்

புருஷவீ ரத்துவிக்

ரமகூரன்

புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்

புகழையோ தற்கெனக்

கருள்வோனே

கரியயு கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுளைக்

கனிகள்பீ நிப்புசித்

தமராடிக்

கதலிகு தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்

கதிரகா மக்கிரிப்

பெருமானே.

158

கூதி

காபி

ஆதி

திருமக ளுலாவு மிருபுய முராரி

திருமருக நாமப்

பெருமாள்காண்

ஜெகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்

தெரிதரு குமாரப்

பெருமாள்காண்

மருவுமடி யார்கள் மனதில்விளை யாடு

மரகதம யூரப்

பெருமாள்காண்

மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ

மருவுகதிர் காமப்

பெருமாள்காண்

அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள

அமர்பொருத வீரப்

பெருமாள்காண்

அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி

அமலர்குரு நாதப்

பெருமாள்காண்

இருவினைஇ லாத தருவினைவி டாத
 இமையவர்கு லேசப்
 இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
 இருதனவி நோதப்

பெருமாள்காண்
 பெருமானே.

159

அகப்பொருள்

தர்பாரி கானடா

ஆதி

மருவறா வெற்றி மலர்தொடா விற்கை
 வலிசெயா நிற்கு
 மதில்கள் தாவற்ற கலைபடா வட்ட
 மதிசுடா நிற்கு

மதனாலும்

மதனாலும்

இருகணால் முத்த முதிரயா மத்தி
 னிரவினால் நித்த

மெலியாதே

இடருறா மெத்த மயல்கொளா நிற்கு
 மிவளைவாழ் விக்க

வரவேணும்

காரிகள்சேர் வெற்பி லரியவே டிச்சி
 கலவிசுவர் சித்ர

மணிமார்பா

கனகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க
 கதிரகா மத்தி

லுறைவோனே

முருகனே பத்த ரருகனே முத்தி
 முதல்வனே பச்சை

மயில்வீரா

முடுகிமே லிட்ட கொடியசூர் கெட்டு
 முறியவேல் தொட்ட

பெருமானே.

விசய நாகிரி

ஆதி

மாதர்வச மாயுற்

றுழல்வாரும்

மாதவமெ ணாமற்

றிரிவாரும்

தீதகல வோதிப்

பணியாரும்

தீநரக மீதிற்

றிகழ்வாரே

நாதவொளி யேநற்

குணசீலா

நாரியிரு வோரைப்

புணர்வேலா

சோதிசிவ ஞானக்

குமரேசா

தோமில்கதிர் காமப்

பெருமானே.

161

அகப்பொருள்

குந்தலவராளி

ஆதி

முதிரு மார வார நட்பொ டிலகு மார வார மெற்றி

முனியு மார வார முற்ற

கடலாலே

முடிவி லாத தோர் வடக்கி லெரியு மால மார்பி டத்து

முமுகி யேறி மேலெ றிக்கு

நிலவாலே

வெதிரி லாயர் வாயில் வைத்து மதுர ராக நீடி சைக்கும்

வினைவி டாத தாய ருக்கு

மழியாதே

விளையு மோக போக முற்றி அளவி லாத காதல் பெற்ற

விகட மாதை நீ யணைக்க

வரவேணும்

கதிர காம மாந கார்க்கு ளெதிரி லாத வேல்த ரித்த

கடவு ளேக லாப சித்ர

மயில்வீரா

கயலு லாம்வி லோச னத்தி களப மார்ப யோத ரத்தி

ககன மேவு வாளொ ருத்தி

மணவாளா

அதிர வீசி யாடும் வெற்று விடையி லேறு மீசர் கற்க
 அரிய ஞான வாச கத்தை யருள்வோனே
 அகில லோக மீது சுற்றி யசுரர் லோக நீறெ முப்பி
 அமரர் லோகம் வாழ வைத்த பெருமாளே.

162

யம பயத்தை விலக்கவேண்டுதல்

அசாவேரி

ஆதி

வருபவர்க ளோலை கொண்டு நமனுடைய தூத ரென்று
 மடிபிடிய தாக நின்று தொடர்போது
 மயலதுபொ லாத வம்பன் விரகுடைய னாகு மென்று
 வசைகளுட னேதொ டர்ந்து அடைவார்கள்

கருவியத னாலெ றிந்து சதைகள்தனை யேய ரிந்து
 கரியபுன லேசொ ரிந்து விடவேதான்
 கழுமுனையி லேயி ரென்று விடுமெனும வேளை கண்டு
 கடுகிவர வேணு மெந்தன் முனமேதான்

பரகிரியு லாவு செந்தி மலையினுட னேயி டும்பன்
 பழநிதனி லேயி ருந்த குமரேசா
 பதிகள்பல வாயி ராங்கள் மலைகள்வெகு கோடி நின்ற
 பதமடியர் காண வந்த கதிர்காமா

அரவுபிறை பூளை தும்பை விலுவமொடு தூர்வை கொன்றை
 யணிவர்சடை யாளர் தந்த முருகோனே
 அரகரசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு
 மடியர்தமை யாளவந்த பெருமாளே.

163

அருள் பெற

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

விலைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
தரித்த வாடையு மணிப்பூணு மாகவெ
மினுக்கு மாதர்க ளிடக்காம மூழ்கியெ

மயலூறி

மிகுத்த காமிய னெனப்பாரு ளோரெதிர்
நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுல
வெறுப்ப தாகியெ யுழைத்தேவி டாய்படு

கொடியேனைக்

கலக்க மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயு

மொருவாழ்வே

கதிக்கு நாதனி யுனைத்தேடி யேபுக
முரைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ
கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள்

தரவேணும்

மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்
திருக்கு மாரனெ முகத்தாறு தேசிக
வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ்

தருவேனே

வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
அகத்ய மாமுநி யிடைக்காடர் கீரனும்
வகுத்த பாவினில் பொருட்கோல மாய்வரு

முருகோனே

நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசுரர்
 திருக்கொணாமலை தலத்தாரு கோபுர
 நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில்

வருவோனே

நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்கூறை யாகவெ
 யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்துள தாளறி
 நினைத்த காரிய மநுக்கூல மேபுரி

பெருமானே.

விநாயக மலை

164

அருள் பெற

சண்முகப்ரியா

ஆதி தாளம்

சரவண ஜாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
 சததள பாதா நமோநம அபிராம
 தருணக தீரா நமோநம நிருபமர் வீரா நமோநம
 சமதள வுரா நமோநம ஜகதீச

பரமசொ ரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம
 பரிமள நீபா நமோநம உமைகாளி
 பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம
 பவுருஷ சீலா நமோநம அருள்தாராய்

இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளேற வானவ
 ரெவர்களு மீடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்
 றிடர்பட மாமேரு பூதர மிடிபட வேதானி சாசர
 ரிகல்கெட மாவேக நீடயில் விடுவோனே

மரகதஆகார அயனு மிரணிய ஆகார வேதனும்
 வசுவெனு மாகார ஈசனு மடிபேண
 மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மகீதர
 வனசர ராதார மாகிய பெருமானே.

165

உடனிருக்க

செஞ்சுருட்டி

கண்டசாபு

நாமேவு குயிலாலு மாமார னயிலாலு

நாடோறு மதிகாயும்

வெயிலாலும்

நார்மாதர் வசையாலும் வேயுது மிசையாலு

நாடாசை தருமோக

வலையுடே

ஏமாறி முழுநாளு மாலாகி விருதாவி

லேவாரும் விழிமாதர்

துயளுடே

ஏகாம லழியாத மேலான பதமீதி

லேகீயு னுடன்மேவ

அருள்தாராய்

தாமோக முடனூறு பால்தேடி யரலூடு

தானேறி விளையாடு

மொருபோதில்

தாயாக வருசோதை காணாது களவாடு

தாமோத ரன் முராரி

மருகோனே

மாமாது வனமாது கார்மேவு சிலைமாது

மாலாகி விளையாடு

புயவீரா

வானாடு புகழ்நாடு தேனாறு புடைசூழ

மாயூர கிரிமேவு

பெருமானே.

166

காவடிச்சிந்து

ரூபகம்

பிறர்புக ழின்சொற் பயிலுமி ளந்தைப்

பருவம தன்கைச்

சிலையாலே

பிறவித ருஞ்சிக் கதுபெரு கும்பொய்ப்

பெருவழி சென்றக்

குணமேவிச்

சிறுமைபொ ருந்திப் பெருமைமு. பங்கிச்

செயலும் ழிந்தற்

பமதான

தெரிவையர் தங்கட் கயலைவி ரும்பிச்

சிலசில பங்கப்

படலாமோ

கெறுவித வஞ்சக் கபடமொ டெண்டிக்

கிலுமெதிர் சண்டைக்

கெழுகூரன்

கிளையுடன் மங்கத் தலைமுடி சிந்தக்

கிழிபட துன்றிப்

பொருதோனே

குறுமுநி யின்பப் பொருள்பெற அன்றுந்

பனமநு வஞ்சொற்

குருநாதா

குலகிரி துங்கக் கிரியுயர் குன்றக்

குடிவளர் கந்தப்

பெருமாளே.

திருக்குற்றாலம்

167

சுஷண்முகப்பரியா

ஆதி

வேதத்திற் கேள்வி யிலாதது போதத்திற் காணவொணாதது

வீசத்திற் றூர மிலாதது

கதியாளர்

வீதித்துத் தேடரி தானது ஆதித்தற் காய வொணாதது

வேகத்துத் தீயில் வெகாதது

சுடர்கானம்

வாதத்துக் கேயவி யாதது காதத்திற் பூவிய லானது

வாசத்திற் பேரொளி யானது

மதமுறு

மாயத்திற் காய மதாசல தீதர்க்குத் தூரம தாகிய

வாழ்வைச்சற் காரம தாஇனி

யருள்வாயே

காதத்திற் காயம தாகும தீதித்தித் தீதிது தீதென

காதற்பட் டோதியு மேவிடு

கதிகாணார்

காணப்பட் டேகொடு நோய்கொடு வாதைப்பட் டேமதி தீதக

லாமற்கெட் டேதடு மாறிட

அடுவோனே

கோதைப்பித் தாயொரு வேடுவ ஞுபைப்பெற் றேவன வேடுவர்
 கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு முருகோனே
 கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ சீலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
 கோலக்குற் றாலமு லாவிய பெருமாளே.

குன்றுதோறாடல்

168

இடர் அகல

மத்யமாவதி

ஆதி

அதிருங் கழல்ப ணிந்து
 அபயம் புகுவ தென்று
 இதயந் தனிலி ருந்து
 இடர்சங் கைகள்க லங்க

னடியேனுன்
 நிலைகாண
 க்ருபையாகி
 அருள்வாயே

எதிரங் கொருவ ரின்றி
 இறைவன் தனது பங்கி
 பதியெங் கிலுமி ருந்து
 பலகுன் றிலும மர்ந்த

நடமாடும்
 லுமைபாலா
 விளையாடிப்
 பெருமாளே.

169

அகப்பொருள்

மாயா மாளவ கௌளை

ஆதி

எழுதிகழ் புவன நொடியள வதனி
 லியல்பெற மயிலில்
 இமையவர் பரவி யடிதொழ அவுணர்
 மடிவுறு விடுவ

வருவோனே
 தொருவேலா

வழுதியர் தமிழி னொருபொரு ளதனை

வழிபட மொழியு

முருகேசா

மலரடி பணியு மடமகள் பசலை

மயல்கொடு தளர்வ

தழகோதான்

முழுகிய புனலி லினமணி தரள

முறுகிடு பவள

மிகவாரி

முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு

முதுமலை யழக

குருநாதா

பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்

படிபவ ரிதய

முறுகோவே

பருவரை துணிய வொருகணை தெரிவ

பலமலை யுடைய

பெருமாளே.

170

மனோலயம் பெரு

ஜோன்புரி

ஆதி

தறையின் மானுட ராசையி னால்மட

லெழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக

சரசர் மாமல ரோதியி னாலிரு கொங்கையாலுந்

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை

யழகி னால்மொழி யால்விழி யால்மருள்

சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ

பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிக

ளணுகொ ணாவகை நீடுமி ராசிய

பவன பூரக வேகிக மாகிய

விந்துநாதம்

பகரொ ணாதது சேரவொ ணாதது
நினையொ ணாதது வானத யாபர
பதிய தானச மாதீம னோலயம் வந்துதாராய்

சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள்
மடிய நீலக லாபம தேறிய
திறல்வி நோதச மேளத யாபர அம்புராசித்

திரைகள் போலலை மோதிய சீதள
குடக காவிரி நீளலை கூடிய
திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு றிஞ்சிவாமும்

மறவர் நாயக ஆதிவி நாயக
ரிளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவி னாயக ஆனைத னாயக எங்கள்மானின்

மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக
கவுரி நாயக னார்குரு நாயக
வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே.

171

உபதேசம் பெற

பந்துவராளி ரூபகம்
வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு னுங்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்
வண்புகழ் பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி
வந்தியர் போல வீணி லழியாதே

செஞ்சர ணாத கீத கிண்கிணி நீப மாலை
திண்டிறல் வேல்ம யூர முகமாறும்
செந்தமிழ் நாளு மோதி உய்ந்திட ஞான மூறு
செங்கனி வாயி லோர்சொ லருள்வாயே

பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாப மோடு

பஞ்சற வாது கூறு

சமண்முகர்

பண்பறு பீலி யோடு வொங்கமு வேற வோது

பண்டித ஞான நீறு

தருவோனே

குஞ்சரம் யாளி மேவு பைம்புன மீது லாவு

குன்றவர் சாதி கூடி

வெறியாடிக்

கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு

குன்றுதொ றாடல் மேவு

பெருமானே.

திருத்தணி

172

குதி

கேபடா

ஆதி

அரகர சிவனரி அயனிவர் பரவிமு

னறுமுக சரவண

பவனேயென்

றநுதின மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயி

லனலென எழவிடு

மதிவீரா

பரிபுர கமலம தடியிணை யடியவ

ருளமதி லுறவருள்

முருகேசா

பகவதி வரைமக ளுமைதர வருகுக

பரமன திருசெவி

களிகூர

உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை

உரைதரு குருபர

வுயர்வாய

உலகம னலகில வுயிர்களு மிமையவ

ரவர்களு முறுவர

முநிவோரும்

பரவிமு னநுதின மனமகிழ் வுறவணி

பணிதிகழ் தணிகையி

லுறைவோனே

பகர்தரு குறமகள் தருவமை வந்தையு

மிருபுடை யுறவரு

பெருமானே.

திருப்புகழ் அடியார்களைப் போற்ற

பூர்விகல்யாணி

ஆதி

இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவ

ரிடுக்கினை யறுத்திடு

மெனவோதும்

இசைத்தமிழ் நடத்தமி மெனத்துறை விருப்புட

னிலக்கண இலக்கிய

கவிநாலுந்

தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக

தலத்தினில் நவிறுத

லறியாதே

தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுருக்கிடு

சமர்த்திகள் மயக்கினில்

விழலாமோ

கருப்புவில் வளைத்தணி மலர்க்கணை தொடுத்தியல்

களிப்புட னொளித்தெய்த

மதவேளைக்

கருத்தினில் நினைத்தவ னெருப்பெழ நுதற்படு

கனற்கணி லெரித்தவர்

கயிலாயப்

பொருப்பினி லிருப்பவர் பருப்பத வுமைக்கொரு

புறத்தினை யளித்தவர்

தருசேயே

புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி

பொருப்பினில் விருப்புறு

பெருமானே.

174

நாய்கள் வாராதிருக்க வேண்டதல்

ஆனந்தபைரவி

ஆதி

இருமலு ரோக முயலகன் வாத

மெரிகுண நாசி

விடமேநீ

ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை

யெழுகள மாலை

யிவையோடே

பெருவயி றீளை யெரிகுலை சூலை

பெருவலி வேறு

முளநோய்கள்

பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத

படியுன தாள்க

எருள்வாயே

வருமொரு கோடி யசுரர்ப் தாதி

மடியஅ நேக

இசைபாடி

வருமொரு கால வயிரவ ராட

வடிசுடர் வேலை

விடுவோனே

தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்தி

தருதிரு மாதின்

மணவாளா

சலமிடை புவி னடுவினில் வீறு

தணிமலை மேவு

பெருமாளே.

175

பூனை செய்ய

மோகனம்

ஆதி

உய்யஞா னத்துநெறி கைவிடா தெப்பொழுது

முள்ளவே தத்துறைகொ

டுணர்வோதி

உள்ளமோ கத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை

யுள்ளமோ கத்தருளி

யுறவாகி

வையமே முக்குநிலை செய்யுநீ திப்பழைய

வல்லமீ துற்பலச

யிலமேவும்

வள்ளியா நிற்புதிய வெள்ளில்தோய் முத்தமுறி

கிள்ளிவீ சுற்றும்லர்

பணிவேனோ

பையரா வைப்புடையு மையர்பா கத்தலைவி

துய்யவே ணிப்பகிர

திருமாரா

பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது

நெய்யனே சுற்றியகு

றவர்கோவே

செய்யுமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு

கையமால் வைத்ததிரு

மருகோனே

தெய்வயா னைக்கிளைய வெள்ளையா னைத்தலைவ

தெய்வயா னைக்கினிய

பெருமானே.

176

திருவடியைத் தொழ

கானடா

ஆதி

எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்

இளைப்பொடு காலந்

தனிலோயா

எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்

இலச்சையிலாதென்

பவமாற

உனைப்பல நாளந் திருப்புக ழாலும்

உரைத்திடு வார்தங்

குளிமேவி

உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்

பொலச்சரணானுந்

தொழுவேனோ

வினைத்திற மோடன் றெதிர்த்திடும் வீரன்

விழக்கொடு வேள்கொன்

றவனீயே

விளப்பென மேலென் றிடக்கய னாரும்

விருப்புற வேதம்

புகல்வோனே

சினத்தொடு சூரன் தனைக்கொடு வேலின்

சிரத்தினை மாறும்

முருகோனே

தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்

திருத்தணி மேவும்

பெருமானே.

177

முக்தி பெற

பருந்தாவன சாரங்கா

மிஸ்ரசாபு

எனைய டைந்த குட்டம் வினைமி குந்த பித்த

மெரிவ ழங்கு வெப்பு

வலிபேசா

இகலி நின்ற லைக்கு முயல கன்கு லைப்பொ

டிருமலென்று ரைக்கு

மிவையோடே

மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த
 மதிம யங்கி விட்டு மடியாதே
 மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
 மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்
 நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த ஹைக்க
 நெறியில் நின்ற வெற்றி முனைவேலா
 நிலைபெ றுந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ர
 நெடிய குன்றில் நிற்க முருகோனே
 தினைவி ளங்க லுற்ற புனஇ ளங்கு றத்தி
 செயல றிந்த ணைக்கு மணிமார்பா
 திசைமு கன்தி கைக்க அசுர ரன்ற டைத்த
 சிறைதி றந்து விட்ட பெருமாளே.

178

திருவடி பெற

இந்தோளம் / மால்கோஷ் மிஸ்ரசாபு
 ஏது புத்திஐ யாள னக்கினி
 யாரை நத்திடு வேன வத்தினி
 லேயி றத்தல்கொ லோள னக்குநி தந்தைதாயென்
 றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி
 யேத வித்திட வோச கத்தவ
 ரேச லிற்பட வோந கைத்தவர் கண்கள்காணப்
 பாதம் வைத்திடை யாதெ ரித்தெனை
 தாளில் வைக்கநி யேம றுத்திடில்
 பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன் மைந்தனோடிப்
 பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்
 யாரெ டுப்பதெ னாவெ றுத்தழ
 பார்வி டுப்பர்க ளோள னக்கிது சிந்தியாதோ

ஓத முற்றெழு பால்கொ தீத்தது
போல எட்டிகை நீச முட்டரை
யோட வெட்டிய பாநு சத்திகை எங்கள்கோவே

ஓத மொய்ச்சடை யாட வற்றமர்
மான்ம முக்கர மாட பொற்கழ
லோசை பெற்றிட வேந டித்தவர் தந்தவாழ்வே

மாதி னைப்புன மீதி ருக்குமை
வாள்வி ழிக்குற மாதி னைத்திரு
மார்ப னைத்தம யூர அற்புத கந்தவேளே

மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டிக்குழ
லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்
வாழ் திருத்தணி மாம லைப்பதி தம்பிரானே.

179

திருவடி சேரவேண்டுதல்

ஆனந்தபைரவி ஆதி

கச்சணி யிளமுலை முத்தணி பலவகை
கைச்சரி சொலிவர மயல்கூறிக்
கைப்பொருள் கவர்தரு மைப்பயில் விழியினர்
கட்செவி நிகரல்குல் மடமாதர்

இச்சையி னுருகிய கச்சைய னறிவிளி
யெச்சமி லொருபொரு ளறியேனுக்
கிப்புவி மிசைகமழ் பொற்பத மலரிணை
யிப்பொழு தணுகவு னருள்தாராய்

கொச்சையர் மனையலி டைச்சியர் தயிர்தனை
நச்சியெ திருடிய குறையால்வீழ்
குற்கிர வினியொடு நற்றிற வகையறி
கொற்றவு வணமிசை வருகேசன்

அச்சுதை நிறைகடல் நசுசர வணைதுயில்
 அச்சுதன் மகிழ்திரு
 அப்பணி சடையரன் மெச்சிய தணிமலை
 யப்பனெ யழகிய

மருகோனே
 பெருமானே.

180

அகப்பொருள்

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

கலைமட வார்தஞ் சிலையத னாலுங்
 கனவளை யாலுங்
 கருகிய காளம் பெருகிய தோயங்
 கருதலை யாலுங்

கரைமேலே
 சிலையாலுங்

கொலைதரு காமன் பலகணை யாலுங்
 கொடியிடை யாள்நின்
 குரவணி நீடும் புயமணி நீபங்
 குளிர்ந்தொடை நீதந்

றழியாதே
 தருள்வாயே

சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
 திருமகள் நாயன்
 தினைவன மானுங் கநவன மானுங்
 செறிவுடன் மேவுந்

தொழும்வேலா
 திருமாப்பா

தலமகள் மீதெண் புலவரு லாவந்
 தணிகையில் வாழ்செங்
 தனியவர் கூருந் தனிகெட நாளுந்
 தனிமயி லேறும்

கதிர்வேலா
 பெருமானே.

181

திருப்புகழ் கூற

மாயமாளவகௌளை

ஆதி

குருவி யெனப்பல கழுகு நரித்திர
 ளரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புழு
 குறவை யெனக்கரி மரமு மெனத்திரி

யுறவாகா

குமரி கலித்துறை முழுகி மனத்துயர்
கொடுமை யெனப்பிணி கலக மிடத்திரி
குலைய னெனப்புலை கலிய னெனப்பலர் நகையாமல்

மருவு புயத்திடை பணிக ளணப்பல
கரிபரி சுற்றிட கலைகள் தரித்தொரு
மதன சரக்கென கனக பலக்குட னதுதேடேன்

வரிய பதத்தினி னருவி யிருப்பிட
மமையு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
மருவு திருப்புக ழுருள எனக்கினி யருள்வாயே

விருது தனத்தன தனன தனத்தன
விதமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
விகிர்த டுட்டுடு ரிரிரி யெனக்குகு வெகுதாளம்

வெருவ முகிழ்த்திசை யுரகன் முடித்தலை
நெறுநெ றெனத்திசை யதிர அடைத்திட
மிகுதி கெடப்பொரு அசுரர் தெறித்திட விடும்வேலா

அரிய திரிப்புர மெரிய விழித்தவன்
அயனை முடித்தலை யரியு மழக்கைய
னகில மனைத்தையு முயிரு மளித்தவ னருள்சேயே

அமண ருடற்கெட வசியி லமுத்திவி
ணமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
டழகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமானே.

182

மத்யமாவதி ஆதி

கூர்வேல் பழித்தவிழி யாலே மருட்டிமுலை
கோடா லழைத்துமல ர்ணைமீதே
கோபா விதழ்ப்பருக மார்போ டணைத்துகணை
கோல்போல் சுழற்றியிடை யுடைநாணக்

கார்போல் குழற்சரிய வேவா யதட்டியிரு

காதோலை யிற்றுவிழ

விளையாடுங்

காமா மயக்கியர்க ளுடே களித்துநம

கானூ ருறைக்கலக

மொழியாதோ

வீராணம் வெற்றிமுர சோடே தவிற்றிமிலை

வேதா கமத்தொலிகள்

கடல்போல

வீறாய் முழக்கவரு சூரா ரிறக்க விடும்

வேலா திருத்தணியி

லுறைவோனே

மாரோ னிறக்கநகை தாதா திருச்செவியில்

மாபோ தகத்தையருள்

குருநாதா

மாலோ னளித்தவளி யார்மால் களிப்பவெகு

மாலோ டணைத்துமகிழ்

பெருமானே.

183

நன்றி மறவாமை

ஹரிகாம்போதி

ஆதி

கொந்து வான்குர வடியினு மடியவர்

சிந்தை வாரிஜ நடுவினு நெறிபல

கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய

குருநாதா

கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக

செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி

கொந்து காவென மொழிதர வருசம

யவிரோத

தந்த்ர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்

சந்தி யாதது தனதென வருமொரு

சம்பர் தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து

விரைநீபச்

சஞ்ச ரீகரி கரமுரல் தமனிய

கிண்கி ணீமுக விதபத யுகமலர்

தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு

மறவேனே

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ
 சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு
 செஞ்ச டாதர் திருமக வெனவரு முருகோனே
 செண்ப காடவி யினுமித ணினுமுயர்
 சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்
 செம்பொ னூபுர கமலமும் வளையணி புதுவேயும்
 இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
 குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
 இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம
 இந்த்ர கோபமு மரகத வடிவமு
 மிந்த்ர சாபமு மிருகுழை யொடுபொரு
 மிந்த்ர நீலமு மடலிடை யெழுதிய பெருமானே.

184

திருவடியில் வருக

நாதநாமக்கிரியா

ஆதி

சினத்தி லத்தினை சிறுமண லளவுடல்
 செறித்த தெத்தனை சிலைகட லினிலுயிர்
 செனித்த தெத்தனை திரள்கய லெனபல வதுபோதா
 செமித்த தெத்தனை மலைசுனை யுலகிடை
 செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
 செடத்தி லெத்தனை நமனுயிர் பறிகொள்வ தளவேதோ
 மனத்தி லெத்தனை நினைகவ டுகள்குடி
 கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர்
 வதைத்த தெத்தனை யளவிலை விதிகர மொழியாமல்
 வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை
 மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை
 மலர்ப்ப தத்தினி லுருகவு மினியருள் புரிவாயே

தனத்த னத்தன தனதன தனதன
 திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
 தகுத்த குத்தகு தகுதகு தகுதகு தகுத்தோ

தரித்த ரித்தரி தரிரிரி ரிரிரிரி
 தடுட்டு டுட்டு டுட்டு டுட்டு
 தமிழ்த மத்தள தமருக விருதொலி கடல்போலச்

சினத்த மாக்கள செருதிகழ் குருதிய
 திமிழ்த்தி டக்கரி யசுரர்கள் பரிசிலை
 தெறித்தி டக்கழு நரிதின நிணமிசை பொருமவேலா

செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள்தவ
 முநிக்க ணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
 திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகள் பெருமாளே.

185

திருப்புகழின் பெருமை; திருப்புகழ் ஓத

செஞ்சுருட்டி ஆதி

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்
 செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ் சினமாகச்
 சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
 திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோம்யாம்

நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
 நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்
 நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
 நிறைப்புக முரைக்குஞ் செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
 தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி
 தடுட்டு டுட்டுண்ண டெனத்துடி முழக்குந்
 தளத்துட னடக்குங் கொடுகூரர்

சினத்தையு முடற்சங் கரித்தம லைமுற்றுஞ்

சிரித்தெரி கொளுத்துங்

கதிர்வேலா

தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுசித்தெண்

திருத்தணி யிருக்கும்

பெருமாளே.

186

கதி பெற

மாயமாளவகௌளை

ஆதி

தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு

சாக்ஷிய றப்பசி யாறியை நீறிடு

சாஸ்த்ர வழிக்கதி தூரனை வேர்விழு தவமூழ்குந்

தாற்பர்ய மற்றுமூல் பாவியை நாவலர்

போற்பரி வற்றுனை யேகரு தாதிகல்

சாற்றுத மிழ்க்குரை ஞானியை நாள்வரை தடுமாறிப்

போக்கிட மற்றவ்ரு தாவனை ஞானிகள்

போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்

பூத்தம லத்ரய பூரியை நேரிய புலையேனைப்

போக்கிவி டக்கட னோஅடி யாரொடு

போய்ப்பெறு கைக்கிலை யோகதி யானது

போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாவருள் புரிவாயே

மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி

சூர்ப்பந கைப்படு மூளியு தாசனி

மூர்க்க குலத்திவி பீஷணர் சோதரி முழுமோடி

மூத்தவ ரக்கனி ராவண னோடியல்

பேற்றிவி டக்கம லாலய சீதையை

மோட்டன் வளைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு முகிலேபோய்

மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை

வீட்டிலி ருத்திய நாளவன் வேரற

மார்க்கமு டித்தவி லாளிகள் நாயகன் மருகோனே

வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல்மறை

வாழ்த்தம லர்க்கமு நீர்தரு நீள்சுனை

வாய்த்ததி ருத்தணி மாமலை மேவிய பெருமானே.

187

அருள் பெற

மாண்டு

ஆதி

துப்பா ரப்பா டற்றீ மொய்க்கால்

சொற்பா வெளிமுக்

குணமோகம்

துற்றா யப்பீ றற்றோ லிட்டே

சுற்றா மதனப்

பிணிதோயும்

இப்பா வக்கா யத்தா சைப்பா

டெற்றே யுலகிற்

பிறவாதே

எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா

எட்டா அருளைத்

தரணும்

தப்பா மற்றா டிச்சே விப்பார்

தத்தாம் வினையைக்

களைவோனே

தற்கா ழிச்சூர் செற்றாய் மெய்ப்போ

தத்தாய் தணிகைத்

தனிவேலா

அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா

வற்பா வைதனத்

தனைவோனே

அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா

அப்பா குமரப்

பெருமானே.

ஓதிப்பிழைக்க

விஜயஸ்ரீ

ஆதி

நிலையாத சமுத்திர மான

சமுசார துறைக்கணின் மூழ்கி

நிசமான தெனப்பல பேசி

யதனூடே

நெடுநாளு முழைப்புள தாகி

பெரியோர்க ளிடைக்கர வாகி

நினைவால்நி னடித்தொழில் பேணி

துதியாமல்

தலையான வுடற்பிணி யூறி

பவநோயி னலைப்பல வேகி

சலமான பயித்திய மாகி

தடுமாறித்

தவியாமல் பிறப்பையு நாடி

யதுவேரை யறுத்துணை யோதி

தலமீதில் பிழைத்திட வேநி

னருள்தாராய்

கலியாண சுபுத்திர னாக

குறமாது தனக்குவி நோத

கவினாரு புயத்திலு லாவி

விளையாடிக்

களிகூரு முனைத்துணை தேடு

மடியேனை சுகப்பட வேவை

கடனாகு மிதுக்கன மாகு

முருகோனே

பலகாலு முனைத்தொழு வோர்கள்

மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி

படிமீது துதித்துடன் வாழ

அருள்வேளே

பதியான திருத்தணி மேவு

சிவலோக மெனப்பரி வேறு

பவரோக வயித்திய நாத

பெருமானே.

189

சிறிவு பெற

சாமா

ஆதி

நினைத்த தெத்தனையிற்

நிலைத்த புத்தினைப்

கனத்த தத்துவமுற்

கதித்த நித்தியசித்

றவறாமல்

பிரியாமற்

றழியாமற்

தருள்வாயே

மனித்தர் பத்தர்தமக்

மதித்த முத்தமிழிற்

செனித்த புத்திரிற்

திருத்த ணிப்பதியிற்

கெளியோனே

பெரியோனே

சிறியோனே

பெருமானே.

190

நல்லுணர்வு பெற

ராகம் : ஹுசேனி

தாளம் : ரூபகம்

பொரியப் பொரியப் பொலிமுத் துவடத்

துகளிற் புதையத்

புரளப் புரளக் கறுவித் தறுகட்

பொருவிற் சுறவக் கொடி

தனமீதே

வேள்தோள்

தெரிவைக் கரிவைப் பரவைக் குருகிச்

செயலற் றனள்கற்

செறிவுற் றணையிற் றுயிலுற் றருமைத்

தெரிவைக் குணர்வைத்

பழியாதே

தரவேணும்

சொரிகற் பகநற் பதியைத் தொழுகைச்

சுருக் குரிமைப்

புரிவோனே

சுடர்பொற் கயிலைக் கடவுட் கிசையச்

சுருதிப் பொருளைப்

பகர்வோனே

தரிகெட் டசுரப் படைகெட் டொழியத்

தனிநெட் டயிலைத்

தொடும்வீரா

தவளப் பணிலத் தரளப் பழனத்

தணிகைக் குமரப்

பெருமானே.

191

அகப்பொருள் - தனிமை நீங்க

குந்தலவராளி

ஆதி

வங்கம் பெறுகட லெங்கும் பொருதிரை

வந்துந் தியதிரு

மதனாலே

வஞ்சம் பெறுதிட நெஞ்சன் தழுவற

வஞ்சம் பதும்விடு

மதனாலே

பங்கம் படுமென தங்கந் தனிலுதி

பண்பொன் றியவொரு

கொடியான

பஞ்சொன் றியமயில் நெஞ்சொன் றியெயழல்

பொன்றுந் தனிமையை

நினையாயோ

தெங்கந் திரளுட னெங்குங் கதலிகள்

சென்றொன் றியபொழி

லதனூடே

தெந்தெந் தென்தென என்றண் டுறஅளி

நின்றுந் திகழ்வொடு

மயிலாடப்

பொங்குஞ் சுனைகளி லெங்குங் குவளைக

ளென்றும் புகழ்பெற

மலர்நீனும்

பொன்றென் றணிகையில் நின்றங் கெழுபுவி

யென்றுஞ் செயவல

பெருமானே.

திருவடிகையப் போற்றும் குணத்தைப் பெற

சுருட்டி

ஆதி

வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளைஞோரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயலாலே
 மதிக்குளறி யுளகாச மவர்க்குவி மிடியாகி
 வயற்றிலெரி மிகமுள அதனாலே

ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரோடு பகையாகி
 ஒருத்தர்தமை மிகநாடி யவரோடே
 உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குனது கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீல மருள்வாயே

விரித்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமி மெனுமாலை
 மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே
 வெடித்தமணர் கழுவேற ஒருத்திகண வனுமீள
 விளைத்ததொரு தமிழ்பாடு புலவோனே

செருக்கியிடு பொருகூரர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சனையி லழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே.

193

திருவடிகைய ஓத

கானடா

ஆதி

வினைக்கின மாகுந் தனத்தினர் வேளம்
 பினுக்கெதி ராகும் விழிமாதர்
 மிகப்பல மானந் தனிற்புகு தாவெஞ்
 சமத்திடை போய் வெந் துயர்முழக்கி

கனத்தவி சாரம் பிறப்படி-தோயுங்

கருக்குழி தோறுங்

கவிழாதே

கலைப்புல வோர்பண் படைத்திட வோதுங்

கழற்புகழ் ஓதுங்

கலைதாராய்

புனத்திடை போய்வெஞ் சிலைக்குறவோர்வஞ்

சியைப்புணர் வாகம்

புயவேளே

பொருப்பிரு கூறும் படக்கடல் தானும்

பொருக்கெழ வானும்

புகைமுளச்

சினத்தொடு சூரன் கனத்திணி மாப்பந்

திறக்கம ராடுந்

திறல்வேலா

திருப்புகழ் ஓதுங் கருத்தினர் சேருந்

திருத்தணி மேவும்

பெருமானே.

பழமுதிர்ச்சோலை

194

வாழ

சுத்தசாவேரி

ஆதி

அகரமுமாகி யதிபனுமாகி யதிகமுமாகி அகமாகி

அயனெனவாகி அரியெனவாகி அரனெனவாகி அவர்மேலாய்

இகரமுமாகி யெவைகளுமாகி யினிமையுமாகி வருவோனே

இருநிலமீதி லெளியனும்வாழ எனதுமுனோடி வரனோனும்

மகபதியாகி மருவும்வலாரி மகிழ்களிகூரும் வடிவோனே

வனமுறைவேட னருளியபூஜை மகிழ்கதிர்காம முடையோனே

செககணசேகு தகுதிமிதோதி திமியெனஆடு மயிலோனே

திருமலிவான பழமுதிர்ச்சோலை மலைமிசை மேவுபெருமானே.

அஷ்டாங்க யோகம் பெறவேண்டுதல்

ராகம் : செஞ்சுருட்டி

தாளம் : ஆதி

ஆசை நாலுசது ரக்கமல முற்றினொளி
வீசி ஓடிஇரு பக்கமொடு றச்செல்வளி
ஆவல் கூரமண்மு தற்சலச பொற்சபையும்

இந்துவாகை

ஆர மூணுபதி யிற்கொளநி றுத்திவெளி
யாரு சோதிநுறு பத்தினுட னெட்டுகித
ழாகி யேழுமள விட்டருண விற்பதியின்

விந்துநாத

ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிக
மோடு கூடிஒரு மித்தமுத சித்தியொடு
மோது வேதசர சத்தியடி யுற்றதிரு

நந்தியூடே

உண்மை யேனைஒளிர் வித்துனது முத்திபெற
மூல வாசல்வெளி விட்டுனது ரத்தில்ஒளிர்
யோக பேதவகை எட்டும்இதி லொட்டும்வகை

இன்றுதாராய்

வாசி வாணிகனெ னக்குதிரை விற்றுமகிழ்
வாத வுரன்அடி மைக்கொளுக்ரு பைக்கடவுள்
மாழை ரூபன்முக மத்திகைவி தத்தருண

செங்கையாளி

வாகு பாதிஉறை சத்திகவு ரிக்குதலை
வாயின் மாதுதுகிர் பச்சைவடி விச்சிவைஎன்
மாசு சேர்எழுபி றப்பையும் றுத்தவுமை

தந்தவாழ்வே

காசி ராமெசுரம் ரத்திகிரி சர்ப்பகிரி
ஆருர் வேலுந்தெவர் கச்சிமது ரைப்பறியல்
காவை மூதுரரு ணக்கிரிதி ருத்தணியல்

செந்தில்நாகை

காழி வேளர்ப்பழ நிக்கிரிகு றுக்கைதிரு
 நாவ லுர்திருவெ ணைய்ப்பதியின் மிக்கதிகழ்
 காதல் சோலைவளர் வெற்பிலுறை முத்தர்புகழ்
 தம்பிரானே.

196

நடனம் காண

சாரங்கா	கண்டசாபு
காரணம தாக வந்து	புவிமீதே
காலனணு காதி சைந்து	கதிகாண
நாரணனும் வேதன் முன்பு	தெரியாத
ஞானநட மேபு ரிந்து	வருவாயே
ஆரமுத மான தந்தி	மணவாளா
ஆறுமுக மாறி ரண்டு	விழியோனே
சூரர்கிளை மாள வென்ற	கதிர்வேலா
சோலைமலை மேவி நின்ற	பெருமானே.

197

திருவடி பெற

செஞ்சுருட்டி	ஆதி
சீர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசேலென	
நூபுர புத்தி னோசை கலீர் கலீரென	
சேர விட்ட தாள்கள் சிவேல் சிவேலென வருமானார்	
சேக ரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர்களு	
நூறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொடு	
தேடியொக்க வாடியையோ வையோவென மடமாதர்	
மார்ப் டைத்த கோடு பளீர் பளீரென	
ஏம லித்தெ னாவி பகீர் பகீரென	
மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோமெனநினைவோடி	

வாடை பற்று வேளை அடா அடாவென
 நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென
 வாரம்வைத்த பாத மிதோ இதோவென அருள்வாயே

பார தத்தை மேரு வெளீ வெளீதிகழ்
 கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇபவர்
 பானி றக்க ணேசர் குவா குவாகனர் இளையோனே
 பாடல் முக்ய மாது தமீழ் தமீழிறை
 மாமு நிக் குகாதி லுணார் வுணார்விடு
 பாச மற்ற வேத குரு குருபர குமரேசா

போர்மி குத்த சூரன் விடோம் விடோமென
 நேரெ திர்க்க வேலை படிர் படிரென
 போய றுத்த போது குபீர் குபீரென வெகுசோரி
 பூமி யுக்க வீச குகா குகா திகழ்
 சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானைதொள்
 பூணி யிச்சை யாறு புயா புயாறுள பெருமானே.

198

வினை தீர

வலஜி ஆதி

சீலமுள தாயர் தந்தை மாதுமனை யான மைந்தர்
 சேருபொரு ளாசை நெஞ்சு தடுமாறித்
 தீமையுறு மாயை கொண்டு வாழ்வுசத மாமி தென்று
 தேடினது போக என்று தெருவுடே

வாலவய தான கொங்கை மேருநுத லான திங்கள்
 மாதர்மய லோடு சிந்தை மெலியாமல்
 வாழுமயில் மீது வந்து தாளிணைகள் தாழு மென்றன்
 மாயவினை தீர அன்பு புரிவாயே

சேலவள நாட னங்கள் ஆரவயல் சூழ மிஞ்சி
 சேணிலவு தாவ செம்பொன் மணிமேடை
 சேருமம ரேசர் தங்க னுரிதென வாழ்வு கந்த
 தீரமிகு சூரை வென்ற திறல்வீரா
 ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட னீடு மன்று
 ளாடல்புரி யீசர் தந்தை களிகூர
 ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த
 ஆதிமுத லாக வந்த பெருமானே.

199

திருவடி பெற

மாளவம் ஆதி
 துடிகொ ணோய்க ளோடு வற்றி
 தருண மேனி கோழை துற்ற
 இரும லீளை வாத பித்த மணுகாமல்
 துறைக ளோடு வாழ்வு விட்டு
 உலக நூல்கள் வாதை யற்று மகிழாமே
 சுகமு ளாநு பூதி பெற்று
 உடல்செய் கோர பாழ்வ யிற்றை
 நிதமு மூணி னாலு யர்த்தி
 யுயிரி னீடு யோக சித்தி பெறலாமே
 உருவி லாத பாழில் வெட்ட
 வெளியி லாடு நாத நிர்த்த
 உனது ஞான பாத பத்ம முறுவோனே
 கடிது லாவு வாயு பெற்ற
 மகனும் வாலி சேயு மிக்க
 மலைகள் போட ஆழி கட்டி யிகலுர்போய்க்
 களமு றானை தேர்நு றுக்கி
 தலைக ளாநு நாலு பெற்ற
 அவனை வாளி யால டத்தன் மருகோனே

முடுகு வீர சூர பத்மர்

தலையின் மூளை நீறு பட்டு

முடிவ தாக ஆடு நிர்த்த

மயில்வீரா

முநிவர் தேவர் ஞான முற்ற

புநித சோலை மாம லைக்குள்

முருக வேல த்யாகர் பெற்ற

பெருமானே.

200

தன் குறை கூறல்

தேசிகத்தோடி

ஆதி

வாதினை யடர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்

மாயம தொழிந்து

தெளியேனே

மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து

மாபத மணிந்து

பணியேனே

ஆதியொடும் அந்த மாகிய நலங்கள்

ஆறுமுக மென்று

தெரியேனே

ஆனதனி மந்திர ரூபநிலை கொண்ட

தாடுமயி லென்ப

தறியேனே

நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு

நானில மலைந்து

திரிவேனே

நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு

நாடியதில் நின்று

தொழுகேனே

சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற

சோகமது தந்து

எனையாள்வாய்

சூரர்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று

சோலைமலை நின்ற

பெருமானே.

தன்யாசி

ஆதி

வார்குழையை யெட்டி வேளினைம ருட்டி

மாயநம னுக்கு

முறவாகி

மாதவம ழித்து லீலைகள் மிகுத்து

மாவடுவை யொத்த

விழிமாதர்

சீருட னழைத்து வாய்கனிவு வைத்து

தேனித ழுளித்து

அநுபோக

சேர்வைதனை யுற்று மோசம்விளை வித்து

சீர்மைகெட வைப்ப

ருறவாமோ

வாரினை யறுத்து மேருவை மறித்து

மாகனக மொத்த

குடமாகி

வாரவணை வைத்து மாலளித முற்று

மாலைகளு மொய்த்த

தனமாது

தோரணி புயத்தி யோகினி சமர்த்தி

தோகையுமை பெற்ற

புதல்வோனே

சூர்கிளை மடித்து வேல்கர மெடுத்து

சோலைமலை யுற்ற

பெருமானே.

202

தொண்டனாக

ராகம் : சண்முகபிரியா

தாளம் : ஆதி

வாரணமு காங்கி ழிந்து வீழவு மரும்ப லர்ந்து

மால்வரைஅ சைந்த நங்கன்

முடிசாய

வாளகிரி யண்ட ரண்ட கோளமுற நின்றெ ழுந்து

மாதவம றந்து றந்து

நிலைபேரப்

பூரணகு டங்க டிந்து சீதகள பம்பு னைந்து
 பூசலைவி ரும்பு கொங்கை மடவார்தம்
 போகசய னந்த விர்ந்துன் ஆடகப தம்ப ணிந்து
 பூசனைசெய் தொண்டன் என்ப தொருநாளே

ஆரணமு ழாங்கு கின்ற ஆயிரம டந்த வங்கள்
 ஆகுதிஇ டங்கள் பொங்கு நிறைவீதி
 ஆயிரமு கங்கள் கொண்ட நூபுரம்இ ரங்கு கங்கை
 ஆரமர வந்த லம்பு துறைசேரத்

தோரணம லங்கு துங்க கோபுரநெ ருங்கு கின்ற
 சூழ்மணிபொன் மண்ட பங்கள் ரவிபோலச்
 சோதியின்மி குந்த செம்பொன் மாளிகைவி ளங்குகின்ற
 சோலைமலை வந்து கந்த பெருமாளே.

203

பணிய வேண்டுதல்

காவடிச்சிந்து ஆதி

வீரமத னூல்வி ளம்பு போகமட மாதர் தங்கள்
 வேல்விழியி னான்ம யங்கி புவிமீதே
 வீசுகையி னாலி தங்கள் பேசுமவர் வாயி தஞ்சொல்
 வேலைசெய்து மால்மி குந்து விரகாகிப்

பாரவச மான வங்க ணீடுபொருள் போன பின்பு
 பாதகனு மாகி நின்ற பதையாமல்
 பாகம்வர சேர அன்பு நீபமலர் சூடு தண்டை
 பாதமலர் நாடி யென்று பணிவேனோ

பூரணம தான தீங்கள் சூடுமர னாரி டங்கொள்
 பூவையரு ளால்வ ளர்ந்த முருகோனே
 பூவுல கெலாம டங்க வோரடியி னால ளந்த
 பூவைவடி வானு கந்த மருகோனே

சூரர்களை யேத டிந்து பாரமுடி யேய ரிந்து

தூள்கள்பட நீறு கண்ட

வடிவேலா

சோலைதனி லேப றந்து லாவுமயி லேறி வந்து

சோலைமலை மேல மர்ந்த

பெருமானே.

ஆறு திருப்பதி

204

அடிமையாக

பீம்பிளாஸ்

அங்க தாளம்

ஈனமிகுத் துளபிறவி

யணுகாதே

யானுமுனக் கடிமையென

வகையாக

ஞான அருட் டனையருளி

வினைதீர்

நாணமகற் றியகருணை

புரிவாயே

தானதவத் தினின்மிகுதி

பெறுவோனே

சாரதியுத் தமிதுணைவ

முருகோனே

ஆனதிருப் பதிகமரு

ளிளையோனே

ஆறுதிருப் பதியில்வளர்

பெருமானே.

பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள்

காஞ்சிபுரம்

205

ஆசை அற

பூபாளம்

ஆதி

அற்றைக் கிரைதேடி

அத்தத் திலுமாசை

பற்றித் தவியாத

பற்றைப் பெறுவேனோ

வெற்றிக் கதிர்வேலா

வெற்பைத் தொளை சீலா

கற்றுற் றுணர்போதா

கச்சிப் பெருமானே.

மோட்சம் பெறவேண்டுதல்

குந்தலவராளி

ஆதி

அறிவிலாப் பித்த ருன்ற னடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்
 அசடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத
 அவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்பு கழந்து
 அவரைவாழ்த் தித்தி ரிந்து பொருள்தேடிச்

சிறிதுகூட் டிக்கொ ணர்ந்து தெருவுலாத் தித்தி ரிந்து
 தெரிவைமார்க் குச்சொ ரிந்து அவமேயான்
 திரியுமார்க் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்ப ரிந்து
 தெளியமோ கூடித்தை யென்று அருள்வாயே

இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற் றுப்பி ரிந்து
 இடபமேற் கச்சி வந்த உமையாள்தன்
 இருளைநீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்கு �ழைந்த
 இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொ லுடையோனே
 குறவர்கூட் டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று
 குருவியோட் டித்தி ரிந்த தவமானைக்
 குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த
 குமரகோட் டத்த மர்ந்த பெருமானே.

207

உபதேசம் பெறவேண்டுதல்

தன்யாசி

ஆதி

கரும மானபி றப்பற வொருகதி
 காணா தெய்த்துத் தடுமாறுங்
 கலக காரண துற்குண சமயிகள்
 நானா வார்க்கக் கலைநூலின்

வரும நேகவி கற்பவி பரிதம

னோபா வத்துக்

கரிதாய

மவுன பூரித சத்திய வடிவினை

மாயா மற்றுப்

புகல்வாயே

தரும வீமஅ ருச்சுன நகுலச

காதே வர்க்குப்

புகலாகிச்

சமர பூமியில் விக்ரம வளைகொடு

நாளோர் பத்தெட்

டினிலாளுங்

குரும கீதல முட்பட வுளமது

கோடா மற்றுடித்

ரியர்மாளக்

குலவு தேர்கட வச்சுதன் மருககு

மாரா கச்சிப்

பெருமாளே.

208

பிறவி அற

மாண்டு

ஏகம்

கொத்தார் பற்கா லற்றே கப்பாழ்

குப்பா யத்திற்

செயல்மாறிக்

கொக்கா கிக்கூ னிக்கோல் தொட்டே

கொட்டா விக்குப்

புறவாசித்

தித்தா நின்றார் செத்தார் கெட்டேன்

அஅ உஉ

எனவேகேள்

செற்றே சுட்டே விட்டே றிப்போ

மப்பே துத்துக்

கமறாதோ

நித்தா வித்தா ரத்தோ கைக்கே

நிற்பாய் கச்சிக்

குமரேசா

நிட்டு ரச்சூர் கெட்டோ டப்போர்

நெட்டோ தத்திற்

பொருதோனே

முத்தா ரத்தோ ளிற்கோ டற்பு

முட்டா திட்டத்

தணிவோனே

முற்றா நித்தா அத்தா சுத்தா

முத்தா முத்திப்

பெருமானே.

209

கழல் அன்பொருபகர

ராகம் : ரீதிகளளளை

தாளம் :

சலமலம் விட்டத் தடம்பெ ருங்குடில்

சகலவி னைக்கொத் திருந்தி டும்படி

சதிரஉ றுப்புச் சமைந்து வந்தொரு தந்தைதாயும்

தரவரு பொய்க்குட் கிடந்த கந்தலில்

உறையும்உ யிர்ப்பைச் சமன்து ரந்தொரு

தனியில்இ முக்கப் படுத்த ரங்கமும் வந்திடாமுன்

பலஉரு வத்தைப் பொருந்தி அன்றுயர்

படியுநெ ளிக்கப் படர்ந்த வன்கண

படமயில் புக்குத் துரந்து கொண்டிகல் வென்றிவேலா

பரிமள மிக்கச் சிவந்த நின்கழல்

பழுதற நற்சொற் றெரிந்து அன்பொடு

பகர்வதி னிச்சற் றுகந்து தந்திட வந்திடாயோ

சிலையும்எ னப்பொற் சிலம்பை முன்கொடு

சிவமய மற்றுத் திடங்கு லைந்தவர்

திரிபுர மத்தைச் சுடுந்தி னந்தரி திண்கையாளி

திருமகள் கச்சப் பொருந்தி டுந்தன

தெரிவைஇ ரக்கத் துடன்பி றந்தவள்

திசைகளில் ஒக்கப் படர்ந்தி டம்பொரு கின்றஞானக்

கலைகள்அ ணைக்கொத் தடர்ந்து வம்பலர்
 நதிகொள்அ கத்திற் பயந்து கம்பர்மெய்
 கருகஇ டத்திற் கலந்தி ருந்தவள் கஞ்சபாதங்

கருணைமி குத்துக் கசிந்து ளங்கொடு
 கருதும்அ வாக்குப் பதங்கள் தந்தருள்
 கவுரிதி ருக்கொட் டமர்ந்த இந்திரர் தம்பிரானே.

210

அகப்பொருள்

அமீர் கல்யாணி திஸ்ர ஏகம்

தத்தித் தத்திச் சட்டப் பட்டுச்
 சத்தப் படுமைக் கடலாலே

சர்ப்பத் தத்திற் பட்டுக் கெட்டுத்
 தட்டுப் படுமப் பிறையாலே

சித்தத் துக்குப் பித்துற் றுச்சச்
 சித்ரக் கொடியுற் றழியாதே

செப்பக் கொற்றச் சிற்பப் பத்திச்
 செச்சைத் தொடையைத் தரவேணும்

கொத்துத் திக்குப் பத்துட் புக்குக்
 குத்திக் கிரியைப் பொருமவேலா

கொச்சைப் பொச்சைப் பொற்பிற் பச்சைக்
 கொச்சைக் குறவிக் கினியோனே

சுத்தப் பத்தத் தார்க்குச் சித்தத்
 துக்கத் தையொழித் திடும்வீரா

சொர்க்கத் துக்கொப் புற்றக் கச்சிச்
 சொக்கப் பதியிற் பெருமானே.

காபி

ஆதி

மயலோது மந்த நிலையாலும் வஞ்ச

வசைபேசு கின்ற

மொழியாலும்

மறிபோலு கின்ற விழிசேரு மந்தி

மதிநேரு கின்ற

நுதலாலும்

அயிலேநி கர்ந்த விழியாலும் அஞ்ச

நடையாலும் அங்கை

வளையாலும்

அறிவே யழிந்து அயர்வாகி நைந்து

அடியேன் மயங்கி

விடலாமோ

மயிலேறி யன்று நொடி போதி லண்டம்

வலமாக வந்த

குமரேசா

மறிதாவு செங்கை அரனா ரிடங்கொள்

மலைமாது தந்த

முருகேசா

நயவா னுயர்ந்த மணிமாட மும்பர்

நடுவே நிறைந்த

மதிசூழ

நறைவீசு கும்ப குடமேவு கம்பை

நகர்மீத மர்ந்த

பெருமானே.

212

ஆண்டருள

அமீர்கல்யாணி

திஸ்ரஏகம்

முட்டுப் பட்டுக்

கதிதோறும்

முற்றச் சுற்றிப்

பலநாளும்

தட்டுப் பட்டுச்

சுழல்வேனைச்

சற்றுப் பற்றக்

கருதாதோ

வட்டப் புட்பத்
வைக்கத் தக்கத்
கட்டத் தற்றத்
கச்சிச் சொக்கப்

தலமீதே
திருபாதா
தருள்வோனே
பெருமானே.

திருவானைக்கா

213

சிவயோகி ஆக

லதாங்கி

ஆதி

அனித்த மான வுனாளு மிருப்ப தாக வேநாசி
யடைத்து வாயு வோடாத வகைசாதித்
தவத்தி லேகு வால்மூலி புசித்து வாடு மாயாச
அசட்டு யோகி யாகாமல் மலமாயை

செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து ஞான ஆசார
சிரத்தை யாகி யான்வேறெ னுடல்வேறு
செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யாம நோதீத
சிவச்சொ ரூப மாயோகி யெனஆள்வாய்

தொனித்த நாத வேயுது சகஸ்ர நாம கோபால
சுதற்கு நேச மாறாத மருகோனே
சுவர்க்க லோக மீகாம சமஸ்த லோக பூபால
தொடுத்த நீப வேல்வீர வயலூரா

மனித்த ராதி சோணாடு தழைக்க மேவு காவேரி
மகப்ர வாக பானீய மலைமோதும்
மணத்த சோலை கழ்காவை அனைத்து லோக மாள்வாரு
மதித்த சாமி யேதேவர் பெருமானே.

ஆரபி

ஆதி

ஓல மறைக ளறையின்றவொன்றது
 மேலை வெளியி லொளிரும் பரஞ்சுடர்
 ஓது சரியை க்ரியையும் புணர்ந்தவ ரெவராலும்

ஓத வரிய துரியங் கடந்தது
 போத அருவ சுருபம் ப்ரபஞ்சமும்
 ஊனு முயிரு முழுதுங் கலந்தது சிவஞானம்

சால வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது
 மூல நிறைவு குறைவின்றி நின்றது
 சாதி குலமு மிலதன்றி யன்பர்சொ னனியோமஞ்

சாரும் அநுப வரமைந்த மைந்தமெய்
 வீடு பரம சுகசிந்து இந்த்ரிய
 தாப சபலம் அறவந்து நின்கழல் பெறுவேனோ

வால குமர குககந்த குன்றெறி
 வேல மயில எனவந்து கும்பிடு
 வான விபுதர் பதியிந்த்ரன் வெந்துயர் களைவோனே

வாச களப வரதுங்க மங்கல
 வீர கடக புயசிங்க சுந்தர
 வாகை புனையும் ரணரங்க புங்கவ வயலூரா

ஞால முதல்வி யிமயம் பயந்தமின்
 நீல கவுரி பரைமங்கை குண்டலி
 நாளு மினிய கனியெங்க ளம்பிகை த்ரிபுராயி

நாத வடிவி யகிலம் பரந்தவ
 ளாலி னுதர முளபைங் கரும்புவெ
 ணாவ லரசு மனைவஞ்சி தந்தருள் பெருமானே.

ஞானம் பெற

கானடா

திரிபுடை

நாடித் தேடித்

தொழுவார்பால்

நானத் தாகத்

திரிவேனோ

மாடக் கூடற்

பதிஞான

வாழ்வைச் சேரத்

தருவாயே

பாடற் காதற்

புரிவோனே

பாலைத் தேனோத்

தருள்வோனே

ஆடற் றோகைக்

கினியோனே

ஆனைக் காவிற்

பெருமானே.

திருவருணை

216

மாயையிற் படாவகை

சிந்து பைரவி

ஆதி

அமுத மூறுசொ லாகிய தோகையர்

பொருளு ளாரையெ னாணையு னாணையெ

னருகு வீடிது தானதில் வாருமெ னுரைகூறும்

அசடு மாதர்கு வாதுசொல் கேடிகள்

தெருவின் மீதுகு லாவியு லாவிகள்

அவர்கள் மாயைப டாமல் கெடாமல்நி னருள்தாராய்

குமரி காளிவ ராகிம கேஸ்வரி

கவுரி மோடிசு ராரிநி ராபரி

கொடிய சூலிசு டாரணி யாமளி

மகமாயி

குறளு ரூபமு ராரிச கோதரி
 யுலக தாரிஉ தாரி பராபரி
 குருப ராரிவி காரி நமோகரி அபிராமி

சமர நீலிபு ராரித னாயகி
 மலைகு மாரிக பாலிந னாரணி
 சலில மாரிசி வாயம னோகரி பரையோகி

சவுரி வீரிமு நீர்விட போஜனி
 திகிரி மேவுகை யாளிசெ யாளொரு
 சகல வேதமு மாயின தாயுமை யருள்பாலா

திமித மாடுசு ராரிநி சாசரர்
 முடிக டோறுக டாவியி டேயொரு
 சிலப சாகு கு ணாலிநி ணாமுண விடும்வேலா

திருவு லாவுசொ ணேசர ணாமலை
 முகிலு லாவுவி மானந வோநிலை
 சிகர மீதுகு லாவியு லாவிய பெருமானே.

217

கலை ஞானம் பெற

சஹானா ஆதி

அருக்கார் நலத்தைத் திரிப்பார் மனத்துக்
 கடுத்தா சைபற்றித் தளராதே

அடற்கா லனுக்குக் கடைக்கால் மிதித்திட்
 டறப்பே தகப்பட் டழியாதே

கருக்கா ரர்நட்பைப் பெருக்கா சரித்துக்
 கலிச்சா கரத்திற் பிறவாதே

கருத்தால் எனக்குத் திருத்தாள் அளித்துக்
 கலைப்போ தகத்தைப் புகல்வாயே

ஒருக்கால் நினைத்திட் டிருக்கால் மிகுத்திட்
 டுரைப்பார் கள்சித்தத் துறைவோனே
 உரத்தோ ளிடத்திற் குறத்தே னைவைத்திட்
 டொளித்தோ டும்வெற்றிக் குமரேசா
 செருக்கா தருக்கிச் சுரச்சூர் நெருக்கச்
 செருச்சூர் மாிக்கப் பொருமவேலா
 திறப்பூ தலத்திற் றிரட்சோ ணவெற்பிற்
 றிருக்கோ புரத்திற் பெருமானே.

218

அருள்பெற

வசந்தா ஆதி
 இரவு பகற் பலகாலும் இயலிசை முத்தமிழ்கூறித்
 திரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருளைத் தருவாயே
 பரகருணைப் பெருவாழ்வே பரசிவதத் துவஞானா
 அரனருள்சற் புதல்வோனே அருணகிரிப் பெருமானே.

219

அருள் பெற

நவ்ரோஸ் ஆதி
 இருவர் மயலோ அமளி விதமோ
 என்னென செயலோ அணுகாத
 இருடி அயன்மா லமர ரடியா
 ரிசையு மொலிதா னிவைகேளா
 தொருவ னடியே னலறு மொழிதா
 னொருவர் பரிவாய் மொழிவாரோ
 உனது பத்தூள் புவன கிரிதா
 னுனது கிருபா கரமேதோ

பரம குருவா யணுவி லைசவாய்

பவன முதலா

படையு முடையாய் சகல வடிவாய்

பழைய வடிவா

கியபூதப்

கியவேலா

அரியு மயனோ டபய மெனவே

அயிலை யிருள்மேல்

அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

விடுவோனே

பெருமானே.

220

காட்சி அளிக்க

ஆபேரி

ஆதி

இருவினை யஞ்ச மலவகை மாங்க

இருள் பிணி மாங்க

இனவரு ளன்பு மொழியக டம்பு

வினதக முங்கொ

மயிலேறி

டளிபாடக்

கரிமுக னெம்பி முருகனை னண்டர்

களிமலர் சிந்த

கருணைபொ ழிந்து முகமும லர்ந்து

கடுகி நடங்கொ

அடியேன்முன்

டருள்வாயே

திரிபுர மாங்க மதனுடல் மாங்க

திகழ்நகை கொண்ட

சிவம்வெளி யாங்க ணருள்குடி கொண்டு

திகழந டஞ்செய்

விடையேறிச்

தெமையீண

அரசியி டங்கொள் மழுவுடை யெந்தை

அமலன்ம கிழ்ந்த

அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மாங்கை

அமளிந லங்கொள்

குருநாதா

பெருமானே.

கானடா

ஆதி

காணாத தூர நீணாத வாரி

காதார வாரம்

தன்பினாலே

காலாளும் வேளும் ஆலால நாதர்

காலால் நிலாவுமு

னிந்துபுமேல்

நாணான தோகை நூலாடை சோர

நாடோர்க ளேசஅ

ழிந்துதானே

நானாப வாத மேலாக ஆக

நாடோறும் வாடிம

யங்கலாமோ

சோணாச லேச பூணார நீடு

தோளாறு மாறும்வி

ளங்குநாதா

தோலாத வீர வேலால டாத

சூராளன் மாளவெ

குண்டகோவே

சேணாடர் லோகம் வாழ்மாத்ரி யானை

தீராத காதல்சி

றந்தமார்பா

தேவாதி கூடு மூவாதி மூவர்

தேவாதி தேவர்கள்

தம்பிரானே.

222

வரவேணும்

வலஜி

ஆதி

கீதவி நோதமெச்சு

குரலாலே

கீறு மையார் முடித்த

குழலாலே

நீதி யிலாத ழித்து

முழலாதே

நீமயி லேறி யுற்று

வரவேணும்

சூதமர் சூர ருட்க
சோண கிரீயி லுற்ற
ஆதியர் காதொருச்சொ
ஆனை முகார்க னிட்ட

பொருகூரா
குமரேசா
லருள்வோனே
பெருமானே.

223

நீ வரவேணும்

வலஜி

ஆதி

கேதகைய பூமுடித்த மாதர்தம யாலிலுற்று
கேவலம தான அற்ப நனைவாலே
கேள்வியதி லாதிருக்கு மூழ்வினையி னால்மிகுத்த
கேடுறுக வேநனைக்கும் வினையாலே

வேதனையி லேமிகுத்த பாதகனு மாயவத்தில்
மேதினியெ லாமுழற்று மடியேனை
வீடுதவி யாளவெற்றி வேல்கரம தேயெடுத்து
வீறுமயில் மீதிலுற்று வருவாயே

நீதிநெறி யேயழித்த தாருகனை வேரறுத்து
நீடுபுகழ் தேவரிர்கள் குடியேற
நீடருளி னால்விடுத்த பாலகம ராசெழித்த
நீலநிற மால்தனக்கு மருகோனே

சோதியன லாவுதித்த சோணகிரி மாமலைக்குள்
சோபைவட கோபுரத்தி லுறைவோனே
சோனைமழை போலெதிர்த்த தானவர்கள் மாளவெற்றி
தோளின் மிசை வாளைடுத்த பெருமானே.

224

அருள்வாயே

கரகரப்பியா

ஆதி

சிவமா துடனே அநுபோ கமதாய்
சிவஞா னமுதே பசியாறித்
திகழ்வோ டிருவோ ரொருரு பமதாய்
திகைலோ கமெலா மநுபோகி

இவனே யெனமா லயனோ டமரோ

ரிளையோ என்னவே

மறையோத

இறையோ னிடமாய் விளையா டகவே

யியல்வே லுடன்மா

அருள்வாயே

தவலோ கமலா முறையோ வெனவே

தழல்வேல் கொடுபோ

யசுராரைத்

தலைதூள் படஏழ் கடல்தூள் படமா

தவம்வாழ் வறவே

விடுவோனே

கவர்பூ வடிவாள் குறமா துடன்மால்

கடனா மெனவே

அணைமாப்பா

கடையேன் மிடிதூள் படநோய் விடவே

கனல்மால் வரைசேர்

பெருமானே.

225

நீலமணி

ஆதி

தமரகு ரங்களுங் காரி ருட்பி ழம்பு

மெழுகிய அங்கமும் பார்வை யிற்கொளுந்து

தழலுமிழ் கண்களுங் காள மொத்த கொம்பு

முளகதக் கடமாமேல்

தனிவரு மந்தகன் பாசம் விட்டெ நிந்து

அடவரு மென்றுசின் தாகு லத்தி ருந்து

தமரழ மைந்தருஞ் சோக முற்றிரங்க

மரணபக் குவமாநாள்

கமலமு கங்களுங் கோம ளத்தி லங்கு

நகையு நெடுங்கணுங் காதி னிற்று லங்கு

கனக குதம்பையுந் தோடும் வஜ்ர அங்க

தமுமடற் சுடர்வேலுங்

கடிதுல கெங்கணுந் தாடி யிட்டு வந்த

மயிலுமி லங்கலங் கார பொற்ச தங்கை

கழலொலி தண்டையங் காலு மொக்க வந்து

வரமெனக் கருள்கூர்வாய்

இமகிரி வந்தபொன் பாவை பச்சை வஞ்சி
 அகில தலம்பெறும் புவை சத்தி யம்பை
 யிளமுலை யின்செழும் பால்கு டித்தி லங்கு
 மியல்நிமிர்த் திடுவோனே
 இறைவ ரிறைஞ்சநின் றாக மப்ர சங்க
 முரைசெய் திடும்ப்ரசண் டாவி சித்து நின்ற
 ரணமுக துங்கவெஞ் சூரு டற்பி ளந்த
 அயிலுடைக் கதிர்வேலா
 அமண ரடங்கலுங் கூட லிற்றி ரண்டு
 கழுவி லுதைந்துதைந் தேறவிட்டு நின்ற
 அபிநவ துங்ககங் காந் திக்கு மைந்த
 அடியவர்க் கெளியோனே
 அமரர் வணங்குகந் தாகு றத்தி கொங்கை
 தனில்முழு குங்கடம் பாமி குத்த செஞ்சொ
 லருணை நெடுந்தடங் கோபு ரத்த மர்ந்த
 அறுமுகப் பெருமானே.

226

மயில் மீது வர

கமாஸ்

கண்டசாபு

தருணமணி வானி லத்தி லருணமணி யால விட்ட
 தழலமளி மீதெ றிக்கு நிலவாலே
 தலைமைதவி ராம னத்தி னிலைமையறி யாதெ திர்த்த
 தறுகண்மத வேள்தொ டுத்த கணையாலே
 வருணமட மாதர் கற்ற வசையின்மிகை பேச முற்று
 மருவுமென தாவி சற்று மழியாதே
 மகுடமணி வாரி சைக்கும் விகடமது லாவு சித்ர
 மயிலின்மிசை யேறி நித்தம் வரவேணும்

கருணையக லாவி ழிச்சி களபமழி யாமு லைச்சி
 கலவிதொலை யாம றத்தி மணவாளா
 கடுவுடைய ராநி ரைத்த சடிமமுடி மீது வைத்த
 கடியமல ராத ரித்த கழல்வீரா

அருணமணி யால மைத்த கிரணமணி சூழும் வெற்றி
 அருணைநகர் கோபு ரத்தி லுறைவோனே
 அசுரர்குலம் வேர றுத்து வடவனலை மீதெ முப்பி
 அமரர்சிறை மீள விட்ட பெருமானே.

227

நோயற

சாருமதி ஆதி

பாலாய் நூலாய் தேனாய் நீளாய்
 பாகாய் வாய்சொற் கொடியார்தாம்
 பாடா வாடா வேடா வாலே
 பாடா யீடற் றிடைபீறுந்

தோலா லேகா லாலே யூனா
 லேகூழ் பாசக் குடில்மாசு
 தோயா மாயா வோயா நோயால்
 சோர்வாய் மாளக் கடவேனோ

ஞாலா மேலா வேதா போதா
 நாதா சோதிக் கிரியோனே
 ஞானா சாரா வானாள் கோனே
 நானா வேதப் பொருளோனே

வேலா பாலா சீலா காரா
 வேளே வேடக் கொடிகோவே
 வீரா தாரா ஆறா தாரா
 வீரா வீரப் பெருமானே.

மயில் மீது வரவேணும்

தோடி

ஆதி

புணர்முலை மடந்தை மாதர் வலையினி லுழன்ற நேக
பொறியுட லிறந்து போன தளவேதுன்
புகழ்மறை யறிந்து கூறு மினியென தகம்பொ னாவி
பொருளென நினைந்து நாயெ னிடர்தீர

மணமுணர் மடந்தை மாரொ டொளிர்திரு முகங்க ளாறு
மணிகிரி யிடங்கொள் பாநு வையிலாசை
வரிபர வநந்த கோடி முநிவர்கள் புகழ்ந்து போத
மயில்மிசை மகிழ்ந்து நாடி வரவேணும்

பணைமுலை யரம்பை மார்கள் குயில்கிளி யினங்கள் போல
பரிவுகொ டுகந்து வேத மதுகூறப்
பறைமுர சநந்த பேரி முறைமுறை ததும்ப நீசர்
படைகட லிறந்து போக விடும்வேலா

அணிசுக நரம்பு வீணை குயில்புற வினங்கள் போல
அமளியில் களங்க ளோசை வளர்மாது
அரிமகள் மணங்கொ டேகி யெனதிட ரெரிந்து போக
அருணையின் விலங்கல் மேவு பெருமானே.

சிவஞான சித்தி பெற வேண்டுகல்

சாமா

ஆதி

வலிவாத பித்தமொடு களமாலை விப்புருதி
வறல்கூலை குட்டமொடு குளிர்தாகம்
மலிநீ ரிழிச்சல்பெரு வயிறீளை கக்குகளை
வருநீ ரடைப்பினுடன் வெகுகோடி

சிலைநோ யடைத்தவுடல் புவிமீ தெடுத்தழல்கை
 தெளிவா வெனக்குமினி முடியாதே
 சிவமார் திருப்புகழை எனுநா வினிற்புகழ்
 சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே
 தொலையாத பத்தியுள திருமால் களிக்கவொரு
 சுடர்வீச சக்ரமதை யருள்ஞான
 துவர்வேணி யப்பன்மிகு சிவகாமி கர்த்தன்மிகு
 சுகவாரி சித்தனருள் முருகோனே
 அலைசூரன் வெற்புமரி முகனானை வத்திரனா
 டசுரா ரிறக்கவிடு மழல்வேலா
 அமுதா சனத்திகுற மடவாள் கரிப்பெண்ணாடும்
 அருணா சலத்திலுறை பெருமானே.

230

சிவபதம் பெற

சாரங்கா கண்டசாபு
 வீறுபுழு கானபனி நீர்கள்மல தோயல்விடு
 மேருகிரி யானகொடு தனபார
 மீதுபுர ளாபரண சோதிவித மானநகை
 மேகமனு காடுகட லிருள்மேவி
 நாறுமலர் வாசமயிர் நூலிடைய தேதுவள
 நாணமழி வார்களுட னுறவாடி
 நாடியது வேகதியெ னாசுழலு மோடனைநின்
 ஞானசிவ மானபத மருள்வாயே
 கூறுமடி யார்கள்வினை நீறுபட வேஅரிய
 கோலமயி லானபத மருள்வோனே
 கூடஅர ணோடுநட மாடரிய காளியருள்
 கூருசிவ காமியுமை யருள்பாலா

ஆறுமுக மானந்தி பாலகுற மாதுதன
 மாரவிளை யாடிமண
 ஆதிரகு ராமஜய மாலின்மரு காபெரிய
 ஆதியரு ணாபுரியில்

மருள்வோனே
 பெருமானே.

திருக்காளத்தி

231

ஆண்டருள

மாண்டு

ஆதி

சிரத்தா னத்திற்
 செகத்தோர் பற்றைக்
 வருத்தா மற்றொப்
 மலர்த்தாள் வைத்தெத்

பணியாதே
 குறியாதே
 பிலதான
 தனையாவாய்

நிருத்தா கர்த்தத்
 நினைத்தார் சித்தத்
 திருத்தாள் முத்தர்க்
 திருக்கா ளத்திப்

துவநேசா
 துறைவோனே
 கருள்வோனே
 பெருமானே.

சிதம்பரம்

232

ஆண்டருள

ஹிந்துஸ்தான் காபி

ஆதி

அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை
 அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை
 அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை

அஞ்சபூதம்

அடைசிய சவடனை மோடாதி மோடனை

அழிகரு வழிவரு வீணாதி வீணனை

அமுகலை யவிசலை ஆறான வுணனை

அன்பிலாத

கவடனை விகடனை நானாவி காரனை

வெகுளியை வெகுவித மூதேவி மூடிய

கலியனை அலியனை ஆதேச வாழ்வனை

வெம்பிவீழும்

களியனை யறிவுரை பேணாத மாநூட

கசனியை யசனியை மாபாத னாகிய

கதியிலி தனையடி நாயேனை யாளுவ

தெந்தநாளோ

மவுலியி லழகிய பாதாள லோகனு

மரகத முழுகிய காகோத ராஜனு

மநுநெறி யுடன்வளர் சோணாடர் கோனுட

னும்பர்சேரும்

மகபதி புகழ்புலி யூர்வாழ நாயகர்

மடமயில் மகிழ்வுற வானாடர் கோவென

மலைமக ளுமைதரு வாழ்வேம னோகர

மன்றுளாடும்

சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம

தெரிசன பரகதி யானாய் நமோநம

திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோநம

செஞ்சொல்சேருந்

திருதரு கலவிம ணாளா நமோநம

திரிபுர மெரிசெய் தகோவே நமோநம

ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சுராதீபர் தம்பிரானே.

தரிசனம் பெற

பியாக்

ஆதி

இருவினையின் மதிம யங்கீத்
 எழுநரகி லுழலு நெஞ்சுந்
 பரமகுரு அருள் நினைந்திட்
 பரவுதரி சனையை யென்றெற்

திரியாதே
 றலையாதே
 ணைர்வாலே
 கருள்வாயே

தெரிதமிழை யுதவு சங்கப்
 சிவனருளு முருக செம்பொற்
 கருணைநெறி புரியு மன்பர்க்
 கனகசபை மருவு கந்தப்

புலவோனே
 கழலோனே
 கெளியோனே
 பெருமானே.

234

சிவபதம் பெற

மாயாமாளவகௌளை

ஆதி

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக
 மெனதிடர் பிறவி
 இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு
 மினியுடல் விடுக

அவதாரம்

முடியாது

கழுகொடு நரியு மெரிபுவி மறலி
 கமலனு மிகவு
 கடனுன தபய மடிமையு னடிமை
 கடுகியு னடிகள்

மயர்வானார்

தருவாயே

விழுதிக முழுகி மரகத வடிவி
 விமலிமு னருளு
 விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய
 விசைபெறு மயிலில்

முருகோனே

வருவோனே

எழுகடல் குமுற அவுணர்க ஞாயிரை

யிரைகொளும் அயிலை

யுடையோனே

இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியு

ரினில்நட மருவு

பெருமானே.

235

புகழ்ந்து போற்ற

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

கட்டிமுண்டகர பாலி யங்கீதனை

முட்டி யண்டமொடு தாவி விந்துவொலி

கத்த மந்திரவ தான வெண்புரவி மிசையேறிக்

கற்ப கந்தெருவில் வீதி கொண்டுசுடர்

பட்டி மண்டபமு டாடி யிந்துவொடு

கட்டி விந்துபிச காமல் வெண்பொடிகொ டசையாமற்

சுட்டு வெம்புரநி றாக விஞ்சைகொடு

தத்து வங்கள்விழ சாடி யெண்குணவர்

சொர்க்கம் வந்துகையு ளாக எந்தைபத முறமேவித்

துக்கம் வெந்துவிழ ஞான முண்டுகுடில்

வச்சி ரங்களென மேனி தங்கமுற

சுத்த கம்புகுத வேத விந்தையொடு புகழ்வேனோ

எட்டி ரண்டுமறி யாத என்செவியி

லெட்டி ரண்டுமிது வामी லிங்கமென

எட்டி ரண்டும்வெளி யாமொ ழிந்தகுரு முருகோனே

எட்டி ரண்டுதிசை யோட செங்குருதி

யெட்டி ரண்டுமுரு வாகி வஞ்சகர்மெ

லெட்டி ரண்டுதிசை யோர்கள் பொன்றாயில்

விடுவோனே

செட்டி யென்றுசிவ காமி தன்பதியில்
கட்டு செங்கைவளை கூறு மெந்தையிட
சித்த முங்குளிர நாதி வண்பொருளைநவில்வோனே

செட்டி யென்றுவன மேவி யின்பரசு
சத்தி யின்செயலி னாளை யன்புருக
தெட்டி வந்துபுலி யூரின் மன்றுள்வளர் பெருமாளே.

236

கூதி

விசயநாகரி

ஆதி

கனகசபை மேவு மெனதுகுரு நாத
கருணைமுரு கேசப் பெருமாள்காண்
கனகநிற வேத னபயமிட மோது
கரகமல சோதிப் பெருமாள்காண்

வினவுமடி யாரை மருவிவிளை யாடு
விரகுரசு மோகப் பெருமாள்காண்
விதிமுநிவர் தேவ ரருணகிரி நாதர்
விமலசர சோதிப் பெருமாள்காண்

சனகிமண வாளன் மருகனென வேத
சதமகிழ்கு மாரப் பெருமாள்காண்
சரணசிவ காமி யிரணகுல காரி
தருமுருக நாமப் பெருமாள்காண்

இனிதுவன மேவு மமிர்தகுற மாதொ
டியல்பரவு காதற் பெருமாள்காண்
இணையிலிப தோகை மதியின்மக னோடு
மியல்புலியுர் வாழ்பொற் பெருமாளே.

ஞானம் பெற

மாண்டு

ஆதி

காவி யுடுத்துந் தாழ்சடை வைத்துங்
 காடுகள் புக்குந்
 காய்கனி துய்த்துங் காயமொ றுத்துங்
 காசினி முற்றுந்

தடுமாறிக்

திரியாதே

சீவ னொடுக்கும் பூத வொடுக்கம்
 தேற வுதிக்கும்
 தீப விளக்கங் காண எனக்குன்
 சீதள பத்மந்

பரஞான

தருவாயே

பாவ நிறத்தின் தாருக வார்க்கம்
 பாழ்பட வுக்ரந்
 பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும்
 பாடலை மெச்சங்

தருவீரா

கதிர்வேலா

தூவிகள் நிற்குஞ் சாலி வளைக்குஞ்
 சோலை சிறக்கும்
 சூரர் மிகக் கொண் டாட நடிக்குந்
 தோகை நடத்துங்

புலியூரா

பெருமானே.

238

கழல் பெற

யமுரு கல்யாணி

ஆதி

குகனே குருபர னேயென நெஞ்சிற்
 புகழ் அருள்கொடு நாவினி லின்பக்
 குமிளி சிவவமு தூறுக வுந்திப்

பசியாறிக்

கொடிய இருவினை மூலமும் வஞ்சக

கலிகள் பிணியிவை வேரொடு சிந்திக்

குலைய நமசிவ யோமென கொஞ்சிக்

களிகூரப்

பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக்

குறுகி யிணையிலி நாடக செம்பொற்

பரம கதியிது வாமென சிந்தித்

தழகாகப்

பவள மனதிரு மேனியு டன்பொற்

சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற்

றருண சரண்மயி லேறியு னம்பொற்

கழல்தாராய்

தகுட தகுதகு தாதக தந்தத்

திகுட திகுதி கு தீதக தொந்தத்

தடுடு டுடுடு டாடக டிங்குட்

டியல்தாளம்

தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக்

கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத்

தடிய முனவுக மாருத சண்டச்

சமரேறிக்

ககன மறைபட ஆடிய செம்புட்

பசிகள் தணிவுற சூரர்கள் மாங்கக்

கடல்க ளெறிபட நாகமு மஞ்சத்

தொடும்வேலா

கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்

குருக மனமுன நாடியெ கொஞ்சிக்

கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப்

பெருமானே.

239

குதி

மாண்டு

ஆதி

கைத்தருண சோதி யத்திமுக வேத

கற்பகச கோதூப்

பெருமாள்காண்

கற்புசிவ காமி நித்பகலி யாணி

கத்தர்குரு நாதப்

பெருமாள்காண்

வித்துருப ராம ருக்குமரு கான	
வெற்றி யயில் பாணிப்	பெருமாள்காண்
வெற்புளக டாக முட்குதிர வீசு	
வெற்றிமயில் வாகப்	பெருமாள்காண்
சித்ரமுக மாறு முத்துமணி மார்பு	
திக்கினினி லாதப்	பெருமாள்காண்
தித்திமிதி தீதெ னொத்திவிளை யாடு	
சித்திரகு மாரப்	பெருமாள்காண்
சுத்தவிர சூரர் பட்டுவிழ வேலை	
தொட்டகவி ராஜப்	பெருமாள்காண்
துப்புவளி யோடு மப்புலியுர் மேவு	
சுத்தசிவ ஞானப்	பெருமானே.

240

அருள் பாட வரவேணும்

கல்யாணி	கண்டசாபு
சுடரனைய திருமேனி யுடையழகு முதுஞான	
சொருபகிரி யிடமேவு	முகமானும்
சுரர்தெரிய லளிபாட மழலைகதி நறைபாய	
துகிரிதழின் மொழிவேத	மணம்வீச
அடர்பவள வொளிபாய அரியபரி புரமாட	
அயில்கரமொ டெழில்தோகை	மயிலேறி
அடியனிரு வினைநீறு படஅமர ரிதுபுரை	
அதிசயமெ னருள்பாட	வரவேணும்

விடைபரவி அயன்மாலொ டமரர்முநி கணமோட
 மிடறடைய விடம்வாரி யருள்நாதன்
 மினலனைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
 மிகமகிழ அநுபூதி யருள்வோனே
 இடர்கலிகள் பிணியோட எனையுமருள் குறமாத்
 னிணையிளநிர் முலைமார்பி னணைமார்பா
 இனியமுது புலிபாத னுடனரவு சதகோடி
 யிருடியர்கள் புகழ்ஞான பெருமானே.

241

தரிசனம் பெற

கர்நாடக தேவ காந்தாரி ஆதி
 நஞ்சினைப் போலுமன வஞ்சகக் கோளர்களை
 நம்புதற் றீதெனநி னைந்துநாயேன்
 நண்புகப் பாதமதி லன்புறத் தேடியுனை
 நங்களப் பாசரண மென்றுகூறல்
 உன்செவிக் கேறலைகொல் பெண்கள்மெற் பார்வையை கொல்
 உன்சொலைத் தாழ்வுசெய்து மிஞ்சுவாரார்
 உன்றனக் கேபரமும் என்றனக் கார்துணைவர்
 உம்பருக் காவதினின் வந்துதோணாய்
 கஞ்சனைத் தாவிமுடி முன்புகுட் டேயமிகு
 கண்களிப் பாகவிடு செங்கையோனே
 கண்கயற் பாவைகுற மங்கைபொற் றோடமுவு
 கஞ்சகப் பான்மைபுனை பொன்செய்தோளாய்
 அஞ்சவெற் பேமுகடல் மங்கநிட்டுரர்குலம்
 அந்தரத் தேறவிடு கந்தவேளே
 அண்டமுற் பாற்புகழு மெந்தைபொற் பூர்புலிசை
 அம்பலத் தாடுமவர் தம்பிரானே

தரிசனம் பெற

தோடி

ஆதி

நாடா பிறப்புமுடி யாதோ வெனக்கருதி

நாயே னரற்றுமொழி

வினையாயின்

நாதா திருச்சபையி னேறாது சித்தமென

நாலா வகைக்குமுன

தருள்பேசி

வாடா மலர்ப்பதவி தாதா எனக்குழறி

வாய்பாறி நிற்குமெனை

யருள்கூர

வாராய் மனக்கவலை தீராய் நினைத்தொழுது

வாரே னெனக்கெதிர்முன்

வரவேணும்

சூடா மணிப்பிரபை ரூபா கனத்தவரி

தோலா சனத்தியுமை

யருள்பாலா

தூயா துதித்தவர்கள் நேயா வெமக்கமிர்த

தோழா கடப்பமல

ரணிவோனே

ஏடார் குழற் சுருபி ஞானா தனத்திமிகு

மேராள் குறத்திதரு

மணவாளா

ஈசா தனிப்புலிசை வாழ்வே சுரர்த்திரளை

ஈடேற வைத்தபுகழ்

பெருமானே.

243

கூதி

விசயநாகரி

ஆதி

பரமகுரு நாத கருணை யுபதேச

பதவிதரு ஞானப்

பெருமாள்காண்

பகலிரவி லாத ஒளிவெளியில் மேன்மை

பகருமதி ஈரப்

பெருமாள்காண்

திருவளரு நீதி தினமனொக ராதி

செகபதியை யாளப்

பெருமாள்காண்

செகதலமும் வானு மருவையவை பூத

தெரிசனை சிவாயப்

பெருமாள்காண்

ஒருபொருள தாகி அருவிடையை யூரு

முமைதன் மண வாளப்

பெருமாள்காண்

உகமுடிவு கால மிறுதிகளி லாத

உறுதியநு பூதிப்

பெருமாள்காண்

கருவதனி லூறு மருவினைகள் மாய

கலவிபுகு தாமெய்ப்

பெருமாள்காண்

கனகசபை மேவி அனவரத மாடு

கடவுள்செக சோதிப்

பெருமானே.

244

மனதுக்குப் புத்தி கூறல்

பீம்பிளாஸ்

ஆதி

மனமே உனக்குறுதி புகல்வே னெனக்கருகில்

வருவா யுரைத்தமொழி

தவறாதே

மயில்வாக னக்கடவுள் அடியார் தமக்கரசு

மனமாயை யற்றசுக

மதிபாலன்

நினைவே துனக்கமரர் சிவலோக மிட்டுமல

நிலைவே ரறுக்கவல

பிரகாசன்

நீதிகா நமக்குறுதி அவரே பரப்பிரம

நிழலாளி யைத்தொழுது

வருவாயே

இனமோ தொருத்திருபி நலமேர் மறைக்கரிய

இளையோ ளொரொப்புமிலி

நிருவாணி

எனையீ ணெடுத்தபுகழ் கலியாணி பக்கமுறை

யிதழ்வேணி யப்பனுடை

குருநாதா

முனவோர் துதித்து மலர் மழைபோ லிறைத்துவர
முதுகூ ரரைத்தலை கொள் முருகோனே
மொழிபாகு முத்துநகை மயிலாள் தனக்குருகு
முருகா தமிழ்ப்புலியுள் பெருமானே.

காசி

245

ஞானம் பெற

தேஷ்

ஆதி

தார ணிக்கதி பாவி யாய்வெகு
கூது மெத்திய மூட னாய்மன
சாத னைக்கள வாணி யாயுறு மதிமோக
தாப மிக்குள வீண னாய்பொரு
வேல்வி ழிச்சிய ராகு மாதர்கள்
தாமு யச்செயு மேது தேடிய நினைவாகிப்

பூர ணச்சிவ ஞான காவிய
மோது தற்புணர் வான நேயர்கள்
பூசு மெய்த்திரு நீறி டாகிரு வினையேனைப்
பூசி மெய்ப்பத மான சேவடி
காண வைத்தருள் ஞான மாகிய
போத கத்தினை யேயு மாறருள் புரிவாயே

வார ணத்தினை யேக ராவுமு
னேவ ளைத்திடு போது மேவிய
மாய வற்கித மாக வீறிய மருகோனே
வாழு முப்புர வீற தானது
நீறெ ழுப்புகை யாக வேசெய்த
மாம திப்பிறை வேணி யாரருள் புதல்வோனே

கார ணக்குறி யான நீதிய

ரான வர்க்குமு னாக வேநெறி

காவி யச்சிவ நூலை யோதிய

கான கக்குற மாதை மேவிய

ஞான சொற்கும ராப ராபர

காசி யிற்பிர தாப மாயுறை

கதிர்வேலா

பெருமானே.

246

உய்ய

நடபைரவி

ரூபகம்

வேழ முண்ட விளாகனி

யதுபோல

மேனி கொண்டு வியாபக

மயலூறி

நாளு மிண்டர்கள் போல்மிக

அயர்வாகி

நானு நைந்து விடாதருள்

புரிவாயே

மாள அன்றம ணீசர்கள்

கழுவேற

வாதில் வென்ற சிகாமணி

மயில்வீரா

காள கண்ட னுமாபதி

தருபாலா

காசி காங்கையில் மேவிய

பெருமானே.

மாயாபுரி (ஹரித்துவார்)

247

நினைந்துய்ய

நடபைரவி

ரூபகம்

சிகர மருந்த வாழ்வது

சிவஞானம்

சிதறி யலைந்து போவது

செயலாசை

மகர நெருங்க வீழ்வது

மகமாய

மருவி நினைந்தி டாவருள்

புரிவாயே

அகர நெருங்கி னாமய
அவச மொடுங்கை யாறொடு
ககன மிசைந்த சூரியர்
கருணை பொழிந்து மேவிய

முறவாகி
முனமேகிக்
புகமாயை
பெருமாளே.

வயிரவிவனம்

248

அடியார்ளைப் பணியவேண்டுதல்

குந்தலவராளி

ஆதி

அருவரை எடுத்த வீரன் நெரிபட விரற்கள் ஊணும்
அரனிடம் இருக்கும் ஆயி அருள்வோனே
அலைகடல் அடைத்த ராமன் மிகமன மகிழ்ச்சி கூரும்
அணிமயில் நடத்தும் ஆசை மருகோனே

பருதியின் ஒளிக்கண வீறும் அறுமுக நிரைத்த தோள்ப
னிருகர மிகுத்த பார முருகாநின்
பதமல ருளத்தில் நாளும் நினைவறு கருத்தர் தாள்கள்
பணியவும் எனக்கு ஞானம் அருள்வாயே

சுருதிகள் உரைத்த வேதன் உரைமொழி தனக் குள் ஆதி
சொலுவென உரைத்த ஞான குருநாதா
சுரர்பதி தழைத்து வாழ அமர்சிறை அனைத்தும் மீள
துணிபட அரக்கர் மாள விடும்வேலா

மருமலர் மணக்கும் வாச நிறைதரு தருக்கள் சூழும்
வயல்புடை கிடக்கு நீல மலர்வாவி
வளமுறு தடத்தி னோடு சரஸ்வதி நதிக்கண் வீறு
வயிரவி வனத்தில் மேவு பெருமாளே.

திருமயிலை

249

குக சாயுஜ்யம் பெறவேண்டுதல்

தர்பாரிகானடா

ஆதி

அமரு மமரரினி லதிக னயனுமரி

யவரும் வெருவவரு

மதிகாளம்

அதனை யதகரண விதன பரிபுரண

மமைய னவர்கரண

அகிலேச

நிமிர வருள்சரண நிபிட மதெனவுன

நிமிர சமிரமய

நியமாய

நிமிட மதனிலுண வலசி வசுதவர

நினது பதவிதர

வருவாயே

சமர சமரசுர அசுர விதரபர

சரத விரதஅயில்

விடுவோனே

தகுந்த தகுந்ததிரு திகுந்த திகுந்ததிரு

தரர ரராரரி

தகுந்தாத

எமர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு

மிமைய மகள்குமர

எமதீச

இயலி னியல்மயிலை நகரி லினிதுறையு

மெமது பரகுரவ

பெருமாளே.

250

அருளின்பம் பெற

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

அறமி லாவதி பாதக வஞ்சத்

அடிய னேன்மெலி வாகிம னஞ்சற்

தொழிலாலே

திறல்கு லாவிய சேவடி வந்தித்

றிளையாதே

தினமு மேமிக வாழ்வறு மின்பைத்

தருள்கூடத்

தருவாயே

விறல்நி சாசரர் சேனைக ளஞ்சப்	பொருமவேலா
விமல மாதபி ராமித ருஞ்செய்ப்	புதல்வோனே
மறவர் வாணுதல் வேடைகொ ளும்பொற்	புயவீரா
மயிலை மாநகர் மேவிய கந்தப்	பெருமானே.

251

தரிசனம் பெற

சிந்து பைரவி	ஆதி
--------------	-----

கடிய வேக மாறாத விரத சூத ராபாதர்	
கலக மேசெய் பாழ்மூடர்	வினைவேடர்
கபட வீன ராகாத இயல்பு நாடி யேநீடு	
கனவி கார மேபேசி	நெறிபேணாக்

கொடிய னேது மோராது விரக சால மேமூடு	
குடிலின் மேவி யேநாளு	மடியாதே
குலவு தோகை மீதாறு முகமும் வேலு மீராறு	
குவளை வாகும் நேர்காண	வருவாயே

படியி னோடு மாமேரு அதிர வீசி யேசேட	
பணமு மாட வேநீடு	வரைசாடிப்
பரவை யாழி நீர்மோத நிருதர் மாள வானாடு	
பதிய தாக வேலேவு	மயில்வீரா

வடிவு லாவி யாகாச மிளிர் ப லாவி னீள்சோலை	
வனச வானி பூவோடை	வயலோடே
மணிசெய் மாட மாமேடை சிகர மோடு வாகான	
மயிலை மேவி வாழ்தேவர்	பெருமானே.

252

அன்பு பெற

வலஜி

ஆதி

ஆதிமுத னாளி லென்றன் தாயுடலி லேயி ருந்து
 ஆகமல மாகி நின்று புவிமீதில்
 ஆசையுட னேபி றந்து நேசமுட னேவ ளர்ந்து
 ஆளழக னாகி நின்று விளையாடிப்

பூதலமெ லாம லைந்து மாதருட னேக லந்து
 பூமிதனில் வேணு மென்று பொருள்தேடிப்
 போகமதி லேயுழன்று பாழ்நரகெய் தாம லுன்றன்
 பூவடிகள் சேர அன்பு தருவாயே

சீதைகொடு போகு மந்த ராவணனை மாள வென்ற
 தீரனரி நார ணன்றன் மருகோனே
 தேவர்முநி வோர்கள் கொண்டல் மாலரிபிர் மாவு நின்று
 தேடஅரி தான வன்றன் முருகோனே

கோதைமலை வாழு கின்ற நாதரிட பாக நின்ற
 கோமளிய நாதி தந்த குமரேசா
 சுவடிவரு சூரர் தங்கள் மார்பையிரு கூறு கண்ட
 கோடைநகர் வாழ வந்த பெருமாளே.

253

அன்பு பெற

காவடிச்சிந்து

ஆதி

சால நெடுநாள் மடந்தை காயமதி லேய லைந்து
 சாமளவ தாக வந்து புவிமீதே
 சாதகமு மான பின்பு சீறியழு தேகி டந்து
 தாரணியி லேத வழந்து விளையாடிப்

பாலனென வேமொ ழிந்து பாகுமொழி மாதர் தங்கள்
 பார தன மீத ணைந்து பொருள்தேடிப்
 பார்மிசையி லேயு ழுன்று பாழ்நரகெய் தாம லொன்று
 பாதமலர் சேர அன்பு தருவாயே

ஆலமமு தாக வுண்ட ஆறுசடை நாதர் திங்கள்
 ஆடரவு பூணர் தந்த முருகோனே
 ஆனைமடு வாயி லன்று மூலமென வேல மென்ற
 ஆதிமுதல் நார ணன்றன் மருகோனே
 கோலமலர் வாவி யெங்கு மேவுபுனம் வாழ்மடந்தை
 கோவையமு தூற லுண்ட குமரேசா
 கூடிவருகூர டங்க மாளவடி வேலெ றிந்த
 கோடைநகர் வாழ வந்த பெருமானே.

254

ஸாவேரி

ஆதி

தோழமை கொண்டுச லஞ்செய் குண்டர்கள்
 ஓதிய நன்றிம றந்த குண்டர்கள்
 சூழ்விர தங்கள்க டிந்த குண்டர்கள் பெரியோரைத்
 தூஷண நிந்தைப கர்ந்த குண்டர்க
 எவ்வுது கண்டுத கைந்த குண்டர்கள்
 சூளுற வென்பதொ ழிந்த குண்டர்கள் தொலையாமல்

வாழநி னைந்துவ ருந்து குண்டர்கள்
 நீதிய றங்கள்சி தைந்த குண்டர்கள்
 மானவ கந்தைமி குந்த குண்டர்கள் வலையாலே
 மாயையில் நின்றுவ ருந்து குண்டர்கள்
 தேவர்கள் சொங்கள்க வர்ந்த குண்டர்கள்
 வாதைந மன்றன்வ ருந்தி டுங்குழி விழுவாரே

ஏழு மரங்களும் வன்கு ரங்கெனும்
 வாலியு மம்பர மும்ப ரம்பரை
 ராவண னுஞ்சது ரங்க லங்கையு மடைவேமுன்
 ஈழி யும்படி சந்தர் னுஞ்சிவ
 சூரிய னுஞ்சுர ரும்ப தம்பெற
 ராம சரந்தொடு புங்க வன்திரு மருகோனே

கோழி சிலம்பந லம்ப யின்றக
 லாப நடஞ்செய மஞ்ச தங்கிய
 கோபுர மெங்கும்வி ளங்கு மங்கல வயலூரா
 கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்
 வேல னெனும்பெய ரன்பு டன்புகழ்
 கோடை யெனும்பதி வந்த இந்திரர் பெருமானே.

திருவலிதாயம் (பாடி)

255

அடிபேண

தேஷ்	ஆதி
மருமல்லி யார்குழலின்	மடமாதர்
மருள்உள்ளி நாயடியன்	அலையாமல்
இருநல்ல வாகும்உன	தடிபேண
இனவல்ல மானமன	தருளாயோ
கருநெல்லி மேனிஅரி	மருகோனே
கனவள்ளி யார்கணவ	முருகேசா
திருவல்லி தாயம் அதில்	உறைவோனே
திகழ்வல்ல மாதவர்கள்	பெருமானே.

256

தாளில் வீழ் அருளுதல்

குந்தலவராளி

ஆதி

சீரு லாவிய வோதிம மான மாநடை மாமயில்
 சேய சாயல்க லாமதி முகமானார்
 தேனு லாவிய மாமொழி மேரு நேரிள மாமுலை
 சேலு லாவிய கூர்விழி குமிழ்நாசி

தாரு லாவிய நீள்குழல் வேய ளாவிய தோளியர்
 சார்பி லேதிரி வேனைநி னருளாலே
 சாம வேதியர் வானவ ரோதி நாண்மலர் தூவிய
 தாளில் வீழ்வி னாமிக அருள்வாயே

காரு லாவிய நீள்புன வேடர் மால்வரை மீதுறை
 காவல் மாதீனா டாவல்செய் தணைவோனே
 காண ஆகம வேதபு ராண நூல்பல வோதிய
 கார ணாகரு ணாகர முருகோனே

போரு லாவிய சூரனை வாரி சேறெழ வேல்விடு
 பூப சேவக மாமயில் மிசையோனே
 போதன் மாதவன் மாதுமை பாதி யாதியு மேதொழு
 போரி மாநகர் மேவிய பெருமானே.

257

குதி

கல்யாணி

ஆதி

திமிர மாமன மாமட மடமை யேனிட ராணவ
 திமிர மேயரி சூரிய திரிலோக
 தினக ராசிவ காரண பனக பூஷண ஆரண
 சிவசு தாவரி நாரணன் மருகோனே

குமரி சாமளை மாதுமை அமலி யாமனை பூரணி
 குணக லாநிதி நாரணி தருகோவே
 குருகு காகும ரேசுரச ரவ ணாசக ளேசுர
 குறவர் மாமக ளாசைகொள் மணியேசம்
 பமர பாரப்ர பாருண படல தாரக மாசுக
 பசுர பாடன பாளித பகளேச
 பசித பாரண வாரண துவச ஏடக மாவயில்
 பரவு பாணித பாவல பரயோக
 சமப ராமத சாதல சமய மாறிரு தேவத
 சமய நாயக மாமயில் முதுவீர
 சகல லோகமு மாசறு சகல வேதமு மேதொழு
 சமர மாபுரி மேவிய பெருமானே.

உத்திரமேரூர்

258

அறிய

குந்தலவராளி ஆதி
 சுருதி மறைக ளிருநாலு தீசையி லதிபர் முநிவோர்கள்
 துகளி லிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்மூவர்
 சொலவில் முடிவில் முகியாத பகுதி புருடர் நவநாதர்
 தொலைவி லுடுவி னுலகோர்கள் மறையோர்கள்
 அரிய சமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
 அரியு மயனு மொருகோடி யிவர்கூடி
 அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்
 அறிவு ளறியு மறிவுற அருள்வாயே
 வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர் பதியு மழிவாக
 மகர சலதி அளறாக முதுகூரும்
 மடிய அலகை நடமாட விஜய வனிதை மகிழ்வாக
 மவுலி சிதறி இரைதேடி வருநாய்கள்

நரிகள் கொடிகள் பசியாற உதிர நதிக ளலைமோத
 நமனும் வெருவி யடிபேண மயிலேறி
 நளின வபய கரவேலை முடுகு முருக வடமேரு
 நகரி யுறையு மிமையோர்கள் பெருமானே.

259

நினைக்க

கல்யாணி

ஆதி

தோலெ லும்பு சீந ரம்பு பீளை துன்று கோழை பொங்கு
 சோரி பிண்ட மாயு ருண்டு வடிவான
 தூல பங்க காயம் வம்பி லேசு மந்து நான்மெ லிந்து
 சோரு மிந்த நோய கன்று துயராற

ஆல முண்ட கோன கண்ட லோக முண்ட மால்விரிஞ்ச
 னார ணங்க ளாக மங்கள் புகழ்தாளும்
 ஆன னங்கள் மூவி ரண்டு மாறி ரண்டு தோளுமங்கை
 யாடல் வென்றி வேலு மென்று நினைவேனோ

வால சந்திர சூடிசந்த வேத மந்திர ரூபி யம்பை
 வாணி பஞ்ச பாணி தந்த முருகோனே
 மாயை யைந்து வேக மைந்து பூதமைந்து நாதமைந்து
 வாழ்பெ ருஞ்ச ராச ரங்க ளுறைவோனே

வேலை யன்பு கூர வந்த ஏக தந்த யானை கண்டு
 வேடர் மங்கை யோடி யஞ்ச அணைவோனே
 வீர மங்கை வாரி மங்கை பாரின் மங்கை மேவு கின்ற
 மேரு மங்கை யாள வந்த பெருமானே.

260

தரிசனம் பெற

மோகனம்

கண்டசாபு

அண்டர்பதி குடியேற மண்டசுரர் உருமாற

அண்டர்மன மகிழ்மீற

அருளாலே

அந்தரியொ டுடனாடு சங்கரனு மகிழ்கூற

ஐங்கரனு முமையாளு

மகிழ்வாக

மண்டலமு முநிவோரு மெண்டிசையி லுளபேரு

மஞ்சினனு மயனாரு

மெதிர்காண

மாங்கையுட னரிதானு மின்பமுற மகிழ்கூற

மைந்துமயி லுடனாடி

வரவேணும்

புண்டரிக விழியாள அண்டர்மகள் மணவாள

புந்திநிறை யறிவாள

வுயர்தோளா

பொங்குகட லுடனாகம் விண்டுவரை யிகல்சாடு

பொன்பரவு கதிர்வீசு

வடிவேலா

தண்டரள மணிமாற்ப செம்பொனெழில் செறிநுப

தண்டமிழின் மிகுநேய

முருகேசா

சந்ததமு மடியார்கள் சிந்தையது குடியான

தண்சிறுவை தனில்மேவு

பெருமானே.

261

அருள் வேண்டுகல்

காபி

ஆதி

சீதள வாரிஜ பாதாந மோநம

நாரத கீதவி நோதாந மோநம

சேவல மாமயில் ப்ரீதாந மோநம

மறைதேடுஞ்

சேகர மானப்ர தாபாந மோநம ஆகம சாரசொ ரூபாந மோநம தேவர்கள் சேனைம கீபாந மோநம	கதிதோயப்
பாதக நீவுகு டாராந மோநம மாவசு ரேசக டோராந மோநம பாரினி லேஜய வீராந மோநம	மலைமாது
பார்வதி யாள்தரு பாலாந மோநம நாவல ஞானம னோலாந மோநம பாலகு மாரசு வாமீந மோநம	அருள்தாராய்
போதக மாமுக நேரான சோதர நீறணி வேணியர் நேயாப்ர பாகர பூமக ளார்மரு கேசாம கோத்தி	யிகல்குரா
போதக மாமறை ஞானாத யாகர தேனவிழ் நீபந றாவாரு மார்பக பூரண மாமதி போலாறு மாமுக	முருகேசா
மாதவர் தேவர்க ளோடேமு ராரியு மாமலர் மீதுறை வேதாவு மேபுகழ் மாநில மேழினு மேலான நாயக	வடிவேலா
வானவ ஞானினும் வீறாகி வீறள காபுரி வாழ்வினு மேலாக வேதிரு வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வேசு ராதிபர்	பெருமானே.

262

திருவடிகையப் பெற

கல்யாணி	ஆதி
பிறவி யான சடமிறங்கி வழியி லாத துறைசெ நிந்து பிணிக ளான துயரு ழன்று தடுமாறிப் பெருகுதீய வினையினொந்து கதிகடோறு மலைபொருந்தி பிடிப டாத ஜனன நம்பி யழியாதே	

நறைவி மூத மலர்மு கந்த வரிய மோன வழிதி றந்த
 நளின பாத மெனது சிந்தை யகலாதே
 நரர்சுராதி பரும்வணங்கு மினியசேவை தனைவி ரும்பி
 நலன தாக அடிய என்னு பெறுவேனோ

பொறிவழாத முநிவர்தங்கள் நெறிவழாத பிலனு முன்று
 பொருநி சாச ரணைநி னைந்து வினைநாடிப்
 பொருவிலாம லருள்புரிந்து மயிலினேறி நொடியில் வந்து
 புளக மேவ தமிழ்பு னைந்த முருகோனே

சிறுவ ராகி யிருவ ரந்த கரிப தாதி கொடுபொருஞ்சொல்
 சிலையி ராம னுடனெ திர்ந்து சமராடிச்
 செயம தான நகர மர்ந்த அளகை போல வளமிகுந்த
 சிறுவை மேவி வரமி குந்த பெருமானே.

வெள்ளிகரம்

263

திருவடிகையப் பெற

தேவமனோகரி ஆதி

கள்ள முள்ள வல்ல வல்லி
 கையி லள்ளி பொருளீயக்
 கல்லு நெல்லு வெள்ளி தெள்ளு
 கல்வி செல்வர் கிளைமாய

அள்ளல் துள்ளி ஐவர் செல்லு
 மல்லல் சொல்ல முடியாதே
 ஐய ரைய மெய்யர் மெய்ய
 ஐய செய்ய கழல்தாராய்

வள்ளல் புள்ளி நவ்வி நல்கு
வள்ளி கிள்ளை
மைய லெய்து மைய செய்யில்
வையில் வெள்வ

மொழியாலே
ளைகளேற

மெள்ள மள்ளர் கொய்யு நெல்லின்
வெள்ள வெள்ளி
வெய்ய சைய வில்லி சொல்லை
வெல்ல வல்ல

நகர்வாழ்வே
பெருமானே.

264

திருவடிகையப் பெற

சுத்த தரங்கிணி

ஆதி

சிகரிக ளிடிய நடநவில் கலவி
செவ்வி மலர்க்க டம்பு
திருமுக சமுக சததள முளரி
திவ்ய கரத்தி ணங்கு

சிறுவாள்வேல்
பொருசேவல்

அகிலடி பறிய எறிதிரை யருவி
ஐவன வெற்பில் வஞ்சி
றகிலமு முணர மொழிதரு மொழியி
னல்லது பொற்ப தங்கள்

கணவாளன்
பெறலாமோ

நிகரிட அரிய சிவசுத பரம
நிர்வச னப்ர சங்க
நிரைதிகழ் பொதுவர் நெறிபடு பழைய
நெல்லி மரத்த மர்ந்த

குருநாதா
அபிராம

வெகுமுக ககன நதிமதி யிதழி
வில்வ முடித்த நம்பர்
விகசித கமல பரிமள கமல
வெள்ளி சுத்த மர்ந்த

பெருவாழ்வே
பெருமானே.

திருவாலங்காடு

265

கதிபெற வேண்டுதல்

ஆபேரி

திஸ்ரஏகம்

புனிபுனல் காலுங் காட்டி சிகியொடு வானுஞ் சேர்த்தி
புதுமன மானும் பூட்டி யிடையூடே
பொறிபுல னீரைந் தாக்கி கருவிகள் நாலுங் காட்டி
புகல்வழி நாலைந் தாக்கி வருகாயம்

பவவினை நூறுங் காட்டி சுவமதி தானுஞ் சூட்டி
பசுபதி பாசங் காட்டி புலமாயப்
படிமிசை போவென் றோட்டி அடிமையை நீவந்தேத்தி
பரகதி தானுங் காட்டி யருள்வாயே

சிவமய ஞானங் கேட்க தவமுநி வோரும் பார்க்க
திருநட மாடுங் கூத்தர் முருகோனே
திருவளர் மார்பன் போற்ற திசைமுக னாளும் போற்ற
ஜெகமொடு வானங் காக்க மயிலேறிக்க

குவடொடு சூரன் தோற்க எழுகடல் சூதந் தாக்கி
குதர்வடி வேலங் கோட்டு குமரேசா
குவலயம் யாவும் போற்ற பழனையி லாலங் காட்டில்
குறமகள் பாதம் போற்று பெருமாளே.

விருத்தாசலம்

266

அருள் பெறவேண்டும்

காபி

ஆதி

திருமொழி யுரைபெற அரனுன துழிபணி
செயமுன மருளிய குளவோனே
திறலுயர் மதுரையி லமணரை யுயிர்கழு
தெறிபட மறுகிட விடுவோனே

ஒருவரு முனதருள் பரிவில ரவர்கள்
 னுறுபட ருறுமெனை யருள்வாயோ
 உலகினி லனைவர்கள் புகழ்வற அருணையில்
 ஒருநொடி தனில்வரு மயில்வீரா

கருவரி யறுபொரு கணைவிழி குறமகள்
 கணினைதிர் தருவென முனமானாய்
 கருமுகில் பொருநிற அரிதிரு மருமக
 கருணையில் மொழிதரு முதல்வோனே

முருகலர் தருவுறை யமரர்கள் சிறைவிட
 முரணுறு மசுரனை முனிவோனே
 முடிபவர் வடிவறு சுசிகர முறைதமிழ்
 முதுகிரி வலம்வரு பெருமானே.

திருநாவலூர்

267

அகப்பொருள்

காவடிச்சிந்து ஆதி

கோலமறையொத்த மாலைதனில் உற்ற
 கோரமதன் விட்ட கணையாலே

கோதிலத ருக்கள் மேவுபொழி லுற்ற
 கோகிலமி குத்த குரலாலே

ஆலமென விட்டு வீசுகலை பற்றி
 ஆரழல்இ றைக்கு நிலவாலே

ஆவிதளர் வுற்று வாடும்எனை நித்தம்
 ஆசைகொட ணைக்க வரவேணும்

நாலுமறைகற்ற நான்முகனு தித்த
 நாரணனு மெச்ச மருகோனே

நாவலர்ம திக்க வேல்தனையெ டுத்து
 நாகமறவிட்ட மயில்வீரா

சேலெனும்தி ஸிச்சி வேடுவார்சி றுக்கி

சீரணித னத்தில

அணைவோனே

சீதவயல் சுற்று நாவல்தனி லுற்ற

தேவர்சிறைவிட்ட

பெருமானே.

முள்வாய்

268

உள்ளத்தில் புகுவாயே

அடானா

ஆதி

மின்னார் பயந்த மைந்தர் தன்னா டினங்கு விந்து

வெவ்வே றுமுன்று முன்று

மொழிசூற

விண்மேல் நமன்க ரந்து மண்மே லுடம்பொ ருங்க

மென்னாள் அறிந்த டைந்து

உயிர்போமுன்

பொன்னார் சதங்கை தண்டை முந்நூல் கடம்ப ணிந்து

பொய்யார் மனங்கள் தங்கும்

அதுபோலப்

பொல்லேன் இறைஞ்சி ரந்த சொன்னீ தெரிந்த முங்க

புன்னாய் உளுங்க வின்று

புகுவாயே

பன்னாள் இறைஞ்சும் அன்பர் பொன்னா டுறங்கை தந்து

பன்னா கணைந்து சங்க

முறவாயிற்

பன்னூல் முழங்கல் என்று விண்ணோர் மயங்கநின்று

பண்ண துகின்ற கொண்டல்

மருகோனே

முன்னாய் மதன்க ரும்பு வின்தேர் தடம்தெ ரிந்து

முன்ஓர் பொருங்கை யென்று

முனையாட

மொய்வார் நிமிர்ந்த கொங்கை மெய்ம்மா தர்வந்தி றைஞ்சு

முள்வாய் விளங்க நின்ற

பெருமானே.

தேவனூர்

269

ஆசைகள் சிற

சண்முகப்பிரியா

ஆதி

ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம்
 ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் அறுநாலும்
 ஆறு மாய சஞ்ச லங்கள் வேற தாவி ளங்கு கின்ற
 ஆர ணாக மங்க டந்த கலையான

ஈறு கூற ரும்பெ ரஞ்ச வாமி யாயி ருந்த நன்றி
 யேது வேறி யம்ப லின்றி யொருதானாய்
 யாவு மாய்ம னங்கடந்த மோன வீட டைந்தொருங்கி
 யான வாவ டங்க என்று பெறுவேனோ

மாறு கூறி வந்தெ திர்ந்த சூரர் சேனை மங்க வங்க
 வாரி மேல்வெ குண்ட சண்ட விததாரை
 வாகை வேல கொன்றை தும்பை மாலை கூவி ளங்கொழுந்து
 வால சோம னஞ்ச பொங்க பகுவாய

சீறு மாசு ணங்க ரந்தை ஆறு வேணி கொண்ட நம்பர்
 தேசி காக டம்ப லங்கல் புனைவோனே
 தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்திறைஞ்சு
 தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமானே.

270

புகழ்ந்நு குதிக்க

சண்முகப்பிரியா

ஆதி

தார காசு ரன்ச ரிந்து வீழ வேரு டன்ப றிந்து
 சாதி பூத ரங்கு லுங்க முதுமீனச்
 சாக ரோதை யங்கு மும்பி நீடு தீகொளுந்த அன்று
 தாரை வேல்தொ டங்க டம்ப மததாரை

ஆர வார வும்பர் கும்ப வார ணாச லம்பொ ருந்து
 மாணை யாளு நின்ற குன்ற மறமானும்
 ஆசை கூரு நண்ப என்று மாம யூர கந்த என்றும்
 ஆவல் தீர என்று நின்று புகழ்வேனோ

பார மார்த மும்பர் செம்பொன் மேனியாளர் கங்கை வெண்க
 பால மாலை கொன்றை தும்பை சிறுதாளி
 பார மாசு ணங்கள் சிந்து வாரவார மென்ப டம்பு
 பானல் கூவி ளங்க ரந்தை அறுகோடே

சேர வேம ணந்த நம்ப ரீச னாரி டஞ்சி றந்த
 சீத ளார விந்த வஞ்சி பெருவாழ்வே
 தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்தி றைஞ்சு
 தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமானே.

விரிஞ்சிபுரம்

271

ஆண்டருள

விஜயநாகரி	ஆதி
குலையமயி ரோதி குவியவிழி வீறு	
குருகினிசை பாடி	முகமீதே
குறுவியர்வு லாவ அமுதினினி தான	
குதலையுமொ ராறு	படவேதான்
பலவிதவி நோத முடனுபய பாத	
பரிபுரமு மாட	அணைமீதே
பரிவுதரு மாசை விடமனமொ வாத	
பதகனையு மாள	நினைவாயே
சிலைமலைய தான பரமந்தரு பால	
சிகிபரிய தான	குமரேசா
திருமதுரை மேவு மமணர்குல மான	
திருடர்கழு வேற	வருவோனே

கலின்வடிவ மான அகலிகைபெ ணான

கமலபத மாயன்

மருகோனே

கழனிநெடு வாளை கமுகொடிய மோது

கரபுரியில் வீறு

பெருமானே.

272

யமுனா கல்யாணி

ஆதி

நிகரில் பஞ்ச பூதமு நினையு நெஞ்சு மாவியு

நெகிழ வந்து நேர்படு

மவிரோதம்

நிகழ்த ரும்புர பாகர நிரவ யம்ப ராபர

நிருப அங்கு மாரவெ

எனவெதம்

சகர சங்க சாகர மெனமு ழங்கு வாதிகள்

சமய பஞ்ச பாதக

ரறியாத

தனிமை கண்ட தானகிண் கிணிய தண்டை சூழ்வன

சரண புண்ட ரீகம

தருள்வாயே

மகர விம்ப சீகர முகர வங்க வாரிதி

மறுகி வெந்து வாய்விட

நெடுவான

வழிதி றந்து சேனையு மெதிர்ம லைந்த சூரனு

மடிய இந்தி ராதியர்

குடியேறச்

சிகர துங்க மால்வரை தகர வென்றி வேல்விடு

சிறுவ சந்தர் சேகரர்

பெருவாழ்வே

திசைதொ றும்புர பூபதி திசைமு கன்ப ராவிய

திருவி ரிஞ்சை மேவிய

பெருமானே.

திருவடிகையப் பெற

பூபாளம்

ஆதி

மருவு மஞ்ச பூத முரிமை வந்தி டாது

மலமி தென்று போட

அறியாது

மயல்கொ ளிந்த வாழ்வு அமையு மெந்த நாளும்

வகையில் வந்தி ராத

அடியேனும்

உருகி யன்பி னோடு உணைநி னைந்து நாளும்

உலக மென்று பேச

அறியாத

உருவ மொன்றி லாத பருவம் வந்து சேர

உபய துங்க பாத

மருள்வாயே

அரிவி ரிஞ்சர் தேட அரிய தம்பி ரானும்

அடிப ணிந்து பேசி

கடையுடே

அருளு கென்ற போது பொருளி தென்று காண

அருளு மைந்த ஆதி

குருநாதா

திரியு மும்பர் நீடு கிரிபி ளந்து சூரர்

செரு வடங்க வேலை

விடுவோனே

செயல மைந்த வேத தொனிமு ழங்கு வீதி

திருவி ரிஞ்சை மேவு

பெருமாளே.

நிம்பபுரம்

274

வீடு பெற

உமாபரணம்

ஆதி

அஞ்சவித பூத முங்கரண நாலு

மந்திபகல் யாது

மறியாத

அந்தநடு வாதி யொன்றுமில் தான

அந்தவொரு வீடு

பெறுமாறு

மஞ்சுதவழ் சார லஞ்சயில வேடர்

மாங்கைதனை நாடி

வனமீது

வந்தசர ணார விந்தமது பாட

வண்டமிழ்வி நோத

மருள்வாயே

குஞ்சரக லாப வஞ்சியபி ராம

குங்குமப டீர

வதிரேகக்

கும்பதன மீது சென்றணையு மார்ப

குன்றுதடு மாற

இகல்கோப

வெஞ்சமர சூர னெஞ்சபக வீர

வென்றிவடி வேலை

விடுவோனே

விம்பமதில் சூழு நிம்பபுர வாண

விண்டலம கீபர்

பெருமாளே.

திருவக்கரை

275

அடிமைப்பட

கானடா

ஆதி

கலகலெ னச்சில கலைகள் பிதற்றுவ

தொழிவ துனைச்சிறி

துரையாதே

கருவழி தத்திய மடுவ தனிற்புக

கடுநர குக்கிடை

யிடைவீழா

உலகு தனிற்பல பிறவி தரித்தற

வுழல்வது விட்டினி

யடிநாயேன்

உனதடி மைத்திரள் அதனினு முட்பட

வுபய மலர்ப்பத

மருள்வாயே

குலகிரி பொட்டெழு அலைகடல் வற்றிட

நிசிர நைப்பொரு

மயில்வீரா

குணதர வித்தக குமர புனத்திடை

குறமக னைப்புணர்

மணிமார்பா

அலைபுன லிற்றவழ் வளைநில வைத்தரு

மணிதிரு வக்கரை

யுறைவோனே

அடியவ ரிச்சையி லெவையெவை யுற்றன

அவைதரு வித்தருள்

பெருமானே.

திருச்செங்காட்டங்குடி

276

உபதேசம் பெற

சிந்துபைரவி

ஆதி

வங்கார மார்பிலணி தாரொடுயர் கோடசைய

கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள

வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி வீசஇதழ்

மலர்போல

மஞ்சாடு சாபநுதல் வாளனைய வேல்விழிகள்

கொஞ்சார மோக்கிளி யாகநகை பேசியுற

வந்தாரை வாருமிரு நீருறவெ னாசைமய

லிடுமாதர்

சங்காளர் சூதுகொலை காரர்குடி கேடர்குழல்

சிங்கார தோளர்பண ஆசையுளர் சாதியிலர்

சண்டாளர் சீசியவர் மாயவலை யோட்டியெ

னுழலாமற்

சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயையிருள்

வெந்தோட மூலஅழல் வீசவுப தேசமது

தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேர அருள்

புரிவாயே

சிங்கார ஁ருபமயில் வாகனந மோநமென
கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந மோநமென
சிந்தூர பார்வதிச தாகரந மோநமென

விருதோதை

சிந்தான சோதிகதிர் வேலவந மோநமென
கங்காள வேணிகுரு வானவந மோநமென
திண்கூர ராழிமலை தூள்படவை வேலைவிடு

முருகோனே

இங்கீத வேதபிர மாவைவிழ மோதியொரு
பெண்காத லோடு வன மேவிவளி நாயகியை
யின்பான தேனிரச மார்முலைவி டாதகர

மணிமார்பா

எண்டோளர் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
செங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
டென்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுக வாவமரர்

பெருமானே.

திருவேடகனம்

277

மறவேன் என்றது

நாட்டை

திரிபுடை

சதுரத்தரை நோக்கிய புவொடு
கதிரொத்திட ஆக்கிய கோளகை
தழையச்சிவ பாக்கிய நாடக

அநுபூதி

சரணக்கழல் காட்டியெ னாணவ
மலமற்றிட வாட்டிய ஆறிரு
சயிலக்குல மீட்டிய தோளொடு முகமாறுங்

கதிர்சுற்றுக நோக்கிய பாதமு
மயிலிற்புற நோக்கிய னாமென
கருணைக்கடல் காட்டிய கோலமும் அடியேனைக்

கனகத்தினு நோக்கினி தாயடி
யவர்முத்தமி ழாற்புக வேபர
கதிபெற்றிட நோக்கிய பார்வையு மறவேனே

சிதறத்தரை நாற்றிசை பூதர
நெரியப்பறை மூர்க்கர்கள் மாமுடி
சிதறக்கட லார்ப்புற வேயயில் விடுவோனே

சிவபத்தினி கூற்றினை மோதிய
பதசத்தினி மூத்தவி நாயகி
செகமிப்படி தோற்றிய பார்வதி யருள்பாலா

விதுரற்கும ராக்கொடி யானையும்
விகடத்துற வாக்கிய மாதவன்
விசையற்குயர் தேர்ப்பரி யூர்பவன் மருகோனே

வெளியெட்டிசை சூர்ப்பொரு தாடிய
கொடிகைக்கொடு கீர்த்தியு லாவிய
விறல்மெய்த்திரு வேட்கள மேவிய பெருமாளே.

சீர்காழி

278

கழல் பெற

மத்யமாவதி ஆதி

ஊனத்தசை தோல்கள் சுமந்த காயப்பொதி மாய மிகுந்த
ஊசற்சுடு நாறு குரம்பை மறைநாலும்
ஓதப்படு நாலு முகன்ற னாலுற்றிடு கோல மெழுந்து
ஓடித்தடு மாறி யுழன்று தளர்வாகிக்

கூனித்தடி யோடு நடந்து ஈனப்படு கோழை மிகுந்த
கூளச்சட மீதை யுகந்து புனிமீதே
கூசப்பிர மாண ப்ரபஞ்ச மாயக்கொடு நோய்களகன்று
கோலக்கழ லேபெற இன்று அருள்வாயே

சேனக்குரு கூடலி லன்று ஞானத்தமிழ் நூல்கள் பகர்ந்து
சேனைச்சம ணோர்கழு வின்கண் மிசையேறத்
தீரத்திரு நீறுபுரிந்து மீனக்கொடி யோனுடல் துன்று
தீமைப்பிணி தீர வுவந்த குருநாதா

கானச்சிறு மானைநி னைந்து ஏனற்புன மீதுந டந்து
காதற்கிளி யோடுமொ ழிந்து சிலைவேடர்
காணக்கணியாக வளர்ந்து ஞானக்குறமானை மணந்து
காழிப்பதி மேவி யுகந்த பெருமானே.

279

மறவேன் என்றது

பூபாளம்

ஆதி

கொங்கு லாவிய குழலினு நிழலினு
நஞ்ச ளாவிய விழியினு மிரணிய
குன்று போல்வளர் முலையினு நிலையினு மடமாதர்

கொம்பு சேர்வன இடையினு நடையினு
மன்பு கூர்வன மொழியினு மெழில்குடி
கொண்ட சேயித முமுதினு நகையினு மனதாய

சங்கை யாளியை அணுவிடை பிளவள
வின்கொல் வாசக மொழிவன இவையில
சம்ப்ர தாயனை அவலனை ஒளிதிக ழிசைகூருந்

தண்டை நூபுர மணுகிய இருகழல்
கண்டு நாளவ மிகையற விழியருள்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே

வங்க வாரிதி முறையிட நிசிசரர்
 தூங்க மாமுடி பொடிபட வடவனல்
 மங்கி நீறெழு அலகைகள் நடமிட மயிலேறி

வஞ்ச வேல்கொடு முனிபவ அழகிய
 சண்பை மாநக ருறையுமொ ரறுமுக
 வந்த வானவர் மனதினி லிடர்கெட நினைவோனே

பங்க வீரியர் பறிதலை விரகினர்
 மிஞ்சு பாதக ரறநெறி பயனிலர்
 பந்த மேவிய பகடிகள் கபடிகள் நிலைகேடர்

பண்பி லாதவர் கொலைசெயு மனதின
 ரிங்கெ ணாயிர ருயரிய கமுமிசை
 பஞ்ச பாதகர் முனைகெட அருளிய பெருமாளே.

திருக்கடவூர்

280

அருள்பெற

மாண்டு ஆதி

சூலமென வோடு சர்ப்ப வாயுவைவி டாத டக்கி
 தூயவொளி காண முத்தி விதமாகச்
 சூழுமிருள் பாவ கத்தை வீழஅழ லூடெ ரித்து
 சோதிமணி பீட மிட்ட மடமேவி

மேலைவெளி யாயி ரத்து நாலிருப ராப ரத்தின்
 மேவியரு ணாச லத்தி னுடன்மூழ்கி
 மேலுமயில் வாக னப்ர காசமதி லேத ரித்து
 வீடுமது வேசி றக்க அருள்தாராய்

ஓலசுர ராழி யெட்() வாளகிரி மாய வெற்பு
 மூடுருவ வேல்தொ டுத்த மயில்வீரா
 ஓதுகுற மான்வ னத்தில் மேவியவள் கால்பி டித்து
 ளோமெனுப தேச வித்தொ டணைவோனே

காலனொடு மேதி மட்க வூழிபுவி மேல்கி டத்து
 காலனிட மேவு சத்தி யருள்பாலா
 காலமு தல் வாழ்புவிக்க தாரநகர் கோபு ரத்துள்
 கானமயில் மேல்த ரித்த பெருமானே.

திருவிடைக்கழி

281

வாழ்வுற

காபி	ஆதி
பகரு முத்தமிழ்ப் பொருளு மெய்த்தவப் பயனு மெப்படிப்	பலவாழ்வும்
பழைய முத்தியிற் பதமு நட்புறப் பரவு கற்பகத்	தருவாழ்வும்
புகரில் புத்தியுற் றரசு பெற்றுறப் பொலியும் அற்புதப்	பெருவாழ்வும்
புலன கற்றிடப் பலவி தத்தினைப் புகழ்ப லத்தினைத்	தரவேணும்
தகரி லற்றகைத் தலம்வி டப்பிணைச் சரவ ணத்தினிற்	பயில்வோனே
தனிவ னத்தினிற் புனம றத்தியைத் தழுவு பொற்புயத்	திருமார்பா
சிகர வெற்பினைப் பகிரும் வித்தகத் திறல யிற்சுடர்க்	குமரேசா
செழும லர்ப்பொழிற் குரவ முற்றபொற் றிருவி டைக்கழிப்	பெருமானே.

282

திருப்புகழ் ஓத அருள்வாயே

சுருட்டி

கண்டசாபு

பழியறுசட் டகமான குடிலையெடுத்த திழிவான

பகரும்வினைச் செயல்மாதர்

தருமாயப்

படுகுழிபுக் கினிதேறும் வழிதடவித் தெரியாது

பழமைபிதற் றிடுலோக

முழுமூடர்

உழலும்விருப் புடனோது பலசவலைக் கலைதேடி

யொருபயனைத் தெளியாது

விளியாமுன்

உனகமலப் பதநாடி யுருகியுளத் தமுதூற

உனதுதிருப் புகழோத

அருள்வாயே

தெழியுவரிச் சலராசி மொகுமொகெனப் பெருமேரு

திடுதிடெனப் பலபூதர்

விதமாகத்

திமிதிமெனப் பொருகூர னெறுநெறெனப் பலதேவர்

ஜெயஜெயெனக் கொதிவேலை

விடுவோனே

அழகுதரித் திடுநீப சரவணவுற் பவவேலை

அடல்தருகெற் சிதநீல

மயில்வீரா

அருணைதிருத் தணிநாக மலைபழநிப் பதிகோடை

அதிபஇடைக் கழிமேவு

பெருமானே.

283

அகப்பொருள்

காபி

ஆதி

மருக்கு லாவிய மலரணை

கொதியாதே

வளர்த்த தாய்தமர் வசையது

மொழியாதே

கருக்கு லாவிய அயலவர்

பழியாதே

கடப்ப மாலையை யினிவர

விடவேணும்

தருக்கு லாவிய கொடியிடை
சமர்த்த னேமணி மரகத
திருக்கு ராவடி நிழல்தனி
திருக்கை வேல்வடி வழகிய

மணவாளா
மயில்வீரா
லுறைவோனே
பெருமானே.

திருப்பந்தனைநல்லூர்

284

காபி

ஆதி

இருவினை அஞ்ச வருவினை கஞ்ச

இருள்பிணி துஞ்ச

மலமாய

எனதிடர் மாங்க உனதருள் பொங்க

இசைகொடு துங்க

புகழ்கூறித்

திருமுக சந்த்ர முருகக டம்ப

சிவசுத கந்த

குகவேல

சிவசிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்ச

திகழந டஞ்செய்

கழல்தாராய்

மருதொடு கஞ்சன் உயிர்பலி கொண்டு

மகிழரி விண்டு

மருகோனே

வதைபுரி கின்ற நிசிசரர் குன்ற

வலம்வரு செம்பொன்

மயில்வீரா

அருகுறு மாங்கை யொடு விடை உந்தும்

அமலன்உ கந்த

முருகோனே

அருள்செறி பந்த ணையில்இரு மாங்கை

அமளிந லங்கொள்

பெருமானே.

ஸ்ரீமுஷ்டம்

285

தரிசனம் பெற

ரவிசந்திரிகா

ஆதி

கழைமுத்து மாலை புயல்முத்து மாலை

கரிமுத்து மாலை

மலைமேவுங்

கடிமுத்து மாலை வளைமுத்து மாலை

கடல்முத்து மாலை

யரவீனும்

அழல்முத்து மாலை யிவைமுற்று மாப்பி

னடைவொத்து லாவ

அடியேன்முன்

அடர்பச்சை மாவி லருளிற்பெ ணோடு

மடிமைக்கு மூமொ

டருள்வாயே

மழையொத்த சோதி குயில்தத்தை போலு

மழலைச் சொலாயி

யெமையீனு

மதமத்த நீல களநித்த நாதர்

மகிழ்சத்தி யீனு

முருகோனே

செழுமுத்து மாப்பி னமுதத்தெய் வானை

திருமுத்தி மாதின்

மணவாளா

சிறையிட்ட சூரர் தளைவெட்டி ஞான

திருமுட்ட மேவு

பெருமானே.

வைத்தீசுவரன் கோயில்

286

தர்பாரி கானடா

ஆதி

உரத்துறை போதத்

உனைச்சிறிதோதத்

தனியான

தெரியாது

மரத்துறை போலுற்

மலத்திருள் மூடிக்

றடியேனும்

கெடலாமோ

பரத்துறை சீலத்

பணித்தடி வாழ்வற்

வரத்துறை நீதர்க்

வயித்திய நாதப்

தவர்வாழ்வே

றருள்வோனே

கொருசேயே

பெருமானே.

287

திருவடிகையப் பெற

ஆபேரி

கண்டஜாதி ஏகம்

எத்தனை கோடி கோடி விட்டுட லோடி யாடி

யெத்தனை கோடி போன

தளவேதோ

இப்படி மோக போக மிப்படி யாகி யாகி

யிப்படி யாவ தேது

இனிமேலோ

சித்திடில் சீசி சீசி குத்திர மாய மாயை

சிக்கினி லாயு மாயு

மடியேனைச்

சித்தினி லாட லோடு முத்தமிழ் வாண ரோது

சித்திர ஞான பாத

மருள்வாயே

நித்தமு மோது வார்கள் சித்தமெ வீட தாக

நிர்த்தம தாடு மாறு

முகவோனே

நிட்கள ரூபர் பாதி பச்சுரு வான மூணு

நெட்டிலை சூல பாணி

யருள்பாலா

பைத்தலை நீடு மாயி ரத்தலை மீது பீறு

பத்திர பாத நீல

மயில்வீரா

பச்சிள பூக பாளை செய்க்கயல் தாவு வேளூர்

பற்றிய மூவர் தேவர்

பெருமானே.

திருவிடைமருதூர்

288

வினை சிறு

அறுகுநுனி பனியனைய சிறியதுளி பெரியதொரு
 ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்
 அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
 ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்
 அருமையினி லருமையிட மொளுமொள்ளென வுடல்வளர
 ஆளு மேளமாய் வால ரூபமாய்
 அவரொரு பெரியோராய்

அழகுபெறு நடையடைய கிறுதுபடு மொழிபழகி
 ஆவி யாயவோர் தேவி மாருமாய்
 விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை நிலைமையென
 வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்
 அணுவளவு தவிடுமிக பிதிரவிட மனமிறுகி
 ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய்
 அவியுறு சுடர்போலே

வெறுமிடிய னொருதவசி யமுதுபடை யெனுமளவில்
 மேலை வீடுகேள் கீழை வீடுகேள்
 திடுதிடென நுழைவதன்முன் எதிர்முடுகி யவர்களொடு
 சீறி ஞாளிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்
 விரகினொடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு
 வீணி யார்சொலே மேல தாயிடா
 விதிதனை நினையாதே

மினுகுமினு கெனுமுடல மறமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
 வீணர் சேவையே பூணு பாவியாய்
 மறுமையுள தெனும் வரை விடும்விழலை யதனின்வரு
 வார்கள் போகுவார் காணு மோளனா
 விடுதுறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடென
 மேள மேசொலா யாளி வாயராய்
 மிடையற வருநாளில்

வறுமைகளு முடுகீவர வறுபொருளு நழுவசில
 வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய்
 பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர இருவிழிகள்
 பீளை சாறிடா ஈளை மேலிடா
 வழவழை உமிழுமது கொழுகொழை ஒழுகிவிழ
 வாடி யுனைலாம் நாடி பேதமாய்
 மனையவள் மனம்வேறாய்

மறுகமனை யறுமவர்கள் நணுகநணு கெனுமளவில்
 மாதர் சீயெனா வாலர் சீயெனா
 கனவுதனி லிரதமொடு குதிரைவர நெடியசுடு
 காடு வாவெனா வீடு போவெனா
 வலதழிய விரகழிய வுரைகுழறி விழிசொருகி
 வாயு மேலிடா ஆவி போகுநாள்
 மனிதர்கள் பலபேசு

இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
 ஏழை மாதரால் மோதி மேல்விழா
 எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு சிறிதுமற
 ஈமொ லேலெனா வாயை ஆவெனா
 இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமிலையொடு தனிலறைய
 ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய்
 எரிதனி லிடும்வாழ்வே

இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
 ஏசி டார்களோ பாச நாசனே
 இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
 ஏக போகமாய் நீயு நானுமாய்
 இறுகும்வகை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருதில்
 ஏக நாயகா லோக நாயகா
 இமையவர் பெருமாளே.

கும்பகோணம்

289

அருள் புரிவாயே

பூபாளம்

ஆதி

இந்துகதிர்ச் சேரருணப் பந்திநடுத் தூணொளிபட்
 டின்பரசப் பாலமுதச் சுவைமேவு
 எண்குணமுற் றோனடனச் சந்த்ரவொளிப் பீடகமுற்
 றெந்தைநடித் தாடுமணிச் சபையுடே

கந்தமெழுத் தோடுறுசிற் கெந்தமணப் பூவிதழைக்
 கண்டுகளித் தேயமுதக் கடல்முழ்கிக்
 கந்தமதித் தாயிரவெட் டண்டமதைக் கோல்புவனக்
 கண்டமதைக் காணஎனக் கருள்வாயே

திந்ததிமித் தீதகுட் டுண்டுமிடட் டாடுடுடிட்
 டிந்தமெனக் காளமணித் தவிலோசை
 சிந்தைதிகைத் தேழுகடற் பொங்கவரிச் சூர்மகுடச்
 செண்டுக்குலைத் தாடுமணிக் கதிர்வேலா

குந்தியரித் தாழ்துளபச் செந்திருவைச் சேர்களபக்
 கொண்டல்நிறத் தோன்மகளைத் தரைமீதே
 கும்பிடகைத் தாளமெடுத்த தம்பொனுருப் பாவைபுகழ்க்
 கும்பகொணத் தாறுமுகப் பெருமாளே.

290

சிவயோகமும் ஞானமும் அருள்வாயே

நாதநாமக்ரியை

ஆதி

செனித்தி டஞ்சல சாழலு மூழலும்
 விளைத்தி டங்குடல் பீறியு மீறிய
 செருக்கொ டஞ்சதை பீளையு மீளையு முடலூடே

தெளித்தி டும்பல சாதியும் வாதியும்
 இரைத்தி டுங்குல மேசில கால்படர்
 சினத்தி டும்பவ நோயென வேயிதை யனைவோருங்
 கனைத்தி டுங்கலி காலமி தோவென
 வெடுத்தி டஞ்சுடு காடுபு காவென
 கவிழ்த்தி டஞ்சட மோபொடி யாய்விடு முடல்பேணிக்
 கடுக்க னுஞ்சில பூடண மடைகள்
 இருக்கி டுங்கலை யேபல வாசைகள்
 கழித்தி டஞ்சிவ யோகமு ஞானமு மருள்வாயே
 தனத்த னந்தன தானன தானன
 திமித்தி திந்திமி தீதக தோதக
 தகுத்து துந்துமி தாரைவி ராணமொ டடல்பேரி
 சமர்த்த மொன்றிய தானவர் சேனையை
 வளைத்து வெஞ்சின வேல்விடு சேவக
 சமத்து ணர்ந்திடு மாதவர் பாலருள் புரிவோனே
 தினைப்பு னந்தனி லேமய லாலொரு
 மயிற்ப தந்தனி லேசர ணானென
 திருப்பு யந்தரு மோகன மானினை யணைவோனே
 சிவக்கொ முஞ்சட ரேபர னாகிய
 தவத்தில் வந்தருள் பாலக்ரு பாகர
 திருக்கு டந்தையில் வாழ்முரு காசுரர் பெருமானே.

நாம விசேடம்

பூபாளம்

ஆதி

மாலைதனில் வந்து வீதிதனில் நின்று

வாசமலர் சிந்து

குழல்கோதி

வாரிருத னங்கள் பூணொடுகு லுங்க

மால்பெருகி நின்ற

மடவாரைச்

சாலைவழி வந்து போமவர்க ணின்று

தாழ்குழல்கள் கண்டு

தடுமாறித்

தாகமயல் கொண்டு மாலிருள முந்தி

சாலமிக நொந்து

தவியாமற்

காலையிலெ முந்து னாமமெமொ ழிந்து

காதலுமை மைந்த

எனவோதிக்

காலமுமு ணர்ந்து ஞானவெளி கண்கள்

காணஅரு ளென்று

பெறுவேனோ

கோலமுட னன்று சூர்படையின் முன்பு

கோபமுட னின்ற

குமரேசா

கோதையிரு பங்கின் மேவவளர் கும்ப

கோணநகர் வந்த

பெருமானே.

கூந்தலூர்

292

பூசிக்க

ராகம் : காபி

தாளம் : ஆதி

தரையினில் வெகுவழி சார்ந்த மூடனை

வெறியனை நிறைபொறை வேண்டி டாமத

சடலனைமகிமைகள் தாழ்ந்தவீணனை மிகுகேள்வி

தவநெறி தனைவிடு தாண்டு காலியை

அவமதி யதனில்பொ லாங்கு தீமைசெய்

சமடனை வலியஅ சாங்க மாகிய தமிழேனை

விரைசெறி குழலியர் வீம்பு நாரியர்

மதிமுக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர்

விழிவலை மகளிரொ டாங்கு கூடிய வினையேனை

வெகுமல ரதுகொடு வேண்டி யாகிலும்

ஒருமலர் இலைகொடும் ஓர்ந்து யானுனை

விதமுறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாடொழ அருள்வாயே

ஒருபது சிரமிசை போந்த ராவண

இருபது புயமுடன் ஏந்து மேதியும்

ஒருகணை தனிலற வாங்கு மாயவன் மருகோனே

உனதடி யவர்புகழ் ஆய்ந்த நூலினர்

அமரர்கள் முனிவர்கள் ஈந்த பாலகர்

உயர்கதி பெறஅரு ளோங்கு மாமயில் உறைவோனே

குரைகழல் பணிவொடு கூம்பி டார்பொரு

களமிசை அறமது தீர்ந்த சூரர்கள்

குலமுழு தனைவரு மாய்ந்து தூளெழ முனிவோனே

கொடுவிட மதுதனை வாங்கி யேதிரு

மிடறினில் இருவென ஏந்தும் ஈசுரர்

குருபரன் எனவரு கூந்த லூருறை பெருமானே.

சோமீச்சுரம்

293

ஓத அருள்வாயே

ராகம் : காம்போதி

தாளம் : கண்டசாபு

கரியகுழல் சரியமுகம் வேர்வாட வாசமுறு
களபமுலை புளகமெழ நேரான வேல்விழிகள்
கயல்பொருது செயலதென நீள்பூச லாடநல
கனிவாயின்

கமழ்குமுத அதரவிதழ் தேனுறல் பாயமிகு
கடலமுத முதனியிரு தோள்மாலை தாழவளை
கலகலென மொழிபதற மாமோக காதலது
கரைகாணா

தெரியணுக மெழுகுபத மாய்மேனி மேனியிணை
இருவருடல் ஒருவரென நாணாது பாயல்மிசை
யிளமகளிர் கலவிதனி லேமழ்கி யாழுகினும்
இமையாதே

இரவினிடை துயிலுகினும் யாரோடு பேசுகினும்
இளமையும்உன் அழகுபுனை ஈராறு தோள்நிரையும்
இருபதமும் அறுமுகமும் யான்ஓத ஞானமதை
அருள்வாயே

உரியதவ நெறியில்நம நாராய ணாயவென
ஒருமதலை மொழியளவி லோராத கோபமுடன்
உனதிறைவன் எதனிலுளன் ஓதாய டாவெனுமு
னுறுதூணில்

உரமுடைய அரிவடிவ தாய்மோதி வீழ்விரல்
 உகிப்புதைய இரணியனை மார்பீறி வாகைபுனை
 உவணபதி நெடியவனும் வேதாவும் நான்மறையும்
 உயர்வாக

வரிஅளிகள் இசைமுரல வாகான தோகைஇள
 மயிலிடைமில் நடனமிட ஆகாசம் ஊடுருவ
 வளர்கமுகின் விரிகுலைகள் பூணார மாகியிட
 மதில்கூழும்

மருதரசர் படைவிடுதி வீடாக நாடிமிக
 மழவிடையின் மிசையிவரு சோமீசர் கோயில்தனில்
 மகிழ்வுபெற உறைமுருக னே!பேணு வானவர்கள்
 பெருமானே.

திருவலம்சுழி

294

ராகம் : செஞ்சுருட்டி தாளம் : ஆதி

மகர குண்டல மீதே மோதுவ
 வருண பங்கய மோபு ஓடையில்
 மருவு செங்கழு நீரோ நீவிடு வடிவேலோ

மதன்வி டுங்கணை யோவா னோசில
 கயல்கள் கெண்டைக னோசே லோகொலை
 மறலி என்பவ னோமா னோமது நுகர்கீத

முகர வண்டின மோவான் மேலெழு
 நிலவ ருந்துபு னோமா தேவருண்
 முதிய வெங்கடு வோதே மாவடு வகிரோபார்

முடிவெ னுங்கட லோயா தோவென
உலவுகண்கொடு நேரே சூறைகொள்
முறைய நிந்தப சாசே போல்பவர் உறவாமோ

நிகரில் வஞ்சக மாரீ சாதிகள்
தசமு கன்படை கோடா கோடிய
நிருத ரும்பட ஓரே வேவியெ யடுபோர்செய்

நெடியன் அங்கனு மானோ டேஎழு
பதுவெ ளங்கவி சேனா சேவித
நிருப னம்பரர் கோமான் ராகவன் மருகோனே

சிகர உம்பர்கள் பாகீ ராதிகள்
பிரபை யொன்றுபி ராசா தாதிகள்
சிவச டங்கமொ டீசா னாதிகள் சிவமோனர்

தெளியு மந்த்ரக லாபா யோகிகள்
அயல்வி ளங்குசு வாமீ காமரு
திருவ லஞ்சுழி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமாளே.

தஞ்சாவூர்

295

திலங் ஆதி

அஞ்சன வேல்விழி மடமாதர்
அங்கவர் மாயையி லலைவேனோ
விஞ்சுறு மாவுன தடிசேர
விம்பம தாயரு ளருளாதோ

நஞ்சமு தாவுணு மரனார்தம்
நன்கும ராவுமை யருள்பாலா
தஞ்சென வாமடி யவர்வாழத்
தஞ்சையில் மேவிய பெருமாளே.

296

பவம் சிறு

சண்முகப்பிரியா

ஏகம்

எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்களை

யென்றுந் துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே.

இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை

யென்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி

வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புவி யெங்குந்திசை

மண்டும்படி நின்றுஞ்சட ரொளிபோலும்

வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி நெஞ்சன்துக ளென்றுங் கொளும்

வண்டன்தமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ

தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்சங்கொடு

தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணியாரம்

சந்தந்தொனி கண்டும்புய லங்கன்சிவ னம்பன்பதி

சம்புந்தொழ நின்றுந்தினம் விளையாடும்

கந்தன்குக னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு மன்பன்கவி

கண்டய்ந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே

கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல் தங்குஞ்சுவை

கந்தன்குடி யின்தங்கிய பெருமாளே.

எண் கண்

297

பணிய

யமுனா கல்யாணி

ஆதி

சந்த னந்தி மிர்ந்த னைந்து குங்கு மங்க டம்பி லங்கு
 சண்ப கஞ்செ றிந்தி லங்கு திரடோளுந்
 தண்டை யஞ்சி லம்ப லம்ப வெண்டை யஞ்ச லன்ச லென்று
 சஞ்சி தஞ்ச தங்கை கொஞ்ச மயிலேறித்

திந்தி மிந்தி மிந்தி மிந்தி தந்த னந்த னந்த னென்று
 சென்ற சைந்து கந்து வந்து க்ருபையோடே
 சிந்தை யங்கு லம்பு குந்து சந்த தம்பு கழ்ந்து ணர்ந்து
 செம்ப தம்ப ணிந்தி ரென்று மொழிவாயே

அந்த மந்தி கொண்டி லங்கை வெந்த ழிந்தி டும்ப கண்டன்
 அங்க முங்கு லைந்த ரங்கொள் பொடியாக
 அம்ப கும்ப னுங்க லங்க வெஞ்சி னம்பு ரிந்து நின்று
 அம்பு கொண்டு வென்ற கொண்டல் மருகோனே

இந்து வங்க ரந்தை தும்பை கொன்றை யஞ்ச லம்பு னைந்தி
 டும்ப ரன்ற னன்பில் வந்த குமரேசா
 இந்தி ரன்ப தம்பெ றண்டர் தம்ப யங்க டிந்த பின்பு
 எண்க ணங்க மர்ந்தி ருந்த பெருமாளே.

எட்டிகுடி

298

நீலாம்பரி

ஆதி

உரமுற் றிருசெப் பெனவட் டமுமொத்
 திளகிப் புளகித் திடமாயே
 உடைசுற் றுமிடைச் சுமையொக் கஅடுத்
 தமிழக் கெறுவத் துடன்வீறு

தரமொத் துபயக் களபத் தளமிக்

கவனத் தருணத்

தனமீதே

சருவிச் சருவித் தழுவித் தழுவித்

தவமற் கவிடுத்

துழல்வேனோ

அரிபுத் திரசித் தசஅக் கடவுட்

கருமைத் திருமைத்

துனவேனே

அடல்குக் குடநற் கொடிகட் டியனர்த்

தசுரப் படையைப்

பொருவோனே

பரிவுற் றவருக் கருள்வைத் தருள்வித்

தகமுத் தமிழைப்

பகர்வோனே

பழனத் தொளிர்முத் தணியெட் டிகுடிப்

பதியிற் குமரப்

பெருமானே.

சிக்கல்

299

குன்றாத வாழ்வையும் அருள்வாயே

காபி

ஆதி

புலவரை ரக்ஷித் குந்தாரு வேமது

ரிதகுண வெற்பொக் கும்புவை மார்முலை

பொருபுய திக்கெட் டும்போயு லானிய

புகழாளா

பொருவரு நட்புப் பண்பான வாய்மையி

லுலகிலு னக்கொப் புண்டோவெ னாநல

பொருள்கள் நிறைத்துச் செம்பாக மாகிய

கவிபாடி

விலையில்த் மிழ்ச்சொற் குன்போலு தாரிகள்

எவரென மெத்தக் கொண்டாடி வாழ்வெனும்

வெறிகொளு லுத்தர்க் கென்பாடு கூறிடு

மிடிதீர

மிகவரு மைப்பட் டுன்பாத தாமரை
சரணமெ னப்பற் றும்பேதை யேன்மிசை
விழியருள்வைத்துக் குன்றாதவாழ்வையு மருள்வாயே

இலகிய வெட்சிச் செந்தாம மாப்புய
சிலைநுதல் மைக்கட் சிந்தூர வாணுதல்
இமயம கட்குச் சந்தான மாகிய முருகோனே

இளையகொ டிச்சிக் கும்பாக சாதன
னுதவுமொ ருத்திக் குஞ்சீல நாயக
எழிலியெ ழிற்பற் றுங்காய மாயவன் மருகோனே

அலர்தரு புட்பத் துண்டாகும் வாசனை
திசைதொறு முப்பத் தெண்காதம் வீசிய
அணிபொழி லுக்குச் சஞ்சார மாமளி யிசையாலே

அழகிய சிக்கற் சிங்கார வேலவ
சமரிடை மெத்தப் பொங்கார மாய்வரும்
அசுரரை வெட்டிச் சங்கார மாடிய பெருமானே.

திருவாஞர்

300

கழல் பெற

சிவரஞ்சனி

ஆதி

நீதானெத் தனையாலும் - நீடுழிக் க்ருபையாகி
மாதானத் தனமாக - மாஞானக் கழல்தாராய்
வேதாமைத் துனவேளே - வீராசற் குணசீலா
ஆதாரத் தொளியானே - ஆளுநர் பெருமானே.

திருவீழிமிழலை

301

முருகா என ஓத

சஹானா

ஆதி

எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா

யிதுவே பயிராய்

விளைவாகி

இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா

யிதுவே தொடர்பாய்

வெறிபோல

ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா

யுடனே யவமா

யழியாதே

ஒருகால் முருகா பரமா குமரா

உயிர்கா வெனவோ

தருள்தாராய்

முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார்

முடிமே லிணைதா

ளருள்வோனே

முனிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே

முதுகூ ருரமேல்

விடும்வேலா

திருமால் பிரமா வறியா தவர்தீர்

சிறுவா திருமால்

மருகோனே

செழுமா மதில்சே ரழகார் பொழில்குழ்

திருவீ ழியில்வாழ்

பெருமானே.

நாகப்படினம்

302

திருவடியைக் கூட

ஹ்சேனி

ஏகம்

விழுதா தெனவே கருதா துடலை

வினைசேர் வதுவே

புரிதாக

விருதா வினிலே யுலகா யதமே

லிடவே மடவார்

மயலாலே

அழுதா கெடவே அவமா கிடநா

ளடைவே கழியா

துனையோதி

அலர்தா ளடியே னுறவாய் மருவோ

ரழியா வரமே

தருவாயே

தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே

துகள்தீர் பரமே

தருதேவா

சுரர்பூ பதியே கருணா லயனே

சுகிர்தா வடியார்

பெருவாழ்வே

எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே

லிறைவா எனையா

ளுடையோனே

இறைவா எதுதா வதுதா தனையே

இணைநா கையில்வாழ்

பெருமாளே.

கோடி குழகர் கோயில்

303

முருகா என

சாரங்கா

கண்ட சாபு

நீலமுகி லானகுழ லானமட வார்க்கத்தன

நேயமதி லேதினமும்

உழலாமல்

நீடுபுவி ஆசைபொரு ளாசைமரு ளாகிஅலை

நீரில்உழல் மீனதென

முயலாமற்

காலனது நாஅரவ வாயிலிடு தேரையென

காயமரு வாவிவிழ

அணுகாமுன்

காதலுடன் ஓதும்அடி யார்களுடன் ஆடியொரு

கால்முருக வேள்ளனவும்

அருள்தாராய்

சோலைபரண் மீதுநிழ லாகதினை காவல்புரி

தோகைகுறமாதினுடன்

உறவாடிச்

சோரன்னெ நாடிவரு வார்க்கள்வன வேடர்விழ

சோதிகதிர் வேலுருவு

மயில்வீரா

கோலஅழல் நீறுபுனைஆதிசரு வேசரொடு

கூடிவிளை யாடும்உமை

தருசேயே

கோடுமுக வாணைபிறகானதுணை வாகுழகர்

கோடிநகர் மேவிவளர்

பெருமானே.

வேதாரண்யம்

304

திருவடிகையச் சிந்திக்க

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

கூழும்வி னைக்கட் டுன்பநெ டும்பிணி கழிகாமஞ்
 சோரமி தற்குச் சிந்தைநி னைந்துறு துணையாதே
 ஏழையெ னித்துக் கங்களு டன்தின முழல்வேனோ
 ஏதம கற்றிச் செம்பத சிந்தனை தருவாயே

ஆழிய டைத்துத் தங்கையி லங்கையை யெழுநாளே
 ஆண்மைசெ லுத்திக் கொண்டக ரும்புயல் மருகோனே
 வேழமு கற்குத் தம்பியெ னுந்திரு முருகோனே
 வேதவ னத்திற் சங்கரர் தந்தருள் பெருமாளே.

வடுகூர்

305

திருவடிகையத் தொழவேண்குதல்

காபி

ஆதி

அரியய னறியா தவரெரி புரமு வியநாதர்
 ணதுபுக நகையே
 அவிர்சடை மிசையோர் வனிதையர் பதிசீ பிடிநாதர்
 றழலையு மழுநேர்
 வரைமக ளொருகூ றுடையவர் மதனா வியநாதர்
 கமும்விழ விழியே
 மனமகிழ் குமரா எனவுன திருதாள்
 மலரடி தொழுமா றருள்வாயே

அருவரை யிருகூ றிடவொரு மயில்மேல்

அவனியை வலமாய்

வருவோனே

அமரர்க ளிகல்நீ டசுரர்கள் சிரமேல்

அயில்தனை விசையாய்

விடுவோனே

வரிசையொ டொருமா தினைதரு வனமே

மருவியொர் குறமா

தணைவேடா

மலைகளில் மகிழ்வாய் மருவிநல் வடுசூர்

வருதவ முநீவோர்

பெருமானே.

திருக்குரங்காடுதுறை

306

திருஉருவ அலங்காரத்துதி

சண்முகப்பரியா

கண்டசாபு

அலங்கார முடிக்கிரணத் திரண்டாறு முகத்தழகிற்

கசைந்தாடு குழைக்கவசத்

திரடோளும்

அலந்தாம மணித்திரளைப் புரண்டாட நிரைத்தகரத்

தணிந்தாழி வனைக்கடகச்

சுடர்வேலுஞ்

சிலம்போடு மணிச்சுருதிச் சலங்கோசை மிகுத்ததிரச்

சிவந்தேறி மணத்தமலர்ப்

புனைபாதந்

திமிந்தோதி திமித்திமிதித் தனந்தான தனத்தனனத்

தினந்தோறு நடிப்பதுமற்

புகல்வேனோ

இலங்கேசர் வனத்துள்வனக் குரங்கேவி யழற்புகையிட்

டிளந்தாது மலர்த்திருவைச்

சிறைமீளும்

இளங்காள முகிற்கடுமைச் சரங்கோடு கரத்திலெடுத்

திருங்கான நடக்குமவற்

கினியோனே

குலங்கோடு படைத்தசுரப் பெருஞ்சேனை யழிக்கமுனைக்
கொடுத்தாரை வெயிற்கயிலைத் தொடும்வீரா
கொழுங்காவின் மலர்ப்பொழிலிற் கரும்பாலை புணர்க்குமிசைக்
குரங்காடு துறைக்குமரப் பெருமானே.

வயலூர்

307

உபதேசம் பெற வேண்டுகல்

சண்முகப்பரியா

ஆதி

அரிமரு கோனேந மோவென் றறுதியி லானே நமோவென்றி
அறுமுக வேளேந மோவென் றுனபாதம்
அரகர சேயேந மோவென் றிமையவர் வாழ்வே நமோவென்றி
அருண சொரூபந மோவென் றுளதாசை

பரிபுர பாதாசு ரேசன் றருமக ணாதாவ ராவின்
பகைமயில் வேலாயு தாடம் பரநாளும்
பகர்தலி லாதாளை ஏதுஞ் சிலதறி யாஏழை நானுன்
பதிபசு பாசோப தேசம் பெறவேணும்

கரதல சூலாயு தாமுன் சலபதி போலார வாரங்
கடினசு ராபான சாமுண் டியும்ஆடக்
கரிபரி மேலேறு வானுஞ் செயசெய சேனாப தீயென்
களமிசை தானேறி யேஅஞ் சியசூரன்

குரல்விட நாய்பேய்கள் பூதங் கழுகுகள் கோமாயு காகங்
குடல்கொள வேபுச லாடும் பலதோளா
குடதிசை வாராழி போலும் படர்நதி காவேரி சூழங்
குளிர்வய லூரார மேவும் பெருமானே.

எல்லாம் அவன் செயலே

அடானா

ஆதி

என்னால் பிறக்கவும் என்னா விறக்கவும்
 என்னால் துதிக்கவும் கண்களாலே
 என்னா லழைக்கவும் என்னால் நடக்கவும்
 என்னா லிருக்கவும் பெண்டிர்வீடு
 என்னால் சுகிக்கவும் என்னால் முசிக்கவும்
 என்னால் சலிக்கவும் தொந்தநோயை
 என்னா லொரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்
 என்னால் தரிக்கவும் இங்குநானார்
 கன்னா ருரித்தஎன் மன்னா எனக்குநல்
 கர்ணா மிர்தப்பதம் தந்தகோவே
 கல்லார் மனத்துட னில்லா மனத்தவ
 கண்ணா டியிற்றடம் கண்டவேலா
 மன்னா னதக்கனை முன்னாள் முடித்தலை
 வன்வா ளியிற்கொளும் தங்கரூபன்
 மன்னா குறத்தியின் மன்னா வயற்பதி
 மன்னா முவர்க்கொரு தம்பிரானே.

309

அன்பை மறவேன்

யமுனா கல்யாணி

ஆதி

தாமரையின் மட்டு வாசமல ரொத்த
 தாளிணைநி னைப்பி லடியேனைத்
 தாதவிழ்க டுக்கை நாகமகிழ் கற்ப
 தாருவென மெத்தி யவிராலி

மாமலையி னிற்ப நீகருதி யுற்று வாவெனஅ ழைத்தென்	மனதாசை
மாசினைய றுத்து ஞானமுத ளித்த வாரமினி நித்த	மறவேனே
காமனைய ரித்த தீநயன நெற்றி காதியசு வார்க்க	நதிவேணி
கானிலுறை புற்றி லாடுபணி யிட்ட காதுடைய அப்பர்	குருநாதா
சோமனொ டருக்கன் மீனுலவு மிக்க சோலைபுடை சுற்று	வயலூரா
சூடிய தடக்கை வேல்கொடுவி டுத்து சூர்தலை துணித்த	பெருமானே.

310

திருவுருவை மறவேன்

சிம்மேந்த்ரமத்திமம்	ஆதி
திருவு ரூப நேராக அழக தான மாமாய திமிர மோக மானார்கள்	கலைமூடுஞ்
சிகரி யூடு தேமாலை யடவி யூடு போயாவி செருகு மால னாசார	வினையேனைக்
கருவி ழாது சீரோதி யடிமை பூண லாமாறு கனவி லாள்சு வாமீநின்	மயில்வாழ்வுங்
கருணை வாரி கூரேக முகமும் வீர மாறாத கழலு நீப வேல்வாகு	மறவேனே
சருவ தேவ தேவாதி நமசி வாய நாமாதி சயில நாரி பாகாதி	புதல்வோனே
சதம கீவல் போர்மேவு குலிச பாணி மால்யானை சகச மான சாரீசெ	யிளையோனே

மருவு லோக மீரேழு மளவி டாவொ ணாவான
 வரையில் வீச தாள்மாயன் மருகோனே
 மநுநி யாய சோணாடு தலைமை யாக வேமேலை
 வயலி மீது வாழ்தேவர் பெருமானே.

கருவூர்

311

சிவஞானம் பெற

சண்முகப்பிரியா ஆதி
 மதியால்வித் தகனாகி மனதாலுத் தமனாகிப்
 பதிவாகிச் சிவஞான பரயோகத் தருள்வாயே
 நிதியேநித் தியமேயென் நினைவேநற் பொருளாயோய்
 கதியேசொற் பரவேளே கருவூரின் பெருமானே.

“திருவெஞ்சமாக்கூடல்”

312

அறிவு பெற

சிந்து பைரவி ஆதி
 வண்டுபோற் சாரத் தருள்தேடி
 மாந்திபோற் காலப் பிணிசாடிச்
 செண்டுபோற் பாசத் துடனாடிச்
 சிந்தைமாய்த் தேசித் தருள்வாயே
 தொண்டராற் காணப் பெறுவோனே
 துங்கவேற் கானத் துறைவோனே
 மிண்டராற் காணக் கிடையானே
 வெஞ்சமாக் கூடற் பெருமானே.

சேலம்

313

அகப்பொருள் - அணைந்தருளுக

ஆனந்தபைரவி

ஆதி

பரிவுறு நாரற் றழல்மதி வீசச்

சிலைபொரு காலுற்

றதனாலே

பனிபடு சோலைக் குயிலது கூவக்

குழல்தனி யோசைத்

தரலாலே

மருவியல் மாதுக் கிருகயல் சோரத்

தனிமிக வாடித்

தளராதே

மனமுற வாழத் திருமணி மார்ப்த்

தருள்முரு காவற்

றணைவாயே

கிரிதனில் வேல்விட் டிருதொளை யாகத்

தொடுகும ராமுத்

தமிழோனே

கிளரொளி நாதர்க் கொருமக னாகித்

திருவளர் சேலத்

தமர்வோனே

பொருகிரி சூரக் கிளையது மாளத்

தனிமயி லேறித்

திரிவோனே

புகர்முக வேழக் கணபதி யாருக்

கிளையனி நோதப்

பெருமானே.

பேரூர்

314

ஞான உபதேசம் பெற

சஹானா

அதி

தீராப் பிணிதீர - சீவாத்

துமஞான

ஊராட் சியதான - ஓர்வாக்

கருள்வாயே

பாரோர்க் கிறைசேயே - பாலாக்

கிரிராசே

பேராற் பெரியோனே - பேரூர்ப்

பெருமானே.

எழுகரைநாடு

315

பேரின்பப் பொருளைப்பெற

கேதாரகௌளை

அதி

விரகற நோக்கியும் உருகியும் வாழ்த்தியும்

விழிபுனல் தேக்கிட

அன்புமேன்மேல்

மிகவுமி ராப்பகல் பிறிதுப ராக்கற

விழைவுகு ராப்புனை

யுங்குமார

முருகஷ டாக்ஷர சரவண கார்த்திகை

முலைநுகர் பார்த்திப

என்றுபாடி

மொழிகுழ றாத்தொழு தழுதழு தாட்பட

முழுதும லாப்பொருள்

தந்திடாயோ

பரகதி காட்டிய விரகசி லோச்சய

பரமப ராக்ரம

சம்பராரி

படவிழி யாற்பொரு பசுபதி போற்றிய

பகவதி பார்ப்பதி

தந்தவாழ்வே

இரைகடல் தீப்பட நிசிசரர் கூப்பிட

எழுகிரி யார்ப்பெழு

இமையவர் நாட்டினில் நிறைகுடி யேற்றிய

எழுகரை நாட்டவர்

வென்றவேலா

தம்பிரானே.

திருமுருகன்பூண்டி

316

திருவடியைப் பூணவேண்டுதல்

விசயநாகிரி

ஆதி

அவசியமுன் வேண்டிப்

பலகாலும்

அறிவின்உணர்ந் தாண்டுக்

கொருநாளில்

தபசெபமுந் தீண்டிக்

கனிவாகிச்

சரணமதும் பூண்டற்

கருள்வாயே

சுவதமொடுந் தாண்டித்

தகளுர்வாய்

சடுசமயங் காண்டற்

கரியானே

சிவகுமரன் பீண்டிற்

பெயரானே

திருமுருகன் பூண்டிப்

பெருமானே.

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி

317

கதி பெற

தர்பாரிகானடா

ஆதி

இருவினைப் பிறவிக்

கடல்முழ்கி

இடர்கள்பட் டலையப்

புகுதாதே

திருவருட் கருணைப்

ப்ரபையாலே

திரமெனக் கதியைப்

பெறுவேனோ

அரியயற் கறிதற்
அடியவர்க் கெளியற்
குருவெனச் சிவனுக்
கொடுமுடிக் குமரப்

கரியானே
புதநேயா
கருள்போதா
பெருமானே.

சிங்கை (காங்கேயம்)

318

வினை அற

காவடிச்சிந்து

ரூபகம்

சந்திதொறு நாண மின்றிஅகம் வாடி
உந்திபொரு ளாக
சங்கைபெற நாளு மங்கமுள மாதர்
தங்கள்வச மாகி

அலைவேனோ

அலையாமற்

சுந்தரம தாக எந்தன்வினை யேக
சீந்தைகளி ஸூர

அருள்வாயே

தொங்குசடை மீது திங்களணி நாதர்
மங்கைரண காளி

தலைசாயத்

தொந்திதிமி தோதி தந்திதிமி தாதி
என்றுநட மாடு

மவர்பாலா

துங்கமுள வேடர் தங்கள்குல மாதை
மங்களம தாக

அணைவோனே

கந்த!முரு கேச! மிண்டசுரர் மாள

அந்தமுனை வேல்கொ

டெறிவோனே

கம்பர்கயி லாசர் மைந்த!வடி வேல!

சிங்கைநகர் மேவு

பெருமானே.

இராமேஸ்வரம்

319

யாக்கையைப் பழித்தல்

கரகரப்பரியா

ஆதி

வாலவய தாகியழ காகிமத னாகிபணி

வாணிபமொ டாடிமரு ளாடிவினை யாடிவிழல்

வாழ்வுசத மாகிவலு வாகிமட கூடமொடு

பொருள்தேடி

வாசபுழு கோடுமல ரோடுமன மாகிமகிழ்

வாசனைக ளாதியிட லாகிமய லாகிவினை

மாதர்களை மேவியவ ராசைதனி லேசுழல

சிலநாள் போய்த்

தோல்திரைக ளாகிநரை யாகிகுரு டாகியிரு

கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி

கூழ்கதிகள் மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி

யறுநாளிற்

சூலைசொறி யீளைவலி வாதமொடு நீரிழிவு

சோகைகள் மாலைசுர மோடுபிணி தூறிருமல்

கூழலுற மூலகசு மாலமென நாறியுட

லழிவேனோ

நாலுமுக னாதியரி யோமெனஅ தாரமுரை

யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு ளோதுகென

நாலுசிர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடு

மிளையோனே

நாறிதழி வேணிசிவ ரூபகலி யாணிமுத

லீணமக வாணமகிழ் தோழவன மீதுசெறி

ஞானகுற மாதைதினை காவில்மண மேவுபுகழ்

மயில்வீரா

ஓலமிடு தாடகைசு வாகுவள ரேழுமரம்

வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
மோதகட லோடுவிறல் ராவண குழாமமரில்

பொடியாக

ஓகைதழல் வாளிவிடு மூரிதநு நேமிவளை

பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காளனவெ
யோதமறை ராமெசுர மேவுகும் ராவமரர்

பெருமானே.

320

ராகம் : மத்யமாவதி

தாளம் : ஆதி

வானோர் வழுத்துனது பாதார பத்மமலர்

மீதே பணிக்கும்வகை

அறியாதே

மானார் வலைக்கணதி லேதூளி மெத்தையினில்

ஊடே அணைத்துதவும்

அதனாலே

தேனோ கருப்பிலெழு பாகோ இதற்கிணைக

ளேதோ எனக்கலவி

பலகோடி

தீரா மயக்கினொடு நாகா படத்திலெழு

சேறாடல் பெற்றதுயர்

ஒழியேனோ

மேனாடு பெற்றுவளர் சூராத் பற்கெதிரி

னூடேகி நிற்கும்இரு

கழலோனே

மேகார வுக்ரபரி தானேறி வெற்றிபுனை

வீரா குறச்சிறுமி

மணவாளா

ஞானா பரற்கினிய வேதாக மப்பொருளை

நாணா துரைக்கும்ஒரு

பெரியோனே

நாரா யணற்குமரு காவீறு பெற்றிலகு

ராமே சுரத்திலுறை

பெருமானே.

ஆய்க்குடி

321

பிறவியற

நாதநாமக்கிரியா

ஆதி

வாட்படச் சேனைபட வோட்டியொட் டாரையிறு
 மாப்புடைத் தாளரசர் பெருவாழ்வம்
 மாத்திரைப் போதிலிடு காட்டினிற் போமெனஇல்
 வாழ்க்கைவிட் டேறுமடி யவர்போலக்

கோட்படப் பாதமலர் பார்த்தினைப் பாறவினை
 கோத்தமெய்க் கோலமுடன் வெகுருபக்
 கோப்புடைத் தாகியல மாப்பினிற் பாரிவரு
 கூத்தினைப் பூரையிட அமையாதோ

தாட்படக் கோபவிஷ பாப்பினிற் பாலன்மிசை
 சாய்த்தொடுப் பாரவு நிள் கழல் தாவிச்
 சாற்றுமக் கோரவுரு கூற்றுதைத் தாள்மவுலி
 தாழ்க்கவஜ் ராயுதனு மிமையோரும்

ஆட்படச் சாமபர மேட்டியைக் காவலிடு
 மாய்க்குடிக் காவலவு ததிமீதே
 ஆர்க்குமத் தானவரை வேற்கரத் தால்வரையை
 ஆர்ப்பெழச் சாடவல பெருமானே.

வள்ளியூர்

322

உடல் மாயை ஒழிய

பூபாளம்

ஆதி

அல்லில் நேருமி னதுதானும்
 அல்ல தாகிய உடல்மாயை
 கல்லி னேரஅ வழிதோறுங்
 கையு நானுமு லையலாமோ

சொல்லி நேர்படு
தொய்ய வூர்கெட
வல்லி மாரிரு
வள்ளி யூருறை

முதுகூரர்
விடும்வேலா
புறமாக
பெருமாளே.

ஸ்ரீபுருஷமங்கை

323

கதிபெற வேண்குதல்

தேசிகத்தோடி

ஆதி

வேனின்மத னைந்து பாணம்விட நொந்து
வீதிதொறு நின்ற
வேளையென வந்து தாளினில் விழுந்து
வேடைகெட நண்பு

மடவார்பால்
பலபேசித்

தேனினு மணந்த வாயமுத முண்டு
சீதள தனங்க
தேடிய தனங்கள் பாழ்பட முயன்று
சேர்கதிய தின்றி

ளினின்மூழ்கித்
யுழல்வேனோ

ஆனிரை துரந்து மாநில மளந்தொ
ராலிலையி லன்று
ஆயர்மனை சென்று பால்தயி ரளைந்த
ஆரண முகுந்தன்

துயில்மாயன்
மருகோனே

வானவர் புகழ்ந்த கானவர் பயந்த
மானொடு விளங்கு
மாமறை முழங்கு ஸ்ரீபுருட மங்கை
மாநக ரமர்ந்த

மணிமார்பா
பெருமாளே.

கேடித்திரக்கோவை

324

குதி

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

கும்ப கோணமொ டாளுர்சித ம்பரம்
 உம்பர் வாழ்வுறு சீகாழி நின்றிடு
 கொன்றை வேணியர் மாயூர மம்பெறு சிவகாசி

கொந்து லாவிய ராமேசு ரந்தனி
 வந்து பூஜைசெய் நால்வேத தந்திரர்
 கும்பு கூடிய வேளூர்ப ரங்கிரி தனில்வாழ்வே

செம்பு கேசுர மாடானை யின்புறு
 செந்தி லேடகம் வாழ்சோலை யங்கிரி
 தென்றன் மாகிரி நாடாள் வந்தவ செகநாதஞ்

செஞ்சொ லேரக மாவாவி னன்குடி
 குன்று தோறுடன் மூதூர்வி ரிஞ்சைநல்
 செம்பொன் மேனிய சோணாடு வஞ்சியில்வருதேவே

கம்பை மாவடி மீதேய சுந்தர
 கம்பு லாவிய காவேரி சங்கமு
 கஞ்சி ராமலை வாழ்தேவ தந்திர வயலூரா

கந்த மேவிய போளூர்ந டம்புரி
 தென்சி வாயமு மேயாய கம்படு
 கண்டி யூர்வரு சாமீக டம்பணி மணிமார்பா

எம்பி ரானொடு வாதாடு மங்கைய
 ரும்பர் வாணிபொ னீள்மால்ச வந்தரி
 எந்த நாள்தொறு மேர்பாக நின்றுறு துதியோதும்

இந்தி ராணிதன் மாதோடு நன்குற

மங்கை மானையு மாலாய்ம ணந்துல

கெங்கு மேவிய தேவால யந்தொறு பெருமானே.

பொதுப்பாடல்

325

உபதேசம் பெறவேண்டுதல்

செஞ்சுருட்டி

ரூபகம்

அகரமுத லெனவுரைசெய் ஐம்பந்தொ ரகஷரமும்

அகிலகலை களும்வெகுவி தங்கொண்ட தத்துவமும்

அபரிமித சுருதியும டங்குந்த னிப்பொருளை

எப்பொருளுமாய

அறிவையறி பவரறியும் இன்பந்த னைத்துரிய

முடிவைஅடி நடுமுடிவில் துங்கந்த னைச்சிறிய

அணுவையணு வினின்மலமு நெஞ்சங்கு

ணத்ரயமு மற்றதொரு காலம்

நிகழும்வடி வினைமுடிவி லொன்றென்றி ருப்பதனை

நிறைவுகுறை வொழிவறநி றைந்தெங்கு நிற்பதனை

நிகர்பகர அரியதைவி சும்பின்பு ரத்ரயமெ

ரித்தபெருமானும்

நிருபகுரு பரகுமர என்றென்று பத்திகொடு

பரவஅரு ளியமவுன மந்த்ரந்த னைப்பழைய

நினதுவழி யடிமையும்வி ளங்கும்ப டிக்கினிது

ணர்த்தியருள்வாயே

தகுதகு தகுதகு தந்தந்த குத்தகு

டகுடிகு டிகுடிகு டிண்டிண்டி குக்குடிகு

தகுதகெண கெணசெகுத தந்தந்த ரித்தகுத

தத்ததகுதீதோ

தனதனன தனதனன தந்தந்த னத்ததன

டுடுடுடு டுடுடுடு டுண்ணு டுட்டுடு

தரரரர ரிரிரிரிரியென்றென்றி டக்கையுமு

டுக்கையுமி யாவும்

மொகுமொகென அதிரமுதி ரண்டம்பி ளக்கநிமிர்

அலகைகர ணமிடவுல கொங்கும்பர மிக்கநட

முடுகுபயி ரவர்பவரிகொண்டின்பு றப்படுக

எத்திலொரு கோடி

முதுகமுது கொடிகருட னங்கம்பொ ரக்குருதி

நதிபெருக வெகுமுகக வந்தங்கள் நிர்த்தமிட

முரசுதிர் நிசிசுரரை வென்றிந்தி ரற்கரச

ளித்த பெருமானே.

326

ஞான பூஜை

சிந்துபைரவி

ஆதி

அகல நீளம் யாதாலு மொருவ ராலு மாராய

அரிய மோன மேகோயி

லெனமேவி

அசைய வேக்ரி யாபீட மிசைபு காம காஞான

அறிவி னாத ராமோத

மலர்தூவிச்

சகல வேத னாதீத சகல வாச காதீத

சகல மாக்ரி யாதீத

சிவரூப

சகல சாத காதீத சகல வாச னாதீத

தனுவை நாடி மாபூசை

புரிவேனோ

விகட தார சூதான நிகள பாத போதூள

விரக ராக போதார

சுரர்கால

விபுத மாலி கானீல முகப டாக மாயூர

விமல வ்யாப காசீல

கவிநோத

ககன கூட பாடர தவள சோபி தாளான

கவன பூத ராருட

சதகோடி

களப காம வீர்வீசு கரமு கார வேல்வீர

கருணை மேரு வேதேவர்

பெருமானே.

327

கதி பெறவேண்டல்

நாட்டை குறிஞ்சி

ஆதி

அடியார்ம னஞ்சலிக்க எவராகி லும்பழிக்க

அபராதம் வந்துகெட்ட

பிணிமூடி

அனைவோரும் வந்துசிச்சி யெனநால்வ ருஞ்சிரிக்க

அனலோட முன்றுசெத்து

விடுமாபோற்

கடையேன்ம லங்கள் முற்று மிருநோயு டன் பிடித்த

கலியோடி றந்துசுத்த

வெளியாகிக்

களிகூர என்றனுக்கு மயிலேறி வந்துமுத்தி

கதியேற அன்புவைத்து

னருள்தாராய்

சடைமீது கங்கைவைத்து விடையேறு மெந்தைசுத்த

தழல்மேனி யன்சிரித்தொர்

புரமுணும்

தவிடாக வந்தெதிர்த்த மதனாக முஞ்சிதைத்த

தழல்பார்வை யன்றளித்த

குருநாதா

மிடிதீர அண்டருக்கு மயிலேறி வஞ்சர்கொட்டம்

வெளியாக வந்துநிர்த்த

மருள்வோனே

மினநூல்ம ருங்குல்பொற்பு முலைமாதி ளங்குறத்தி

மிகுமாலொ டன்புவைத்த

பெருமானே.

வந்தருள வேண்டல்

கேதாரகௌளை

ஆதி

அடியில்வி டாப்பிண மடையவி டாச்சிறி

தழியுமுன் வீட்டுமு

னுயர்பாடை

அழகொடு கூட்டுமி னழையுமின் வார்ப்பறை

யமுகையை மாற்றுமி

னொதியாமுன்

எடுமினி யாக்கையை யெனஇடு காட்டெரி

யிடெகொடு போய்த்தமர்

சுடுநாளில்

எயினர்கு லோத்தமை யுடன்மயில் மேற்கடி

தெனதுயிர் காத்திட

வரவேணும்;

மடுவிடை போய்ப்பரு முதலையின் வாய்ப்படு

மதகரி கூப்பிட

வளையூதி

மழைமுகில் போற்கக பதிமிசை தோற்றிய

மகிபதி போற்றிடு

மருகோனே

படர்சடை யாத்திகர் பரிவுற ராட்சதர்

பரவையி லார்ப்பெழு

விடும்வேலாற்

படமுனி யாப்பணி தமனிய நாட்டவர்

பதிசூடி யேற்றிய

பெருமானே.

329

வரவேணும்

சிந்துபைரவி

ஆதி

அதல சேட னாராட அகில மேரு மீதாட

அபின காளிதானாட

அவளோடன்

றதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட

அருகு பூத வேதாள

மவையாட

மதுர வாணி தானாட மலரில் வேத னாராட

மருவு வாணு னோராட

மதியாட

வனச மாமி யாராட நெடிய மாமனாராட

மயிலு மாடி நீயாடி

வரவேணும்

கதைவி டாத தோள்வீம னெதிர்கொள் வாளி யால் நீடு

கருத லார்கள் மாசேனை

பொடியாகக்

கதறு காலி போய்மீள விஜய னேறு தேர்மீது

கனக வேத கோடுதி

அலைமோதும்

உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத

உவண மூர்தி மாமாயன்

மருகோனே

உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ

னுளமு மாட வாழ்தேவர்

பெருமானே.

330

பிறவியற

ஆபேரி

ஏகம்

அப்படி யேழு மேழும்வ குத்துவ ழாது போதினி

னக்ரம்வி யோம கோளகை

மிசைவாமும்

அக்ஷர தேவி கோவின்வி திப்படி மாறி மாறிய

னைத்துரு வாய காயம

தடைவேகொண்

டிப்படி யோனி வாய்தொறு முற்பவி யாவி ழாவுல

கிற்றடு மாறி யேதிரி

தருகாலம்

எத்தனை யூழி காலமெ னத்தெரி யாது வாழியி

னிப்பிற வாது நீயருள்

புரிவாயே

கற்பக வேழ மேய்வன பச்சிள ஏனல் மீதுறை

கற்புடை மாது தோய்தரு

மபிராம

கற்புர தூளி லேபன மற்புய பாக சாதன

கற்பக லோக தாரண

கிரிசால

விப்ரச மூக வேதன பச்சிம பூமி காவல

வெட்சியு நீப மாலையு

மணீவோனே

மெத்திய ஆழி சேறெழுவெற்பொடு சூர னீறெழ

விக்ரம வேலை யேவிய

பெருமாளே.

331

சிந்துபைரவி

ஆதி

அமல வாயு வோடாத கமல நாபி வேல்மூல

அமுத பான மேமூல

அனல்மூள

அசைவு றாது பேராத விதமு மேவி யோவாது

அரிச தான சோபான

மதனாலே

எமனை மோதி யாகாச கமன மாம னோபாவ

மெளிது சால மேலாக

வுரையாடும்

எனதி யானும் வேறாகி எவரும் யாதும் யானாகும்

இதய பாவ னாதீத

மருள்வாயே

விமலை தோடி மீதோடு யமுனை போல வோரேழு

விபுத மேக மேபோல

வுலகேழும்

விரிவு காணு மாமாயன் முடிய நீளு மாபோல

வெகுவி தாழு காகாய

பதமோடிக்

கமல யோனி வீடான ககன கோள மீதோடு

கலப நீல மாயூர

இளையோனே

கருணை மேக மேதூய கருணை வாரியே யீறில்

கருணை மேரு வேதேவர்

பெருமாளே.

332

ஞான பூஜை

பிலஹரி

ஆதி

ஆசைகூர் பத்த னேன்மனோ பத்ம

மானபு வைத்து

நடுவேயன்

பானநூ லிட்டு நாவிலே சித்ர

மாகவே கட்டி

யொருஞான

வாசம்வீ சிப்ர காசியா நிற்ப	
மாசிலோர் புத்தி	யளிபாட
மாத்ருகா புஷ்ப மாலைகோ லப்ர	
வாளபா தத்தி	லணிவேனோ
மூசுகா னத்து மீதுவாழ் முத்த	
மூரல்வே டிச்சி	தனபார
மூழ்குநீ பப்ர தாபமார் பத்த	
மூரிவே முத்தின்	மயில்வாழ்வே
வீசுமீ னப்ப யோதிவாய் விட்டு	
வேகவே தித்து	வருமாகூர்
வீழமோ திப்ப ராரைநா கத்து	
வீரவேல் தொட்ட	பெருமானே.

333

முக்தி பெற

மோகனகல்யாணி	ஆதி
ஆராதன ராடம் பரத்து மாறாதுச வாலம் பனத்து	
மாவாகன மாமந் திரத்து	மடலாலும்
ஆறார் தெச மாமண் டபத்தும் வேதாகம மோதுந்தலத்து	
மாமாறெரி தாமிந் தனத்து	மருளாதே
நீராளக நீர்மஞ் சனத்த நீடாரக வேதண்ட மத்த	
நீநானற வேறின்றி நிற்க	நியமாக
நீவாவென நீயிங் கழைத்து பாராவர வாநந்த சித்தி	
நேரேபர மாநந்த முத்தி	தரவேணும்
வீராகர சாமுண்டி சக்ர பாராகண பூதங் களிக்க	
வேதாளச மூகம் பிழைக்க	அமராடி
வேதாமுறை யோவென் றரற்ற ஆகாசக பாலம் பிளக்க	
வேர்மாமர மூலந் தறித்து	வடவாலும்

வாராகர மேழுங் குடித்து மாசூரொடு போரம் பறுத்து
 வாணாசன மேலுந் துணித்த கதிர்வேலா
 வானாடர சாளுந் படிக்கு வாவாவென வாவென் றழைத்து
 வானோம்பரி தாபந் தவிர்த்த பெருமாளே.

334

யமன் வருபோது துயர்கெட வர

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும் எழில்நீறும்
 இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையு மழுமானும்
 அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு முடிமீதே
 அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா

உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
 உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
 அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
 அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமாளே.

335

முத்தி பெற

அசாவேரி

ஆதி

இத்தரணி மீதிற் பிறவாதே
 எத்தரொடு கூடிக் கலவாதே
 முத்தமிழை யோதித் தளராதே
 முத்தியடி யேனுக் கருள்வாயே

தத்துவமெய்ஞ் ஞானக் குருநாதா
 சத்தசொரு பாபுத் தமுதோனே
 நித்தியக்ரு தாநற் பெருவாழ்வே
 நிர்த்தஜக ஜோதிப் பெருமாளே.

வழிபட

செஞ்சுருட்டி

ஆதி

இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரு முறுகேளும்
 இசைந்த வூரும் பெண்டிரு மிளமையும் வளமேவும்
 விரிந்த நாடுங் குன்றமு நிலையென மகிழாதே
 விளங்கு தீபங் கொண்டுனை வழிபட அருள்வாயே

குருந்தி லேறுங் கொண்டலின் வடிவினன் மருகோனே
 குரங்கு லாவுங் குன்றுரை குறமகள் மணவாளா
 திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு புலவோனே
 சிவந்த காலுந் தண்டையு மழகிய பெருமாளே.

337

ஐக்கிய நிலை பெற

பீம்பிளாஸ்

ஆதி

இருநோய்ம லத்தைசிவ வொளியால்மி ரட்டியெனை
 யினிதாவ றைத்தெனது முடிமேலே
 இணைதாள ளித்துனது மயில்மேலி ருத்தியொளி
 ரியல்வேல ளித்துமகி ழிருவோரும்

ஒருவாகெ னக்கயிலை யிறையோன ளித்தருளு
 மொளிர்வேத கற்பகந லிளையோனே
 ஒளிர்மாம றைத்தொகுதி சுரப்பார்து தித்தருள
 உபதேசி கப்பதமு மருள்வாயே

கருநோய றுத்தெனது மிடிதூள்ப டுத்திவிடு
 கரிமாமு கக்கடவு ளடியார்கள்
 கருதாவ கைக்குவர மருள்ஞான தொப்பைமகிழ்
 கருணாக டப்பமல ரணிவோனே

திருமால எரித்தருளு மொருஞான பத்தினியை

திகழ்மாற்பு றத்தழுவ

மயில்வேலா

சிலைதூளெ முப்பிகவ டவுணோரை வெட்டிசுரர்

சிறைமீள விட்டபுகழ்

பெருமானே.

338

பிறவி யற

ரஞ்சனி

கண்டசாபு

இனமறைவித ங்கள்கொஞ் சியசிறுச தங்கைகிண்

கிணியிலகு தண்டையம்

புண்டரீகம்

எனதுமன பங்கயங் குவளைகுர வம்புனைந்

திரவுபகல் சந்ததஞ்

சிந்தியாதோ

உனதருளை யன்றியிங் கொருதுணையு மின்றிநின்

றுளையுமொரு வஞ்சகன்

பஞ்சபூத

உடலதுசு மந்தலைந் துலகுதொறும் வந்துவந்

துழலுமது துன்புகண்

டன்புறாதோ

கனநிவத தந்தசங் க்ரமகவள துங்கவெங்

கடவிகட குஞ்சரந்

தங்கும்யானை

கடகசயி லம்பெறும் படியவுணர் துஞ்சமுன்

கனககிரி சம்பெமுந்

தம்புராசி

அனலெழ முனிந்தசங் க்ரமமதலை கந்தனென்

றரனுமுமை யுட்புகழ்ந்

தன்புகூர

அகிலபுவ னங்களுஞ் சுரரொடுதி ரண்டுநின்

றரிபிரமர் கும்பிடுந்

தம்பிரானே.

அடியரைத் தொழ

குந்தலவராளி

ஆதி

ஊனுந் தசையுடல் தானென் பதுவழி

யூருங் கருவழி

யொருகோடி

ஓதும் பலகலை கீதஞ் சகலமு

மோரும் படியுன

தருள்பாடி

நானுந் திருவடி பேணும் படியிரு

போதுங் கருணையில்

மறவாதுன்

நாமம் புகழ்பவர் பாதந் தொழஇனி

நாடும் படியருள்

புரிவாயே

கானுந் திகழ்கதி ரோனுஞ் சசியொடு

காலங் களுநடை

யுடையோனுங்

காருங் கடல்வரை நீருந் தருகயி

லாயன் கழல்தொழு

மிமையோரும்

வானிந் திரனெடு மாலும் பிரமனும்

வாமும் படிவிடும்

வடிவேலா

மாயம் பலபுரி சூரன் பொடிபட

வாள்கொண் டமர்செய்த

பெருமானே.

340

சாருமதி

ஆதி

ஊனே தானா யோயா நோயா

லூசா டீசந்

குடில்பேணா

ஓதா மோதா வாதா காதே

லோகா சாரத்

துளம்வேறாய்

நானே நீயாய் நீயே நானாய்
 நானா வேதப்
 நாடா வீடா யீடே றாதே
 நாயேன் மாயக்

பொருளாலும்
 கடவேனோ

வானே காலே தீயே நீரே
 பாரே பாருக்
 மாயா மானே கோனே மானார்
 வாழ்வே கோழிக்

குரியோனே
 கொடியோனே

தேனே தேனீள் கானா றாய்வீழ்
 தேசார் சாரற்
 சேயே வேளே பூவே கோவே
 தேவே தேவப்

கிரியோனே
 பெருமானே.

341

நான் ஆர்?

கானடா

ஆதி

ஊனே றெலும்பு சீசி மலங்க
 னோடே நரம்பு
 ஊழ்நோ யடைந்து மாசான மண்டு
 மூனோ டுழன்ற

கசுமாலம்
 கடைநாயேன்

நானா ரொடுங்க நானார் வணங்க
 நானார் மகிழ்ந்து
 நானா ரிரங்க நானா ருணங்க
 நானார் நடந்து

உனையோத
 விழநானார்

தானே புணர்ந்து தானே யறிந்து
 தானே மகிழ்ந்தி
 தாய்போல் பரிந்த (தனோ டுகந்து
 தானே தழைந்து

அருளுறித்
 சிவமாகித்

தானே வளர்ந்து தானே யிருந்த

தார்வேணி யெந்தை

யருள்பாலா

சாலோக தொண்டர் சாமிப் தொண்டர்

சாளுப தொண்டர்

பெருமானே.

342

ஆணவம் கெட அருளுக

ராகம் : நீலமணி

தாளம் : ஆதி

எட்டுட னொருதொளை வாயா யதுபசு

மட்கலம் இருவினை தோயா மிகுபிணி

இட்டிடை செய்வொரு போதா கிலுமுயிர் நிலையாக

எப்படி உயர்கதி நாமே றுவதென

எட்பகி ரினும்இது ஓரார் தமதம்

திச்சையின் இடருறு பேரா சைகொள்கட லதிலேவீழ்

முட்டர்கள் நெறியினில் வீழா தடலொடு

முப்பதி னறுபதின் மேலாம் அறுவரு

முற்றுத லறிவரு ஞானோ தயவொளி வெளியாக

முக்குண மதுகெட நானா வெனவரு

முத்திரை அழிதர ஆரா அமுதன

முத்தமிழ் தெரிகனி வாயால் அருளுவ தொருநாளே

திட்டென எதிர்வரு மாகா ளியினொடு

திக்கிட தரிகிட தீதோ மெனவொரு

சித்திர வெகுவித வாதா டியபுத மலராளன்

செப்புக வெனமுன மோதா துணர்வது

சிற்சுக பரவெளி யீதே யெனஅவர்

தெகூண செவிதனி லேபோ தனைஅருள்குருநாதா

மட்டற அமர்பொரு சூரா தீபனுடல்
 பொட்டெழ முடுகிவை வேலால் எறிதரு
 மற்புய மரகத மாதோ கையில்நட மிடுவோனே

வச்சிர கரதல வானோர் அதிபதி
 பொற்புறு கரிபரி தேரோ டழகுற
 வைத்திடு மருமக னேவாழ் அமரர்கள் பெருமானே.

343

ராகம் : செஞ்சுருட்டி தாளம் : ஆதி

எத்தி இருகுழையை மோதி மீனமதின்
 முட்டி இடறியம தூதர் போல முகில்
 எட்டி வயவர்கர வாளை வேல்முனையை எதிர்சீறி

எத்தி சையினுமொரு காம ராஜன்மிக
 வெற்றி அரகதனை ஆள வீசிஅட
 லெற்றி இளைஞருயிர் கோலு நீலவிழி மடமாதர்

வித்தை தனிலுருகி ஆசை யாகியவர்
 கைக்குள் மருவுபொரு ளான ஆகும்வரை
 மெத்தை தனிலுருகி மோக மாகிவிட அதன்மேலே

வெட்க மிலைநடவு மேகு மேகும்இனி
 மற்ற வரைஅழையு மாத ரேயெனமுன்
 விட்ட படிநிகள்தம் நேச ஆசைகெட அருள்வாயே

ஒத்த வரிகமுகு வாளை தாவுபுனல்
 அத்தி நகரமர சான வாள்நிருபன்
 ஒக்கு நினைவுமுனி லாமல் வாகுபெல நிலைகூற

உற்ற தருமன்அடல் வீமன் வேல்விசையன்
 வெற்றி நகுலசக தேவர் தேர்தனிலும்
 ஒத்து முடுகிவிடு பாகன் வாளமரில் அசுரேசன்

பத்து முடிகள்துக ளாக வாகுஇரு
 பத்து மொருகணையில் வீழ நேரவுணர்
 பட்டு மடியஅமர் மோது காளமுகில் மருகோனே
 பச்சை மயிலில்வரு வீர வேல்முருக
 துட்ட நிருதர்குல கால வானவர்கள்
 பத்தி யுடனடியில் வீழ வாழ்வுதவு பெருமானே.

344

முருகா எனக்கூறவேண்டுதல்

சகானா அத்தி
 ஒழுகு னிரத்த மொடுதோ லுடுத்தி
 உயர்கால் கரத்தி னுருவாகி
 ஒருதாய் வயிற்றி னிடையே யுதித்து
 உழல்மாய மிக்கு வருகாயம்
 பழசா யிரைப்பொ டிளையா விருத்த
 பரிதாப முற்று மடியாமுன்
 பரிவா லுளத்தில் முருகா எனச்சொல்
 பகர்வாழ் வெனக்கு மருள்வாயே
 எழுவா னகத்தி லிருநாலு திக்கில்
 இமையோர் தமக்கு மரசாகி
 எதிரேறு மத்த மதவார ணத்தில்
 இனிதேறு கொற்ற முடன்வாழுஞ்
 செழுமா மணிப்பொ னகர்பாழ் படுத்து
 செழுதீ விளைத்து மதிள்கோலித்
 திடமோ டரக்கர் கொடுபோ யடைத்த
 சிறைமீள விட்ட பெருமானே.

இந்தோளம்

ஆதி

ஓது வித்தவர் கூலிகொ டாதவர்
 மாத வார்க்கதி பாதக மானவர்
 ஊச லிற்கன லாயெரி காளையர் மறையோர்கள்

ஊர்த னக்கிட ரேசெயு மேழைகள்
 ஆர்த னக்குமு தாசின தாரிகள்
 ஓடி யுத்தம ஞாதிய நாடின ரிரவோருக்

கேது மித்தனை தானமி டாதவர்
 பூத லத்தினி லோரம தானவர்
 ஈசர்விஷ்ணுவை சேவைசெய்வோர்தமை யிகழ்வோர்கள்

ஏக சித்ததி யானமி லாதவர்
 மோக முற்றிடு போகித மூறினர்
 ஈன ரித்தனை பேர்களு மேழ்நர குழல்வாரே

தாத தத்தத தாதது தாதத
 தூத துத்துது தூதுது தூதுது
 சாச சச்சச சாசச சாசச சச்சசாச

தாட டட்ட டாட டாட
 டே டேடு டேடு டேடு
 தாடி டிட்டி டிட்டி டிட்டி டிட்டி டிட்டி

தீதி தித்தி தீதி தீதி தீதி
 தோதி குத்திகு தோதிகு தோதிகு
 சேகு செக்குகு சேக்கு சேக்கு செக்குசேகு

சேயெ னப்பல ராடிட மாகலை
 ஆயு முத்தமர் கூறிடும் வாசக
 சேகு சித்திர மாகநி ணாடிய பெருமானே.

காபி

ஆதி

கடலை பயறொடு துவரையெ ளவல்பொரி
 சூகியன் வடைகனல் கதலியி னமுதொடு
 கணியு முதுபல கனிவகை நலமிவை யினிதாகக்

கடல்கொள் புவிமுதல் துளிர்வொடு வளமுற
 அமுது துதிகையில் மனமது களிபெற
 கருணை யுடனளி திருவருள் மகிழ்வற நெடிதான

குடகு வயிறினி லடைவிடு மதகரி
 பிறகு வருமொரு முருகசண் முகவென
 குவிய இருகர மலர்விழி புனலொடு பணியாமற்

கொடிய நெடியன அதிவினை துயர்கொடு
 வறுமை சிறுமையி னலைவுட னாரிவையர்
 குழியில் முழுகிய மழுகிய முழல்வகையொழியாதோ

நெடிய கடலினில் முடுகியெ வரமுறு
 மறலி வெருவற ரவிமதி பயமுற
 நிலமு நெறுநெறு நெறுவென வருமொருகொடிதான

நிசீசர் கொடுமுடி சடசட சடவென
 பகர கிரிமுடி கிடுகிடு கிடுவென
 நிகரி லயில்வெயி லெழுபசு மையநிற முளதான

நடன மிடுபரி துரகத மயிலது
 முடுகி கடுமையி லுலகதை வலம்வரு
 நளின பதவர நதிக்கு குமுவென முநிவோரும்

நறிய மலர்கெடு ஹரஹர ஹரவென
 அமரர் சிறைகெட நறைகமழ் மலர்மிசை
 நணியெ சரவண மதில்வள ரழகிய பெருமாளே.

அருள் பெற

கரகரப்ரியா

ஏகம்

கப்பரை கைக்கொள வைப்பவர் மைப்பயில்

கட்பயி லிட்டிள

வளவோரைக்

கைக்குள்வ சப்பட பற்கறை யிட்டுமு

கத்தையி னுக்கிவ

ருமுபாயப்

பப்பர மட்டைகள் பொட்டிடு நெற்றியர்

பற்றென வற்றவொர்

தமியேனைப்

பத்மப தத்தினில் வைத்தருள் துய்த்திரை

பட்டதெ னக்கினி

யமையாதோ

குப்பர வப்படு பட்சமி குத்துள

முத்தரை யர்க்கொரு

மகவாகிக்

குத்திர மற்றுரை பற்றுணர் வற்றவொர்

குற்றம றுத்திடு

முதல்வோனே

விப்ரமு னிக்குழை பெற்றகொ டிச்சிவி

சித்ரத னக்கிரி

மிசைதோயும்

விக்ரம மற்றுய வெற்பினை யிட்டெழு

வெற்பைநெ ருக்கிய

பெருமாளே.

348

அநுபூதி பெறவேண்டுதல்

சிந்துபைரவி

ஆதி

கருப்பற் றூறிப்

கனக்கப் பாடுந்

பிறவாதே

றுழலாதே

திருப்பொற் பாதத்

சிறக்கப் பாலித்

தநுபூதி

தருள்வாயே

பரப்பற் றாருக்
பரத்தப் பாலுக்
திருக்கைச் சேவற்
செகத்திற் சோதிப்

குரியோனே
கணியோனே
கொடியோனே
பெருமானே.

349

பணிய வேண்டுதல்

மோகனம்

ஆதி

கள்ளமீ னச்சுறவு கொள்ளுமீ னற்பெரிய

கல்விவீ றக்கரிய

மனமாகுங்

கல்விடா துற்றதிசை சொல்விசா ரத்திசைய

மெய்கள்தோ ணிப்பிறவி

யலைவேலை

மெள்ள ஏறிக்குரவு வெள்ளிலார் வெட்சிதண

முல்லைவே ருற்பலமு

ளரிநீபம்

வில்லநீள் பொற்கனக வல்லிமே லிட்டுனது

சொல்லையோ திப்பணிவ

தொருநாளே

துள்ளுமா னித்தமுனி புள்ளிமான் வெற்புதவு

வள்ளிமா னுக்குமயல்

மொழிவோனே

தொல்வியா ளத்துவளர் செல்வார்யா கத்தரையன்

எல்லைகா ணற்கரியர்

குருநாதா

தெள்ளுநா தச்சுருதி வள்ளல்மோ லிப்புடைகொள்

செல்வனே முத்தமிணர்

பெருவாழ்வே

தெய்வயா னைக்கிளைய வெள்ளையா னைத்தலைவ

தெய்வயா னைக்கினிய

பெருமானே.

காலனார் புகுவோர்

தோடி

காதி மோதி வாதாடு நூல்கற்
காசு தேடி யீயாமல் வாழப்
மாது பாகர் வாழ்வே யெனாநெக்
மாறி லாத மாகால னூர்புக்

நாத ரூப மாநாத ராகத்
நாக லோக மீரேழு பாருக்
தீதி லாத வேல்வீர சேவற்
தேவ தேவ தேவாதி தேவப்

மிஸ்ர ஜம்பை

றிடுவோருங்
பெறுவோரும்
குருகாரும்
கலைவாரே

துறைவோனே
குரியோனே
கொடியோனே
பெருமானே.

351

வரவேணும்

கௌளை

காதின்மணி ஓலையிட்டு
காமவலை யூடுபுக்கு
நீதி நெறி யேனிடுத்து
நீயுன்இரு தாள் அளிக்க

ஆதிமக மாயிபெற்ற
ஆறுமுக மேபடைத்த
தீதில்அடி யார்மனத்தில்
தேவர்குடி வாழவைத்த

ஆதி

வருமானார்
மதிமாழ்கி
அலையாதே
வரவேணும்

குமரேசா
குருநாதா
உறைவோனே
பெருமானே

அறிவு திருமேனி

தோடி

ஆதி

குகையில்நவ நாதருஞ் சிறந்த

முகைவனச சாதனுந் தயங்கு

குணமுமசு ரேசருந் தரங்க

முரல்வேதக்

குரகதபு ராரியும் ப்ரசண்ட

மரகதமு ராரியுஞ் செயங்கொள்

குலிசகைவ லாரியுங் கொடுங்க

ணறநூலும்

அகலியபு ராணமும் ப்ரபஞ்ச

சகலகலை நூல்களும் பரந்த

அருமறைய நேகமுங் குவிந்தும்

அறியாத

அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த

அறிவுதிரு மேனியென் றுணர்ந்துன்

அருணசர ணாரவிந்த மென்று

அடைவேனோ

பகைகொள்துரி யோதனன் பிறந்து

படைபொருத பாரதந் தெரிந்து

பரியதொரு கோடுகொண் டுசண்ட

வரைமீதே

பமுதறவி யாசனன் றியம்ப

எழுதியவி நாயகன் சிவந்த

பவளமத யானைபின்பு வந்த

முருகோனே

மிகுதமர சாகராங் கலங்க

எழுசிகர பூதராங் குலுங்க

விபரிதநி சாசரன் தியங்க

அமராடி

விபுதர்குல வேழமங்கை துங்க

பரிமள பஹுகும்ப விம்ப

ம்ருகமதப யோதரம் புணர்ந்த

பெருமானே.

அகப்பொருள்

அம்சாநந்தி

ஆதி

கொடியமத வேள்கைக்
 குரைகணெடு நீலக்
 நெடியபுகழ் சோலைக்
 நிலைமைகெடு மானைத்
 கடியரவு பூணர்க்
 கலைகள்தெரி மாமெய்ப்
 அடியவர்கள் நேசத்
 அறுமுகவி நோதப்

கணையாலே
 கடலாலே
 குயிலாலே
 தழுவாயே
 கினியோனே
 புலவோனே
 துறைவேலா
 பெருமாளே.

354

கூணை பெற

ராகம் : பியாக்

தாளம் : ஆதி

சமய பத்தி வருதாத்தனை
 சரண பத்ம சிவார்ச்சனை
 அமைய சற்குரு சாத்திர
 அருளெ னக்கினி மேற்றுணை
 உமைமு லைத்தரு பாற்கொடு
 உரிய மெய்த்தவ மாக்கிநல்
 தமிழ்த னைக்கரை காட்டிய
 சமண ரைக்கழு வேற்றிய

நினையாதே
 தனைநாடி
 மொழிநூலால்
 தருவாயே
 அருள்கூறி
 உபதேசத்
 திறலோனே
 பெருமாளே.

சிவயோகம் கூட அருளுதல்

இந்தோளம்

ஆதி

சாங்கரி பாடியிட வோங்கிய ஞானசுக

தாண்டவ மாடியவர்

வடிவான

சாந்தம தீதமுணர் கூந்தம சாதியவர்

தாங்களு ஞானமுற

வடியேனுந்

தூங்கிய பார்வையொடு தாங்கிய வாயுவொடு

தோன்றிய சோதியொடு

சிவயோகந்

தூண்டிய சீவனொடு வேண்டிய காலமொடு

சோம்பினில் வாழும்வகை

அருளாதோ

வாங்குகை யானையென வீன்குலை வாழைவளர்

வான்பொழில் சூழும்வய

லயலேறி

மாங்கனி தேனொழுக வோங்கையில் மேலரிகள்

மாந்திய வாரணிய

மலைமீதிற்

பூங்கொடி போலுமிடை யேங்கிட வாரமணி

பூண்பன பாரியன

தனபாரப்

பூங்குற மாதினுட னாங்குற வாடியிருள்

பூம்பொழில் மேவிவளர்

பெருமாளே.

356

அடியார்களுடன் வரும் தரிசனம் பெற வேண்டுதல்

முகாரி

ஆதி

சிவஞான புண்டரிக மலர்மாது டன்கலவி

சிவபோக மன்பருக

அறியாமற்

செகமீது முன்றுமல வடிவாயி ருந்துபொது

திகழ்மாதர் பின்செருமி

யழிவேனோ

தவமாத வங்கல்பயில் அடியார்க ணங்களைடு
 தயவாய்ம கிழ்ந்துதினம் விளையாடத்
 தமிழேன்ம லங்களிரு வினைநோயி டிந்தலற
 ததிநாளும் வந்ததென்முன் வரவேணும்
 உவகாரி யன்பர்ப்பணி கலியாணி யெந்தையிட
 முறைநாய கங்கவுரி சிவகாமி
 ஒளிராணை யின்கரமில் மகிழ்மாது ளங்களியை
 யொருநாள்ப கிர்ந்தவுமை யருள்பாலா
 அவமேபி றந்தளனை இறவாம லன்பர்ப்புகு
 மமுதால யம்பதவி யருள்வோனே
 அழகாந கம்பொலியு மயிலாகு றிஞ்சிமகிழ்
 அயிலாபு கழ்ந்தவர்கள் பெருமானே.

357

திருவடியைப் பெற வேண்டுதல்

பூபாளம் ஆதி
 சீதமலம் வெப்பு வாதமிகு பித்த
 மானபிணி சுற்றி யுடலூடே
 சேருமுயிர் தப்பி யேகும்வண மிக்க
 தீதுவிளை விக்க வருபோதில்
 தாதையொடு மக்கள் நீதியொடு துக்க
 சாகரம தற்கு ளழியாமுன்
 தாரணித னக்கு ளாரணமு ரைத்த
 தாள்தரநி னைத்து வரவேணும்
 மாதர்மய லுற்று வாடவடி வுற்று
 மாமயிலில் நித்தம் வருவோனே
 மாலுமய னொப்பி லாதபடி பற்றி
 மாலுமலு மற்ற மறையோர்முன்

வேதமொழி வித்தை யோதியறி வித்த

நாதவிறல் மிக்க

இகல்வேலா

மேலசுர ரிட்ட தேவர்சிறை வெட்டி

மீளவிடு வித்த

பெருமானே.

358

ஞான வீடு

குந்தலவராளி

ஆதி

சுருதி யூடு கேளாது சரியை யாளர் காணாது

துரிய மீது சாராது

எவராலுந்

தொடரொ ணாது மாமாயை யிடைபு காது ஆனாத

சுகம கோத தீயாகி

யொழியாது

பருதி காயில் வாடாது வடவை மூளில் வேகாது

பவனம் வீசில் வீழாது

சலியாது

பரவை சூழி லாழாது படைகள் மோதில் மாயாது

பரம ஞான வீடேது

புகல்வாயே

நிருதர் பூமி பாழாக மகர பூமி தீமுள

நிபிட தாரு காபூமி

குடியேற

நிகர பார நீகார சிகர மீது வேலேவு

நிருப வேத ஆசாரி

யனுமாலும்

கருது மாக மாசாரி கனக கார்மு காசாரி

ககன சாரி பூசாரி

வெகுசாரி

கயிலை நாட காசாரி சகல சாரி வாழ்வான

கருணை மேரு வேதேவர்

பெருமானே.

ஆதி முருகா என

சாரங்கா

கண்டசாபு

கூதினுண் வாசைதனி லேசுழலு மீனதென

தூசுவழ கானவடி

வதனாலே

கூதமுட னேருமென மாதர்நசை தேடுபொரு

ளாசைதமி லேசுழல

வருகாலன்

ஆதிவிதி யோடுபிற ழாதவகை தேடியென

தாவிதனை யேகுறுகி

வருபோது

ஆதிமுரு காதீமுரு காதீமுரு காளனவு

மாதீமுரு காநினைவு

தருவாயே

ஓதமுகி லாடுகிரி யேறுபட வாழசுரர்

ஓலமிட வேயயில்கொ

டமராட

ஓநமசி வாயகுரு பாதமதி லேபணியும்

யோகமயி லாவமலை

மகிழ்பாலா

நாதரகு ராமஅரி மாயன்மரு காபுவன

நாடுமடி யார்கள்மன

துறைவோனே

ஞானசுர வாணைகண வாமுருக னேயமரர்

நாடுபெற வாழவருள்

பெருமாளே.

360

ஓதிப் போற்ற

வசந்தா

ஆதி

ஞானாவி பூஷணி காரணி காரணி

காமாவி மோகினி வாகினி யாமனை

மாமாயி பார்வதி தேவிசு ணாதரி உமையாள்தன்

நாதாக்கு பாகர தேசிகர் தேசிக
 வேதாக மேயருள் தேவர்கள் தேவந
 லீசாச டாபர மேசர் சர்வேசுரி முருகோனே

தேனார்மொ ழீவளி நாயகி நாயக
 வானாடு னோர்தொழு மாமயில் வாகன
 சேணாளு மானின்ம னோகர மாகிய மணவாளா
 சீர்பாத சேகர னாகவு நாயினன்
 மோகாவி காரவி டாய்கெட ஓடவெ
 சீராக வேகலை யாலுனை ஓதவும் அருள்வாயே

பேணார்கள் நீறதி டாஅம னோர்களை
 சூராடி யேகழு மீதினி லேறிட
 கூணானமீனனி டேறிட கூடலில் வருவோனே
 பேராண்மை யாளனி சாசரர் கோனிரு
 கூறாக வாளிதொடு ரகு நாயகன்
 புவாய நாரணன் மாயனி ராகவன் மருகோனே

வாணாள் படாவரு சூர்கள் மாளவெ
 சேணாடு னோரவர் வீடதி டேறிட
 கோனாக வேவரு நாத குருபர குமரேசா
 வாசாம கோசர மாகிய வாசக
 தேசாதி யோரவர் பாதம தேதொழ
 பாசாவி நாசக னாகவு மேவிய பெருமானே.

361

அகப்பொருள்

தர்பாரி கானடா ஆதி
 திரிபுர மதனை யொருநொடி யதனி
 லெரிசெய் தருளிய சிவன்வாழ்வே
 சினமுடை யசுரர் மனமது வெருவ
 மயிலது முடுகி விடுவோனே

பருவரை யதனை யுருவிட எறியு

மறுமுக முடைய

வடிவேலா

பசலையொ டணையு மிளமுலை மகளை

மதன்விடு பகழி

தொடலாமோ

கரிதிரு முகமு மிடமுடை வயிறு

முடையவர் பிறகு

வருவோனே

கனதன முடைய குறவர்த மகளை

கருணையொ டணையு

மணிமார்பா

அரவணை துயிலு மரிதிரு மருக

அவனியு முழுது

முடையோனே

அடியவர் வினையு மமரர்கள் துயரு

மறஅரு ளுதவு

பெருமானே.

362

அகப்பொருள்

ஆனந்த பைரவி

ஆதி

தீதுற் றேயெழு

திங்களாலே

தீயைத் தூவிய

தென்றலாலே

போதுற் றாடும்

நங்கனாலே

போதப் பேதைந

லங்கலாமோ

வேதத் தோனைமு

னிந்தகோவே

வேடப் பாவைன்.

ரும்புமார்பா

ஓதச் சூதம

றிந்தவேலா

ஊமைத் தேவர்கள்

தம்பிரானே.

சிவயோகம் புரிய

குந்தலவராளி

ஆதி

தீயும் பவனமு நீருந் தரணியும்

வானுஞ் செறிதரு

பசுபாசத்

தேகந் தனைநிலை யேயொன் றிருவினை

தீருந் திறல்வினை

யறியாதே

ஓயும் படியறு நூறும் பதினாறும்

நூறும் பதினிரு

பதுநூறும்

ஓடுஞ் சிறுவயிர் மீளும் படிநல

யோகம் புரிவது

கிடையாதோ

வேயுங் கணியும்வி ளாவும் படுபுன

மேவுஞ் சிறுமி தன்

மணவாளா

மீனம் படுகட லேழுந் தழல்பட

வேதங் கதறிய

வொருநாலு

வாயுங் குலகிரி பாலுந் தளைபட

மாகந் தரமதில்

மறைகூரன்

மாற்புந் துணையறு தோளுந் துணிபட

வாள்கொண் டமர்செய்த

பெருமாளே.

அகப்பொருள்

ஹம்சாநந்தி

கண்ட ஜாதி திரிபுடை

துள்ளுமத வேள்கைக்

கணையாலே

தொல்லைநெடு நீலக்

கடலாலே

மெள்ளவரு சோலைக்

குயிலாலே

மெய்யுருகு மானைத்

தழுவாயே

தெள்ளுதமிழ் பாடத்
செய்யகும ரேசத்
வள்ளல்தொழு ஞானக்
வள்ளிமண வாளப்

தெளிவோனே
திறலோனே
கழலோனே
பெருமானே.

365

யான் எனது அந்

சிவரஞ்சனி

ஆதி

தேனியல் சொற்
சேவைதனைக்
யானெனதற்
யானறிதற்

கணிமாதர்
கருதாதே
றிடுபோதம்
கருள்வாயே

வானவருக்
வாசவனுக்
ஆனைமுகற்
ஆறுமுகப்

கரசான
கினியோனே
கிளையோனே
பெருமானே.

366

ஞான அருள் புரிவாயே

தோடி

ஆதி

நகரமிரு பாத மாகி மகரவயி றாகி மார்பு
நடுசிகர மாகி வாய்வ
நதிமுடிய சார மாகி உதயதிரு மேனி யாகி
நமசிவய மாமை யாகி

கரமாகி
எழுதான

அகரவுக ரேத ரோம சகரவுணர் வான சூரன்
அறிவிலறி வான பூர ணமுமாகும்
அதனைஅடி யேனும் ஓதி இதயகம லாலை யாகி
மருவுமவ தான போதம் அருள்வாயே

குகனுமரு ளாண்மை சுவர மகரமெனு சாப தாரி
 குறையகல வேலை மீது தனியுருங்
 குழவிவடி வாக வேநம் பரதர்தவ மாக மீறு
 குலவுதிரை சேரு மாது தனைநாடி
 அகிலவுல கோர்கள் காண அதிசயம தாக மேவி
 அரியமண மேசெய் தேக வலைதேடி
 அறுமுகவன் மீக ரான பிறவியம ராசை வீசும்
 அசபைசெகர் சோதி நாத பெருமானே.

367

அநுபதி பெற

கௌளை	கண்டசாபு
நாரியர் களாசையைக்	கருதாதே
நானுனிரு பாதபத்	மமுநாட
ஆரமுத மானசர்க்	கரைதேனே
ஆனஅநு பூதியைத்	தருவாயே
காரணம தானவுத்	தமசீலா
கானகுற மாதினைப்	புணர்வோனே
சூரர்களை தூளெழப்	பொரும்வேலா
தோகைமயில் வாகனப்	பெருமானே.

368

அநுபதி விளங்க

புன்னாகவராளி	ஆதி
நாளு மிகுத்த	கசிவாகி
ஞான நிருத்த	மதைநாடும்
ஏழை தனக்கு	மநுபூதி
ராசி தடைச்சு	அருள்வாயே

பூளை யெருக்கு
பூண ரளித்த
வேளை தனக்கு
வேழ மழைத்த

மதிநாக
சிறியோனே
சிதமாக
பெருமானே.

369

யோக நிலை

சௌராஷ்டிரம்

ஆதி

நீருநில மண்டாத தாமரைப டர்ந்தோடி

நீளமக லஞ்சோதி

வடிவான

நேசமல ரும்புவை மாதின்மண மும்போல

நேர்மருவி யுண்காத

லுடன்மேவிச்

சூரியனு டன்சோம நீழலிவை யண்டாத

சோதிமரு வும்புமி

யவையுடே

தோகைமயி லின்பாக னாமெனம கிழ்ந்தாட

சோதி அயி லுந்தாரு

மருள்வாயே

வாரியகி லங்கூச ஆயிரப ணஞ்சேடன்

வாய்விடவொ டெண்பாலு

முடுபோல

வார்மணியு திர்ந்தோட வேகவினி றைந்தாட

மாமயில்வி டுஞ்சேவல்

கொடியோனே

ஆரியன வன்தாதை தேடியின மும்பாடு

மாடலரு ணஞ்சோதி

யருள்பாலா

ஆனைமுக வன்தேடி யோடியெய ணங்காத

லாசைமரு வஞ்சோதி

பெருமானே.

மாயம் ஒழியாதோ

யமுனா கல்யாணி

ரூபகம்

நீரு மென்பு தோலி னாலு மாவ தென்கை கால்க ளோடு
நீளு மங்க மாகி மாய வுயிருறி

நேச மொன்று தாதை தாய ராசை கொண்ட போதில் மேவி
நீதி யொன்று பால னாகி யழிவாய்வந்

தூரு மின்ப வாழ்வு மாகி யுன மொன்றி லாது மாத
ரோடு சிந்தை வேடை கூர உறவாகி

ஊழி யைந்த கால மேதி யோனும் வந்து பாசம் வீச
ஊனு டம்பு மாயு மாய மொழியாதோ

கூர னண்ட லோக மேன்மை கூறை கொண்டு போய் விடாது
தோகை யின்கண் மேவி வேலை விடும்வீரா

தோளி லென்பு மாலை வேணி மீது காங்கை கூடி யாடு
தோகை பாங்க ரோடு சூது மொழிவோனே

பாரை யுண்ட மாயன் வேயை யூதி பண்டு பாவ லோர்கள்
பாடல் கண்டு ஏகு மாலின் மருகோனே

பாத காங்கள் வேறி நூறி நீதி யின்சொல் வேத வாய்மை
பாடு மன்பர் வாழ்வ தான பெருமாளே.

371

திருமணப் பேறு பெற வேண்டுகல்

புன்னாகவராளி

ஆதி

நீலங்கொள் மேகத்தின் மயில்மீதே

நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே

மால்கொண்ட பேதைக்குன் மணநாறும்

மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே

வேல்கொண்டு வேலைப்பண்
வீரங்கொள் சூரர்க்குங்
நாலந்த வேதத்தின்
நானென்று மார்தட்டும்

டெறிவோனே
குலகாலா
பொருளோனே
பெருமாளே.

372

திருவடி தரிசனம்

சுருட்டி

ஆதி

பிறவியலை யாற்றினிற்
பிரகிருதி மார்க்கமுற்
உறுதிசூரு வாக்கியப்
உனதுபத காசுவியைத்

புகுதாதே
றலையாதே
பொருளாலே
தருவாயே

அறுசமய சாத்திரப்
அறிவுளறி வார்க்குணக்
குறுமுனிவ னேத்துமுத்
குமரகுரு கார்த்திகைப்

பொருளோனே
கடலோனே
தமிழோனே
பெருமாளே.

373

திருவடியை துதிக்க

அமீர்கல்யாணி

திஸ்ரராகம்

பணிகள் பணமு மணிகொள் துதில்கள்
பழைய அடிமை
பகரிலொருவர் வருக அரிய
பயண மதனி

யொடுமாதும்
லுயிர்போகக்

குணமு மனமு முடைய கிளைஞர்
குறுகி விறகி
கொடுமை யிடுமு னடிமை யடிகள்
குளிர மொழிவ

லுடல்போடாக்
தருள்வாயே

இணையி லருணை பழநி கீழுவ

இளைய இறைவ

எயினர் வயினின் முயலு மயிலை

யிருகை தொழுது

அணியொ டமரர் பணிய அசுரர்

அடைய மடிய

அறிவு முரமு மறமு நிறமு

மழகு முடைய

முருகோனே

புணர்மாப்பா

விடும்வேலா

பெருமானே.

374

வரம் பெற

தர்பாரி கானடா

ஆதி

பரவைக் கெத்தனை

பகரற் குற்றவ

மரபுக் குச்சித

வரமெத் தத்தர

விசை தூது

ரெனமாணுன்

ப்ரபுவாக

வருவாயே

கரடக் கற்பக

கலைவிற் கட்டுற

அரனுக் குற்றது

அயனைக் குட்டிய

னிளையோனே

மகள்கேள்வா

புகல்வோனே

பெருமானே.

375

முருக என்றோத வேண்டுதல்

சங்கராபரணம்

ஆதி

பிரமனும் விரகொடு பிணிவினை யிடர்கொடு

பேணிக் கரங்கொண்

பெறநிமிர் குடினை வறவுயிர் புகமதி

பேதித் தளந்தம்

டிருகாலும்

புனியுடே

வரவிட வருமுட லெரியிடை புகுதரு
 வாதைத் தராங்கம் பிறவாமுன்
 மரகத மயில்மிசை வருமுரு கனுமென
 வாழ்க்கைக் கொரன்புந் தருவாயே
 அருவரை தொளைபட அலைகடல் சுவறிட
 ஆலிப் புடன்சென் றசுரேசர்
 அனைவரு மடிவுற அமர்பொரு தழகுட
 னாண்மைத் தனங்கொண் டெழும்வேலா
 இருவினை யகலிட எழிலுமை யிடமுடை
 யீசர்க் கிடுஞ்செந் தமிழ்வாயா
 இயல்பல கலைகொடு இசைமொழி பவரினும்
 ஏழைக் கிரங்கும் பெருமானே.

376

அறிய அருள்புரிதல்

ஜோன்புரி ஆதி
 புகரில் சேவல தந்தூர சங்க்ரம
 நிருதர் கோபக்ர வஞ்சநெ டுங்கிரி
 பொருத சேவக குன்றவர் பெண்கொடி மணவாள
 புனித பூசுர ருஞ்சுர ரும்பணி
 புயச பூதர என்றிரு கண்புனல்
 பொழிய மீமிசை யன்புது ஞம்பிய மன்னாகி
 அகில பூதவு டம்புமு டம்பினில்
 மருவு மாருயி ருங்கர ணங்களு
 மவிழ யானுமி ழந்தஇ டந்தனி லுணர்வாலே
 அகில வாதிக ளுஞ்சம யங்களும்
 அடைய ஆமென அன்றென நின்றதை
 யறிவி லேனறி யும்படி யின்றருள் புரிவாயே

மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்
மலய மாருத மும்பல வெம்பரி
மளசி லீமுக மும்பல மஞ்சரி வெறியாடும்

மதுக ராரம்வி குஞ்சணி யுங்கர
மதுர கார்முக மும்பொர வந்தெழு
மதன ராஜனை வெந்துவி மும்படி முனிபால

முகிழ் விலோசன ரஞ்சிறு திங்களு
முதுப கீரதி யும்புனை யுஞ்சடை
முடியர் வேதமு நின்றும் ணங்கமழ் அபிராமி

முகர நூபுர பங்கய சங்கரி
கிரிகு மாரித்ரி யம்பகி தந்தருள்
முருக னேசுர குஞ்சரி ரஞ்சித பெருமானே.

377

பணிவிடையின் கணக்கு

மோகன கல்யாணி ஆதி

புவிக்குன் பாத மதைநினை பவர்க்குங் கால தரிசனை
புலக்கண் கூடு மதுதனை அறியாதே
புரட்டும் பாத சமயிகள் நெறிக்கண் பூது படிற்றை
புழுக்கண் பாவ மதுகொளல் பிழையாதே

கவிக்கொண் டாடு புகழினை படிக்கும் பாடு திறமிலி
களைக்கும் பாவ சுழல்படு மடிநாயேன்
கலக்குண்டாகு புவிதனி லெனக்குண்டாகுபணிவிடை
கணக்குண் டாதல் திருவுள மறியாதோ

சிவத்தின் சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ் சாமி யெமதுள
சிறக்குஞ் சாமி சொருபமி தொளிகாணச்
செழிக்குஞ் சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ்சாமி பவமதை
தெறிக்குஞ் சாமி முநிவர்க ளிடமேவுந்

தவத்தின் சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ் சாமி குடிநிலை
 தரிக்குஞ் சாமி யசுரர்கள் பொடியாகச்
 சதைக்குஞ் சாமி யெமைபணி விதிக்குஞ் சாமி சரவண
 தகப்பன் சாமி யெனவரு பெருமானே.

378

அஞ்சலின வரவேணும்

சஹானா

ஆதி

பெருங்கா ரியம்போல் வருங்கே டுடம்பால்
 ப்ரியங்கூர வந்து கருவூறிப்
 பிறந்தார் கிடந்தா ரிருந்தார் தவழ்ந்தார்
 நடந்தார் தளர்ந்து பிணமானார்

அருங்கான் மருங்கே யெடுங்கோள் சுடுங்கோள்
 அலங்கார நன்றி தெனமூழ்கி
 அகன்றா சையும்போய் விழும்பா முடம்பால்
 அலந்தேனை யஞ்ச லெனவேணும்

இருங்கா னகம்போ யிளங்கா னைபின்போ
 கவெங்கே மடந்தை யெனவேசி
 எழுந்தே குரங்கா லிலங்கா புரந்தீ
 யிடுங்கா வலன்றன் மருகோனே

பொருங்கார் முகம்பா ணிகொண்டே யிறைஞ்சார்
 புறஞ்சாய அம்பு தொடும்வேடர்
 புனங்கா வலங்கோ தைபங்கா வபங்கா
 புகழ்ந்தோது மண்டர் பெருமானே.

ஆவி உய்ய

தோடி

மிஸ்ரஜம்பை

பேர வாவ றாவாய்மை பேசற்
 பேதை மாத ராரோடு கூடிப்
 ஆர வார மாறாத நூல்கற்
 ஆவி சாவி யாகாமல் நீசற்

கறியாமே
 பிணிமேவா
 றடிநாயேன்
 றருள்வாயே

சூர சூர சூராதீ சூரர்க்
 தோகை யாகு மாரா கிராதக்
 தீர தீர தீராதீ தீரப்
 தேவ தேவ தேவாதீ தேவப்

கௌவாயா
 கொடிகேள்வா
 பெரியோனே
 பெருமானே.

380

விரும்ப

புன்னகவராளி

ஆதி

பொன்னை விரும்பிய
 புன்மை விரும்பியெ
 என்னை விரும்பிநி
 எண்ணி விரும்பவு

பொதுமாதர்
 தடுமாறும்
 யொருகால்நின்
 மருள்வாயே

மின்னை விரும்பிய
 மெய்யின் விரும்பிய
 அன்னை விரும்பிய
 அண்மி விரும்பிய

சடையாளர்
 குருநாதா
 குறமானை
 பெருமானே.

மாயையற

ராகம் : கரஹரப்ரியா

தாளம் : ஆதி

போத நிர்க்குண போதா நமோநம

நாத நிஷ்கள நாதா நமோநம

பூர ணக்கலை சாரா நமோநம

பஞ்சபாண

பூபன் மைத்துன பூபா நமோநம

நீப புஷ்பக தாளா நமோநம

போக சொர்க்கபு பாலா நமோநம

சங்கமேறும்

மாத மிழ்த்ரய சேயே நமோநம

வேத னத்ரய வேளே நமோநம

வாழ்ஜ கத்ரய வாழ்வே நமோநம

என்றுபாத

வாரி ஜத்தில்வி ழாதே மகோததி

ஏழ்பி றப்பினில் மூழ்கா மனோபவ

மாயை யிற்சுழி யூடே விடாதுக

லங்கலாமோ

கீத நிர்ந்தவெ தாளா டவீநட

நாத புத்திர பாகீ ரதீகிரு

பாச முத்திர ஜீமூத வாகனர்

தந்திபாகா

கேக யப்பிர தாபா முலாதிப

மாலி கைக்கு மரேசா விசாகக்ரு

பாலு வித்ரும காரா ஷடானன

புண்டரீகா

வேத வித்தக வேதா விநோதகி

ராத லக்ஷ்மிகி ரீடா மகாசல

வீர விக்ரம பாரா வதானவ

கண்டகூரா

வீர நிட்டுர வீராதி காரண

தீர நிர்ப்பய தீராபி ராமவி

நாய கப்ரிய வேலா யுதாசுரர்

தம்பிரானே.

எழுந்தருள வேண்டுதல்

சங்கராபரணம்

ஆதி

மதனேவிய கணையாலிரு வினையால்புனி கடல்சாரமும்
வடிவாயுடல் நடமாடுக முடியாதேன்
மனமாயையொடிருகாழ்வினையற மூதுடைமலம்வேரற
மகிழ்ஞானக அநுபூதியி னருள்மேவிப்

பதமேவுமு னடியாருடன் விளையாடுக அடியேன் முனெ
பரிபூரண கிருபாகர முடன்ஞான
பரிமேலழ குடனேறிவி ணவர்பூமழை யடிமேல்விட
பலகோடிவெண் மதிபோலவெ வருவாயே

சதகோடிவெண் மடவார்கட லெனசாமரை யசையாமுழு
சசிகூரியர் சுடராமென வொருகோடிச்
சடைமாமுடி முநிவோர் சரணெனவேதியர் மறையோதுக
சதிநாடக மருள்வேணிய னருள்பாலா

விதியானவ னிளையாளென துளமேவிய வளிநாயகி
வெகுமாலுற தனமேலணை முருகோனே
வெளியாசையொ டடைபூவணர் மருகாமணி முதிராடக
வெயில்வீசிய அழகாதமிழ் பெருமானே.

383

இறைவனது வடிவத்தை நன்கொடையாகப் பெற வேண்டல்

நீலமணி

ஆதி

மதிதனை யிலாத பாவி குருநெறி யிலாத கோபி
மனநிலை நிலாத பேயன் அவமாயை
வகையது விடாத பேடி தவநினை விலாத மோடி
வரும்வகை இதேது காய மெனநாடும்

**விதியிலி பொலாத லோபி சபைதனில் வராத கோழை
விணையிகல் விடாத கூள எனனைநீயும்
மிகுபர மதான ஞான நெறிதனை விசார மாக
மிகுமுன தூருப தான மருள்வாயே**

எதிர்வரு முதார சூர னிருபிள வதாக வேலை
யியலொடு கடாவு தீர குமரேசா
இனியசொல் மறாத சீலர் கருவழி வராமல் நாளும்
இளமையது தானு மாக நினைவோனே

நதியுட னராவு பூணு பரமங்குரு நாத னான
நடைபெறு கரீர மான மயில்வீரா
நகைமுக விநோத ஞான குறமினுட னேகு லாவு
நவமணி யுலாவு மாப்ப பெருமானே.

384

ஞானவீடு பெறவேண்டுகதல்

கர்னாடக தேவ காந்தார் ஆதி
மனநூறு கோடி துன்ப நொடிமீதி லேநி னைந்து
மதனாட லேமு யங்கி அதிநுப
மடமாத ராசை கொண்டு புவிமீதி லேம யங்கி
மதிசீரெ லாம்அ ழிந்து கொடிதான

வினைமூடி யேதி ரிந்து புவிமீதி லேஉ முன்று
விரகான்மெ யேத ளார்ந்து விடுநாளில்
விசையான தோகை துங்க மயிலேறி ஓடிவந்து
வெளிஞான வீடு தந்து அருள்வாயே

தினைவேடர் காவல் தங்கு மலைகாடெ லாழு முன்று
சிறுபேதை கால்ப ணிந்த குமரேசா
திரையாழி சேது கண்டு பொருராவ ணேசை வென்ற
திருமால்மு ராரிதங்கை அருள்பாலா

முநிவோர்கள் தேவ ரும்பர் சிறையாக வேவ னைந்த
 முதுகூரர் தானை தங்கள் கிளையோடு
 முடிகோடி தூளெ முந்து கழுகோடு பாறருந்த
 முனைவேலி னாலெ றிந்த பெருமானே.

385

நற்கதி பெற

திலங்

ஆதி

மனைமக்கள் சுற்ற
 வலையைக்க டக்க
 வினையிற்செ ருக்கி
 விழலுக்கி றைத்து

மெனுமாயா
 அறியாதே
 யடிநாயேன்
 விடலாமோ

சுனையைக்க லக்கி
 சொருபக்கு றத்தி
 தினநற்ச ரித்ர
 சிறைவெட்டி விட்ட

விளையாடு
 மணவாளா
 முளதேவர்
 பெருமானே.

386

வரவேண்டுதல்

மாண்டு

ஆதி

மாறுபொரு கால னொக்கும் வானிலெழு மாம திக்கும்
 வாரிதுயி லாவ தற்கும் வசையேசொல்
 மாயமட வார்த மக்கும் ஆயர்குழ லூதி சைக்கும்
 வாயுமிள வாடை யிற்கு மதனாலே

வேறுபடு பாய லுக்கு மேயெனது பேதை யெய்த்து
 வேறுபடு மேனி சற்று மழியாதே
 வேடர்குல மாத் தி னுக்கு வேடைகெட வேந டித்து
 மேவுமிரு பாத முற்று வரவேணும்

ஆறுமிடை வாள் ரக்கர் நீறுபட வேலெ டுத்த
 ஆறுமுக னேகு றத்தி மணவாளா
 ஆழியுல கேழ டக்கி வாசுகியை வாய டக்கி
 ஆலுமயி லேறி நிற்கு மிளையோனே
 சீறுபட மேரு வெற்பை நீறுபட வேசி னத்த
 சேவலவ நீப மொய்த்த திரள்தோளா
 சேருமட லால்மி குத்த சூரர்கொடு போய டைத்த
 தேவர்சிறை மீள விட்ட பெருமாளே.

387

பலன் பெற

சாருமதி ஆதி
 மூலா நிலமதின் மேலே மனதுறு
 மோகா டவிசுடர் தனைநாடி
 மோனா நிலைதனை நானா வகையிலு
 மோதா நெறிமுறை முதல்கூறும்
 லீலா விதமுன தாலே கதிபெற
 நேமா ரகசிய வுபதேசம்
 நீடு பிதனிலை வாடா மணியொளி
 நீதா பலமது தருவாயே
 நாலா ருசியமு தாலே திருமறை
 நாலா யதுசெப மணிமாலை
 நாடாய் தவரிடர் கேடா வரிகரி
 நாரா யணர்திரு மருகோனே
 சூலா திபர்சிவ ஞானார் யமனுதை
 காலார் தரவரு குருநாதா
 தோதீ திகுதிசு தீதீ செக செக
 சோதீ நடமிடு பெருமாளே.

அகப்பொருள்

நீலாம்பரி

ஆதி

வாரிமீ தேயெழு
 மாரவே ளேவிய
 பாரெலா மேசிய
 பாவியே னாவிம

திங்களாலே
 அம்பினாலே
 பண்பினாலே
 யங்கலாமோ

சூரனீள் மார்புதொ
 சோதியே தோகைய
 மூரிமால் யானைம
 மூவர்தே வாதிகள்

ளைந்தவேலா
 மர்ந்தகோவே
 ணந்தமார்பா
 தம்பிரானே.

389

முருக தரிசனம்

காம்போதி

கண்டசாபு

விழையுமணி தரையுமுநி வரையுமவ ருயிர் துணிய
 வெட்டிப் பிளந்துளம் பிட்டுப் பறிந்திடுஞ்

செங்கண்வேலும்

விரையளக முகிலுமிள நகையும்ருக மதகனவி
 சித்ரத் தனங்களுந் தித்தித்த தொண்டையும்

புண்டரீகச்

சுழிமடுவு மிடையுமழ கியமகளிர் தருகலவி
 சுட்டித் திரிந்திங் தட்டுப் படுங்கொடும்

பங்கவாழ்வந்

தொலைவில்பிற வியுமகல வொருமவுன பரமசுக
 சுத்தப் பெரும்பதஞ் சித்திக்க அன்புடன்

சிந்தியாதோ

எழுதரிய அறுமுகமு மணிநுதலும் வயிரமிடை
யிட்டுச் சமைந்தசெஞ் சுட்டிக் கலன்களுந்
துங்கநீள்பன்

னிருகருணை விழிமலரு மிலகுபதி னிருகுழையும்
ரத்நக் குதம்பையும் பத்மக் கரங்களுஞ்
செம்பொனாலும்

மொழிபுகழு முடைமணியு மரைவடமு மடியிணையு
முத்தச் சதங்கையுஞ் சித்ரச் சிகண்டியுஞ்
சொங்கைவேலும்

முழுதுமழ கியகுமர கிரிகுமரி யுடனுருகு
முக்கட் சிவன்பெறுஞ் சற்புத்ர வும்பர்தந்
தம்பிரானே.

390

முருகன் பெருமையை உரை

புன்னாகவராளி ஏகம்

வேடர்செ முந்தினை காத்திதண் மீதிலி ருந்தபி ராட்டிவி
லோசன அம்புக ளாற்செயல் தடுமாறி
மேனித ளர்ந்துரு காப்பரி தாபமு டன்புன மேற்றிரு
வேளைபு குந்தப ராக்ரமம் அதுபாடி

நாடறி யும்படி கூப்பிடு நாவலர் தங்களை யார்ப்பதி
னாலுல கங்களு மேத்திய இருதாளில்
நாறுக டம்பணி யாப்பரி வோடுபு ரந்தப ராக்ரம
நாடஅ ருந்தவம் வாய்ப்பதும் ஒருநாளே

ஆடக மந்தர நீர்க்கசை யாமலு ரம்பெற நாட்டியொ
ராயிர வெம்பகு வாய்ப்பணி கயிறாக
ஆழிக டைந்தமு தாக்கிய நேகர்பெ ரும்பசி தீர்த்தரு
ளாயனும் அன்றெயில் தீப்பட அதிபார

வாடைநெ டுங்கிரி கோட்டிய வீரனும் எம்பர மாற்றிய
 வாழ்வென வஞ்சக ராசுடதர் குலமாள்
 வாசவன் வன்சிறை மீட்டவன் னூரும டங்கலு மீட்டவன்
 வானுல குங்குடி யேற்றிய பெருமானே.

மதுரை

391

ஞான நிலைப்பெருமை

ரீதிகெளளை

ஆதி

அலகில வுணரைக் கொன்ற தோளென
 மலைதொளை யுருவச் சென்ற வேலென
 அழகிய கனகத் தண்டை சூழ்வன புண்டரீக

அடியென முடியிற் கொண்ட கூதள
 மெனவன சரியைக் கொண்ட மார்பென
 அறுமுக மெனநெக் கென்பெலாமுரு கன்புறாதோ

கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
 சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்
 கதறிய வெகுசொற் பங்க மாகிய பொங்களாவுங்

கலைகளு மொழியப் பஞ்ச பூதமு
 மொழியுற மொழியிற் றுஞ்ச றாதன
 கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி ருந்தவாறென்

இலகுக டலைகற் கண்டு தேனொடு
 மிரதமு றுதினைப் பிண்டி பாகுடன்
 இனிமையி னுகருற் றெம்பி ரானொருகொம்பினாலே

எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்
 வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்
 எழுதிய பவளக் குன்று தாதையை யன்றுகூழ

வலம்வரு மளவிற் சண்ட மாருத
 விசையினும் விசையுற் றெண்டி சாமுக
 மகிதல மடையக் கண்டு மாசுண முண்டலாவு

மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
 மிசைவரு முருகச் சிம்பு ளேயென
 மதுரையில் வழிபட் டும்பரார்தொழு தம்பிரானே.

392

திருவடியைப் பெற

தன்யாசி ஆதி

ஆனைமுக வற்கு நேரிளைய பத்த
 ஆறுமுக வித்த கமரசா
 ஆதியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்
 ஆரணமு ரைத்த குருநாதா

தானவர்கு லத்தை வாள்கொடு துணித்த
 சால்சதுர் மிகுத்த திறல்வீரா
 தாளிணைக ளுற்று மேவியப தத்தில்
 வாழ்வொடு சிறக்க அருள்வாயே

வானெழு புவிக்கு மாலுமய னுக்கும்
 யாவரொரு வர்க்கு மறியாத
 மாமதுரை சொக்கர் மாதுமைக ளிக்க
 மாமயில் நடத்து முருகோனே

தேனெழு புனத்தில் மான்விழிகு றத்தி
 சேரமரு வற்ற திரள்தோளா
 தேவர்கள் கருத்தில் மேவிய பயத்தை
 வேல்கொடுத ணித்த பெருமானே.

ஞான வாழ்வு பெற

தேஷ்

ஆதி

கலைமேவு ஞானப் பிரகாசக் கடலாடி ஆசைக் கடலேறி
பலமாய வாதிற் பிறழாதே பதிஞான வாழ்வைத்
தருவாயே

மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மனமேவு வாலக் குமரேசா
சிலைவேட சேவற் கொடியோனே திருவாணி கூடற்
பெருமானே.

394

சிவரஞ்சனி

ஆதி

சைவமுதற் குருவாகி சமணர்களைத் தெறுவோனே
பொய்யருளத் தணுகாதே புனிதஅருள் புரிவாயே!
கையின்மிசைக் கதிர்வேலா கடிகமழ் அற்புதநீபா
தெய்வசற் குருநாதா திருமதுரைப் பெருமானே!

395

அன்பு நிலை கூட

ஹம்சத்துவனி

ஆதி

நீதத் துவமாகி - நேமத்	துணையாகிப்
பூதத் தயவான - போதைத்	தருவாயே
நாதத் தொனியோனே -	ஞானக் கடலோனே
கோதற் றமுதானே -	கூடற் பெருமானே.

சீர்பாத வகுப்பைப் பாட

காபி	மிஸ்ரசாபு
பரவு நெடுங்கதிருலகில் விரும்பிய பவனி வரும்படி	யதனாலே
பகர வளங்களு நிகர விளங்கிய இருளை விடிந்தது	நிலவாலே
வரையினி லெங்கணு முலனி நிறைந்தது வரிசைத ரும்பத	மதுபாடி
வளமொடு செந்தமி முரைசெய அன்பரு மகிழுவ ரங்களு	மருள்வாயே
அரஹர சுந்தர அறுமுக என்னுனி அடியர்ப ணிந்திட	மகிழ்வோனே
அசலநெடுங்கொடி அமையுமை தன்சுத குறமக ளிங்கித	மணவாளா
கருதரு திண்புய சரவண குங்கும களபம ணிந்திடு	மணிமாப்பா
கனகமி கும்பதி மதுரைவ ளம்பதி யதனில்வ ளர்ந்தருள்	பெருமாளே.

397

சிவம் பெற

பூபாளம்	ஆதி
முத்துநவ ரத்னமணி பத்திநிறை சத்தியிட மொய்த்தகிரி முத்திதரு	வெனவோதும்
முக்கணிறை வர்க்குமருள் வைத்தமுரு கக்கடவுள் முப்பதுமு வர்க்கசுர	ரடிபேணி

பத்துமுடி தத்தும்வகை யுற்றகணை விட்டஅரி
 பற்குனனை வெற்றிபெற ரதமூரும்
 பச்சைநிற முற்றபுய லச்சமற வைத்தபொருள்
 பத்தர்மன துற்றசிவம் அருள்வாயே

தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகு திக்குகு
 தெய்த்ததென தெய்த்ததென தெனனான
 திக்குவென மத்தளமி டக்கை துடி தத்ததகு
 செச்சரிகை செச்சரிகை யெனஆடும்

அத்தனுட னொத்தநட நித்ரிபுவ னத்திநவ
 சித்தியருள் சத்தியருள் புரிபாலா
 அற்பவிடை தற்பமது முற்றுநிலை பெற்றுவள
 ரற்கனக பதம்புரி பெருமானே.

இரத்னகிரி

398

முத்தியே சேர்வதற்கு

சாரங்கா கண்டசாபு
 பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
 பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
 முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே

உத்தமா தானசற் குணர்நேயா
 ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா
 வெற்றிவே லாயுதப் பெருமானே

பழநி

399

(திருநாமங்களை)

ஓதும் கால் சிவனை மறவாதிருத்தலை வேண்டுகதல்

சுருட்டி

ஆதி

வசனமிக வேற்றி

மறவாதே

மனது துய ராற்றி

லுழலாதே

இசைபயில்ச டாகுடி

ரமதாலே

இகபரசௌ பாக்ய

மருள்வாயே

பசுபதிசி வாக்ய

முணர்வோனே

பழநிமலை வீற்ற

ருளும்வேலா

அசுரர்கிளை வாட்டி

மிகவாழ

அமரர்சிறை மீட்ட

பெருமானே.

வேலும் மயிலும் துணை

தரிசனம் பெற

சுருட்டி

ஆதி

நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜெய
 சுரர்க ளேத்திடு வேலா ஜேஜெய
 நிமல னார்க்கொரு பாலா ஜேஜெய விறலான
 நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜெய
 எனஇ ராப்பகல் தானே நான்மிக
 நினது தாட்டொழு மாறே தானினி யுடனேதான்
 தரையி னாழ்த்திரை யேழே போலெழு
 பிறவி மாக்கடலூடே நானுறு
 சவலை தீர்த்துன தாளே கூடிய னடியார்வாழ்
 சபையி னேற்றியின் ஞானா போதமு
 மருளி யாட்கொளு மாறே தானது
 தமிழ னேற்குமு னேநீ மேவுவ தொருநாளே
 தருவி னாட்டர சாள்வான் வேணுவி
 னுருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு
 தவசி னாற்சிவ னீபோய் வானவர் சிறைதீரச்
 சகல லோக்கிய மேதா னானுறு
 மசுர பார்த்திப னோடே சேயவர்
 தமரை வேற்கொடு நீறா யேபட விழமோதென்
 றருள ஏற்றம ரோடே போயவ
 ருறையு மாக்கிரி யோடே தானையு
 மழிய வீழ்த்தெதிர் சூரோ டேயம ரடலாகி
 அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு
 சிறையை மீட்டர னார்பால் மேவிய
 அதிப ராக்ரம வீரா வானவர் பெருமானே.

கந்தபுராணம்

மாண்டு

ஆதி

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க; அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க; குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க; யானை தன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க; வாழ்க சீரடியா ரெல்லாம்.

★ ★ ★ ★ ★

மத்யமாவதி

ஆதி

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரகசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள்ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

★ ★ ★ ★ ★

மத்யமாவதி

ஆதி

மூவிரு முகங்கள் போற்றி!
முகம் பொழி கருணை போற்றி!
ஏவருந் துதிக்கநின்ற ஈராறு தோள் போற்றி!
காஞ்சி மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி!
அன்னான் சேவலும் மயிலும் போற்றி!
திருக்கை வேல் போற்றி! போற்றி!

★ ★ ★ ★ ★

கார்ப்பு

அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவருகிற் சென்று கண்டுகொண் டேன்வரு வார்தலையில்
தடப டெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

நூல்

பேற்றைத் தவம் சற்றுமில்லாத வென்னைப் பஞ்ச மென்னுஞ்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்டவா! செஞ் சடாவிமேல்
ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் க்ருபாகரனே. 1

அழித்துப் பிறக்கவொட் டாஅயில் வேலன் கவியையன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரெரி மூண்டதென்ன
விழித்தப்புகையெழுப் பொங்குவெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றாற்
கழுத்திற் சுருக்கிட் டிழுக்குமன் றோகவி கற்கின்றதே. 2

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையில்வேற்
கூரணி யிட்டனு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடக நெளிந்தது சூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தர லோகம் பிழைத்ததுவே. 3

ஓரவொட் டாரொன்றையுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவொட் டாரைவர் செய்வதென்னான் சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட் றுரனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே 4

திருந்தப் புவனங்க ளீன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி யறுவர் கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியழுங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங் குவலயமே. 5

பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல் காக்கின்றபேதை கொங்கை
 விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பி னான் மெல்ல மெல்லவுள்ள
 அரும்புந் தனிப்பர மாநந்தந் தித்தித் தறிந்தவன்றே
 கரும்புந்துவர்த்துச்செந் தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே. 6

சளத்திற் பிணிபட் டசட்டு க்ரியைக்குட் டவிக்குமென்றன்
 உளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா யவுண ருரத்துதிர்க்
 குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
 களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேல்தொட்ட காவலனே 7

ஒளியில் விளைந்த வயர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மேல்
 அளியில் விளைந்ததொ ராநந்தத் தேனை அநாதியிலே
 வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்றவெறுந்தனியைத்
 தெளிய விளம்பிய வா! முக மாறுடைத் தேசிகனே 8

தேனென்று பாகென் றுவமிக் கொணாமொழித் தெய்வவள்ளி
 கோனன் றெனக்குப தேசித்த தொன்றுண்டு கூறவற்றோ
 வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று
 தானன்று நானன் றசரீரி யன்று சரீரியன்றே 9

சொல்லுகைக் கில்லையென் றெல்லா மிழந்துசும் மாவிருக்கு
 மெல்லையுட் செல்ல எனைவிட்ட வாஇகல் வேலனல்ல
 கொல்லியைச் சேர்க்கின்றசொல்லியைக் கல்வரைக் கொவ்வைச் செவ்வாய்
 வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளண்ணல் வல்லபமே 10

குசைநெகி ழாவெற்றி வேலோ னவுணர் குடர்குழம்பக்
 கசையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின்கொத்
 தசைபடு கால்பட் டசைந்தது மேரு அடியிடவெண்
 டிசைவரை தூள்பட்ட அத்துாளின் வாரி திடர்பட்டதே 11

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந்
 தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிகிழிந்
 துடைபட்ட தண்ட கடாக முதிர்ந்த துடுபடலம்
 இடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே 12

ஒருவரைப் பங்கி லுடையாள் குமார னுடைமணிகேர்
 திருவரைக் கிண்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டரக்கர்
 வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட் டெட்டுவெற் புங்கனகப்
 பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டதே 13

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த
 இப்பாச நெஞ்சனை ஈடேற்று வாயிரு நான்குவெற்பும்
 அப்பாதி யாய்விழ மேருங் குலுங்கவிண் ணாருமுய்யச்
 சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனே14

தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
 பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபால்
 மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடுமுட்டச்
 சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே 15

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்றும்
 இடுங்கோ ளிருந்த படியிருங் கோளெழு பாருமுய்யக்
 கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந்திறக்கத் தொளைக்கவைவேல்
 விடுங்கோ னருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே16

வேதா கமசித்ர வேலா யுதன்வெட்சி பூத்த தண்டைப்
 பாதார விந்த மரணாக அல்லும் பகலுமில்லாச்
 சூதான தற்றவெளிக்கே யொளித்துச்சம் மாவிருக்கப்
 போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே 17

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும்
 நொய்யிற் பிளவள வேனும் பகிர்மின்க ணுங்கட்கிங்ஙன்
 வெய்யிற் கொதுங்க வுதவா வுடம்பின் வெறுநிழல்போற்
 கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே 18

சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியு டுருவத் தொளைத்தவைவேல்
 மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மார்பமௌ னத்தையுற்று
 நின்னை யுணர்ந்துணர்ந்தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம் பூண்
 டென்னை மறந்திருந் தேனிறந் தேவிட்ட திவ்வுடம்பே. 19

கோழிக் கொடிய னடிபணி யாமற் குவலயத்தே
வாழக் கருது மதியிலி காளுங்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட் டாதுங்க ளத்தமெல்லாம்
ஆழப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோநும் மடிப்பிற்கே.. 20

மரணப்ர மாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகிண் கிணிமுகுள
சரணப்ர தாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்துரசுடா
பரணக்ருபாகர ஞானா கரசுர பாஸ்கரனே. 21

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் தலைப்பத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே. 22

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவ னேமறவேனுனைநான்
ஐவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே. 23

கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச் சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல்
சின்னங் குறிக்க குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே. 24

தண்டா யுதமுந் திரிகூல மும்விழுத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டாய டாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே. 25

நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நேத்திலுங்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன்சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பார், மரிப் பார்வெறுங் கர்மிகளே. 26

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுதிண் டாட லொழித்தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்கு மேகந்த வேள்மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே. 27

வேலே விளங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல் லான்மன வாக்குச்செய
லாலே யடைதற் கரிதா யருவுரு வாகியொன்று
போல யிருக்கும் பொருளையெவ் வாறு புகல்வதுவே. 28

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு ளாற்கலங் காதசித்தத்
திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன்சித்ர மாதரல்குற்
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பணையிலுந்தித்
தடத்திற் றனத்திற் கிடக்கும்வெங் காம சமுத்திரமே. 29

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்
சேலென்ப தாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்றிருக்கை
வேலென் கிலைகொற்றமயூர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேயொங்ங னேழுத்தி காண்பதுவே. 30

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டிரங் குமுகுமெனக்
கக்கக் கிரியுரு வக்கதிர் வேல்தொட்ட காவலனே. 31

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார் புடன்கிரி யூடுருவத்
தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த னே துறந் தோருளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்துத் தவிக்கின்றஎன்னை யெந்நாள்வந் திரட்சிப்பையே. 32

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலமடங்கப்
பொடியாக் கியபெரு மாள்திரு நாமம் புகல்பவரே. 33

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந்தா தப்பிப் போனதொன்றற்
கெட்டாத ஞான கலைதரு வாயிருங் காமவிடாய்ப்
பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங்
கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே. 34

பத்தித் துறையிழிந் தாநந்த வாரி படிவதினால்
புத்தித் தரங்கந் தெளிவதென் றோபொங்கு வெங்குருதி
மெத்தித் குதிகொள்ள வெஞ்சூ ரனைவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே. 35

சுழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கானது செல்வந் துன்பமின்பங்
கழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ் சேகரிக் கோட்டுமுத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னென்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்ங னேமுத்தி கிட்டுவதே. 36

கண்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை
மொண்டுண் டயர்கினும் வேல்மறவேன்முது கூளித்திரள்
டுண்டுண் டுடுடுடு டுே டுடுடுடு டுண்டுண்டு
டிண்டிண் டெனக்கொட்டி யாடவெஞ் சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே. 37

நாளென் செய்யுமினை தானென் செய்யுமனை நாடிவந்த
கோளென் செய்யுங்கொடுங் கூற்றென் செய்யுங்கும ரேசரிரு
தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே. 38

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்றா
விதித்தாண் டருள்தருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்ருக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் திருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே. 39

சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழில் தேங்கடம்பின்
மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மனம் மாமயிலோன்
வேல்பட்ட டழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன்
கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே. 40

பாலே யனைய மொழியார்த மின்பத்தைப் பற்றியென்றும்
மாலே கொண்டுய்யும் வகையறி யேன்மலர்த் தாள்தருவாய்
காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே. 41

நிணங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொரு வீடெய்தி நிற்கநிற்குங்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதே சிகனங் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை
வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் வாய்த்ததுவே. 42

கவியாற் கடலடைத் தோன்மரு கோனைக் கணபணக்கட்
செவியாற் பணியணி கோமான் மகனைத் திறலரக்கர்
புவியார்ப் பெழத்தொட்ட போர்வேல் முருகனைப் போற்றி யன்பாற்
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே. 43

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந் நாற்றிநரம்
பாலார்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த அகம்பிரிந் தால்
வேலாற் கிரிதொளைத்தோனிரு தாளன்றிவே நில்லையே. 44

ஒருபு தருமறி யாத்தனி வீட்டி லுரையுணர்வற்
றிருபுத வீட்டி லிராமலென் றானிரு கோட்டொருகைப்
பொருபு தரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக்
குருபுத வேலவ னிட்டூர சூர குலாந்தகனே. 45

நீயான ஞான விநோதந் தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்சித்ர மாதரல்குற்
றோயா வருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளுமிந்த
மாயா விநோத மநோதுக்க மானது மாய்வதற்கே. 46

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்தித் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்தித் கரைபுர னும்பர மாநந்த சாகரத்தே. 47

புத்தியை வாங்கிநின் பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்தியை வாங்க அறிகின்றி லேன்முது கூர்நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேய னேவினை யேற்கென் குறித்தனையே. 48

கூரிற் கிரியிற் கதிர்வே லெறிந்தவன் தொண்டர்குழாஞ்
சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண்தண்டு தாவடிபோய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியிற் றிரிபவர் செல்வமெல்லாம்
நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே. 49

படிக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினாற்
பிடிக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாய்பெரும் பாம்பினின்று
நடிக்கும் பிரான்மரு காகொடுஞ் சூர னடுங்கவெற்பை
இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே. 50

மலையாறு கூறெழ வேல்வாங்கி னானை வணங்கியன்பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னோநும்மை நேடிவருந்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்டிர்
இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றுவர்க்கே. 51

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுங்செஞ் சேவலுஞ் செந்தமிழாற்
பகரார்வமீ பணி பாசசங் க்ராம பணாமகுட
நிகராட் சமபட்ச பட்சி துரங்க ந்ருபகுமரா
குகராட் சசபட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே. 52

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினாற்
பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தாற்
றேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்திளைத்து
வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே. 53

சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
றீகைக் கெனைவிதித் தாயிலை யேயிலங் காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவழி காட்டென்று போய்க்கடல் தீக்கொளுந்த
வாகைச் சிலைவளைத் தோன்மரு காமயில் வாகனனே. 54

ஆங்கா ரமுமடங் காரொடுங் கார்பர மாநந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறார்தினைப் போதளவும்
ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்புசெய்யா ரென்செய் வார்யம தூதருக்கே. 55

கிழியும் படியடற் குன்றெறிந் தோன்கவி கேட்டுருகி
இழியுங் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நரகக்
குழியுங் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவனூர்க் குச்செல்லும்
வழியும் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே. 56

பொருபிடி யுங்களி றும்விளை யாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றிநித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவினை யோமிறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பருங் காணாது மாய வுடம்பிதுவே. 57

நெற்றாப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றாத் தனத்திற் கினிய பிரானிக்கு முல்லையுடன்
பற்றாக்கை யும்வெந்து சங்க்ராம வேளும் படவிழியாற்
செற்றார்க் கினியவன் தேவேந்தர லோக சிகாமணியே. 58

பொங்கார வேலையில் வேலைவிட் டோனருள் போலுதவ
ளங்கா யினும்வரு மேற்பவர்க் கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கா ரமுமுங்கள் சிங்கார வீடு மடந்தையருஞ்
சங்காத மேல்கட்டு வீருயிர் போமத் தனிவழிக்கே. 59

சிந்திக் கிலேனின்னு சேவிக்கி லேன்றண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக் கிலேனொன்றும் வாழ்த்துகி லேன்மயில் வாகனனைச்
சந்திக் கிலேன்பொய்யை நிந்திக்கி லேனுண்மை சாதிக் கிலேன்
புந்திக் கிலேசமுங் காயச் கிலேசமும் போக்குதற்கே. 60

வரையுற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற
புரையற்றவேலவன் போதித் தவா! பஞ்ச பூதமுமற்
றுறையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக்
கரையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே. 61

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலந் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையன்
காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் சூரனு மேருவுமே. 62

பாதித் திருவுருப் பச்சென் றவர்க்குத்தன் பாவனையைப்
போதித்த நாதனைப்போர்வேலனைச்சென்று போற்றியுய்யச்
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ அழுது தொழுதுருகிச்
சாதித்த புத்திவந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் சந்தித்ததே. 63

பட்டிக் கடாவில் வருமந்த காவுனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண் டலாதுவிடேன் வெய்ய சூரனைப்போய்
முட்டிப் பொருதசெவ் வேற்பெரு மாள்திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புறப்பட டாசத்தி வாளென்றன் கையதுவே. 64

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றம் வெங்கூற்றன் விடுங் கயிற்றாற்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டும் கராசலங்கள்
எட்டுங் குலகரி யெட்டும்விட் டோடவெட் டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மயூரத்தனே. 65

நீர்க் குமிழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கைநில் லாதுசெல்வம்
பார்க்கு மிடத்தந்த மின்போலு மென்பர் பசித்துவந்தே
ஏற்கு மவர்க்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார்
வேற்குமரற் கன்பிலாதவர் ஞான மிகவுநன்றே. 66

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றுநின் சிற்றடியைக்
குறிசிப் பணிந்து பெறக்கற் றிலேன்மத கும்பகம்பத்
தறுகட் சிறுகட் சங்க்ராம சயில சரசவல்லி
இறுகத் தழுவுங் கடகா சலபன் னிருபுயனே. 67

சாடுஞ் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
ஓடுங் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குகம் போய்ச்சுகம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரிகொண் டாடப் பசுபதிநின்
றாடும் பொழுது பரமா யிருக்கு மதீதத்திலே. 68

தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான வாளொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற் றியபின்னர்க் காலன்வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய்ய லாஞ்சத்தி வாளொன்றினாற்
சிந்தித் துணிப்பன் தணிப்பருங் கோபத்ரி சூலத்தையே. 69

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே. 70

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தி யுடம்பை யொறுக்கிலென் னாஞ்சிவ யோக மென்னுங்
குருத்தை யறிந்து முகமா றுடைக்குரு நாதன்சொன்ன
கருத்தை மனத்தி லிருந்துங்கண் டீர்முத்தி கைகண்டதே. 71

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்கு வள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே. 72

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்துவந்து
தாக்கு மநோலயந் தானே தருமெனைத் தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணாதிந்த ஆநந்தமே. 73

அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மவிழ்ந்த அன்பாற்
குராப்புனை தண்டையந் தாள்தொழல் வேண்டுங் கொடிய ஐவர்
பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டுமென்றால்
இராப்பக லற்றஇடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே. 74

படிக்கின் நிலைபழ நித்திரு நாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின் நிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் நிலைபரமாநந்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் நிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே. 75

கோடாத வேதனுக்கியான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த
தாடாள னேதென் தணிகைக் குமரநின் றண்டையந்தாள்
சூடாத சென்னியு நாடாத கண்ணுந் தொழாத கையும்
பாடாத நாவுமெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே. 76

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரஞ் சேரஎண்ணி
மால்வாங்கி யோங்கி மயங்காமல் வெள்ளி மலையெனவே
கால்வாங்கி நிற்குங் களிற்றான் கிழத்தி கழுத்திற்கட்டு
நூல்வாங்கி டாதன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்கு நெஞ்சே.

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாம லேற்றங்கொண் டாடுவீர்காள்
போர்கொண்ட காலனுமைக்கொண்டு போமன்று பூண்பனவுந்
தார்கொண்ட மாதரு மாளிகை யும்பணச் சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவரையோ கெடுவீர் நும் மறிவின்மையே.

78

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுழலுஞ்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தருள் வாய்செய்ய வேல்முருகா
கொந்தார் கடம்பு புடைகூழ் திருத்தணிக் குன்றினிற்குங்
கந்தா இளங்குமரா அம ராவதி காவலனே.

79

மாகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றன்வந்தா லென்முன்னே
தோகைப் புரவியிற் றோன்றிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுராந் தகனைத் த்ரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல் யாணிதன் பாலகனே.

80

தாரா கணமெனுந் தாய்மார் அறுவர் தருமுலைப்பால்
ஆரா துமைமுலைப் பாலுண்ட பால னரையிற்கட்டுஞ்
சீராவுங் கையிற் சிறுவாளும் வேலுமென் சிந்தையவே
வாரா தகலந்த காவந்த போதுயிர் வாங்குவனே.

81

தகட்டிற் சிவந்த கடம்பையு நெஞ்சையுந் தாளிணைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு ளாய்புண்ட ரீகனண்ட
முகட்டைப் பிளந்து வளர்ந்திந்தர் லோகத்தை முட்டவெட்டிப்
பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டுர சூர பயங்கனே.

82

தேங்கிய அண்டத் தீமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே
பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள் கலாபப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளந்தனிவேல்
வாங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்க ளெட்டும் வழிவிட்டவே.

83

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந்தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறியேன் கற்றகல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே. 84

காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுதன் மிகவெளி தேவிழி நாசிவைத்து
மூட்டிக் கபாலமூ லாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
ஓட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே. 85

வேலா யுதன்சங்கு சக்ராயு தன்விரிஞ் சன்னறியாச்
சூலா யுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
காலா யுதக்கொடி யோனரு ளாய கவசமுண்டென்
பாலா யுதம்வரு மோயம னோடு பகைக்கினுமே. 86

குமரா சரணஞ் சரணமென் றண்டர் குழாந்துதிக்கும்
அமரா வதியிற் பெருமாள் திருமுக மாறுங்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனர்க்கிங்
கெமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தினி யென்செயுமே. 87

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனித ருடனிணங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்றுவாய் கொடி யுங்கமுகும்
பிணங்கத் துணங்கை யலகை கொண்டாடப் பிசிதர்தம்வாய்
நிணங்கக்க விக்ரம வேலா யுதந்தொட்ட நிர்மலனே. 88

பங்கே ருகனெனைப் பட்டோ லையிலிடப் பண்டுதளை
தங்காலி லிட்ட தறிந்தில னோதனி வேலெடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பவரும்
எங்கோ னறியி னினிநான் முகனுக் கிருவிலங்கே. 89

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோடனைச் சென்று கண்டுதொழ
நாலா யிரங்கண் படைத்தில னேயந்த நான்முகனே. 90

கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகளைக் களவுகொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கைக் கோளனை வானமுய்யப்
பொருமா வினைச்செற்றபோர்வேல னைக்கன்னிப் பூகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோடனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே. 91

தொண்டர்கண் டண்டிமொண் டுண்டிருக் குஞ்சுத்த ஞானமெனுந்
தண்டையம் புண்டரி கந்தருவாய் சண்ட தண்டவெஞ்சூர்
மண்டலங் கொண்டுபண்டண் பரண் பங்கொண்டு மண்டிமிண்டக்
கண்டுருண் டண்டர்விண் டோடாமல் வேல்தொட்ட காவலனே.

92

மண்கம முந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசையந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவிபுங் கேட்டது வேலெடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திருவரையிற்
கிண்கிணி யோசை பதினா லுலகமுங் கேட்டதுவே. 93

தெள்ளிய ஏனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறுமியெனும்
வள்ளியை வேட்டவன் தாள்வேட் டிலைசிறு வள்ளை தள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதகச் சொல்லைநல்ல
வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்டநெஞ்சே. 94

யான்றானெ னுஞ்சொல் லிரண்டுங் கெட்டாலன்றி யாவருக்குந்
தோன்றாது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சூகரமாய்க்
கீன்றான் மருகன் முருகன்குரு பாகரன் கேள்வியினாற்
சான்றாரு மற்றதனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே. 95

தடக்கொற்றவேள்மயி லேயிடர் தீரத் தனிவிடில்நீ
வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துநின் றோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ரத்
திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிகுவையே. 96

சேலிற் நிகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
ஆலித் தநந்தன் பணாமுடி தாக்க அதிர்ந்ததிர்ந்து
காலிற் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங் காசினியைப்
பாலிக்கு மாயனுஞ் சக்ராயுதமும் பணிலமுமே. 97

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்நரம்பாற் பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே. 98

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்ருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோல்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே. 99

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற்
கெடுதலி லாத்தொண் பரிர்கூட்டியவா! கிரௌஞ்ச வெற்பை
அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவியற விச்சிறை
விடுதலைப்பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே. 100

நூற்பயன்

சலங்காணும் வேந்தர்தமக்கு மஞ்சார் யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
துலங்கா நரகக் குழியணு கார்துட்ட நோயணுகார்
கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்னூல்
அலங்கார நூற்று ளொருகவி தான்கற் றறிந்தவரே. 101

திருவடி யுந்தண்டை யஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
மருவடி வான வதனங்க ளாறும் மலர்க்கண்களுங்
குருவடி வாய்வந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே.

102

இராப்பக லற்ற இடங்காட்டி யானிருந் தேதுதிக்கக்
குராப்புனை தண்டையந் தாளரு ளாய்கரி கூப்பிட்டநாள்
கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சம்
பராக்ரம வேல நிருதசங் கார பயங்கரனே.

103

செங்கே ழுடுத்த சினவடி வேலுந் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோளும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தரளஞ் சொரியுஞ்செங் கோடைக் குமரனென
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்வந் தெதிர்நிற்பேனே.

104

ஆவிக்கு மோசம் வருமா றறிந்துன் னருட்பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி லேன்வினை தீர்த்தருளாய்
வாவித் தடவயல் சூழுந் திருத்தணி மாமலைவாழ்
சேவற் கொடியுடை யானே யமர சிகாமணியே.

105

கொள்ளித் தலையில் ளும்பது போலக் குலையுமென்றன்
உள்ளத் துயரை யொழித்தரு ளாயொரு கோடிமுத்தந்
தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற்செந்தின் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே.

106

சூலம் பிடித்தெம பாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவருங்
காலன் தனக்கொரு காலுமஞ் சேன்கடல் மீதெழுந்த
ஆலங் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன்
வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே.

107

வேலும் மயிலும் சேவலும் துணை

கந்தர் அநுபுதி காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள் சண்முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொல் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனைபதம் பணிவாம்.

நூல்

ஆடும் பரி, வேல், அணிசேவல், எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்,
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனி யானை சகோதரனே.

1

உல்லாச, நிராகுல, யோக, இதச்
சல்லாப, விநோதனும் நீ அலையோ?
எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம்
சொல்லாய், முருகா! சுரபு பதியே!

2

வானோ? புனல் பார் கனல் மாருதமோ?
ஞானோதயமோ? நவில் நான் மறையோ?
யானோ? மனமோ? எனை ஆண்ட இடம்
தானோ? பொருளாவது சண்முகனே!

3

வளைபட்ட கைம்மாதொடு, மக்கள் எனும்
தளைபட்டு அழியத் தகுமோ? தகுமோ?
கிளைபட்டு எழுகூர் உரமும் கிரியும்,
தொளைபட்டு உருவத் தொடு வேலவனே!

4

மக மாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகம் ஆறும் மொழிந்து மொழிந்திலனே!
அகமாடை மடந்தையர் என்று அயரும்
சக மாயையுள் நின்று தயங்குவதே!

5

திணியான மனோசிலை மீது, உனதாள்
அணியார் அரவிந்தம் அரும்பு மதோ?
'பணியா?' என, வள்ளி பதம்பணியும்
தணியா அதிமோக தயா பரனே! 6

கெடுவாய் மனனே! கதி கேள் கரவாது
இடுவாய், வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடு வேதனை தூள்படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே 7

அமரும்பதி, கேள், அகம் ஆம் எனும் இப்
பிமரம் கெட மெய்ப் பொருள் பேசியவா!
குமரன்! கிரிராச குமாரி மகன்!
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே! 8

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டு சல்படும் பரிசு என்று ஒழிவேன்?
தட்டு ஊடு அறவேல் சயிலத்து எறியும்
நிட்டுர, நிராகுல, நிர்ப்பயனே! 9

கார் மா மிசை காலன் வரில், கலபத்
தேர்மா மிசை வந்து, எதிர்ப் படுவாய்!
தார் மார்ப்! வலாரி தலாரி எனும்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே! 10

'கூகா' என என் கிளை கூடி அழப்
போகா வகை, மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
நாகாசல வேலவ! நாலுகவித்
தியாகா! சுரலோக சிகாமணியே! 11

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன், பிறவான், இறவான்
'சும்மா இரு சொல் அற' என்றலுமே,
அம்மா! பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே 12

‘முருகன், தனிவேல் முனி, நம் குரு’ என்று
 அருள்கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ!
 உரு அன்று, அரு அன்று, உளது அன்று, இலது அன்று,
 இருள் அன்று, ஒளி அன்று, என நின்றதுவே 13

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல் பெற்றது
 உய்வாய், மனனே! ஒழிவாய் ஒழிவாய்,
 மெய் வாய் விழி நாசியொடும் செவி ஆம்
 ஐவாய் வழி செல்லும் அவாவினையே 14

‘முருகன், குமரன், குகன்’ என்று மொழிந்து,
 உருகும் செயல் தந்து உணர்வு என்று அருள்வாய்?
 பொரு புங்கவரும், புனியும் பரவும்
 குருபுங்கவ! எண் குண பஞ்சரனே! 15

பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு,
 ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ?
 வீரா! முதுகூர் படவேல் எறியும்
 சூரா! சுரலோக துரந்தரனே! 16

யாம் ஓதிய கல்வியும், எம் அறிவும்,
 தாமே பெற, வேலவர் தந்ததனால்,
 பூமேல் மயல்போய், அறம்மெய்ப் புணர்வீர்!
 நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே 17

உதியா, மரியா, உணரா, மறவா,
 விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா!
 அதிகா! அநகா! அபயா! அமரா
 வதி காவல! சூர பயங்கரனே! 18

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
 குடியும் குலமும் குடிபோ கியவா!
 அடி அந்தம் இலா அயில் வேல் அரசே!
 மிடி என்று ஒரு பாவி வெளிப் படினே 19

அரிதாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா
விரிதாரண! விக்ரம வேள்! இமையோர்
புரிதாரக! நாக புரந்தரனே!

20

கருதா மறவா நெறிகாண, எனக்கு
இருதாள் வனசம் தர என்று இசைவாய்
வரதா முருகா! மயில் வாகனனே!
விரதா! சுர சூர விபாடணனே!

21

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவா!
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம் பணியும்
வேளைச் சுர பூபதி, மேருவையே

22

அடியைக் குறியாது, அறியாமையினால்
முடியக் கெடவோ? முறையோ! முறையோ,
வடி விக்ரம வேல் மகிபா! குறமின்
கொடியைப் புணரும் குண பூதரனே!

23

சுர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வேன், அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ!
சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த, நெடும்
போர் வேல்! புரந்தர பூபதியே!

24

மெய்யே எனவெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
கையோ, அயிலோ, கழலோ, முழுதும்
செய்யோய்! மயில் ஏறிய சேவகனே!

25

ஆதாரம் இலேன், அருளைப் பெறவே
நீதான் ஒரு சற்றும் நினைந்திலையே!
வேதாகம ஞான விநோத! மனோ
தீதா! சுரலோக சிகாமணியே!

26

மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்,
என்னே! விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ?
பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயில் ஏறிய வானவனே!

27

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
ஞான கரனே! நவிலத் தகுமோ?
யான் ஆகிய என்னை விழுங்கி, வெறும்
தானாய் நிலை நின்றது, தற்பரமே

28

இல்லே எனும் மாயையில் இட்டனை நீ,
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே,
மல்லேபுரி பன்னிரு வாகுவில் என்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர் வேலவனே!

29

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன் அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித் ததுதான்,
அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்,
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப் பதுவே!

30

‘பாழ்வாழ்வு எனும் இப் படுமாயையிலே
வீழ்வாய்’ என, என்னை விதித்தனையே!
தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனிநீ! மயில் வாகனனே!

31

கலையே பதறிக் கதறித், தலையூடு
அலைய படுமாறு அதுவாய் விடவோ?
கொலையே புரி வேடர் குலப் பிடிதோய்
மலையே! மலை கூறிடு வாகையனே!

32

சிந்தாகுல இல்லொடு, செல்வம் எனும்
விந்தாடவி, என்று விடப் பெறுவேன்?
மந்தாகினி தந்த வரோதயனே!
கந்தா! முருகா! கருணாகரனே!

33

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காமல் எனக்கு வரந் தருவாய்
சங்க்ராம சிகாவல சண்முகனே
கங்காநதி பால க்ருபா கரனே. 34

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண மலர்க் கழல் என்ரு) அருள்வாய்
மதிவா னுதல் வள்ளியை அல்லதுபின்
துதியா விரதா சுர பூபதியே 35

“நாதா குமரா நம” என்ரு) அரணார்
“ஓதாய்” என ஓதியதெப் பொருள்தான்
வேதா முதல் விண்ணவர் சூடுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே. 36

கிரிவாய்விடு விக்ரம வேல் இறையோன்
பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே
புரிவாய் மனனே பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோடும் அகந்தை யையே. 37

ஆதாளியை ஒன்ற றியேனை அறத்
தீதாளியை ஆண்டது செப்பு மதோ
கூதாள கிராத குலிக் கிறைவா
வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே. 38

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவேடனை என்று முடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணரும்
தேவே சிவ சங்கர தேசிகனே 39

வினையோட விடும் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோடு தியங்கி மயங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோ டுபுகந்
தினையோ டிதணோடு திரிந் தவனே. 40

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகம் செய்யுநாள்
வாகா முருகா மயில் வாகனனே
யோகா சிவ ஞானொப தேசிகனே. 41

குறியைக் குறியாது குறித்து அறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த் திடலும்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையும் அற்று
அறிவற்று அறியா மையும் அற்றதுவே. 42

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளம் துகள் ஆயினபின்
பேசா அநுபூதி பிறந் ததுவே. 43

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
கூடும்படி தந்தது சொல் லுமதோ
வீடும் சுரர் மாமுடி வேதமும்வெங்
காடும் புனமும் கமழும் கழலே. 44

கரவாகிய கல்வி உளார் கடைசென்று
இரவா வகைமெய்ப் பொருள் ஈகுவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோக தயா பரனே. 45

எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ
சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து) எனையாள்
கந்தா கதிர் வேலவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநாயகனே. 46

ஆறாறையும் நீத்ததன் மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன் பெறுமா றுளதோ?
சீறா வருகூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறா உலகங் குளிர்வித் தவனே. 47

அறிவொன் றறநின் றறிவாா அறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரான் அலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும் வேலவனே.

48

தன்னந்தனி நின்றது தான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னும் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னம் களையும் க்ருபைகூழ் சுடரே.

49

மதிகெட்(டு) அறவாடி மயங்கி அறக்
கதிகெட்(டு) அவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத்திர! ஞான சுகாதிப! அத்
திதிபுத் திரர்வீறடு சேவகனே.

50

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

51

சற்குரு அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவகுப்பு தேவேந்திர சங்க வகுப்பு

தரணியில் அரணிய முரண்திர ணியன்உடல்

தனைநக நுதிகொடு

சாடோங்குநெ டங்கிரி ஓடேந்துப யங்கரி

தமருக பரிபுர ஒலிகொடு நடநவில் சரணிய சதுர்மறை

தாதாம்புய மந்திர வேதாந்தப ரம்பரை

சரிவளை விரிசடை எரிபுரை வடிவினள் சததள முகுளித

தாமாங்குசம் என்றிரு தாளாந்தர அம்பிகை

தருபதி சுரரொடு சருவிய அசுரர்கள் தடமணி முடிபொடி

தான்ஆம்படி செங்கையில் வாள்வாங்கிய சங்கரி

இரணகி ரணமட மயின்மருக மதபுள கிதஇள முலைஇள

நீர்தாங்கிநு டங்கிய நூல்போன்றம ருங்கினள்

இறுகியசிறுபிறை எயிறுடையமபடர்எனதுயிர் கொளவரின்

யான் ஏங்குதல் கண்டெதிர் தான்ஏன்று

கொளங்குயில்

இடுபலி கொடுத்திரி இரவலர் இடர்கெடவிடு(ம்)மன கரதல

ஏகாம்பரை இந்திரை மோகாங்கசு மங்கலை

எழுதிய படம்எனஇருள்அறு சுடர்அடி இணைதொழுமவுனிகள்

ஏகாந்தசு கம்தரு பாசாங்குச சுந்தரி

கரணமு(ம்) மரணமு(ம்) மலமொடும் உடல்படு

கடுவினை கெடநினை

காலாந்தரி கந்தரி நீலாஞ்சனி நஞ்சுமிழ்

கனல்எரி கணபண குணமணி அணிபணி கனவளை

மரகத

காசாம்பர கஞ்சுளி தூசாம்படி கொண்டவள்

கனைகழல் நினையலர் உயிர்அவி பயிரவி கவுரிக

மலைகுழை

காதார்ந்தசெ முங்கமு நீர்தோய்ந்தபெ ருந்திரு

கரைபொழி திருமுக கருணையில்உலகெழு கடல்நிலை

பெறவளர்

காவேந்திய பைங்கிளி மாசாம்பவி தந்தவன்

அரண்நெடு வடவரை அடியொடு பொடிபட அலைகடல்

கெடஅயில்

வேல்வாங்கிய செந்தமிழ் நூலோன்கும ரன்குகன்

அறுமுகன் ஒருபொது டிருபயன் அபிநவன் அழகிய

குறமகள்

தார்வேய்ந்தபு யன்பகை யா(ம்)மாந்தர்கள் அந்தகன்

அடன்மிகு கடதட விகடித மதகளி றனவர தமு(ம்)அக

லாமாந்தர்கள் சிந்தையில் வாழ்வாம்படி செந்திலில்

அதிபதி எனவரு பொருதிறல் முருகனை அருள்பட

மொழிபவர்

ஆராய்ந்துவ ணங்குவர் தேவேந்திர சங்கமே.

வேல் வகுப்பு

பருத்தமுலை சிறுத்தஇடை வெளுத்தநகை
கறுத்தகுழல் சிவத்தவிதழ் மறச்சிறுமி
விழிக்குநிக ராகும்

பனைக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள
கசக்கடவுள் பதத்திடுநி களத்துமுளை
தெறிக்கவர மாகும்

பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை யிருக்குமொரு
கவிப்புலவன் இசைக்குருகி வரைக்குகையை
யிடித்துவழி காணும்

பசித்தலகை முசித்தமுது முறைப்படுதல்
ஒழித்தவுணர் உரத்துதிர நிணத்தசைகள்
புசிக்கவருள் நேரும்

சுராக்குமுநி வராக்குமக பதிக்கும்விதி
தனக்கும்அரி தனக்குநரர் தமக்குமுறும்
இடுக்கண்வினை சாடும்

சுடர்ப்பரிதி ஒளிப்பநில வொழுக்குமதி
ஒளிப்பஅலை யடக்குதழல் ஒளிப்பவொளிர்
ஒளிப்பிரபை வீசும்

துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கஇடர்
நினைக்கினவர் குலத்தைமுத லறக்களையும்
எனக்கொர்துணை யாகும்

சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவரை
யடுத்தபகை யறுத்தெறிய வறுக்கியெழு
மறத்தைநிலை காணும்

தருக்கிநமன் முருக்கவரின் எருக்குமதி
 தரித்தமுடி படைத்தவிறல் படைத்தஇறை
 கழற்குநிக ராகும்

தலத்திலுள கணத்தொகுதி களிப்பினுண
 வழைப்பதென மலர்க்கமல கரத்தின்முனை
 விதிர்க்கவளை வாகும்

தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு
 வலத்துமிரு புறத்துமரு கடுத்திரவு
 பகற்றுணைய தாகும்

சலத்துவரும் அரக்கருடல் கொழுத்துவளர்
 பெருத்தகுடர் சிவத்ததொடை யெனச்சிகையில்
 விருப்பமொடு கூடும்

திரைக்கடலை யுடைத்துநிறை புனர்கடிது
 குடித்துடையும் உடைப்படைய அடைத்துதிர
 நிறைத்துவிளை யாடும்

திசைக்கிரியை முதற்குலிசன் அறுத்தசிறை
 முளைத்ததென முகட்டினிடை பறக்கவற
 விசைத்ததிர வோடும்

சினத்தவணர் எதிர்த்தரண களத்தில்வெகு
 குறைத்தலைகள் சிரித்தெயிறு கடித்துவிழி
 விழித்தலற மோதும்

திருத்தணியில் உதித்தருளும் ஒருத்தன்மலை
 விருத்தனென துளத்திலுறை கருத்தன்மயில்
 நடத்துகுகன் வேலே.

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

ராகம் : ஜோன்புரி

தாளம் : ஆதி

ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்திலிது

வாகநிகழ் பத்தசன

வாரக் காரனும்

ஆரமது ரித்தகனி காரணமு தற்றமைய

னாருடன் உணக்கைபரி

தீமைக் காரனும்

ஆகமம்வி னைத்தகில லோகமும் நொழப்பளவில்

ஆசையொடு சுற்றுமதி

வேகக் காரனும்

ஆணவ அழுக்கடையும் ஆவியை விளக்கிலிநு

பூதிஅடை வித்ததொரு

பார்வைக் காரனும்

ஆடலைவு பட்டமரர் நாடதுபி ழைக்கஅம

ராவதிபு ரக்கும் அடல்

ஆண்மைக் காரனும்

ஆடக விசித்ரகன கோபுரமு கப்பில்அரு

ணாபுரியில் நிற்கும்அடை

யாளக் காரனும்

ஆயிரமு கத்துநதி பாலனும் அிகத்தழமை

யானவர்தொ டுத்தகவி

மாலைக் காரனும்

ஆறுமுக வித்தகனும் ஆறிருபு யத்தரசும்

ஆதிமுடி வற்றதிரு

நாமக் காரனும்

யான்என தெனச்சருவும் ஈனசம யத்தெவரும்

யாரும்உணர் தற்கரிய

நேர்மைக் காரனும்

யாது(ம்) நிலை அற்றலையும் ஏழுபிறவிக்கடலை

ஏறவிடு நற்கருணை

ஓடக் காரனும்

ஏரகம் இடைக்கழிசி ராமலைதி ரூப்பமுநி

ஏர்அணிசெ ருத்தணியில்

வாசக் காரனும்

ஏழையின் இரட்டைவினை யாயதொர் உடற்சிறைஇ

ராமல்விடு வித்தருள்தி

யாயக் காரனும்

யாமளைம ணக்கு(ம்)முக சாமளை மணிக்குயிலை

யாய்என அழைத்துருகு நேயக் காரனும்
ஏதம்அறநிச்சயம னோலய விளக்கொளியும்
யாகமுநி வாக்குரிய காவற் காரனும்

ஈர்இரும ருப்புடைய சோனைமத வெற்பிவரும்
யானைஅளவிற்குவளும் ஆசைக் காரனும்
ஏடவிழ்க டப்பமலர் கூதளமுடிக்கும் இளை
யோனும்அறி விற்பெரிய மேன்மைக் காரனும்

வானவர்பொ ருட்டுமக வானதுபொ ருட்டுமலர்
வாவியில் உதித்தமுக மாயக் காரனும்
வாரணப திக்குதவு(ம்) நாரணன் உவக்கு மரு
மானும்அய னைக்கறுவு கோபக் காரனும்

வாழி என நித்த மற வாதுபர விற்கரண
வாரிஜம் அளிக்கும்உப காரக் காரனும்
மாடமதில் சுற்றியத்ரி கூடகிரி யிற்கதிர்செய்
மாநகரி யிற்கடவுள் ஆயக் காரனும்

வாளையிறதுற்றபகு வாய்தொறு(ம்)நெ ருப்புமிழும்
வாசுகி எடுத்துதறும் வாசிக் காரனும்
வாளகிரி யைத்தனது தாளில்இடி யப்பொருது
வாகைபுனை குக்குடப தாகைக் காரனும்

மாசில்உயி ருக்குயிரு(ம்) மாசில்உணர் வுக்குணர்வும்
வானில்அணு வுக்கணுஉ பாயக் காரனும்
வாதனைத விர்த்தகுரு நாதனும்வெ ளிப்படம
காடவியில் நிற்பதொர்ச காயக் காரனும்

மீனவனு(ம்) மிக்கபுல வோரும்உறைபொற்பலகை

மீதமர்த மிழ்த்ரயவி

நோதக் காரனும்

வேரிமது மத்த(ம்)மதி தாதகிக டுக்கைபுனை

வேணியர்து திப்பதொரு

கேள்விக் காரனும்

வேலைதுகள் பட்டுமலை சூரன்உடல் பட்டுருவ

வேலைஉறவிட்டதனி

வேலைக் காரனும்

மீன்உலவு கிர்த்திகைகு மாரனு(ம்) நினைக்கும்அவர்

வீடுபெறவைத்தருளுள்உ

தாரக் காரனும்

மேனைஅரி வைக்குரிய பேரனு(ம்) மதித்ததிறல்

வீரனும் அரக்கர்குல

சூறைக் காரனும்

வேதியர்வெ றுக்கையும் அநாதிபர வஸ்துவும்வி

சாகனம்வி கற்பவெகு

ரூபக் காரனும்

வேருவர்பு னத்தில்உரு மாறிமுனி சொற்பழவி

யாகுலம னத்தினொரு

போம்வீற் காரனும்

மேவியபு னத்திதணில் ஓவியம் எனத்திகழும்

மேதகு குறத்திரு

வேளைக்காரனே

கடைக்கணியல் வகுப்பு

அலைகடல்வ ளைந்து டத்த எழுபுவிபு ரந்தி ருக்கும்

அரசெனநி ரந்த ரிக்க

வாழலாம்

அளகைஅர சன்த னக்கும் அமரர்அர சன்த னக்கும்

அரசெனஅறஞ்செ லுத்தி

ஆளலாம்

அடைபெறுவ தென்று முத்தி அதிமதுர செந்த மிழ்க்கும்

அருள்பெறநி னைந்து சித்தி

ஆகலாம்

அதிரவரும் என்று முட்ட அலகில் வினை சண்டை நிற்க

அடல்எதிர்பு ரிந்து வெற்றி

ஆகலாம்

இலகியந லம்செய் புட்ப கமும்உடல் நிறம்வெ ளுத்த
 இபஅரசெ னும்பொ ருப்பும் ஏறலாம்
 இருவர்அவர் நின்றி டத்தும் எவர்எவர்இ ருந்தி டத்தும்
 ஒருவன்இவன் என்று ணர்ச்சி கூடலாம்

எமபடர்தொடர்ந்த ஹைக்கில் அவருடன் எதிர்ந்துள் உட்க
 இடிஎனமு ழங்கி வெற்றி பேசலாம்
 இவைஒழிய வும்ப லிப்ப தகலவிடும் உங்கள் வித்தை
 யினைஇனிவி டும்பெ ருத்த பாருளீர்

முலைஇடைகி டந்தி ளைப்ப மொகுமொகென வண்டி ரைப்ப
 முகைஅவிழ்க டம்ப டுத்த தாரினான்
 முதலிபெரி யம்ப லத்துள் வரைஅசல மண்ட பத்துள்
 முநிவர்தொழ அன்று நிர்த்தம் ஆடினான்

முனைதொறு(ம்)முழங்கி ஒற்றி முகில்என இரங்க வெற்றி
 முறைநெறிப றந்துவிட்ட கோழியான்

முதியவுணர் அன்று பட்ட முதியகுடர் நன்று சுற்று
 முதுகமுகு பந்தர் இட்ட வேலினான்
 மலைமருவு பைம்பு னத்தி வளரும்இரு குன்றம் ஒத்தி
 வலிகுடிபு குந்தி ருக்கும் மார்பினான்

மழலைகள்வி ளம்பி மொய்த்த அறுவர்முலை உண்டு முற்றும்
 வடிவுடன்வ ளர்ந்தி ருக்கும் வாழ்வினான்

மலைஇறைம டந்தை பெற்ற ஒருமதலை என்று தித்து
 மலைஇடிய வந்து ணித்த தோளினான்
 மயிலையும்அ வன்தி ருக்கை அயிலையும் அவன்
 கடைக்கண்
 இயலையும்நி னைத்திருக்க வாருமே.

ராகம் : மோகனம் தாளம் : ஆதி
பூவுளோ னுக்கும்உயர் தேவர்கோ னுக்கும்எழு
பூவில்யா வார்க்கும்வரு துன்புதீர்த் திடுமே
பூதசே னைக்குள்ளொரு கோடிசூர் யப்பிரபை
போலமா யக்கரிய காங்குல்நீக்கிடுமே
பூதிபூ சிப்பரமர் தோலை மேல் இட்டதொரு
போர்வைபோல் நெட்டுறைம ருங்குசேர்த் திடுமே
போரிலே நிர்த்தம்இடு வீரமா லக்ஷமிமகிழ்
பூசைநே சித்துமலர் தும்பைசாத் திடுமே
பாவரு பக்கொடிய சூரனார் பெற்றபல
பாலர்மா ளத்தசைகள் உண்டுதேக் கிடுமே
பாநுகோ பப்பகைஞன் மேனிசோ ரக்குருதி
பாயவே வெட்டிஇரு துண்டமாக் கிடுமே
பாடுசேர் யுத்தகள மீதிலே சுற்றும்நரி
பாறுபேய் துய்த்திநி ணங்கள்ஊட் டிடுமே
பாடிஆ டிப்பொருத போரிலே பத்திரக
பாலிகு லப்படையை வென்றுதாக் கிடுமே
ஆவலா கத்துதிசெய் பாவலோர் மெய்க்கலிக
ளாம்அகோ ரக்களைக ளைந்துநீக் கிடுமே
யாருமே அற்றவன்என் மீதொர்ஆ பத்துறவ
ராமலே சுற்றிலும்இ ருந்துகாத் திடுமே
ஆடல்வேள் நற்படைகள் ஆணையா வுக்குமுதல்
ஆணையா வைத்துவலம் வந்துபோற் றிடுமே
ஆலகா லத்தைநிகர் காலசு லத்தையும்அ
றாதபா சத்தையும்அ ரிந்துபோட் டிடுமே
மேவலார் முப்புரமும் நீறவே சுட்டொரு
மேருவாம் விற்பரமர் தந்தபாக் கியவான்
வேடர்மா னுக்கும்உயர் தேவயா னைக்கும்இசை
வேலர்தா ளைத்தொழுது யர்ந்தவாழ்க் கையினான்
வீறுசேர் மிக்ககண நாதனார் எட்டுவகை
வீரர்நே யத்தமையன் என்றதோட் டுணைவோன்
மேன்மையாம் லக்ஷ்மரத வீரர்பூ சிக்கவரு
வீரவா குத்தலைவன் வென்றவாட் படையே.

ராகம் : அடானா

தாளம் : ஆதி

சந்தன பாளித குங்கும புளகித சண்பக கடகபுயச்
சமர சிகாவல குமர ஷடானன சரவண குரவணியும்
கொந்தள பாரகி ராதபு ராதனி கொண்க் எனப்பரவுங்
கூதள சீதள பாதம் எனக்கருள்! குஞ்சரி மஞ்சரிதோய்
கந்தக்ரு பாகர கோமள கும்ப கராதிப மோகரத
கரமுக சாமர கர்ண விசால கபோல விதானமதத்
தெந்த மகோதர மூஷிக வாகன சிந்தூர பத்மமுகச்
சிவசுத கணபதி விக்நவி நாயக தெய்வ சகோதரனே.

வேல் விருத்தம்

ராகம் : மத்யமாவதி

தாளம் : கண்டசாபு

மகரம்அள றிடைபுரள உரககண பணமவுலி
மதியும்இர வியுமலைய வே
வளர்எழிலி குடர்உழல இமையவர்கள் துயர்அகல
மகிழ்வுபெறும் அறுசிறைய வாம்
சிகரவரை மனைமறுகு தொறுநுளைய மகளிர்செழு
செந்நெல்களொடு தரளம் இடவே
செகசிரப கிரதிமுதல் நதிகள்கதி பெற உததி
திடர்அடைய நுகரும் வடிவேல்
தகரமிரு கமதமென மணமருவு கடகலுழி
தருகவுளும் உறுவள் எயிறும்
தழைசெவியும் நுதல்விழியும் உடையஒரு கடவுள்மகிழ்
தருதுணைவன் அமரர் குயிலும்
குசுரமலை எயினர்குல மடமயிலும் எனஇருவர்
குயமொடமர் புரியு முருகன்
குமரன் அறு முகன்எதிரும் விருதுநிசி சரர்அணிகள்
குலையவிடு கொடியவேலே.

திருளமுகூற்றிருக்கை

ஒருரு வாகிய தாரகப் பிரமத்து

ஒருவகைத் தோற்றத்து திருமர பெய்தி

ஒன்றாய் ஒன்றி இருவரில் தோன்றி மூவா தாயினை;

இருபிறப் பாளரின் ஒருவன் ஆயினை

ஓராச் செய்கையின் இருமையின் முன்னாள்

நான்முகன் குடுமி ஒருநொடி பெயர்த்து

மூவரும் போந்து இருதாள் வேண்ட

ஒருசிறைவிட்டனை;

ஒருநொடி அதனில் இருசிறைமயிலின்

முந்நீர் உடுத்த நானிலம் அஞ்ச நீ வலஞ் செய்தனை;

நால்வகை மருப்பின் மும்மதத் திருசெவி

ஒருகைப் பொருப்பன் மகளை வேட்டனை;

ஒருவகை வடிவினில் இருவகைத் தாகிய

மும்மதன் தனக்கு மூத்தோன் ஆகி

நால்வாய் முகத்தோன் ஐந்துகைக் கடவுள்

அறுகு கூடிக்கு இளையோன் ஆயினை;

ஐந்தெழுத் ததனில் நான்மறைஉணர்த்தும்

முக்கட் சுடரினை இருவினை மருந்துக்கு

ஒருகுரு வாயினை;

ஒருநாள் உமைஇரு முலைப்பால் அருந்தி

முத்தமிழ் விரகன் நாற்கவி ராஜன்

ஐம்புலக் கிழவன் அறுமுகன் இவன்என

எழில்தரும் அழகுடன் கழுமலத்து) உதித்தனை;

அறுமீன் பயந்தனை; ஐந்தரு வேந்தன்

நான்மறைத் தோற்றத்து முத்தலைச் செஞ்சூட்டு

அன்றில் அங்கிரி இருபிள வாச

ஒருவேல் விடுத்தனை;

காவிரி வடகரை மேவிய குருகிரி இருந்த

ஆறெழுத்து) அந்தணர் அடியினை போற்ற

ஏரகத் திறைவன் என இருந்தனையே.

திருப்புகழ் அஷ்டோத்தர சத திவ்விய நாமங்கள்

ஓம் போத நிர்க்குண போதா நமோ நம
 ஓம் நாத நிஷ்கள நாதா நமோ நம
 ஓம் பூரணக் கலை சாரா நமோ நம
 ஓம் பஞ்சபாண பூபன் மைத்துன பூபா நமோ நம
 ஓம் நீப புஷ்பக தாளா நமோ நம
 ஓம் போக சொர்க்கபு பாலா நமோ நம
 ஓம் சங்கமேறும் மாதமிழ்த்ரய சேயே நமோ நம
 ஓம் வேத னத்ரய வேளே நமோ நம
 ஓம் வாழ் சகத்ரய வாழ்வே நமோ நம
 ஓம் வேத வித்தகா சாமீ நமோ நம

10

ஓம் வேல் மிகுந்த மாகூரா நமோ நம
 ஓம் வீம சரக்யூ காளா நமோ நம
 ஓம் விந்துநாத வீரபத்ம சீர்பாதா நமோ நம
 ஓம் நீலமிக்க கூதாளா நமோ நம
 ஓம் மேக மொத்த மாயூரா நமோ நம
 ஓம் விண்டிடாத போத மொத்த பேர் போதா நமோ நம
 ஓம் பூத மற்றமே யானாய் நமோ நம
 ஓம் பூரணத்துளே வாழ்வாய் நமோ நம
 ஓம் துங்கமேவும் பூதரத் தெலாம் வாழ்வாய் நமோ நம
 ஓம் ஆறிரட்டி நீள் தோளா நமோ நம

20

ஓம் பூஷணத்துமா மார்பா நமோ நம
 ஓம் ஆர்யை பெற்ற சீராளா நமோ நம
 ஓம் சூரையட்டு நீள் பேரா நமோ நம
 ஓம் ஆரணத்தினார் வாழ்வே நமோ நம
 ஓம் சீதள வாரிஜ பாதா நமோ நம
 ஓம் நாரத கீத விநோதா நமோ நம

ஓம் சேவல மாமயில் ப்ரீதா நமோ நம
 ஓம் மறை தேடுஞ் சேகரமான ப்ரதாபா நமோ நம
 ஓம் ஆகம சார சொரூபா நமோ நம
 ஓம் தேவர்கள் சேனை மகீபா நமோ நம 30

ஓம் கதி தோயப் பாதக நீவு குடாரா நமோ நம
 ஓம் மாவசுரேச கடோரா நமோ நம
 ஓம் பாரினிலே ஜய வீரா நமோ நம
 ஓம் மலைமாத்ரு பார்வதியாள் தரு பாலா நமோ நம
 ஓம் நாவல ஞான மனோலா நமோ நம
 ஓம் பால குமார சுவாமீ நமோ நம
 ஓம் நாதவிந்து கலாதி நமோ நம
 ஓம் வேத மந்த்ர சொரூபா நமோ நம
 ஓம் ஞான பண்டித சாமீ நமோ நம
 ஓம் வெகு கோடி நாமசம்பு குமாரா நமோ நம 40

ஓம் போக அந்தரி பாலா நமோ நம
 ஓம் நாகபந்த மயூரா நமோ நம
 ஓம் பரகூரர் சேததண்ட விநோதா நமோ நம
 ஓம் கீத கிண்கிணி பாதா நமோ நம
 ஓம் தீர சம்ப்ரம வீரா நமோ நம
 ஓம் கிரிராஜ தீபமங்கள ஜோதீ நமோ நம
 ஓம் தூய அம்பல லீலா நமோ நம
 ஓம் தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம
 ஓம் போதகந்தரு கோவே நமோ நம
 ஓம் நீதி தங்கிய தேவா நமோ நம 50

ஓம் பூதலந் தனை யாள்வாய் நமோ நம
 ஓம் பணியாவும் புணுகின்ற பிரானே நமோ நம
 ஓம் வேடர் தங்கொடி மாலா நமோ நம
 ஓம் போதவன் புகழ் சாமீ நமோ நம
 ஓம் அரிதான வேத மந்திர ரூபா நமோ நம

ஓம் ஞான பண்டித நாதா நமோ நம
 ஓம் வீர கண்டை கொள் தாளா நமோ நம
 ஓம் அழகான மேனி தங்கிய வேளே நமோ நம
 ஓம் வானபைந்தொடி வாழ்வே நமோ நம
 ஓம் வீறு கொண்ட விசாகா நமோ நம

60

ஓம் சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோ நம
 ஓம் தெரிசன பரகதி யானாய் நமோ நம
 ஓம் திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோ நம
 ஓம் செஞ்சொல் சேரும் திருதருகலவி மணாளா நமோ நம
 ஓம் திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோ நம
 ஓம் ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா நமோ நம
 ஓம் உம்பர்கள் ஸ்வாமீ நமோ நம
 ஓம் எம்பெருமானே நமோ நம
 ஓம் ஒண்டொடி மோகா நமோ நம
 ஓம் சரவண ஜாதா நமோ நம

70

ஓம் கருணைய தீதா நமோ நம
 ஓம் சத தள பாதா நமோ நம
 ஓம் அபிராமி தருணக தீரா நமோ நம
 ஓம் நிருபமர் வீரா நமோ நம
 ஓம் சமதள வுரா நமோ நம
 ஓம் ஜகதீச பரம சொரூபா நமோ நம
 ஓம் சுரர்பதி பூபா நமோ நம
 ஓம் பரிமள நீபா நமோ நம
 ஓம் உமைகாளி பகவதி பாலா நமோ நம
 ஓம் இகபர மூலா நமோ நம

80

ஓம் பவுருஷ சீலா நமோ நம
 ஓம் சத்தி பாணீ நமோ நம
 ஓம் முத்தி ஞானீ நமோ நம
 ஓம் தத்வ ஆதி நமோ நம

ஓம் விந்துநாத சத்துருபா நமோ நம
 ஓம் ரத்ன தீபா நமோ நம
 ஓம் தற்ப்ர தாபா நமோ நம
 ஓம் சிங்கார ரூப மயில் வாகன நமோ நம
 ஓம் கந்தா குமாரசிவ தேசிக நமோ நம
 ஓம் சிந்தூர பார்வதி சுதாசுர நமோ நம 90

ஓம் விருதோதை சிந்தான சோதி கதிர்வேலவ நமோ நம
 ஓம் காங்காள வேணிகுரு வானவ நமோ நம
 ஓம் அரிமரு கோனே நமோ நம
 ஓம் அறுதி யிலானே நமோ நம
 ஓம் அறுமுக வேளே நமோ நம
 ஓம் அரகர சேயே நமோ நம
 ஓம் இமையவர் வாழ்வே நமோ நம
 ஓம் அருண சொரூபா நமோ நம
 ஓம் ஓம் தென்பராங் குன்றுறை தேவா நமோ நம
 ஓம் ஓம் செந்திலம் பதிவளர் சேயே நமோ நம 100

ஓம் ஓம் தென்பழநிமலை மேவு தீரா நமோ நம
 ஓம் ஓம் திருவே ரகத்திலுறை தேனே நமோ நம
 ஓம் ஓம் குன்றுதோ றாடல்புரி குமரா நமோ நம
 ஓம் ஓம் பழமுதிர் சோலை வளர் பதியே நமோ நம
 ஓம் ஓம் மயில்மிசை வருமொரு வரதா நமோ நம
 ஓம் ஓம் சேகர வாரண வேல்வீரா நமோ நம
 ஓம் ஓம் மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தா நமோ நம
 ஓம் ஓம் குருவாய் வருவாய் குகனே நமோ நம 108

நாநாவித மந்த்ர பரிமள பத்ர புஷ்பாணிம் சமர்ப்பயாமி

பகழிக்கூத்தர் அருளிச் செய்த திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ்

பாம்பா லுத்தி தனைக்கடைந்து
 படருங் கொடுங்கார் சொரிமழைக்குப்
 பரிய வரையைக் குடைகவித்துப்
 பசுக்கள் வெருவிப் பதறாமற்
 காம்பா லிசையின் றொனியழைத்துக்
 கதறுந் தமரக் காளிந்திக்
 கரையி னிரைப்பின் னேநடந்த
 கண்ணன் மருகா முகையுடைக்கும்
 பூம்பா சடைப்பங் கயத்தடத்திற்
 புனிற்றுக் கவரி முலைநெரித்துப்
 பொழியு மமுதந் தனைக்கண்டு
 புனலைப் பிரித்துப் பேட்டெகினந்
 தீம்பால் பருகுந் திருச்செந்தூர்ச்
 செல்வா தாலோ தாலேலோ
 தெய்வக் களிற்றை மணம்புணர்ந்த
 சிறுவா தாலோ தாலேலோ.

1

மாங்கல மாங்கலநா லெங்குமொ ழிந்தனர்காண்
 வானோ ரேனோர் போய்
 வந்து வணங்கினர்மே லந்தர துந்துபிகேள்
 வாளு டாடாதே
 கொங்கைசு மந்திடைநா லஞ்சம ணங்கனையார்
 கூடா தூடாரோ
 கொண்டவ ரந்தருவா யண்டர்பெ ருந்தவமே
 கோமா னாமாநீ
 செங்ம லந்தனிலே பைங்குமு தங்களிலே
 சேல்பாய் வானாடா
 தென்றலுடன் தமிழ்தேர் தென்பொதி யம்பயில் வாழ்
 தேனார் தார்மார்பா
 சங்குவ லம்புரிகுழ் செந்தில்வ ளம்பதியாய்
 தாலோ தாலேலோ
 சங்கரி தன்குமரா மங்கையர் தங்கணவா
 தாலோ தாலேலோ.

2

ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ லிங்ககாஷ்டகம்

- பரஹ்ம-முராரி-ஸ்ரீராசித-லிங்கம்
நிர்மல-பாஷித-ஸோபித-லிங்கம்
ஜன்மஜ-துக்க-விநாஸக-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி-ஸதாஸிவ-லிங்கம் 1
- தேவ-முநி-ப்ரவரார்சித-லிங்கம்
காமதஹம்-கருணாகர-லிங்கம்
ராவணதர்ப-விநாஸக-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி-ஸதாஸிவ-லிங்கம் 2
- ஸர்வஸூகந்தி-ஸ்லேபித-லிங்கம்
புத்தி-விவர்தந-காரணலிங்கம்
ஸித்த-ஸ்ரீரஸிர-வந்தித-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி-ஸதாஸிவ-லிங்கம் 3
- கநகமஹாமணி-பூஷித-லிங்கம்
பணிபதி-வேஷ்டித-ஸோபித-லிங்கம்
தக்ஷ-ஸூயஜ்ஞ-விநாஸக-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி-ஸதாஸிவ-லிங்கம் 4
- குங்கும-சந்தந-ஸேபித-லிங்கம்
பங்கஜஹரா-ஸ்ஸோபித-லிங்கம்
ஸஞ்சித-பாப-விநாஸக-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி-ஸதாஸிவ-லிங்கம் 5
- தேவகணார்சித-ஸேவித-லிங்கம்
பாவையர்-பக்திபி-ரேவச-லிங்கம்
திநகரகோடி-ப்ரபாகர-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி-ஸதாஸிவ-லிங்கம் 6

அஷ்டதளோபரி-வேஷ்டித-லிங்கம்
ஸர்வஸமுத்பவ-காரண-லிங்கம்
அஷ்டதரித்ர-விநாஸக-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி-ஸதாஸிவ-லிங்கம்

7

ஸ்ரகுரு-சுரவர-பூஜித-லிங்கம்
ஸ்ரவந-புஷ்ப-ஸதார்சித-லிங்கம்
பராத்பரம்-பரமாத்மக-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி-ஸதாஸிவ-லிங்கம்

8

லிங்காஷ்டகமிதம்
புண்யம் ய: பட்டேத்
ஸிவ ஸந்நிதௌ ஸிவலோக
மவாப்நோதி ஸிவேந ஸஹமோததே

9

தேவி ஸ்தோத்திரம்

1. பர்வத ராஜகுமாரி பவாநி
பஞ்சய க்ருபையா மமதுரிதானி
கிஞ்சித் குஞ்சித வாமாசுஷி
ஜெயநய துரிதம் காமாசுஷி
2. அகிலாண் டேஸ்வரி ஜெகதாம்பா
மாமவ சங்கரி தேவேசி
தர்மஸம் வர்த்தினி மாம்பாஹி
சததம் பக்திம் மேதேஹி
3. கௌரி கல்யாணி தேவேசி
பர்வத தனயே மாம்பாஹி
பர்வத வர்த்தினி பரமேஷ்டி
பரம தயாளோ மாம்பாஹி

4. ஸ்மரஹர புரஹர த்யாயோமா
பாஹரி கிருபாரஸ ஜலதேமா
சர்வமங்கள் கௌரி பவாநி
சந்தத மாத்பயம் சகலசுபானி
5. தீனதயாபரி பூர்ண கடாசுஹி
திரிபுர சுந்தரி தேவி மீனாசுஹி
சும்பனி சும்ப சராரி நிமர்த்தினி
சண்டி மகேஸ்வரி மாம்பாஹி
6. வேதாரண்ய கேஷத்திர நிவாஸநி
வேதநாயகி மாம்பாஹி
வில்வாரண்ய கேஷத்திர நிவாஸநி
மங்கள் நாயகி மாம்பாஹி
கடம்பாரண்ய கேஷத்திர நிவாஸநி
சுந்தரநாயகி மாம்பாஹி
7. தேவி தேவி தேவி கௌரி
தேவி தேவி தேவி கௌரி
தேவி தேவி தேவி கௌரி
தேவி தேவி தேவி கௌரி
8. தேவ தேவ தேவ மஹா
தேவ தேவ தேவ மஹா
தேவ தேவ தேவ மஹா
தேவ தேவ தேவ மஹா தேவ்

முருகா சரணம் முருகா சரணம்
 முருகா சரணம் முருகா சரணம்
 முருகா சரணம் முருகா சரணம்
 முருகா சரணம் முருகா சரணம்
 முருகா சரணம் முருகா சரணம்
 முருகா சரணம் முருகா சரணம்

வேல்முருகா வேல்முருகா வினைகள் தீராதோ!
 வேல்முருகா வேல்முருகா வினைகள் தீராதோ!
 வேல்முருகா வேல்முருகா வினைகள் தீராதோ!
 வேல்முருகா வேல்முருகா வினைகள் தீராதோ!
 வடிவேல்முருகா வேல்முருகா வினைகள் தீராதோ!

அப்பனே வாவாவா சண்முகனே வாவா
 அப்பனே வாவாவா சற்குருவே வாவா
 ஆறுபடை வீடுடைய ஐயா நீ வாவா
 ஆறுபடை வீடுடைய ஐயா நீ வாவா
 இப்போ வா இங்கே வா என் முன்னே வாவா
 எளியேனை காத்தருளும் ஏழைபங்கா வாவா
 செப்பாத ஞானரசு தெள்ளமுதே வாவா
 சிவனார் மனங்குளிரும் தேசிகனே வாவா
 எப்போதும் நான்மறையும் ஏற்றும் குகா வாவா
 ஏறுமயில் ஏறி வரும் எழிலுடனே வாவா

ராகம் : மோகனம் தாளம் : கண்டசாபு

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
 கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
 மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
 ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமானே!

சுபம்

வேலும் மயிலும் துணை

தீருப்புகழ் அகரவரிசைப் பட்டியல்

பாடல்கள்	பக்கம்	பாடல்கள்	பக்கம்
அகர முதலென	255	அருவரை எடுத்த	193
அகரமுமாகி	153	அல்அசல் அடைந்த	96
அகல நீளம்	256	அலகுஇல் அவுணரை	301
அங்கை மென்குழல்	15	அலங்கார முடிக்கிரண	241
அஞ்சனவேல்விழி	232	அல்லி விழியாலும்	96
அஞ்சுவித பூதமும்	212	அல்லில்நேரும்	252
அடிஇல் விடாப்	258	அவகுண விரகனை	180
அடியார் மனம்	257	அவசியமுன் வேண்டி	248
அண்டர்பதி குடியேற	202	அவனிதனிலே	55
அணிபட்டு அணுகி	54	அவாமருவு	77
அத்த வேட்கை	101	அறமிலா அதி	194
அதல சேடனாராட	258	அற்றைக்கு இரை	161
அதிரும் கழல்	133	அறிவழிய மயல்	19
அந்தகன் வருந்தினம்	16	அறிவிலாப்பித்தர்	162
அந்தோ மனமே	106	அறுகுநுனி பனி	224
அபகார நிந்தை	47	அன்பாக வந்து	102
அப்படி ஏழும் ஏழும்	259	அனிச்சம் கார்முகம்	20
அம்பொத்த விழி	17	அனித்தமான ஊன்	167
அமரும் அமரர்	194	ஆசைநாலு	154
அமல வாயு	260	ஆசைகூர்பத்தன்	260
அமுதம் ஊறுசொல்	169	ஆதிமக மாமி	116
அரகர சிவன்அரி	136	ஆதிமுதன் நாளில்	196
அரிமருகோனே	242	ஆராதன ராடம்பர	261
அரியயன் அறியாதவர்	240	ஆறும் ஆறும்	209
அருக்கார் நலத்தை	170	ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்	56
அருணமணி மேவு	18	ஆனைமுகவற்கு	302
அருத்தி வாழ்வொடு	55	இசைந்த ஏறும்	262

பாடல்கள்	பக்கம்	பாடல்கள்	பக்கம்
இத்தரணி மீதில்	262	ஊனத்தசை தோல்கள்	216
இந்துகதிர்	226	ஊனுந்தசையுடல்	265
இயலிசையில் உசித	21	ஊனே தானாய்	265
இரவின	57	ஊனேறெலும்பு	266
இரவுபகற் பலகாலும்	171	எட்டுடன் ஒரு	267
இருந்த வீடும்	263	எத்தனை கோடி	223
இருநோய் மலத்தை	263	எத்தி இரு குழை	268
இருப்பவல் திருப்புகழ்	137	எதிரிலாத பத்தி	122
இருமலுரோக	137	எந்தத் திகையினும்	78
இருவர் மயலோ	171	எந்தன்சடலங்கம்	233
இருவினை அஞ்ச மல	172	எருவாய் கருவாய்	237
இருவினை புனைந்து	77	எழுகடல் மணலை	182
இருவினைப்பிறவி	248	எழுகு நிறைநாபி	99
இருவினை அஞ்ச வரு	221	எழுதிகழ் புவன	133
இருவினையின் மதி	182	எனக்கெனயாவும்	139
இலாபமில்	110	என்னால் பிறக்கவும்	243
இறவாமற் பிறவாமல்	5	எனை அடைந்த	139
இனமறை விதங்கள்	264	ஏது புத்தி	140
ஈனமிகுத்துள பிறவி	161	ஏவினை நேர்விழி	22
உடுக்கத்துகில்	121	ஐங்கரனை	118
உம்பர்தரு	2	ஐந்து பூதமும்	111
உய்யஞானத்து நெறி	138	ஐயமுறு நோயும்	97
உயிர்க்கூடு	58	ஒருபதும் இருபதும்	93
உரத்துறை போத	222	ஒருபொழுதும் இருசரண	59
உரமுற்றிரு	234	ஒருவரையும் ஒருவர்	79
உருக்கம் பேசிய	21	ஒழு கூனிரத்தம்	269
உருவேறவே ஜெபித்து	111	ஒது வித்தவர்	270
உலகபசு பாச	59	ஒராதா ஒன்றை	23
உனைத்தினம்	8	ஒல மறைகள்	168

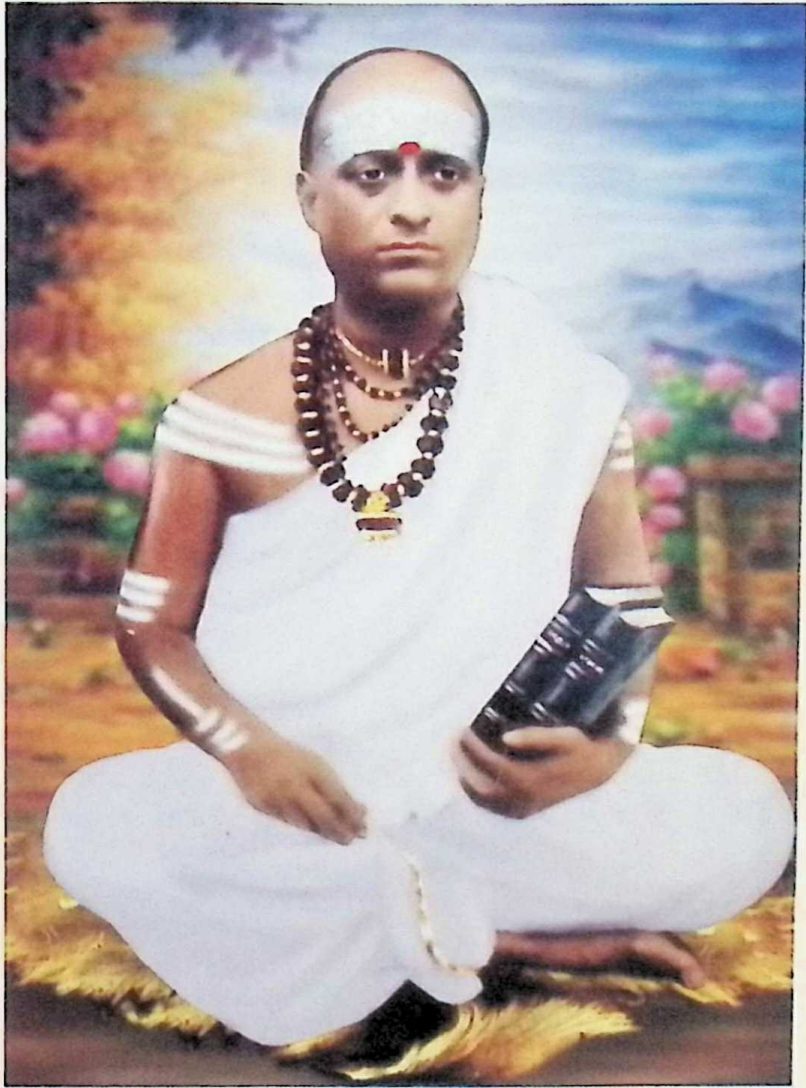
பாடல்கள்	பக்கம்	பாடல்கள்	பக்கம்
ஓலமிட்ட சுரும்பு	100	கறைபடும் உடம்பு	82
ககனமும் அநிலமும்	98	கனகசபை மேவும்	184
கச்சணி இளமுலை	141	கனகந்திரள்கின்ற	10
கடகட கருவிகள்	123	கனமாய் எழுந்து	48
கட்டி முண்டகர	183	காணாத தூரநீள்	173
கடலை பயறொடு	271	காதட ருங்கயல்	11
கடலை பொரியவரை	60	காதிமோதி	274
கடிமா மலர்க்குள்	80	காதின்மணி ஓலை	274
கடியவேக	195	காமியத் தழுந்தி	83
கண்டுமொழி	24	காரணமதாக	155
கதியை விலக்கு	60	காலனார் வெங்கொடும்	25
கதிரவனெழுந்து	81	காலனிடத்து	104
கப்பரை கைக்கொள	272	காவி உடுத்தும்	185
கமல மாதாடன்	24	கீத விநோத மெச்சு	173
கரிபுராரி காமாரி	112	குகனே குருபரனே	185
கரிய பெரிய	61	குகையில் நவநாதர்	275
கரியகுழல் சரிய	230	குடிவாழ்க்கை	98
கருடன் மிசைவரு	121	கும்பகோணம்	254
கருப்பற்று ஊறி	272	குமர குருபர முருக	83
கருமமான பிறப்பற	162	குரம்பை மலசலம்	63
கருவடைந்து	9	குருவி என	142
கருவின் உருவாகி	62	குலையமயி ரோதி	210
கரைஅற உருகுதல்	103	குவளை பூசல்	107
கலகலெனச்சில	213	குழல் அடவி	64
கலை மடவார்தம்	142	கூர்வேல் பழித்த	143
கலைமேவு ஞான	303	கேதகையபூ முடித்த	174
கழைமுத்து மாலை	222	கைத்தருண சோதி	186
கள்ள மீனச்சுறவு	273	கைத்தல நிறைகனி	1
கள்ளம் உள்ள	204	கொங்குலாவிய	217

பாடல்கள்	பக்கம்	பாடல்கள்	பக்கம்
கொங்கைப்பனை	26	சிகரம் அருந்த	192
கொடாதவனை	113	சிகரிகள் இடிய	205
கொடிய மதவேள்	276	சிரத்தானத்தி	180
கொடிய மறலி	104	சிவஞான புண்டரிக	277
கொத்தார் பற்கால்	163	சிவமாதூடனே	174
கொந்துவார் குரவடி	144	சிவனார் மனங்குளிர	50
கொம்பனையார்	27	சினத்திலத் தினை	145
கொலை மதகரி	28	சினத்தவர் முடிக்கும்	146
கோல குங்கும	49	சீதமலம் வெப்பு	278
கோல மறை	207	சீதள வாரிஜ	202
சங்குபோல் மென்	28	சீர்உலாவிய	199
சங்கைதான் ஒன்று	29	சீர் சிறக்கும் மேனி	155
சத்தம் மிகு ஏழு	30	சீரான கோல் கால	114
சத்திபாணீ	108	சீலமுளதாயர்	156
சதுரத்தரை நோக்கிய	215	சுடரனைய திருமேனி	187
சந்ததம்பந்த	12	சுருதி ஊடுகேளாது	279
சந்தனந்திமிர்ந்து	234	சுருதி மறைகள்	200
சந்திதொறும் நாணம்	249	சுருதி முடிமோனம்	64
சமயபத்தி	276	சுருளளக பார	65
சரண கமலாலயத்தை	84	சூதினுண வாசை	280
சரத்தே யுதித்தாய்	124	சூலம் என ஓடு	218
சரவண பவநிதி	94	சூழும்வினை	240
சரவண ஜாதா	130	செகமாயை உற்று	85
சரியையாளர்க்கும்	124	செனித்திடும் சலம்	226
சருஷம்படி	13	சேமக்கோமள	31
சலமலம் விட்ட	164	சைவ முதல்	303
சாங்கரி பாடியிட	277	ஞானங்கொள்	66
சாந்தமில் மோகவெரி	95	ஞானா விபூஷணி	280
சாலநெடு நாள்	196	தகர நறுமலர்	67

பாடல்கள்	பக்கம்	பாடல்கள்	பக்கம்
தகைமைத் தனியில்	68	தேன் இயல்சொற்	284
தடக்கைப்பங்கயம்	14	தேனுந்து முக்கனிகள்	92
தண்டை அணி	32	தொந்தி சரிய	33
தத்தித்தத்தி	165	தொல்லைமுதல்	120
தந்த பசிதனை	32	தோல் எலும்பு	201
தமர குரங்களும்	175	தோலொடு மூடிய	34
தமரும் அமரும்	69	தோழமை கொண்டு	197
தருண மணி	176	நகரம் இரு பாதமாகி	284
தரையினில் வெகுவழி	228	நஞ்சினைப் போலுமன	188
தலைவலி மருத்தீடு	69	நாடா பிறப்பு	189
தறையின் மானுடர்	134	நாடித்தேடி	169
தாக்கமரு	147	நாத விந்து	51
தாமரையின் மட்டு	243	நாமேவு குயிலாலும்	131
தாரகாசுரன் சரிந்து	209	நாரியர்கள் ஆசை	285
தாரணிக்கதி	191	நாலும் ஐந்து வாசல்	35
திடமிலி சற்குணமிலி	70	நாவேறு பாமணத்தை	86
திமிர் உததி	71	நாளு மிகுந்த	285
திமிர் மாமன	199	நிகரில் பஞ்ச	211
திரிபுரம் அதனை	281	நிதிக்குப் பிங்கலன்	36
திரு உருப நேராக	244	நிராமய புராதன	115
திருமகள் உலாவும்	125	நிருதரார்க்கு ஒரு	307
திருமொழி	206	நிலையாத சமுத்திர	149
தீது உற்றே எழு	282	நிலையாப் பொருளை	37
தீயும் பவனமும்	283	நிறைமதி முகமெனும்	87
தீராப் பிணிதீர்	247	நினது திருவடி	2
துடிகொள் நோய்	157	நினைத்தது எத்தனை	150
துப்பார் அப்பா	148	நீதத்துவமாகி	303
துள்ளு மதவேள்	283	நீதானெத்தனை	236
தெருவினில் நடவா	85	நீருநிலம் அண்டாத	286

பாடல்கள்	பக்கம்	பாடல்கள்	பக்கம்
நீரும் என்பு	287	புணர்முலை மடந்தை	178
நீலமுகில் ஆன	239	புமி அதனில்	93
நீலங்கொள்	287	புலவரைரசுகி	235
பக்கரை விசித்ரமணி	3	புவிக்குன் பாதம்	291
பக்குவ ஆசார	6	புவிபுனல் காலும்	206
பகர்தற்கு அரிதான	72	பூரண வார கும்ப	40
பகரு முத்தமிழ்	219	பெருங்காரியம் போல்	292
பகலிரவினில்	117	பேரவா அறா	293
பங்கம் மேவும் பிறப்பு	37	பொரியப் பொரிய	150
பஞ்சபாதகம்	38	பொன்னை விரும்பிய	293
பணிகள் பணமும்	288	போத நிர்க்குண	294
பத்தர் கணப்ரிய	105	போதகம் தரு	52
பத்தியால் யானுனை	305	மகர குண்டல மீதே	231
பரமகுருநாத	189	மகர கேதனத்தன்	88
பரவு நெடுங்கதிர்	304	மதனேவிய கணை	295
பரவைக்கு எத்தனை	289	மதிதனையிலாத	295
பரிமள களப	39	மதியால் வித்தகன்	245
பரிவுறு நாரற்று	246	மயல் ஓதும்	166
பழியுறு சட்டகமான	220	மரு அறாவெற்றி	126
பாட்டில் உருகிலை	119	மருக்குலாவிய	220
பாதி மதிநதி	87	மருமல்லி யார்	198
பாலாய் நூலாய்	177	மருவும் அஞ்சு	212
பிரமனும் விரகொடு	289	மருவே செறித்த	89
பிறர்புகழ் இன்சொல்	131	மனநூறு கோடி	296
பிறவியலை	288	மனக்கவலை ஏதும்	73
பிறவியான சடம்	203	மனத்திரைந்தெழு	5
புகர்ப்புங்க	40	மனமே உனக்குறுதி	190
புகரில் சேவல	290	மன்றலங் கொந்துமிசை	15
புடைசெப்பென	72	மனைமக்கள் சுற்றம்	297

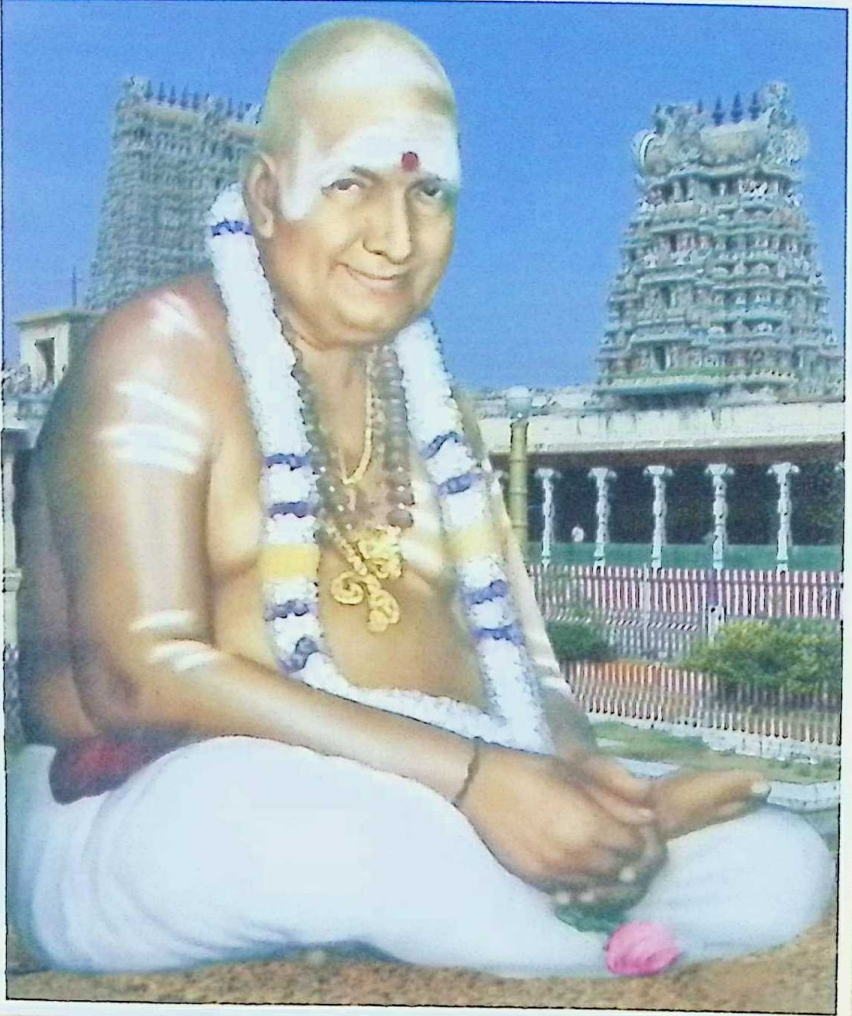
பாடல்கள்	பக்கம்	பாடல்கள்	பக்கம்
மனையவள் நகைக்க	117	வலிவாத பித்தமொடு	178
மாதர் வசமாய்	127	வனிதை உடல்	76
மாலாசை கோபம்	116	வாசித்து	109
மாலைதனில் வந்து	228	வாட்படச்சேனை	252
மாறுபொரு காலன்	297	வாதமொடு சூலை	90
மின்னார் பயந்த	208	வாதினை அடர்ந்த	158
முகை முளரி	74	வார்குழையை	159
முட்டுப்பட்டு	166	வாரண முகம்	159
முத்து நவரத்நமணி	304	வாரி மீதே	299
முத்தைத்தரு	7	வாலவயதாகி	250
முதிரு மாரவாரம்	127	வானோர் வழுத்துனது	251
முந்துமிழ் மாலை	41	விடமடைசு வேலை	4
முறுகு காள	89	விதிபோலும் உந்து	45
முப்புற்றுச் செவி	42	விந்ததில் ஊறி	46
மூலமந்திரம்	53	விரகற நோக்கியும்	247
மூலம் கிளர்ஓர்	74	விரித்த பைங்குழல்	91
மூலா நிலமதின்	298	விலைக்கு மேனியில்	129
மூளும்வினை சேர	43	விழுதாதெனவே	238
வங்கம் பெறு	151	விழையும் மனிதரை	299
வங்கார மார்பிலணி	214	விறல்மாரன் ஐந்து	47
வசனமிக ஏற்றி	306	வினைக்கு இனமாகும்	152
வஞ்சக லோப மூடர்	135	வீரமதன் நூல்	160
வண்டுபோற் சார	245	வீறு புழுகான பனி	179
வந்து வந்து முன்	44	வேடர் செழுந்தினை	300
வரதா மணி நீ	75	வேத வெற்பிலே	101
வரிக்கலையின்	152	வேதத்திற் கேள்வி	132
வரியார் கருங்கண்	45	வேழம் உண்ட	192
வருபவர்கள் ஓலை	128	வேனின் மதன் ஐந்து	253

பிரம்மஸ்ரீ திருப்புகழ் சாமி ஐயர்

“எங்கும் திருப்புகழை இன்னுரை யினால்விளக்கிப்
பொங்கும் புகழ்பெற்ற பூசரன் - செங்கதிர்போல்
பூமியெல்லாம் வாழஅருள் பூண்ட திருப்புகழ்ச்
சாமியை யர்க்கிணையார் சாற்று”

- கிருபானந்தவாரி

கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்

மாணிக்கம் பூண்பார்க்கு மற்றொருகல் வேண்டுமோ
ஆணிப்பொன் கையுறுவார்க் கையுறவேன் - பேணிப்பின்
செவ்வேல் விநோதன் திருப்புகழ்சிந் தித்திருப்பார்க்
கெவ்வேலை வேண்டு மினி.